

Giới thiệu Cô Gái Của Sự Bí Mật

Truyện Cô Gái Của Sự Bí Mật của tác giả Nhokbatcan với nhan đề truyện đã khiến cho không ít các bạn đọc phải thắc mắc với nhan đề này, đúng không? Một cô gái may mắn sống sót qua một ngày gia đình bị bọn xã hội đen giết. Và từ cái ngày đó, có thể nói là bước ngoặt của cuộc đời cô, mang trong mình rất nhiều bí mật.

Nguyễn hoàng Long: là anh chàng sở hữu gương mặt baby lấm cơ (nhìn là muốn nhéo má quá à), nhưng cũng đừng để gương mặt như vậy đánh lừa nha. anh ấy cũng lạnh lắm á...khó có người con gái nào dám đến gần anh ta 5 bước đầu.

Là một câu chuyện thuộc thể loại truyện teen nhưng nó cũng là cả 1 quá trình với nhiều diễn biến phức tạp, dòng đời sẽ xô đẩy cuộc sống của cô ra sao?

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1

tại Mỹ.

“wao....thức ăn đầu mà nhiều thế, một mình ăn sao hết ta”.....suy nghĩ một lát cô gái nói nói tiếp “hay là lấy về đem bán ta,.....mà mình đâu cần tiền.... ơ...thui kệ ăn trước tính sau...hehe...”cô vừa nói vừa xé chiếc đùi gà ....nham...nham.”ngon quá he he...để coi món này là gì nha....”vừa dứt lời cô vớ tay định lấy ăn thử thì.....HEO KO ĐÒI ĂN CƠM HEO KO ĐÒI ĂN CÁM.....HEO CHỈ CẦN EM BÉ TRÊN TAY ẦU Ồ.....cùng song hành với tiếng nhạc là ....ẦM.....ỊCH.....Á.....BỊCH..... một sinh vật lạ từ trên núi...ý lộn trên giường đáp xuống ôm hôn nền nhà thắm thiết... híc híc...Thì ra là An nhà ta...hihi. cô lồm cồm ngồi dậy, chớp ngay chiếc điện thoại và:

“ALO! ĐÚA NÀO MÀ DÁM PHÁ GIÁC NGỦ CỦA BÀ>>>>> BÀ NGỦ MÃ PHANH THAY!!!!!!>>>>.....” chính xác đó là giọng điệu vô cùng “dễ thương” của chị An đó/>

-“alo!” đầu dây bên kia chỉ đáp một tiếng ngắn gọn nhưng.....

“ủa...hi hi.....là mày hả.....he he. Sary baby nha.....làm gì gọi t sớm vậy.....t đang ngủ mù.....”

“t muốn” đầu dây bên kia nói

“m làm ơn đổi cách nói dùm t...nói như m ngày mai cũng chưa nói xong... gì mà’ t muốn’,,,mỗi lần m nói 2 từ hết tiền dt, hết thời gian ngủ của t...híc”

“mặt nào” đầu dây bên kia lại hỏi.

“vui.....về....đi mà....nha...hihi” An đáp, với vẻ mặt cún con

“ừm....e...hem.....hihi. T nói cho m biết nè!!!hôm nay t sẽ về VN nha, m ở đây vui vẻ, lo cho việc của tụi mình lun khi cần liên lạc với t nha, t sẽ về sớm thui mà, đừng buồn nha, vài bữa t về chơi với m há....hehe. t có việc riêng m cũng đừng hỏi nhuu...” đầu dây bên kia vừa lên tiếng đó

“ừm!!!!ờ.....> HA??????? WHAT?? M NÓI CÁI GÌ... VỀ ĐẦU...VỀ VN...SAO VỀ VN....SAO KO THÔNG BÁO T SỚM...M ĐIÊN Ầ...VỀ ĐÓ ..... m về đó bỏ t ở.....híc.....lại....hả.....híc...híc

>

“uk!t về có việc. xử lý xong t sẽ trở lại mà....thui nha....chuyến bay sắp cất cánh rồi.pipi. mo..a.oa.” vừa nói cô vừa xoa...hôn gió đó mà,hihi, xong rồi, cô cúp máy, để lại tiếng tút...tút.....ở đầu dây bên kia..... người đang trò chuyện với An nãy giờ ko ai khác chính là xuxu nhà ta đó quý vị à.

Trong phòng An vừa đứng hình 1p,,,2p,,,3p,,, rồi.....thì...

“Á.....” tiếng la thất thanh của An đó, cô nằng chạy vào phòng làm vsen một cách nhanh nhất rồi bay xuống nhà. Từ trên cầu thang...

“BABA ỒI.....ỒI.....ỒI.....” Chưa thấy người đã thấy tiếng rồi. nhưng dường như baba của An quá quen thuộc hay sao mà chẳng giật mình cũng chẳng phản ứng gì hít. Cô đứng trước mặt ba cô, với một tư thế rất ư là “ẹp” và “dễ thương”. 2 tay chống hông, 2 chân dang rộng, mắt chớp chớp nhìn ba cô đắm đuối lun, cô cất tiếng:

“baba.....aa.a.a...iu.....vầu.....của con...oi...oi.....oi.....con muốn.....” chưa nói dứt lời ông chen vào

...”về VN”.

Cô ngạc nhiên hỏi, vừa hỏi vừa ngồi xuống gần ông

__”sao baba biết vậy??” với gương mặt ngố cực kỳ....

ông nhếch môi cười đều với cô và phán 1 câu:

__”haha. Ba con mà. Cái gì chả biết. há há”

vừa nghe xong An An muốn sụp người xuống đất, nhưng chợt lấy lại bình tĩnh, cô nhỏ nhẹ hỏi:

__”sao baba biết vậy???mà con đi được ko baba iu.....” cô cố tình kéo dài chữ iu đó mà..hihi, ông liếc xéo cô và nói:

__” con gái iu quý của ba nói chuyện rất NHỎ NHẸ,..... đến khắp căn biệt thự này ai cũng phải CỐ TÌNH.... mà lắng nghe hết” ông cố tình kéo dài chữ nhỏ nhẹ và cô tình cho cô nghe.....nghe xong mặt cô đỏ sẫm, đĩnh quay lại cãi với baba nhưng sực nhớ lại việc quan trọng chưa thành... cô quay về phía baba với vẻ mặt cún iu và hỏi lại

__”baba cho con đi nha....nha....” ông thấy vậy muốn bật cười nhưng suy đi nghĩ lại mất hình tượng quá,thui đành nghiêm mặt hỏi tiếp: __” con đi rồi công việc của 2 đứa làm sao, xuxu kêu con ở đây xử lý mà, rồi qua đó con liên lạc được với xuxu ko, nếu ko con làm gì bên đó??” ông hỏi một lèo làm cô nghe mà mún phat một lun.....hoi.....an an hít một hơi thật sâu rồi đáp lời:

__” con sẽ sắp xếp, con sẽ giải quyết qua mạng với thư ký, với lại baba nghĩ con mắ xu đó bỏ công việc công ty à, never,ko bao giờ,nó cũng giải quyết qua mạng thui.hehe,con quá biết tính nó mà. con sẽ có cách liên lạc với con quỳ nhỏ đó mà, nếu ko tìm được có sẽ về. ok” nghe đứa con iu nói xong ông trầm tư 1 lát rồi nói:

__”ok. con được đi. Nhưng con qua bên đó phải đi học, tránh có thời gian rảnh rồi sinh nông nổi nữa, còn về kinh phí baba khỏi lo hé, con thừa sức rồi, chỗ ở thì baba mua cho con một căn biệt thự và có cả quản gia, để quản lý con...và nhớ qua bên đó bớt quậy phá cho ba nhờ nha” nghe xong cô vàng vâng, dạ, dạ rồi chạy lên phòng chuẩn bị sẵn sàng hành trình về Vn, một hành trình đầy sự thử thách giành cho An mở ra.....

Tại VN

Ngay sân bay, một cô gái bước ra, tay kéo chiếc vali, ồ..... những tiếng xì xầm kinh ngạc khi nhìn thấy cô gái. Biết lý do ko. Để tả hình dáng của cô gái cho nghe nha: cô mặc một chiếc áo thun màu đen hở váy, để lộ bờ vai trắng nõn, cùng với chiếc quần bó sát ngắn đến gối, chân mang một đôi giày cũng màu đen, mái tóc mượt mà, dài tới eo, màu hạt dẻ, cô mang 1 chiếc kính to,che nửa khuôn mặt nhưng cũng ko thể nào giấu được làn da trắng hồng, 1 bờ môi nhỏ màu hồng tự nhiên, cô giống như một thiên thần từ trong tranh bước ra vậy. đảo mắt nhìn xung quanh, thấy rất nhiều người cứ nhìn chăm chăm vào mình, cô khẽ chào mời rồi đi thẳng ra đón 1 chiếc taxi đến khách sạn.

Sau khi xu đi, tiếng xì xầm nhỏ dần, nhưng rồi đột nhiên lại vang lên....nhìn qua nhìn lại nhìn tới nhìn lui....

__”ơ...hình như mọi người đang nhìn mình hà ta???” cô gái lẩm bẩm rồi cũng đi thẳng ra ngoài, nhưng ko đón taxi mà cô lại được chào đón bởi 1 ông bác khoảng 50t. __”chào tiểu thư” ông cúi đầu chào

__”chào bác ạ.. chúng ta đi thôi>” nói xong cô tiến ra ngoài,2 hàng vệ sĩ đứng 2 bên dẹp đường cho cô bước lên xe, và vào.....chiếc xe chạy mất tiu rùi./

Tại Mỹ

Sau khi được baba cho phép, an an cùng đón chuyến bay về VN.

__”tam biệt baba nha.hẹn gặp lại..”vừa nói cô vừa ôm, rùi hôn lên má baba.

__”chào con!!gắn lo cho bản thân” ông nói với giọng rất buồn. vì đây là lần đầu ông để con gái độc nhất của mình phải đi xa mà ko có ông bên cạnh. Thấy AN AN đi ông vẫy tay chào con gái, khi AN AN vào trong ông cũng ra xe quay về nhà

Tại VN

Tại trường MOON>

6h45 tại trường moon. KẾT.....”tiếng thắng xe của.....của ai.....của ai?????,,,,,,nhón nháo, xì xào”

__”của hoàng tử KIệt chứ à?” gir 1

__”của hoàng tử Khoa chứ ” gir 2

__”ko??ko?? của nữ hoàng đó” boy

__bala...bolo...bala.....

>

ồ.....”anh khoa!!anh khoa!!!anh khoa!!!” khoa bước xuống xe thì nhìn thấy một cảnh tượng vô cùng quen thuộc, các em đang đứng chào đón khoa như chào đón thần tượng, có cả băng gôn nữa chứ, có em thì cứ hò hét um sùm, có em tặng cho chàng ta vô số nụ hôn gió, có em đề tay lên ngực giả vờ lấy tim ra,nem thẳng đến Khoa, có em nhìn chằm chằm cả nước dãi

KẾT.....tiếng thắng xe thứ 2

KẾT.....và một chiếc xe khác cũng vừa đến... họ bước xuống xe với biết bao ánh mắt ngưỡng mộ, ghen tỵ, thèm muốn, vâng và ko ai khác đó là anh KIẾT nhà ta và .....và ai đây ta.....a.....và đây .....hotgirl trường moon TRẦN KIM HỒNG THUY.

>

Khoa nhìn thấy Kiệt liền chạy lại khoát tay lên vai và nói chuyện líu lo, vừa nói vừa cười..... rồi khoa quay qua nháy mắt với Thủy và nói

__”vào thôi nào!”

Cả 3 bước vào thì theo sau là 1 đám fan cuồng theo đuôi.....

Tại lớp 12a1, Kiệt đang nằm cuối mặt xuống bàn.....o.....o.....o, ngủ á nha..... anh khoa nhà ta thì đang 8 chuyện với mấy em chân dài, mấy em này cứ vây lấy anh vậy đó....còn thủy thì vừa nhìn Kiệt ngủ vừa nghe nhạc đó mà..

RE..N..G...R...E...N..G.....Tiếng chuông báo vào học vang lên, mọi người bắt đầu ai vào bàn nấy, yên vị, đợi cô đến.1p....2p....3p...4p...5p.cộp.....cộp.....cộp.....cô giáo bước vào và đi theo sau cô là.....???

“E.....HEM.....chào mấy em.....xin thông báo cho mấy em biết 1 tin.....” cô cố gấn kéo dài để tăng sự hồi hộp của lớp. nhưng ngoài dự tính, cô thấy mặt đứa nào đứa nấy tỉnh bơ,cô về như chẳng để ý đến lời nói của cô cả. nên về mặt cô hơi tối sầm lại vì quê,,,hey,,,khó chưa,..... Cô ko thèm giả vờ nữa.. cô nói thẳng 1 lèo dù ko biết có ai nghe ko:

__”mấy em im lặng nghe tui nói, hôm nay có 2 học sinh mới đến, mời 2 em vào, 2 em tự giới thiệu về bản thân rồi tự tìm chỗ ngồi luôn đi nha” cô vừa dứt lời thì nghe ngoay bỏ đi. Thấy cô giáo bước đi mấy đứa trong lớp lại tiếp tục sự nghiệp 8 chuyện của mình. Và sao đó là... 2hs mới bước vào.....

__”xin chào các bạn” 1 cô gái lên tiếng nhưng dường như tiếng nói của cô quá “LỚN” so với tiếng nói của mấy anh,mấy chị, chẳng ai thèm để ý vào 2 sinh vật vừa xuất hiện.

__”IM.....”giọng 1 người con gái khác hét lên, bây giờ mấy anh chị mới để ý thấy sự có mặt của 2 cô bạn mới và.....

__”Ồ.....”ồ.....” Những tiếng ồ đồng loạt được phát ra.cả lớp ngạc nhiên khi 2 hs mới đang đứng trước lớp

”mình là Nguyễn hoàng yến nhi, la hs mới, mong các bạn chỉ dẫn. à mình vào đây được là nhờ cấp hp đó nha, hihi” cô gái lên tiếng, cô vừa nói vừa nháy mắt

__”bằng...bằng.....bụp.....bụp.....bụp.....”lời nói và hành động của cô gái giống như các mũi tên bắn trúng ngay trái tim”mê gái” ủa lộn trái tim “yếu đuối” của các chàng trai,(bao gồm hoàng tử khoa đó nha.hihi) trừ anh chàng heo KIẾT đang bận ngủ mà. Nói xong cô bước xuống bàn cuối ngồi mặc cho những lời mời gọi của các chàng trai. Còn mấy em trong lớp nhìn cô với ánh mắt vô cùng là “iu quý”, ghen tỵ. ghen gét, chỉ trừ Thủy

”tui là nguyễn tuyết như ngọc” chỉ 1 câu ngắn gọn thôi, mọi người nghe thấy liền xì xầm to nhỏ

__”ề! Nhỏ xấu mà chánh giữ vậy này” gir 1

__”đồ nhà quê” gir 2

__”sao thiên nga và vịt xấu xí lại đi cùng nhau được chứ” boy1

__”đúng là thiên thần và ác quỷ mà” boy2

__bala.....bolo.....bala.....

Xuxu nghe hết những lời nói đó, nhưng cô im lặng rồi bước xuống tìm chỗ ngồi, nhìn quanh thì ko thấy bàn trống chỉ còn cách ngồi chung, mà biết ngồi chung với ai bây giờ, vịt con xấu xí mà...hey.....nhìn lại 1 lượt nữa thì...có 1 cánh tay giơ lên vẫy...vẫy,,,,à thì ra là bà Nhi chứ ai...xu liền đi xuống ngồi kế bên Nhi,trên đường đi xuống xu lỡ đạp trúng “khúc cừ” ý lộn cái chân iu quý của tên Kiệt làm anh ta đang ngủ giật mình quật: __”đứa nào gan dám phá teo.....”

Xu liếc nhanh qua nhìn mặt Kiệt 1 cái rồi buông ra 1 câu vô cùng dài __”xin lỗi”

Rồi Xu tiếp tục đi xuống bàn của Nhi, mặt cho những tiếng xì xầm vang lên.

__”con nhỏ đó gan”

_”con nhỏ đó lão”

_”có ngày tao xử nó”

Đó là lời của các cô gái, về nạn nhân vừa bị “thương”(nói bị thương cho sang chứ có bị gì đâu,híc) thì vẫn còn mãi đang suy nghĩ về vấn đề rất ư là nghiêm trọng

‘ko lẽ mình đã hết thời rồi sao....ko lẽ nhan sắc của mình đã tàn úa rồi sao.....ko lẽ mình mất giá rồi sao..mây...mây...và vân vân.....sao con nhỏ xấu xí kia lại ko có chút biểu hiện cảm xúc nào khi thấy gương mặt đẹp giai nghiêng nước nghiêng thành của mình vậy ta....kỳ vậy ta,,,,,,,,,,,,,’

“beng....”..tình lại đi cung” cất đũa dòng suy nghĩ của Kiệt chính là ông thầy vừa lấy cây bút gỗ vào đầu hấn ta,,tình mộng,,,,,,,,,cùng lúc này có 1 suy khác cũng đang chạy ngang đầu_”mày lão thật..động tới anh ấy đi...mày chết chắc”. Về phần xu,ko biết cô có chút nào gọi là hối lỗi ko thì chẳng biết chi biết là bây giờ cô đã yên vị trên ghế gác mặt xuống bàn,chỉ chỉ...chot...chot cái ịen oại của mình, Nhi nhìn Xu rồi quay qua đưa tay ra:

_”mình là Nhi rất mong được chỉ bảo.hihi”

Xuxu cũng đáp lại_”như ngọc” rồi xu bắt tay với cô.... Nhi nhìn mà ko khỏi ngạc nhiên, thay vì khó chịu, nhi lại mỉm cười và nói_”cậu nói nhều thế,,,hihi”

xuxu quay qua đáp_”quá khen”

nhi lại nhìn xu_”cậu vui tính thế.hehe”

_”ukm! học” xuxu nói.

Những câu nói ngắn ngủn của xu dường như gây hứng thú cho nhi hay sao đó, nhi cứ suy nghĩ rồi cười thầm và những câu nói đó cùng vô tình lọt vào tai của ai kia, 1 suy nghĩ cũng hiện lên “đúng là thú vị thật”

Tại sân bay VN

Một cô gái với gương mặt trắng hồng tự nhiên, mái tóc dài mềm hạt dẻ, khoác trên người chiếc áo thun vai rộng,hình jery, quần jean lửng ngang gối phối hợp cùng đôi giày cao khoảng 10cm. nhìn đơn giản nhưng đầy quyến rũ và sành điệu. cô bước đi bên cạnh những tiếng xì xầm to nhỏ,, đang bước đi thì có 1 ông chủ trạc khoảng 40t bước lại gần cuối chào và hỏi

_”thưa!! Tiểu thư có phải là an an”

_”dạ đúng!có phải chú là quản gia kim được ba cháu phái đến giám sát cháu!” dường như an an đã đoán ra và hỏi lại

_”dạ, tôi là quản gia kim, là quản gia chứ ko phải giám sát đâu ạ”

_”thôi được rồi!chúng ta về nào. Cháu cũng mệt quá!” sau khi nói xong cô lên xe và về biệt thự mà ba cô đã sắp xếp cho cô....vừa bước vào ngôi biệt thự tráng lệ thì

_”xin chào tiểu thư”

tiếng của khoảng 5 cô người hầu phát ra, vừa cuối đầu chào. An an nhìn thấy cũng hơi khó chịu, dù là tiểu thư đài cát nhưng cô chưa hề phân biệt ai cả.

_”chào các chị! Sau này ko cần phải làm như vậy đâu ạ..mấy chị cứ bình thường như người cùng một nhà thôi!xem em như em út trong nhà thôi” An vừa nói vừa nháy mắt tình nghịch,rồi cô bước lên phòng, đánh 1 giấc lấy lại tinh thần để tìm mắmxu...sau khi cô bước lên phòng, thì để lại sự ngạc nhiên cho các cô hầu và chú quản gia. Họ còn cứng đờ với câu nói của cô đấy mà

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2

Quay lại lớp 12a1

Sao khi tiếng chuông báo giờ ra chơi đã đến mọi người đua nhau ra canteen tìm cái gì đó để xơi, kể cả 2 boy nhà ta cũng thế

_”đi ăn thôi nào” khoa vừa nói vừa kéo tay kiệt, nhìn qua thấy Thủy ,khoa rừ

_”đi ăn ko em iu .hề hề”

_”uk! Đi chứ! mình cũng đói rồi..hihi” thuy nói và kèm theo nụ cười chết người,nhưng đối với kiệt thì vô dụng rồi Bà ơi.....khi ra khỏi phòng thuy điện thoại cho ai đó rồi mới cùng 2 hoàng tử đi.

Riêng về xu, cô nàng đĩnh đạc mặt xuống bàn để ngủ thì:

_”đi canteen với nhi nha” giọng nói của nhi vang lên

_”ko” xuxu đáp

_”đi đi mà, đi với nhi đi mà. Nha.....nha...” khi nghe xu đáp nhi ko buồn mà còn làm mặt cún con vừa nói vừa chớp mắt nữa chứ...

_”ko” xu tỉnh bơ

_”đi mà nha.....” lần này gương mặt của nhi như mún khóc rồi

_.....im lặng,xuxu quay qua nhìn thấy gương mặt như mún khóc của nhi mà cô nàng nhớ đến an an cũng hay làm nũng như vậy đó, dù biết là giả ngây ngô nhưng xu cũng gật đầu

_”đi” nàng nhi nhà ta vừa nghe từ “đi” thì cô nàng nhảy cẫ lên cười hihi rồi nắm lấy tay xu mà đi, trong đầu xu lúc này đang nghĩ ‘giống thật đấy’...còn nhi lại nghĩ ‘sao vui vậy ta, mới quen mà sao như thân lâu rồi vậy ta, nhìn cô ta chắc ko đơn giản như ngoại hình của cô ấy đâu nhi, thú vị đấy’ rồi 2 đứa cũng xuống đến canteen, một lần nữa tiếng xì xầm lại vang lên:

_”tiên nữ và ma quỷ đi chung ư”boy1

_”con nào nhìn cũng hơi đẹp vậy bây”girl>

_”nhỏ kia là ai, sao xấu vậy, sao vô trường này được ta” girl 2

_”hì mới, 12a1 tụi này đó, nhỏ xấu chẳng lắm, đúng với câu xấu mà chẳng mù, người đẹp kề bên thì hoà đồng lắm, đúng là thiên thần mà,,...2 người đó đều giành học bổng mà vào được đây đó” boy2 vừa nói vừa nhìn Nhi với ánh mắt hình trái tim chớp chớp

_”cũng có đẹp hơn t đầu”girl2

_”thường thôi” girl3

>

2 nhỏ đều nghe tất cả nhưng cũng im lặng bước vào, nó tìm 1 bàn trống rồi ngồi xuống, nhi thì cứ tíu tít hỏi

_”cậu ăn gì. Nhi mua cho. Hihi”cô vừa nói vừa cười làm biết bao ánh mắt hình trái tim nhìn cô ngây ngất(trong đó có.....)......và biết bao ánh mắt mũi tên nhìn cô....

_”nước cam” xuxu đáp.

_”ok! Đợi nhi xíu nhé!” nói xong cô nàng chạy vào mua, để lại 1 mình xu ngồi đợi..xuxu vừa đĩnh đạc mặt xuống bàn thì

_”chào vịt xấu xí” ha ha ha,,,,,.....tiếng nói phát ra thì cả đám cười ầm lên. ....xu ngước mặt lên nhìn thì thấy khoảng 5 đứa con gái nhìn cũng tạm được đang vây lấy xu. ả cầm đầu lên tiếng

_”mày là con nhỏ dám giẫm lên chân của anh Kiệt à”

Xuxu suy nghĩ trong đầu ‘thên kiệt là thên nào ta’, rồi yk như xu đang lục lại trong đầu óc tìm ra người tên kiệt ấy thì ...xẹt ....’à..thên cha hồi sáng đó hả’ sực nhớ ra nên xuxu đáp_”uk”

Con nhỏ cầm đầu như muốn điên lên vì câu trả lời vô cùng có duyên của xuxu nhà ta, cô ả gất lên

_”M DÁM ĐỤNG TỚI ANH KIẾT CỦA BON NÀY LÀ MÀY TỐI SỐ RỒI.....” vừa nói cô ta vừa nghiêng răng

_”rùi sao” xuxu lại trả lời 1 cách tỉnh bơ

_”RUI SAO HẢ...CHÁT,.....”vừa nói ả tấn xu 1 cái thật mạnh, làm môi của xu chảy cả máu..xu vẫn im lặng chỉ ngồi nhìn tụi nó, rồi lấy tay quẹt vết máu vừa chảy ra từ khoé môi và rồi:

_CHÁT,,,,,,,,,lại 1 tiếng nữa vang lên, mọi người bu lại càng lúc càng đông hơn....

_”M CẬM Ạ’. ĐỒ XẤU XÍ”

_.....

Con ả thấy xu cứ im lặng nó tức rung người chuẩn bị đưa tay lên:

_”Á.....Xi.n.....xin.....lỗi.....mình ko cố ý..... xin...lỗi...” đó là giọng nói của nhi, cô nàng ấp úng, nói ko nên lời,, cô vừa làm đổ ly nước cam lên người của cô ả đó..cô ta tức điên người bước lên và đưa tay lên, nhi sợ quá,cuối mặt xuống chuẩn bị chấp nhận cái tát trời giáng, nhưng 1s....2s.....3s.....4s.....5s.....chờ đợi cái tát sao lâu quá, nhi mở mắt ra thì thấy 1 thân hình cao to đứng trước cô và đang giữ bàn tay định xử cô.

_”thôi đủ rồi đó” 1 giọng nói trầm ấm vang lên, Kiệt bước từ sau đám đông đi tới, rồi người con trai cũng thả tay của con ả ra(khoa đó mà), cô ả thấy kiệt và khoa rồi nhìn liếc qua, bắt gặp ánh mắt của thủy(nói chuyện bằng ánh mắt á), ả bước đến gần xu và nhi rồi nói(chỉ vừa đủ 2 đứa nghe thôi nha)

_”liều hồn đó...cẩn thận cái mạng 2 chúng bây” rồi đi thẳng 1 hoi,bon đàn em cũng lon ton chạy theo sau. Trở lại với tụi nó.

_”nhi có sao ko” khoa nhà ta lên tiếng

_”nhi hok sao...hihi” nhi vừa nói vừa nở 1 nụ cười tươi làm cho ai kia...bịch,...bịch.....tim đập loạn nhịp rồi.

_”lên lớp thôi” tiếng kiệt vang lên như kéo khoa về với thực tại. kiệt nhìn lướt qua gương mặt của xu rồi bước đi ’bắt đầu có phim xem rồi đây’ vừa đi kiệt vừa nghĩ...thủy cũng đi theo kiệt về lớp sao khi kết thúc 1 cuộc điện thoại nào đó,,,

_”ngọc có sao ko, chảy máu rồi kia. Quay qua nhi xem coi”...nhi vừa nói vừa lấy khăn lau vết máu trên miệng xu

_”về lớp”xu đáp

_”lên phòng y tế đi”nhi nói

_”ko” xuxu

_”oh” biết xu ko nghe lời, nói nhiều cũng vô ích(giống như nước đổ đầu vịt ý) nên nhi lẳng lặng theo xu lên lớp.

_”vô tình hay cố ý” xu quay lại nhìn Nhi và nói 1 câu như thế rồi bước đi tiếp. nhi cũng hơi sững người vì câu hỏi của xu, nhi nhép môi cười(ko ai thấy đâu ngoại trừ tác giả. Hí hi),ko trả lời mà đi theo sau xu lên lớp.

Ngày đầu tiên đi học mà như thế đó. Ko biết mấy ngày sau sẽ như thế nào đây

>

Chiều hôm đó, tại biệt thự của an an,

_”ALO!!!KO BIẾT LÀ SAO”

_.....

_”CHƯA GẶP.....NÓ KO LIÊN LẠC VỚI CÁC NGƯỜI À”

_.....

_”VẬY KÊU ANH EM TÌM ĐI, NẾU CÓ TIN TỨC BÁO NGAY CHO TÔI”

_.....

Đó là cuộc nói chuyện của an an với bon đàn e đó mà

Cốc....cốc....cốc.....

_”thưa tiểu thư, mời tiểu thư xuống dùng cơm ạ” chú quản gia lễ phép

_”cháu xuống liền” vừa nói dứt câu an an đi vào nhà vs thay quần áo rồi bước xuống lầu, vừa bước xuống lầu, các cô người hầu nhìn cô với ánh mắt kinh ngạc, cô mặc chiếc áo thun đen, quần đen, tóc buộc xéo 1 bên, đeo sợi dây chuyền có mặt hình ngôi sao, mang đôi giày đế cao màu đen..nhìn cô bây giờ như 1 chi2 thứ thiệt, cô ngồi xuống bàn ăn và bắt đầu ăn

_”thưa tiểu thư, ngày mai tiểu thư sẽ đi học tại trường MOOn. Đồng phục tôi đã chuẩn bị tất cả” ông quản gia thưa nhỏ nhẹ

_”vâng, cháu biết rồi. bây giờ chú chuẩn bị xe cho cháu, cháu ra ngoại 1 lát, đừng hỏi cháu đi đâu”

_”ạ.vâng”

khoang 10phut sau, an an bước ra xe, phóng thẳng đến bar Z, đến cửa bar, an an nhẹ nhàng đẩy cửa bước vào, tiếng nhạc, tiếng hò hét vẫn diễn ra như ko có sự xuất hiện của an, cô nhìn xung quanh rồi tìm 1 bàn trống để ngồi và gọi phục vụ đem 1 chai whisky, vừa uống cô vừa đảo mắt nhìn xung quanh, cô nhìn thấy 1 thằng con trai nhìn cũng tạm được đang tiến lại gần cô, ngồi xuống cùng bàn và:

__”chào em gái! Em xinh đấy. làm bạn gái anh nha” vừa nói hần vừa lấy tay nâng cằm của an lên.

__.....

__”haha! Im lặng là đồng ý nha cung!ok! đi thôi!làm anh vui, anh sẽ cho em tất cả.haha” hần nói tiếp

__”kể cả mạng sống” an an trả lời 1 cách lạnh nhạt

__hần cũng hơi sững lại vì câu nói của an nhưng rồi :”Sao??? À.....à.....haha, ukm .....kể cả mạng sống, anh chết vì người đẹp cũng ko tiếc mà” hần vừa nói vừa choàng tay qua ôm eo an an

__”hì.....vậy thì cho ta mạng sống trước khi người muốn làm bạn với ta”, an an nhếch môi cười với giọng đầy mỉa mai,cùng lúc đó cô nàng đưa chân đạp 1 phát vào bụng tên đó, hần ngã ra sau, trúng vào bàn, làm tất cả các đồ vật trên bàn đều tan nát

__XOẢNG.....XOẢNG..... tiếng động hình như đánh thức mọi người, họ quay qua, quay lại, tìm hướng phát ra cái âm thanh đó, 1s....2.s... 3s....4s...5.s..... mọi ánh mắt đều tập trung đổ dồn vào an an nhà ta. Tên đó đứng dậy,1 tay ôm bụng, tay còn lại ra hiệu cho đám đàn em từ phía sau tiến lên, bước lên và cuối chào hần là khoảng 15 tên vệ sĩ, nhìn là biết các tên này đã được đào tạo chuyên nghiệp. an an nhìn qua 1 lượt, nhếch môi cười nhẹ, nụ cười thoáng qua khó mà có người nhận biết được,

__”XÔNG LÊN, BẮT SỐNG NÓ CHO TAO” tên đó hét lên, cùng lúc đám vệ sĩ cũng xông đến

__”Á.....BUP.....BỊCH.....” 1 tên vừa hạ cánh an toàn,hần đang ôm hôn sàn nhà thảm thiết

__”Á.....ỊCH.....”tên thứ 2 tiếp tục hạ cánh

Và cứ thế __”XOẢNG.....BUP.....BỊCH.....Á.....” 5 tên đã nằm lăn lóc trên sàn nhờ những cú đá như tia chớp của An nhà ta. Bây giờ tên đó tức muốn điên lên và quát:

__”SAO TỰ BÂY KO XONG LÊN MỘT LƯỢT, NGU GÌ MÀ NGU vậy”

Một tên vệ sĩ lên tiếng

__”thưa cậu chủ! Chúng tui là vệ sỹ được huấn luyện đánh con trai thui à, con gái chúng tôi chưa đánh lần nào....híc híc”, vừa nghe dứt lời __”CHÁT.....” hần tát tên vệ sỹ rồi quát:

__”ĐUÑA NÀO KO ĐÁNH! ĐUÑA ĐÓ ĐỘI VÔ QUAN TÀI ĐI.....XÔNG LÊN HẾT CHO TAO.....” Hần nghiêng răng ken két, 10 tên vệ sỹ còn lại nghe nói liền tái mặt, đành xông lên:

__”A.A..A.....LÊN.....” tụi nó xông lên, đũa nào cũng như con mãnh thú muốn xé xác con mồi, những cú đấm được phát ra hết sức, nhưng An An nhà ta là ai chứ, nàng cũng dễ dàng né tránh được các đòn tấn công, lách qua bên trái, lách qua bên phải...lùi ra sau.....rùi cô nàng tung các cú đá nhanh gọn, và dứt khoát, 1 số tên nữa cũng đã nằm dài dưới đất. mọi người bên ngoài nhìn An đánh,vừa thương xót cô nàng, vừa ngạc nhiên kinh ngạc, nhưng cũng chẳng ai dám đụng độ đến tụi kia.

Quay lại với cuộc chiến, bây giờ chỉ còn lại 5 tên, an an cũng đã thấm mệt, tuy nói là võ công an an rất giỏi, nhưng những tên này cũng đã được đào tạo chuyên nghiệp. An quyết định đánh đoàn cuối cùng, cô phóng tới, ôm lấy đầu 1 tên vs làm điểm tựa, chân cô bay qua đá trúng tên khác, tên đó mất đà ngã xuống để thêm 1 tên khác, cùng lúc cô buông đầu tên này ra đá vào bụng hần 1 cách nhanh chóng, rùi lấy tay đấm 1 phát vào mặt 1 tên nữa, rồi...”vèo.....”cú đá ngay mặt vào tên cuối cùng. Xong, An An phui tay..... Bây giờ chỉ còn 1 tên đứng đó, biết ai ko, thằng cha dê xồm đó mà. Gương mặt ngơ ngác, nhìn bất động.....

__”HÔM NAY TA KO LẤY MẠNG CỦA NGƯỜI! TA SẼ GỬI ĐÓ!KHI GẶP LẠI TA....CÂN THẬN.....” an an nói

1s.....2s.....3s..... sau những giây bất động hần ta như chợt tỉnh ra và.....:

__”XOẸT.....”

__”CÂN THẬN.....”

__”hả??”

__”Á.....”

__”XOẸT.....” tên đó vừa rút con dao ra

_”CẢN THẬN.....” 2 người đồng thanh

_”hả??” An ngây thơ hỏi và

_”A.....XOẢNG.....” tiếng la của tên đó và tiếng dao rơi xuống. ...

Để tg nói rõ cho nghe nha, khi An an quay đi, tên đó rút trong người 1 con dao định đâm An nhà ta, thì có 2 giọng nói phát ra “cẩn thận”, và 1 trong 2 người đó đã chạy lại kịp thời nắm lấy tay cầm dao của tên đó “ BÊ...RẮC...” “a.....” tiếng la của tên đó vang lên và “xoảng” con dao rớt xuống.

Lúc đó An An mới quay lại thì thấy có 1 anh chàng đẹp giai đã cứu mình,

“CHÁT...CHÁT.....TIỂU NHÂN.....” người con trai vừa nói vừa tát thẳng đó 1 phát trời giáng, lúc này An An bước đến cầm con dao lên kê vào cổ tên đó, định xử lý hần nhưng:

_”tha cho hần” giọng người con trai vừa cứu An vang lên.

An ngước lên nhìn, rồi” Xoẹt” một vết máu chảy ra, cùng lúc tiếng la thất thanh phát ra”Á.....”, và chính xác, ko ai khác, đó chính là máu và tiếng la của tên đó.

_”CÚT.....” người con trai lên tiếng.

À thì ra An chỉ lấy dao rạch ngay mặt thẳng đó thôi à.

_”cám ơn. Cậu tên gì. Mình làm bạn nha...” An An vừa nói vừa nháy mắt tinh nghịch với anh chàng đó, khác hẳn với bộ lạnh lùng lúc này

>

_”mình quân” chàng trai đáp vồn vện chỉ nhiều đó thôi

_”lại đây ngồi đi nha. hihi” vừa nói An An kéo Quân lại chiếc bàn còn nguyên vẹn để ngồi xuống, mặt cho bao nhiêu ánh mắt ngạc nhiên xen lẫn tò mò rùi ganh tỵ và...v...v...cứ nhìn theo(ko ngạc nhiên sao được, 1 cô gái xinh đẹp, bước vào với vẻ mặt lạnh lùng, hạ gục 15 tên vs, giờ lại biến thành 1 con thỏ con ngoan thế kia. Đi bên cạnh lại có anh chàng đẹp giai như thế nữa, ganh tỵ quá đi mất....)

_”uống gì” Quân hỏi. nhưng về mặt thần nhiên ko 1 chút cảm xúc

_”sao ko hỏi mình tên gì? Mình xin tự giới thiệu mình tên An, gọi an an cũng được, hihi, rất hân hạnh được làm quen với cậu, mà phải để mình hỏi cậu dùng gì chứ, mình sẽ trả ơn cho cậu. hihi” vừa nói cô nàng vừa cười làm biết bao chàng trai chảy cả máu mũi, ko khác gì các anh chàng anh Khoa nhà này cũng đơ người trước những hàng động và lời nói của An>.(ngoại trừ ông Kiệt nha, chứng kiến toàn bộ sự việc mà chẳng có phản ứng gì hít à). Thui quay lại cuộc nói chuyện của An và Quân nào.

_”ko cần” Quân nói xong rùi đứng dậy, định bỏ đi, nhưng An An cầm lấy tay cậu kéo ngồi xuống và vì bất ngờ mất thế, quân ngã xuống người An, 2 gương mặt chỉ còn cách nhau có 2cm nữa là chạm rùi...quá bất ngờ An mở mắt to hết cỡ nhìn ánh mắt của Quân, rùi 1s.....2s.....3s.....4s.....5s.....

_”E....HEM.....” giọng của người con trai vang lên, ko ai khác là anh chàng Khoa đó>. Cả 2 giật mình, Quân đứng dậy, cuối đầu chào Khoa rùi đi vào quầy rượu

_”anh ngồi được chứ” Khoa lên tiếng

Trông khi đó An vẫn đang chìm đắm vào suy nghĩ ‘ánh mắt đó thật quen,ko lẽ nào, nhưng nhìn đẹp trai quá mà, chắc ko! Chắc chỉ là trùng hợp thui, đúng vậy,trùng hợp thui’ rùi an an lắc đầu để xua tan ý nghĩ đó

_”sao ko cho anh ngồi à, sao lắc đầu vậy chứ” khi thấy an an lắc đầu khoa lên tiếng

Như người tỉnh mộng An An đáp _”anh là ai????”

_”à. Anh được xem là cậu chủ của quán này mà.hihi” anh nói và kèm theo nụ cười tươi làm cho mấy nàng ngất ngây luôn.(bé AN bị miễn nhiễm rùi cung uì)

_”À. Thì ra là công tử bột. mời anh ngồi. mà nè. Anh là chủ. Sao để khách trong phải đánh nhau như thế này hả??? rùi chàng trai hỏi nãy cứu tôi là ai thế?” an hỏi

_”sao em ko hỏi gì về anh hết vậy. hỏi nãy anh cũng có công kêu em “cẩn thận mà”,sao hỏi tên nhóc đó” khoa ngồi xuống và hỏi An với giọng trách móc.

_”ờ! Anh tên gì. Cảm ơn anh” An An mặt ỉu xiu nói.

Nhìn thấy gương mặt thay đổi cảm xúc của An An mà tim của anh chàng khoa có vẻ như tăng thêm vài nhịp đập nữa>

Về phần Kiệt nhà ta thì đang nhìn chăm chú anh bạn khoa ‘lại tiếp tục nữa rồi, thêm 1 nạn nhân nữa’

__”hihi. Anh là khoa 18t” khoa đáp lời

__”anh quân hồi nãy làm gì ở đây vậy” ko biết có nghe lời tự giới thiệu của khoa ko mà An cứ tự nhiên hỏi về Quân làm cho ai kia thấy tủi thân quá...

__”lại là tên nhóc đó. Hic. Em ko để ý đến anh chút nào sao??” mặt Khoa cuối xuống nói lí nhí nhưng đủ để An nghe.

__”ờ! Ko nói thì thôi. Tui zia đây” An đáp

__”à. Khoan, làm gì giữ vậy, hề hề, thằng nhóc đó là nhân viên pha chế, nó vừa mới làm ngày đầu tiên thôi. Mà làm gì em để ý nó vậy, em thích nó à????”

‘ nhân viên pha chế mà dám đụng độ với tên kia. Ko đơn giản’ .suy nghĩ của An

__”à....ừ.....thôi tui về đây, gặp anh sau.” Nói xong An bước ra khỏi quán và về nhà, hôm nay thiệt là xui mà, định đến để tìm con xu xem nó có đi bar ko, rồi cuộc.....xui xẻo’ suy nghĩ của An đó. An bước đi để lại 1 “tôn ngộ khôn” đang nhăn nhó chẳng biết phải làm gì

‘tụi nghiệp thăng bạn,lần đầu bị gái phốt lờ’ Kiệt vừa lắc đầu vừa nghĩ

An vừa bước ra thì 1 cô gái khác đi vào 2 người vô tình chạm vào nhau, nhưng rồi mạnh ai nấy đi, ko ai nói gì

__”HI!! Chào khoa, chào Kiệt” cô gái giơ tay lên chào rồi ngồi xuống cạnh Kiệt

__”2 người đi sao ko rủ Thủy gì hết vậy”

__”à.....thì tụi này để cho thủy làm con ngoan mà...hihi”vừa nói Khoa vừa cười

__”hồi này cậu ko đến sớm, chứng kiến bộ phim hành động cực hay luôn.hehe” khoa tiếp

__”là sao” thủy hỏi

__”thì là như vậy nè. Bla...blo....bla.....”

__”à, thì ra là vậy, thú vị thật đấy” thủy nói

__”chị dùng gì ạ” Quân từ trong bước ra và hỏi

__”ồ! Người mới à, cũng đẹp trai giữ. Hihi. Cậu cho tôi 1 van”

__”vâng”

Từ nãy giờ Kiệt vẫn làm bộ mặt lạnh băng, ko nói chuyện cũng chẳng nhìn thủy lấy 1 cái, làm cô nàng cũng hơi ngại,và cũng hơi quê.

__”rượu của chị đây”

__”uk!thanks”

Quân bước vào trong góc tường rút chiếc iphone,điện cho ai đó:

__”tìm nơi ở của LÊ BẢO AN tại VN”

__.....

__”Chuyện tôi nhờ tới đâu rồi?”

__.....

__”tiếp tục điều tra. Nếu biết gì về....thì hãy báo cho tôi ngay”

__.....

__”à tìm thông tin của TRẦN KIM HỒNG THUỶ và gia đình cô ta”

__.....

__”uk”

Tút.....tút.....tút.....

Đó là cuộc nói chuyện giữa Quân và 1 người nào đó.

Quay lại bàn của Kiệt, 2 người ngồi nhuyên vui vẻ(thủy với khoa đó) từ nãy tới giờ, còn Kiệt vẫn ngồi nhâm nhi ly rượu

–“thui. Về nào!! Sáng học” Kiệt đứng dậy, lên tiếng

–“uk. Về. Kiệt đưa thủy về được ko?” thủy hỏi

– Kiệt nhìn thủy rồi khẽ gật đầu “uk”

Sau đó cả 3 cũng lên xe phóng về. trên đường đưa thủy về, Kiệt ko nói 1 lời nào, ko khí thật căng thẳng

–“sao Kiệt lạnh nhạt với thủy vậy chứ! Kiệt cũng biết là thủy thích Kiệt mà. Đúng ko? Gia đình chúng ta cũng rất môn đăng hộ đối mà” thủy nói với giọng như muốn khóc

.....

KIỆT..... Đã tới nhà Thủy, phải nói là biệt thự đúng hơn, Kiệt bước xuống xe, mở cửa cho cô nàng bước ra. sau khi thủy đã xuống xe, Kiệt định quay lưng bước vào xe thì

–“KIỆT.....” Kiệt vừa nghe tiếng gọi, theo phản xạ quay lại thì.....môi của thủy và Kiệt đã chạm vào nhau, cô nàng vòng tay sau cổ của Kiệt, trao cho chàng 1 nụ hôn thâm thiết, môi của nàng cứ thế mà chuyển động, nhưng bất ngờ thay, Kiệt ko từ chối nụ hôn đó, nhưng chàng cũng ko hề hưởng ứng, Kiệt cứ đứng đó, mặt cho thủy muốn làm gì thì làm. Nhận biết được mình ko được đáp trả, thủy buông tay ra, môi nàng cũng tách khỏi môi Kiệt

–“ANH SẼ THUỘC VỀ EM! KO MỘT AI CÓ THỂ GIÀNH ĐƯỢC ANH” nói xong thủy bước vào nhà với bao nỗi buồn. riêng Kiệt, khi thủy vừa bước vào Kiệt cũng phóng lên xe và chạy về nhà, ko 1 cảm xúc, ko 1 hành động

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Sáng hôm sau:

Tại ngôi biệt thự

–“Thưa tiểu thư! Đến giờ thức dậy đi học rồi ạ”, chú quản gia đứng ngoài cửa nói vào....

–“ừ...ừ.....đội cháu chút xíu thư” an vừa nói vừa chồm chắn lại và o...o.....o...ngủ tiếp

Đội khoảng 5ph quản gia ko thấy đông tĩnh gì liền lên tiếng

–“tiểu thư. Dậy đi học”

.....

–“tiểu thư.....”

.....

–“TIỂU THƯ ƠI, CÓ CÔ NÀO TÊN XU XU ĐẾN TÌM TIỂU THƯ KÌA.....” chú quản gia dùng hết nội công hét vào phòng

–“ờ...ờ...xu.....x...u.....HẢ?? XU...XU.....ĐÂU....XU XU ĐÂU.....ĐÂU NÀO ĐÂU NÀO” vừa nói cô nàng bật dậy chạy ra cửa hỏi tới tấp, làm ông quản gia thấy thế bật cười

–“ạ!đây là chiêu thức lão gia đã dạy tôi để đánh thức tiểu thư dậy đó ạ,..hìhì”

An AN nghe thấy mặt tối sầm lại, bước vào phòng mà ko quên ném cho ông quản gia 1 cái liếc vô cùng “ngọt ngào”, làm ông toát cả mồ hôi hột

Tại 1 căn nhà,ko quá kiêu sa nhưng cũng ko quá nhạt nhẽo, trước sân còn trồng rất nhiều hoa hướng dương, trong nhà:

_”ông điều tra tới đâu rồi”

_.....

_”được! tôi sẽ tự kiểm chứng sự thật, ko ai biết ngoài tôi đâu”

_.....

_”tốt! tìm được nhà của cô ta rồi thì hãy tìm vài người giỏi võ đi theo bảo vệ cô ấy, đừng để bị phát hiện”

_.....

_”gửi hồ sơ qua cho tôi”

Tút.....tút.....tút.....

Rung.....ring...ring....rung.... tiếng chuông dt lại reo lên

_”alo”

_.....

_”gửi toàn bộ qua cho tôi, tôi sẽ xử lý”

_.....

_”uk! Báo cáo tình hình cho phó chủ tịch luôn, kêu cô ta xử lý và đừng nói là là báo cáo qua với tôi rồi”

_.....

_”gửi qua mail cho tôi ngay lập tức”

Tút.....tút.....tút.....

‘con mấm kia! Ko lo cho công việc mà qua đây chơi bời à’ đó là dòng suy nghĩ của 1 cô gái. Nói xong 2 cuộc dt cô nàng bước ra khỏi nhà và đến trường MOON.

Tại ngôi biệt thự khác

_”điều tra cho tôi người tên NGUYỄN TUYẾT NHƯ’ NGỌC, chiều nay phải có lý lịch của cô ấy, tất cả”

‘cô thật thú vị đây, chắc chắn ko tầm thường’ suy nghĩ của 1 cô gái

Tại trường MOON

_các hoàng tử đẹp trai...

_các hoàng tử đáng iu...

_công chúa của lòng anh..

_bala....bolo.....bala.....

Những tiếng xì xầm vang khắp cả trường khi tiết, khoa và thủy xuất hiện. khi 3 người đã lên lớp, thì cũng là lúc ngôi trường được yên tĩnh, bỗng dưng

Két.....ét..... Tiếng thắng xe vừa vang lên, mọi người đổ xô ánh mắt nhìn chiếc xe mui trần sành điệu vừa xuất hiện, 1 chiếc xe màu trắng, với phong cách tao nhã, 1 cô nàng bước xuống(an đó mà), oh.....đôi chân thon dài, tóc màu vàng nhẹ được xoa xuống, mang 1 đôi giày búp bê, làn da trắng hồng tự nhiên, những anh chàng nhìn cô nàng muốn rớt cả mắt ra,, cô bước đi với biết bao đôi mắt ngưỡng mộ, ghen tỵ, chiếm hữu, đang đi thì nàng nghe thấy:

_”CẬU BỎ TÔI RA MÀ! TÔI PHẢI LÊN LỚP NỮA! LÀM ƠN” đó là giọng của Nhi á

_”trùi ui!! Đi chơi với mình chút thôi mà, bạn xinh đẹp nhưng nhà thì nghèo, đúng ko, đi với mình đi, bạn muốn gì cũng được...haha...” Cái tên có gương mặt dăm dề, vừa nói vừa ôm lấy eo của Nhi

_”tôi đi với cậu” 1 giọng nói vang lên, nhưng ko phải của Nhi mà là của An. An vừa nói vừa tiến lại gần tên đó

__”chazz...chazzz,,,.....lại 1 em xinh gái nữa ư...haha,,,.....hum nay sao may mắn vậy ta...haha .anh muốn cả 2 em. Phục vụ anh tốt anh thưởng cho....haha” vừa nói hần vừa định ôm lấy An thì

__”BỤP.....PHỊCH....BỊCH.....”1 con voi vừa ôm hôn đất mẹ thấm thiết

__”đi thôi” An quay qua nói với Nhi rồi đi tiếp, còn hần ta thì đang ôm bụng rên rĩ, 1 lần nữa những cặp mắt nhìn chăm chăm vào An, ko biết là sợ, hay ngạc nhiên nữa.....>

Xuxu nhà ta cũng đã chứng kiến toàn bộ sự việc, cô chỉ nhếch môi cười nhẹ rồi đi thẳng lên phòng học. đang đi lên cầu thang thì xu nhìn thấy 1 cô gái đang đi đến với tướng đi khắp khiến, nhìn cô gái ấy cũng rất xinh đẹp, làn da trắng, tóc dài, sở hữu 1 cặp mắt đượm buồn, cô tiến lại gần xu hơn, bước lên cầu thang, từng bước, từng bước,cái vẻ đau đớn đã hiện rõ trên gương mặt cô gái trẻ, xu thấy như vậy liền chạy đến đỡ lấy cô bé, đưa tay của bé khoát qua vai mình, xu đỡ cô nhóc đến phòng học

__”lớp mấy” xu hỏi

__”em học 11a1. Chị học lớp 12a1 phải ko” nhò đáp

__”uk” xu

__”cám ơn chị nha.hihi. bữa nào em mời chị uống nước nha” đó là lời nói của cô bé khi được xu đưa vào lớp.

__”uk” ngắn gọn và xúc tích, xu quay mặt bước đi trở về lớp.

__”ý chít. Quên hỏi tên của chị ấy rồi” cô bé lẩm bầm

__”cậu có sao ko MY” 1 cô bạn của cô bé thấy cô được người khác kè vào liền chạy lại hỏi(thì ra cô nhóc tên My đó nha)

__”à! Mình ko sao, cám ơn bạn nha Lan Anh.hihi” My đáp.

>

Quay lại với An An và Nhi

__”cám ơn cậu nha. cậu học lớp nào vậy” Nhi lên tiếng

__”hình như 12a1” An

__”à...học cùng lớp mình rồi, bạn là hs mới à, mình có duyên thiết đó...hihi” vừa đi Nhi vừa nói lủi lo. Tới lớp rồi nhưng An ko bước vào mà đợi bà cô chủ nhiệm đến. Nhi thì đi vào bàn ngồi, lúc này Xu cũng vừa tới trước cửa phòng học, nhìn thấy AN An nhưng Xu ko nói gì, bước thẳng vào lớp ngồi vào chỗ.

__”Ngọc nè, nhĩ kể cho nghe này nè...bla....bla.....” Nhi kể 1 lèo chuyện lúc nãy, nhưng nhìn xu ko phản ứng, nhĩ xụ mặt, làm mặt giận với xu, xu nhìn thấy ko kiềm chế được liền cười lên. 1s.....2s.....3s.....4s.....5s.....

__”hơ.....hơ.....”xu vẫy tay trước mặt Nhi để Nhi tỉnh dậy

__”trời ơi!! Ngọc có 2 lún đồng tiền luôn, có chiếc răng khênh nữa, sao mà mình hồng bít vậy te” nhĩ vừa nói vừa làm bộ mặt như mơ mộng, như ngất ngây thật vậy, làm xu phải bật cười thêm lần nữa, ko biết vô tình hay cố ý mà nụ cười ấy lại đập vào mắt của ai kia.

__”trùi ui! Công nhận ngọc cười đẹp thật đó, dù làn da ko đẹp cho lắm,hihi, ngọc cười nhiều lên nha” Nhi nhìn xu và nói. Xu im lặng, gương mặt lại trở về trạng thái ban đầu, xu quên là mình ko được phép cười, vì nụ cười của xu sẽ làm lộ bộ mặt thật của xu, hơn thế nữa, nếu An An thấy xu cười Chắc Chắn nhận ra xu ngay lập tức.

__”e...hem.....hum nay chúng ta lại có thêm 1 bạn mới nữa. mời em bước vào”

Cô giáo nói

__”Lê báo An” nói xong An đi thẳng xuống,tìm chỗ ngồi, nhìn qua nhìn lại, ko biết ngồi chỗ nào, , nhìn quanh thì An thấy 1 cánh tay vẫy qua vẫy lại với 1 gương mặt quen quen

‘ơ! Thăng này quen quen nha.....! A!nhớ rồi. thăng cha ở bar z đây mà’ khi nhận ra người quen, An An ko những ko thêm nhìn đến mặt của khoa mà cô nàng đi xuống bàn cuối ngồi chung với anh Kiệt nhà ta, làm cho ai kia thoáng buồn rồi gục mặt xuống bàn tự kỷ. và tức nhiên là An đang ngồi trên Xu và Nhi rồi.

Một buổi học chán ngắt bắt đầu..... bàn của An An thì ngủ li bì(an an và tên kiệt đó), Xu Xu thì ko biết làm gì mà cứ bấm bấm, chát chát vào cái iphone, Nhi thì Nghe nhạc, còn về Thủy thì đang nhìn vào người ngồi cùng bàn với tên kiệt với ánh mắt vô cùng “triều mến”

và rùi Reng.....reng.....reng.....tiếng chuông báo giờ ra chơi vang lên làm thất tỉnh những kẻ “siêng năng”

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4

“sinh...vật...lạ...” đó là câu nói “dễ thương” của pé Kiệt với AN AN đó mà, vừa nói Kiệt vừa gõ tay xuống bàn. An An nghe tiếng gõ, cô nàng ngán mặt ngáy ngủ lên, à, đứng bên cạnh kiệt có Khoa và Thủy, Khoa thì thấy tim mình như đang nhảy múa khi thấy khuôn mặt như thiên thần sau khi ngủ dậy của An, còn phần Thủy vẫn im lặng, nhép miệng cười ‘con này chết chắc với Kiệt.kaka’, Kiệt vẫn bình thản nhìn An An

“Gi??” An An đáp trả 1 cách rất ư là thần nhiên.

“sinh vật lạ. CÚT.....” Kiệt gằn từng chữ

“why?” an an

“BIẾN KHỎI BÀN TÔI. KO THÌ ĐỪNG TRÁCH” Kiệt quát

“ko thít”

Sau khi nghe An An nói, Kiệt đang gõ tay lên định tát An An thì

“Ngừng lại” 1 giọng nói vang lên, cả 4 người quay lại nhìn người vừa phát ngôn, 4 cặp mắt nhìn chăm chăm vào.....XU đó mà. Ko ai nói gì, cũng chẳng có hành động gì xảy ra, ko khí trở nên u ám đến rợn người,

“thôi...mình đi xuống canteen ăn nha, hôm nay mình khao..hi hi...” Nhi lên tiếng, phá tan bầu ko khí kinh khủng này, vừa nói xong nhi nắm tay Xu và An kéo đi.

“thôi!mình cũng đi đi” Khoa cũng lên tiếng rồi kéo Kiệt và Thủy cùng đi.

‘sao anh ta lại ko xuống tay, vì sao?? vì Con nhỏ xấu xí hay là do con nhỏ mới vào?????ko thể nào!’ đó là dòng suy nghĩ của bạn Thủy đó.

“à! 2 người xuống đi, Thủy xuống sau” Thủy nói xong đi ra ngoài rồi mới đi xuống cantin sau. Trong lúc đó Khoa và Kiệt cùng nhau đi xuống canteen.

“sao mày ko ra tay, theo tính của mày là nhỏ đó ko nguyên vẹn như vậy rồi, hay là mày.....” Khoa hỏi nhưng với vẻ mặt hơi buồn

“mày muốn nó bị sao à” kiệt đáp

“à.....ờ.....thì.....ko.....” khoa ấp úng

“haha!tao biết mà.....” Kiệt vừa cười vừa nói với giọng rất gian.

Chỉ với bạn thân và 1 số người Kiệt mới có thái độ tự nhiên như vậy thôi nha.

Tại canteen

“Xin giới thiệu, đây là Ngọc, là bạn thân của mình đó. Hihi.” Nhi vừa nói vừa cười

‘bạn thân ư.mới quen mà thân hả trùi’Xu nghĩ. An An nhìn qua Xu

“Chào” An

“chào” xu

Màn chào hỏi của 2 người làm cho Nhi hơi bối rối

“thôi...thôi... 2cậu ngồi đi. Ăn gì. Nhi mua. Nhi đãi, mừng ngày quen thêm 1 người bạn nữa. và cũng để cảm ơn An cứu Nhi lúc sáng. Hihi”

“nước cam” cả 2 đồng thanh. 2 người vừa nghe thì nhìn nhau, ko ai nói với ai câu nào

__”uk. Được rồi, đợi Nhi nha.2 người làm quen đi nha.hihi” nhi nói xong thì chạy thẳng vào trong, để lại 2 con người, à ko,2 tảng băng ngồi lại.

__.....lại im lặng. 2 người ko ai nói với ai câu nào cho đến khi

__”con ranh này à?” 1 giọng nói vang lên kèm theo hành động là đang chỉ tay vào An An, mắt nhìn nhỏ đàn em

__”dạ! phải. chính là nó” nhỏ đàn em đáp

__”mày là con nào, từ lổ \$\$\$ nào chui lên”

__.....

__”CON RANH, MÀY CẬM À. 2 TỤI BÂY CÙNG 1 LỔ CHUI LÊN À.....” Vy quát và chỉ tay vào Xu.. Khi nghe con nhỏ nói, An quay qua nhìn Xu 1 cái, nhưng Xu vẫn đắm chìm nhìn ra ngoài vườn hoa gần cantin, xem như ko có chuyện gì xảy ra. An nhếch môi cười nhẹ rồi quay lại trạng thái ban đầu,cũng chẳng thêm để ý đến mấy nhỏ đó.

__.....

__”CON KHỐN.....”vừa nói Vy giờ tay lên tát cho An 1 cái

__CHÁT.....CHÁT.....CHÁT.....3 cái tát trời giáng đã xuất hiện, mặt của cô gái đỏ ửng lên, tay ôm lấy má, mắt mở to ngạc nhiên, bọn đàn em của Ngọc cũng đơ người, 3 người kia cũng giật mình(khoa, kiệt,thuý)

__”1.nợ.2.nợ.3.lãi” đó là câu nói của....ko ai khác là của.....?????????hihi

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

chính xác là Xu đó, thì ra người bị tát là Ngọc và hung thủ chính là bé Xu nhà ta

, “chát...”cái thứ nhất trả nợ vì đã tát Xu, cái thứ 2 cũng thế, cái thứ3 là lãi đó, nhưng mặt khác Xu cũng muốn bảo vệ An mà, Xu hiểu tính của An lắm, ko bao giờ chịu để phòng,(chuyện ở bar là thấy rồi)đó)dù là gian hồ thứ thiệt. hết>>

quay lại hiện trường xem nào. Dường như chưa ai biết chuyện gì đang xảy ra thì

-“nước cam của 2 bồ nà.hihi” vừa nói Nhi vừa bước ra với vẻ mặt hớn hớ, trên tay cầm 2ly nước cam,cùng 1 bịch bánh.Nhi liền dừng lại,vì dường như bây giờ cô đang là tâm điểm, mọi người quay lại nhìn xem kẻ nào to gan trong hoàn cảnh như thế này mà còn vui vẻ được. Nhi cảm thấy hình như có 1 luồng khí lạnh lạnh chạy dọc sống lưng.....tựt...cô cố nuốt nước bọt xuống,lấy lại bình tĩnh.đặt 2 ly nước cam xuống bàn, nhìn xung quanh

((. ‘ô....hên cho người đẹp, xem tí nữa là xong gương mặt thiên thần rồi.haha.’suy nghĩ của mắm Khoa đó. ‘ còn thuý thì ‘nó dám!ko thể khinh địch,nhưng tụi bây ko yên đâu’kèm theo nụ cười đều nữa nha. còn về mấy tên nhiều chuyện và đám đàn em thì vẫn ha hốc mồm vì quá ngạc nhiên>))

1s.....2s.....3s.....4.s.....5s.....hình như Vy đã nhận thức được chuyện gì đang xảy ra

__”NHÀO VÔ....ĐÁNH CHẾT 2 CON ĐÓ CHO TAO.....” Vy tức giận hét lên, tay thì ra hiệu cho đàn em tấn công, 2 hàm răng thì nghiến chặt lại. sau khi nghe “lệnh” của đại tỷ Vy cả bọn con gái khoảng 10 đứa bay thẳng vào 2 đứa nó(An và Xu đấy), Nhi thấy vậy sợ quá chạy ra sau An, Xu thì vẫn ngồi thản nhiên như ko có chuyện gì, an liếc qua nhìn xu, thấy xu vẫn ko có hành động gì ‘thui thì đành chơi 1 mình vậy’, 10 đứa nhào vô đánh an và xu, do xu ko đánh trả nên An phải vừa đánh mấy đứa tấn công An và cả mấy đứa đĩnh đánh xu và Nhi,ko ai dám vào can,bởi vì chẳng ai muốn đắc tội với đám đó,dám đụng với tụi nó chỉ 1 con đường”CHẾT”. . Kiệt cũng chẳng nói gì,, Thuý trong có vẻ thích thú hơn bao giờ hết.

Quay lại cuộc chiến, An đang dùng 1phần 10 công lực đấu với tụi nó nào là đá, nào là đấm, nào là né, nào là đỡ,sau 10phút, bịch....bịch...bịch....bọn đàn em của Vy nằm la liệt, khuôn mặt của ả Vy tối sầm lại, An quay lại nói với nhi

__”đi thôi” nói rồi An quay đi, nhưng cùng lúc đó 1 đứa đàn em của nhỏ Vy rút trong người con dao định đâm An thì

-“Á.....”

“Á.....XOẢNG.....” con dao rớt xuống, và trên tay của nhỏ đó đang bị xuyên ngang bởi 1 cây phi tiêu có kí hiệu mặt trăng An quay lại,

đá cho nhỏ 1 cái làm nhỏ bất tỉnh, An liếc mắt nhìn xung quanh nhìn xem ai vừa giúp mình, nhưng chẳng thấy, An tiến lại con Vy và nói 1 cách nhỏ nhẹ (chỉ đủ nhỏ Vy nghe thôi):

__”dám đụng tới tao và bạn tao thì mày hãy chuẩn bị sẵn quan tài đi. Nhớ đấy. khôn hồn mà làm” nói xong An ra hiệu cho nhi đi lên lớp.

Sao vài giây định thần về câu nói của An nhỏ Vy quát

__”MÀY ĐỢI ĐÂY, TAO SẼ TRẢ CHO MÀY GẤP 100 LẦN NGÀY HÔM NAY, BỌN CẬU”

An đang đi cố tình ngừng lại để nghe hết câu nói của ả ta, ko trả lời, An chỉ cười nhẹ (nụ cười khinh bỉ đó) rồi bước tiếp.

‘chân nhân bất lộ tướng, ko ngờ, nhưng cô ta có âm mưu gì ko đây’ suy nghĩ của 1 người về 1 người khác đó>

Ba đưa cùng nhau đi lên lớp để lại những tiếng xì xầm to nhỏ. Về phần 3 người kia sau khi xem “phim” xong cũng cùng nhau lên lớp

__”2 người lên trước thuy lên sau” thuy vừa nói xong thì quay lưng đi đâu đó hổng biết nữa rồi mới lên sau. Về phần mấy đứa đàn em của Vy vẫn còn lẫn lộn dưới nền

__”KÊU TỤI KIA KHIÊN TỤI NÀY ĐẾN BỆNH VIỆN, VIỆN PHI TAO TRẢ” giọng Vy vang lên

‘bọn thôi, đắc tội với chị2 thì tội bây đừng hòng yên thân, lũ chó xấu xí’

>

Tại lớp 12a1

__”cô cút đi! tui ko mún ngồi với cô”

__”tui thích!”

__”đồ mê trai”

__”anh là con trai à”

__”ko con trai chứ con gì”

__”con kết, nói nhiều như bà8”

__”cô....cô.....cô muốn thử xem tui có phải là con trai ko” kèm theo một nụ cười đều cực kỳ luôn.

__”anh.....”An giật tái mặt mà áp ứng __”tui ko đi, anh làm gì tui. Hức”

__”cô đúng là đồ lì mà”

__”haha. Quá khen”

__”cô.....”

Cuộc tranh luận của An và chàng Kiệt nhà ta kết thúc như vậy đó, nhưng lại để lại biết bao nhiêu dấu ??? cho nhiều người.

‘sao anh/thằng kiệt lại cãi nhau với con đó/An, ko lẽ anh ấy/nó thích nhỏ đó sao’

‘sao lúc nãy An/nó còn lạnh lùng nhưng giờ An/nó lại gây gổ như đứa trẻ vậy chứ????’ suy nghĩ của Khoa và Thuy

‘nhỏ này giả làm “băng” mà giờ lại.....hey...bản tính đúng là bản tính, ko có mình nó chả kiểm chế được gì hết’ suy nghĩ của Xu

RENG.....RENG.....

Một buổi học chán ngắt cuối cùng cũng đã kết thúc, hôm nay là ngày mà ai cũng có việc riêng để làm đây mà, và hôm nay mọi người sẽ biết 1 xiu về các nhân vật đó. hi hi

Trong 1 căn phòng sang trọng, cổ kính, có 1 người con trai đang tựa mình vào ghế, tay cầm 1 ly rượu

__”Anh điều tra cho tui người có tên NGUYỄN TUYẾT NHƯ NGỌC ngay lập tức, gửi thông tin của cô ta khi tìm được” giọng người con trai vang lên

__”đạ! vâng thưa cậu chủ”

Nói rồi người đó bước ra ngoài, để lại 1 không gian yên tĩnh cho căn phòng

__”cô chắc chắn ko như bề ngoài của cô, tôi chưa bao giờ nhìn sai cái gì cả.hi” lời nói của người con trai kèm theo 1 nụ cười thú vị

Tại ngôi biệt thự

__”thưa phó chủ tịch, công ty có 1 ít rắc rối, cần phó chủ tịch phải giải quyết”

__”chuyện gì vậy”

__”thưa chủ tịch công ty chúng ta chỉ đứng thứ 5 trên thế giới nên bây giờ có 1 tập đoàn lớn hơn muốn thao túng chúng ta, chúng dùng các hacker để đột nhập lấy cắp các thông tin bảo mật của công ty, làm cho các hợp đồng của chúng ta ngày càng ít”

__”cô có liên lạc với chủ tịch chưa”

__”dạ chưa”

__”uk!thui. cô gửi toàn bộ tài liệu qua cho tôi, tôi sẽ giải quyết”

__”dạ”

Tút..tút,.....tút. ....

‘ con này, mày định đóng phim mất tích à. Đáng ghét mà, tao mà gặp mày thì. .... bà ko để yên đâu’ đó là suy nghĩ của An

Vừa nãy là cuộc điện thoại của trợ lý 2 nhỏ, đang báo cáo tình hình tài chính của công ty cho An An biết, dù là công việc đó đã được Xu xử lý(lúc học đó, xu cứ nhìn vào con đề của mình đó, ko phải chơi mà là đang làm việc đó) nhưng Xu vẫn muốn đề An làm, để ko có thời gian rảnh mà đi tìm nó đó mà.

Tại 1 mật thất nhỏ

__”ko đúng! Lại thất bại! phải làm sao đây! Đúng là vị thuốc này, nhưng còn thiếu thứ gì chứ”. ”tại sao chứ. Khi nào chị mới làm được đây chứ. Nếu ko làm được có phải em sẽ bỏ chị mà đi mãi mãi. Dù bây giờ chị ko có tin tức của em nhưng chị có 1 cảm giác em vẫn sống, sống rất tốt, đúng ko? Đúng ko?” đó là lời độc thoại của một cô gái, cô vừa nói vừa cúi mặt xuống, tay vẫn đang cầm những viên thuốc, đôi mắt đờm buồn, khoẻ mắt cay cay, nhưng cô ko khóc. cô ngước mặt lên,đứng dậy, rồi đi ra khỏi phòng

__”có tin gì ko”

__.....

“vẫn chưa có à, tôi biết rồi. còn về lai lịch của TRẦN KIM HỒNG THUYẾT thì sao”

__.....

__”uk, ông gui qua đi, chiều tôi sẽ xem, ông hãy điều tra những người có máu mặt ở trường của MOON”

__.....

__”phải! theo thông tin tôi điều tra thì ở đó chắc chắn có những sự thật mà tôi đang muốn biết”

__.....

__”tôi biết! tôi sẽ tự lo cho bản thân! Trước khi tôi chưa hoàn thành những việc đó,thì tôi sẽ ko sao cả. ”

__.....

__”à.quên. Ông điều tra cho tôi người tên NGUYỄN HOÀNG YẾN NHI. Cô gái này thú vị đấy, chắc ông cũng có hứng thú đấy.hihi”

__.....

__”uk.pi ông”

Đó là cuộc điện thoại của cô gái

7h30p tối

Tại 1 căn biệt thự sang trọng

__”kêu tiểu thư xuống cho tôi” giọng 1 người đàn ông khoảng 40mấy vang lên, với gương mặt đã qua tôi luyện, gương mặt sắc đá

__”ba gọi con chi vậy” giọng của 1 cô gái

__”ba muốn nói chuyện với con về 1 số việc”

__”ba cứ nói!con nghe”

__”chuyện là như vậy nè, chúng ta là tập đoàn đứng thứ 2 thế giới, lúc trước có một thời chúng ta đứng đầu,nhưng khoảng 3 năm nay có 1 tập đoàn mới tên là Star xuất hiện, tập đoàn này kinh doanh tất cả các lĩnh vực, đầu tư vào mọi mặt, nhưng chưa ai gặp mặt người đứng đầu bao giờ, và hầu hết trong các công ty lớn nhỏ đều có cổ phần của tập đoàn này,kể cả công ty của chúng ta”

__”ba muốn con làm gì?”

__”uk! Ba muốn con giúp ba 1 việc”

__”ba muốn con điều tra người đứng đầu đó à”

__”ko! Ba đã cho người điều tra rồi, nhưng vẫn ko có tin tức gì cả. còn 1 cách lo những có thể cứu sống công ty chúng ta mà còn có thể đưa công ty chúng ta đứng đầu thế giới.”

__”cách gì?”

__”uk.....uk.....ba muốn con kết hôn với con trai tập đoàn KA. Khi 2 gia đình chúng ta kết hợp thì ko có ai có thể vượt mặt chúng ta nữa.”

__”anh Kiệt ư”

__”phải. ba biết con cũng có tình cảm với nó. Đúng ko?”

__”đúng vậy. con iu Kiệt. nhưng.....”

__”ba biết con định nói gì, ko sao,gia đình nhà họ Trương cũng rất muốn kết thân với gia đình chúng ta, ba sẽ tìm cách nói chuyện với ông trương, nếu có được con cò này thì chúng ta sẽ thắng.”

__”dạ.”

Đó là cuộc trò chuyện nói đúng hơn là 1 âm mưu đang được vạch ra giữa ông TRẦN ĐỨC TOÀN và cô con gái TRẦN KIM HỒNG THUY

>

Nói xong Thủy bước lên phòng

__”alo! Điều tra cho tao 2 đứả lúc chiều”

__.....

__”tất cả. 2lần rồi, mầy làm ko tốt đấy, cẩn thận” đó như là lời đe dọa của Thủy dành cho ai đó.

Tại 1 căn biệt thự khác

__”đây là tài liệu tiểu thư cần” 1 người đàn ông kính cẩn đưa cho cô 1 sấp tài liệu

__”ông báo cáo cho nhanh”

Người đàn ông nhận lệnh và bắt đầu báo cáo

__”NGUYỄN TUYẾT NHƯ NGỌC, 17t,3me là nông dân nhưng 2 người đó mất sau 1 vụ tai nạn lúc cô ta được 8 tuổi, nên từ nhỏ đã đi làm tự nuôi bản thân, hiện tại nhà ở số x đường y, là học sinh giỏi 1 lnăm liền, buổi tối cô ta đi làm ở bar Z. nhưng công việc gì thì tui chưa điều tra được”

__”cảm ơn ông. ông có thể ra”

__”chào tiểu thư” ông cuối đầu chào rồi đi ra ngoài, để lại 1 người con gái trong căn phòng sang trọng

‘đúng là ko bất ngờ gì hít, ngoài dự đoán của ta, tưởng đầu là 1 nhân vật bí ẩn, nhưng ko sao. Nhưng Nhiều đây cũng thấy tạm rồi,về đây chuyện này ko uổng phí mà hìh’ suy nghĩ của cô gái.

‘hay đến bar Z 1 chuyến xem sao, bà này làm gì ở đó ta??? hì hì’ nói rồi cô gái đi vào phòng thay đồ, bar Z thẳng tiến.

Tại bar Z

_”thưa cậu chủ đây là tài liệu cậu cần”

_”NGUYỄN TUYẾT NHƯ’ NGOC, 17t,3me là nông dân nhưng 2 người đó mất sau 1 vụ tai nạn lúc cô ta được 8 tuổi, nên từ nhỏ đã đi làm tự nuôi bản thân, hiện tại nhà ở số x đường y, là học sinh giỏi 1 năm liền, buổi tối cô ta đi làm ở bar Z. nhưng công việc gì thì tui chưa điều tra được”

_”bar Z à! Cô ta làm gì ở đây, sao tui chưa gặp lần nào, làm dọn dẹp à??”

_”ra. cậu ra đi” nói rồi Kiệt ra lệnh cho tên vệ sĩ. Nghe xong, tên vệ sĩ cuối đầu chào rồi ra ngoài

_”bar Z là địa bàn của ta mà, con nhỏ đó đâu ra” Kiệt vừa cầm ly rượu lắc, vừa lăm nhăm 1 mình

_”HỦ..... mà bị chạm dây ha ngồi nói chuyện 1 mình vậy,haha” Khoa nói với giọng giễu cợt

_”bar của mình có bao nhiêu người làm dọn dẹp?” Kiệt hỏi

_”chắc ít à, khoảng vài chục người chứ gì> Mà mà hỏi chi vậy, bữa nay lại biết quan tâm đến bar à.haha”

_”ko gì hết”

_”uk. Mà lúc sáng con nhỏ xấu xí cũng ghê hé mà, dám tát con Vy, mà em An cũng đâu có vừa,10đứa nằm bẹp dưới tay em, tao kết em rồi đó nha,hehe”

_”uk! M của nó đi, rồi lôi cái xác ra khỏi bàn tao, cái thứ gì đâu mà.....”

_”cái thứ xinh gái và đáng iu chứ gì, tui biết mà, anh ko cần khen tui đâu, haha”

Kiệt chưa nói hết câu đã bị 1 giọng nói khác chen vào, giọng nói ấy ko ai khác chính là của An An nhà ta.

_”cô từ đâu chui lên thế, âm hồn à?kaka” Kiệt nói với giọng mỉa mai giọng cười của Kiệt vang tới tai của các em chân dài trong quán, mấy em thấy Kiệt cười mà đứng hình, có đứa xỉu ngay tay chỗ, ko ngờ hoàng tử băng giá lại cười tươi như vậy

_”đẹp trai quá đi mất...”

_”thiên thần mà....”

_bala bolo .....bala.....

_”IM LẶNG” giọng 1 con gái vang lên, mọi người quay lại nhìn thì thấy Thủy đang bước vào với vẻ mặt khó chịu. lập tức ko còn 1 tiếng bàn tán nào vang lên nữa, thay vào đó là tiếng nhạc của bar nổi lên, những điệu nhạc vô cùng sôi động.và mọi người tiếp tục hoà vào cuộc vui

”hi!Kiệt, Khoa” Thủy lên tiếng kèm theo nụ cười chết người. Thủy quay qua thì thấy An đang đứng nên hỏi”phục vụ mới à, đem vài chai rượu ra đây”

An nghe thấy, biết Thủy đang cố tình chọc tức mình cô nàng kính cần

_”đợi tôi 1 lát. Thưa tiểu thư” nói xong An đi thẳng đến quầy rượu, Thủy ngồi xuống cạnh Kiệt xem An định làm gì, Kiệt khi thấy Thủy đến cũng ko nói gì, bây giờ 2 người đang đợi xem trò gì sẽ diễn ra

quay trở lại với An_”a. Anh Quân, hihi..anh ở đây à, này giờ em ko thấy”

_”uk, cô dùng gì?”

_”à,.. bây giờ em chưa dùng, em phải phục vụ mụ phù thủy kia đã” vừa nói An vừa liếc qua bàn của Thủy

_”cô muốn gì”

_”thì rượu, cô ấy muốn rượu,hihi, anh cho em ba chai rượu,và anh rót sẵn ra khoảng 3 ly rồi để lên khai, em ra phục vụ cô ta, hehe” vừa nói cô vừa cười, 1 nụ cười gian hết sức lun. Quân nghe xong thì làm theo lời An. An đem 3 ly rượu đặt nhẹ nhàng trên bàn của 3 người.

_”thưa tiểu thư mời dùng, Anh Khoa mời dùng” An toả vẻ rất ư là lễ phép, đưa rượu cho Thủy và Khoa. 2 người cũng thân nhiên cầm lấy

_”còn tui” Kiệt thấy ko có phần mình liền lên tiếng

_”à...của anh Kiệt iu vầu thì phải để tận tay em phục vụ cho anh chứ, làm sao để anh uống 1 mình như vậy được đúng ko nè” vừa nói An đẩy Thủy sang 1 bên,chen vào trong ngồi kế bên Kiệt, rồi 1 tay khoát qua cổ Kiệt tay còn lại thì cầm ly rượu đưa lên, kè sát môi kiệt cho Kiệt uống, nhưng Kiệt cứ đơ người ko chịu uống, An AN thấy thế liền kè vào tai Kiệt nói nhỏ 1 cái gì đó.

_”uk! Phải rồi, em phải dứt anh uống thì anh mới chịu uống à nha” nói rồi kiệt uống 1 ngụm rượu, tay thì choàng qua eo của An, kéo An ngồi lên đùi Kiệt

__”anh iu nè! Em biết 2 người này là bạn của anh em mới lấy rượu cho họ đó nha, em có công lấy rượu, anh phải thưởng cho em đó nha” An nói với giọng nũng nịu

__”anh biết mà! Anh sẽ thưởng cho anh cả ĐÊM nay luôn, em chịu chưa,haha” Kiệt vừa nói vừa cười

Từ này tới giờ có 2 cặp mắt hình viên đạn nhìn chăm chăm vào 2 người sến chảy nước này. Cặp mắt của Thuý bây giờ dường như có thể thiêu rụi cả khu rừng, ánh mắt đầy sát khí nhìn vào An An, và phần nộ khi nhìn vào Kiệt, cô nàng như đang bốc hỏa trên đầu

__”ANH QUÁ ĐÁNG LẮM.....CÒN MÀY...HÃY ĐỢI ĐÂY” Thuý hét lên rồi dùng dùi búa bỏ chạy ra ngoài

Còn về Khoa, anh chàng từ này đến giờ cứ nhìn chăm chăm vào thẳng bạn chí cốt của mình với ánh mắt vô cùng “triều mến”

Khi thấy Thuý đã ra khỏi quán bar, An lập tức ngồi dậy, phui phui quần áo, rồi phui tay như vừa chạm cái gì ko sạch sẽ cho lắm

__”ề! Thái độ gì vậy, cô phui cái gì đấy” Kiệt nhìn An hỏi với giọng hơi bức tức

__”bụi của phù thủy còn vương vẩn. haha” An vừa nói vừa cười, Kiệt thấy thế cũng cười theo, 2 người cứ ngồi cười,ko để ý đến 1 ánh mắt ko hiểu cái mô tê gì hất.

__”CÁI GÌ VẬY” khoa hét lên, làm cho 2 đứa giật mình, ko cười tiếp nữa

__”Hỏi thẳng cốt của anh đấy” nói rồi An đi thẳng tới quầy rượu

__”là sao” Khoa hỏi với gương mặt rất là ngây thơ, anh chàng chẳng hiểu việc gì vừa xảy ra

__”hỏi này An nói gì với mày”

__”mày đúng là cốt của tao mà. Kaka. Nó chỉ hỏi tao 1 câu thôi”

__”câu gì”

__”anh có muốn cắt đuôi mụ phù thủy ko”

__”ồ. Thì ra là vậy, nhưng mày làm như vậy có tội cho Thuý ko, cô ấy rất iu mày mà”

__”tao ko thích. Thôi uống đi”

__”Mà An đi đâu rồi ta”

__”đang tán trai kia kìa” vừa nói Kiệt vừa đánh mắt về phía quầy rượu

Khoa quay qua nhìn theo ánh mắt của Kiệt thì thấy An đang nói chuyện, cười nói với Quân rất tự nhiên, lòng của Khoa lúc này cảm thấy nhói nhói, hơi bức tức.

__”QUÂN! CHO TUI CHAI RƯỢU” Khoa hét lên

__”vâng”

__”rượu đây” nói rồi Quân lại trở về quầy rượu nhưng

__”cậu phải ở đây chờ tôi uống hết chai rượu này rồi dọn dẹp luôn” Khoa ngăn cản ko cho quân về quầy

__”nhưng tôi còn nhiều việc khác”

__”tôi là chủ hay cậu là chủ” Khoa nói với giọng bức tức

Không còn cách nào khác Quân đành đứng bên cạnh đợi Khoa uống hết chai rượu

1p....2p....3p.....rồi 10p trôi qua, Khoa vẫn uống chưa được nửa ly rượu, Quân biết Khoa có ý định gì nên ko nói gì hết, cứ đứng bên cạnh chờ đợi. riêng về phần An cứ thấy Quân đứng đó mà ko trở lại, cô nàng đành đi lại

__”anh làm gì ở đây, sao ko lại đằng đó” An hỏi Quân.

__”cậu ta phục cho anh” ko để Quân trả lời Khoa vội lên tiếng

__”phục vụ! tay anh bị gì à, bị gãy hay bị sao mà cần có người phục vụ” An hỏi

_”em. ....ờ. anh thích thế, anh là chủ, anh có quyền” tuy hơi giận vì lời nói của An nhưng Khoa vẫn bình tĩnh trả lời

_”kệ anh ta. Anh Quân, đi với em nào” An vừa nói vừa kéo tay Quân

_”ko” Quân lên tiếng. vì Quân chỉ làm công cho bar nên quyền quyết định là Khoa

_”why”

_”vì anh là chủ.haha” Khoa nói và uống 1 ngụm rượu.

_”được! tôi là khách! Bây giờ anh đi lấy cho tôi một chai rượu” an vừa nói, vừa khoanh tay, chân vắt chéo

_”đi lấy cho An đi” Khoa ra lệnh. Quân làm theo lời Khoa, đi đến quầy rượu lấy 1 chai đến cho An

_”rượu đây, thưa tiểu thư”

_”anh ngồi xuống đây” An nói

_”ko được” Quân và Khoa đồng thanh

_”sao lại ko, khách là thượng đế mà, đây là yêu cầu của khách hàng” An nói

_”nhưng nó ko được ngồi với em” khoa nói

_”tại sao?”

_”ờ,....tại. .... tại. ....” Khoa nói ko ra lời

_”ko có lý do, thì phải làm theo”

Quân nhìn qua Khoa, thấy anh im lặng ko nói gì, bây giờ Quân cũng chẳng biết làm thế nào, ko khí trở nên căng thẳng

_”á....An, cậu cũng đến đây nữa à. Hihi.mình có duyên thật đó nha” đó là giọng nói của 1 cô gái. Mọi người nghe thấy liền quay lại thì thấy 1 cô gái,tóc buộc 1 bên,đang mặc chiếc áo thun vai lệch,quần ngắn tới gối, mang 1 đôi giày cao gót đang bước vào, mọi người nhìn thấy đều ko khỏi vẻ ngạc nhiên, à..thì ra là bé Nhi nhà ta đó

_”hi!cậu cũng đến mấy chỗ này này à” An nhìn Nhi và hỏi

_”ờ...thì tại buồn....nên đi dạo, dạo 1 vòng ko biết sao lại đến đây luôn, hihi”An nói với vẻ mặt rất ư là ngại thò

_”cậu ăn mặc nhìn thật khác ở trường nha.hihi” Khoa lên tiếng

‘hi. Ko tầm thường mà. Quả đúng là chân nhân bất lộ tướng, âm mưu của cô ta là gì đây’suy nghĩ của 1 người

_”ờ. Thì đi chơi và đi học phải khác nhau chứ, hihi, ủa! mà ai đây?” Nhi nói rồi quay qua nhìn Quân

_”phục vụ quán/bạn của tôi” Khoa và Nhi đồng thanh

_”há??” Nhi ngạc nhiên hỏi

_”cả 2 đều đúng” bây giờ Kiệt mới lên tiếng

_”ờ! Thì ra là vậy. Nhi ngồi được chứ!”

_”tự nhiên” Khoa và An đồng thanh

_”cám ơn”

_”ko có chi” đồng thanh tập2

_”anh/em bắt chước tui/anh” đồng thanh tập3

_”hihi!2 người hợp nhau ghê” Nhi nói

_”ko bao giờ” đồng thanh tập 4

Tuy nói vậy nhưng Khoa nhà ta thấy vui lắm cơ, còn An thì tức muốn xi khói luôn.

__”Quân ngồi đi” An nhìn Quân và nói

__.....

__”cậu tên Quân à, đẹp giai quá, ngồi cạnh mình nè.hihi”vừa nói Nhi vừa kéo tay Quân xuống. Quân thấy thật khó xử chẳng biết làm sao, nhìn Khoa thì Khoa cũng ko phản ứng gì, chỉ nhìn chăm chăm vào ly rượu

__”cậu ngồi đi” Kiệt lên tiếng. Nghe như vậy, Quân nhìn Khoa 1 cái rồi quay lại nhìn Kiệt, chưa kịp ngồi xuống thì anh chàng bị 2 tiểu thư xinh đẹp kéo ngồi xuống, giờ Khoa đang ngồi giữa 2 cô nàng đó.

__”anh uống rượu nha” An, nhí đồng thanh. Làm cho tên Khoa chường mắt, nhìn Quân với ánh mắt hoả diễm son

__”à...à...tôi ko thích uống rượu” Quân lúng túng đáp

__”hả??”đồng thanh tập 2

__”ko thích uống rượu mà làm pha chế rượu” đồng thanh tập 3

__”à...ờ....thì.....” quân ấp úng

__”thui đi 2 chị.kệ người ta đi, nhiều chuyện quá!” Kiệt lên tiếng giải vây cho Quân

__”è! Nay Kiệt nhà ta nói nhiều ta” Nhi lên tiếng

__”thường ngày làm làm lý lý nhìn yk như tự kỷ á, thế mà hum nay...” Nhi thấy vậy liền trêu chọc Kiệt

__”chắc uống lộn thuốc” Khoa và An lại đồng thanh

__”anh/em.....hức.” tiếp tục đồng thanh, rồi 2 người hást mặt qua 2 bên

__”Anh Quân nè, em là Nhi, bạn của An á, em với anh làm bạn nha,hihi” Nhi nhìn Quân nói, rồi khuyến mãi cho Quân 1 nụ cười chết người, những thằng con tai trong quán nhìn thấy, dường như vừa bị trúng đạn tình iu do nhi phát ra khi thấy nụ cười đó. Quân thì ko có vẻ gì là ngạc nhiên_”ukm”

5 con người ngồi nói chuyện vui vẻ với nhau, nói 5 chữ thật sự ra là có 3,5 người thui à. Khoa và An thì chỉ choé cái nhau, An ko còn cái vẻ lạnh lùng lúc sang khi ở trường nữa, Khoa cũng hoà mình vào cuộc cãi nhau mà ko sợ mất hình tượng của 1 hotboy, Nhi thì cứ trêu chọc 2 người họ, Kiệt lâu lâu lại đồ xăng vào lửa, làm cuộc nói chuyện vô cùng thoải mái, Quân thì cứ ừ ừ cho có.

‘sao mình lại thấy thoải mái khi nói chuyện với mấy người này chứ, trước đây mình chỉ nói chuyện với 1 số ít người thui mà. Đúng thật là lạ nha’ đó là dòng suy nghĩ của Kiệt

__”CON NHỎ NÀO TÊN AN ĐÂY. BƯỚC RA ĐÂY” ở ngoài quán bar xuất hiện 1 tên đàn ông to con, đi sau khoảng 100tên nữa, hùng hổ bước vào bar. An nghe thấy, định đứng lên nhưng bị Nhi kéo ngồi xuống

__”ĐỒ CHÓ HÈN! KO DÁM RA MẶT À. HAHA. THÌ RA LÀ 1 ĐÚA CHẾT NHẤT” Hắn ta nói vừa dứt lời bọn đàn em cũng cười ha hả.. An tức quá,đứng lên,đi đến trước mặt tên cầm đầu:

__”là tao”

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6

__”là tao”

__”haha.....mày cũng chịu lú đầu ra à,con rùa...haha”hắn vừa nói vừa cười 1 cách hả hê luôn

CHÁT.....CHÁT.....

__”lên con thì vô bệnh viện mà ở, ko thì chết quách đi, đỡ chật đất” An vừa tát tên đó 2 cái vừa nói. Tên đó như bốc hoả, ra lệnh bọn đàn em tấn công

__”DỪNG LẠI. NGƯỜI LÀ BỌN NÀO, DÁM TỐI BAR CỦA TA LÀM LOẠN?” Khoa lên tiếng, bước đến gần tên đó

__”à....thì ra là anh Khoa, chúng tôi được giao nhiệm vụ giết con ranh đó, mong Anh đừng xen vào chuyện này, nếu ko đừng trách chúng tôi vô tình ko nể mặt”

__”ai đứng đằng sau các người” Kiệt lên tiếng

__”haha. Giang hồ, chúng tôi có uy tính của chúng tôi, mong anh đừng xen vào, chúng tôi se ko gây sự ở đây, nhưng ra khỏi bar này thì được chứ” hấn nói với giọng rất bình tĩnh, đúng bản chất là tên cầm đầu.

__”được! tao sẽ thách đấu với tụi bây, ở bãi đất trống ngay đường abc, 10phút nữa”

__”được!tốt. ta thích người như cô bé rồi đấy, haha. Ta sẽ đợi, “ nói rồi tên đó ra khỏi bar, bon đàn em cũng theo sau. Mọi người tự nãy giờ cũng tụ tập lại xem náo nhiệt, thấy bọn chúng vừa đi thì họ cũng giải tán.

An An thì cũng đi ra ngoài lấy con moto iu của mình phóng đi, sau đó thì có Kiệt, Khoa và Nhi cũng leo lên 3 chiếc mui trần theo sau An(mấy anh chị này chưa đủ tuổi mà lấy xe ghê qê). Bây giờ chỉ còn Quân đang đứng ở bar

__”tới đường abc lập tức”

Tút ....tút.....tút.....

Quân cũng ra gara lấy 1 chiếc moto của mình phóng đi.

Tại bãi đất trống

__”cô bé đứng giờ đây.haha”tên cầm đầu nói

__”bây giờ chơi sau đây” An hỏi với vẻ mặt lạnh tanh.

Kế bên An bây giờ có Kiệt, Khoa và Nhi

__”haha. Anh chẳng có trò gì hết, chỉ 1 nhiệm vụ, chỉ 1 chữ’GIẾT””

__”ok.”an dừng dừng đáp

__”con này káo thiết”l tên đàn em vừa nói hấn vừa cầm cây côn tiến lại đánh An, nhưng “bụp.....xoảng....” hấn vừa giơ cây côn lên thì An dùng chân đá bay cây côn đó, và tung thêm 1 cước ngay bụng của hấn, làm hấn té nhào. Mọi người thấy thế thì ngạc nhiên tột độ

__”3người tránh ra! Ko liên quan 3 người” An liếc qua nhìn 3 người bon họ, nói với mặt lạnh lùng.

__”đúng vậy! các người ko liên quan, chúng tôi sẽ ko động đến 3 người” tên cầm đầu nói với vẻ mặt đắc thắng.

__”dù xay chuyện gì cũng ko được động thủ” An tiếp lời

3 người nghe nói thế thì lùi ra sao, ko 1 câu hỏi, ko 1 thắc mắc, vì họ đều biết chuyện gì cũng có quy tắc của nó. Dù biết vậy nhưng trong lòng Khoa vẫn có 1 niềm lo sợ, Nhi và Kiệt thì ko phản ứng gì cả.

__”ok. Nói lý do thật sự đi” An nhìn tên cầm đầu và hỏi

__”haha. Được thôi trước sau cũng chết mà. Ta nói cho mà biết. cô đã đắc tội với 1 người ko nên đụng đến, người ấy muốn tôi giết cô, nhưng ko phải vì tiền mà tôi nhận lời, mà đây là 1 công 2 việc, TÔI MÚN THÁCH ĐẤU VỚI BANG CHỦ CỦA BANG STAR. ĐÚNG KO LÊ BẢO AN. Cô là 1 trong 2 bang chủ của star nổi tiếng giới. nếu tôi giết được bang chủ của bang star thì bang của chúng tôi sẽ đứng vững mãi mãi.haha”

__”BANG CHỦ STAR” cả 3 người đồng thanh

An nhếch môi cười, “thật ko đơn giản khi điều tra được thân phận của ta. Ta đã đắc tội với 1 người ko đơn giản rồi.haha” An vừa nói vừa lấy trong túi ra 1 sợi dây chuyền có mặt hình ngôi sao bằng vàng, trên ngôi sao còn khắc chữ T&A rất tinh xảo, An đeo vào cổ mình.

__”đúng vậy. ta!.bang chủ star. Và bây giờ ta đấu với các người với danh nghĩa là người của của star”

__”được.người chờ chết đi” tên cầm đầu lên tiếng, ra hiệu đám đàn em xông lên, thằng nào cũng có vũ khí trong tay, gậy, dao,côn...bọn chúng hùng hổ chạy đến tấn công An. 3 người ở ngoài nhìn tự nãy giờ mà vẫn chưa khỏi ngạc nhiên

‘cô ấy là bang chủ của star sao’

‘còn 1 người nữa là ai’

‘nhiều điều thú vị thật’

Đó là 3 suy nghĩ của 3 con người ngoài cuộc

Quay lại cuộc chiến, An vừa bay lên đập thẳng vào lưng của 1 tên, tên khác từ phía sau An đánh toi, An quay lại đá phắt 1 cái thật nhanh vào mặt tên đó, rồi lấy tay dấm vào bụng của tên khác, cuộc chiến diễn ra hết sức tàn khốc, từng tên từng tên bị An đánh nằm lăn dưới đất, nhưng vì số lượng quá đông và bọn chúng lại có vũ khí, An từ từ đã thấm mệt, bọn chúng cứ xông đến, tấn công liên hồi vào An

__”CẦN THẬN...”Khoa hét lên

__”A>>A.....”

An quay lại phía sau thì thấy 1 tên đang nằm lăn dưới đất, trên tay đang bị xuyên ngang 1 cây phi tiêu ký hiệu mặt trăng, An nhìn xung quanh tìm người đó nhưng không thấy, cô nàng tiếp tục lao vào cuộc chiến, nhưng càng ngày An càng thấm mệt, tay của An cứ bị những cây sáo đánh vào, làm bầm cả tay

__”CẦN THẬN” giọng 1 người con gái vang lên, song song lời nói là cô gái vừa đá văng con dao của 1 tên nào đó định đâm An. Cô gái xuất hiện với mái tóc buộc cao, khoác trên người nguyên bộ đồ đen bó sát, cùng 1 đôi giày cao gót, trên gương mặt đang mang 1 chiếc mặt nạ đen, có đính vài hạt kim cương, và đáng chú ý nhất, trên cổ cô gái cũng có 1 sợi dây chuyền giống An.

__”NGƯỜI LÀ AI” tên cầm đầu thấy có kẻ nhiều chuyện nên cho ngừng cuộc chiến

__”người người cần giết” người con gái lạnh lùng trả lời

__”ko...lẽ...ngươi.....ngươi...là.....”tên cầm đầu áp úng

__”phải.....”

Khi nghe câu trả lời của người con gái An mới ngược lên nhìn

__”Con mồm thú ỉa, mày đi đâu mất dạng, tới giờ mới xuất hiện, tao sắp chết rồi nè, mày thấy ko, mày bỏ tao hã, con quỷ, hực hực” An nói mà tay thì vẫn đang lay tay của người con gái đó, giọng nói thì rất là nũng nịu..làm mọi người ai nấy ngỡ ngàng, cứ nhìn chăm chăm vào An và người con gái.

__”è,,.....hem...”người con gái hằng giọng, làm An giật mình, thấy mình hơi quá đà,cô nàng lấy lại vẻ lạnh lùng lúc ban đầu.

__”chơi tiếp nổi ko” người con gái hỏi An

__”nổi. nhưng mày chơi chính, tao chơi phụ, phải phạt mày vì cái tội bỏ rơi tao.con Xu chết tiệt, Hực” An nói và làm mặt giận

__”hihi. Ok cưng” Xu vừa nói vừa cười với An làm lộ ra 2 lún đồng tiền và 1 cái răng khểnh. dù không thấy toàn bộ khuôn mặt nhưng bấy nhiêu đó cũng đủ để họ biết ẩn sau lớp mặt nạ là 1 nàng tiên giáng trần.

‘sao nụ cười này trông quen quá vậy?’ suy nghĩ của 2 người

__”thôi!chơi đi. Rồi về ngủ. tao mệt rồi” An lên tiếng

__”các người cùng xông lên đi” An quay qua tên cầm đầu và nói

“LÊN.....” tên cầm đầu hét to ra hiệu cho đám đàn em cùng xông lên. Lúc đó Xu rút trong người ra 1 cây gậy sắt có thể thu nhỏ lại, Xu kéo dài ra đưa cho An 1 cây và nói_”nè.cầm lấy. chẳng bao giờ đem theo là sao, ko có chút đề phòng nào hết, giang sơn để đổi bản tính khó dời.”

__”tao biết là mày đâu bỏ rơi tao đâu,hihi” An

__”ko cần!mày chơi chính, tao lấy nó làm gì haha” nói rồi An đưa lại cho Xu, nàng Xu cũng chẳng nói gì thêm, biết tính của con bạn quá mà, nó luôn luôn như vậy, lơ là cảnh giác, vì An biết khi ở cạnh Xu thì Xu chẳng bao giờ để An gặp chuyện. quay lại cuộc chiến, bọn chúng tất cả đều xông lên, An tiến lên phía trước xu, đứng dang 2 chân ra, Xu từ đằng sau chạy tới lấy vai của An làm điểm tựa,đập lên vai An, xu bay thẳng về phía trước, vừa bay Xu vừa lấy cây côn sắt của mình đánh vào đầu những tên phía trước của mình, sau đó An chạy tới nắm lấy một tay của Xu quay qua,tay kia của Xu vẫn cầm cây côn mà đánh tới tấp, 2 nàng như đang trình diễn 1 điệu múa ba lê vậy đó, sau 5phút chiến đấu

__”game over” giọng nói của Xu vang lên, nhìn lại tất cả bọn chúng kể cả tên cầm đầu đều nằm la liệt dưới đất. bây giờ thì lại có 1 đám người mặc đồ đen đang hùng hổ tiến đến bọn An, thấy tình hình căng thẳng Kiệt, Khoa và Nhi đều tiến gần lại An, xem sẽ có chuyện gì xảy ra.

__”chào 2 ty!xin lỗi, chúng tôi đến muộn” 1 tên trong đám đó cúi chào 2 đứa nó và nói

__”hihi. Ko sao! Lâu lâu cho con Xu nó vận động mà. Phải ko” An liếc mắt qua nhìn Xu

__”uk. Mọi người dọn dẹp đi” Xu lên tiếng

_”xử sao đây ạ”

_”quy tắc cũ” Xu đáp 1 cách dứt khoát và lạnh lùng

_”dạ!” nói xong đám người đó được đưa đi tất cả

_”ê! quy tắc cũ là gì vậy” Nhi hỏi

_”Giết” An đáp

_”HẢ??” cả 3 đồng thanh(Kiệt, Khoa và Nhi)

_”uk. Thì giết, có sao đâu” An đáp với vẻ mặt xem đó là 1 điều hiển nhiên

_”2 người phải của bang star ko vậy???” Khoa hỏi với vẻ đầy nghi ngờ

_”Anh nghĩ sao” An hỏi lại

_”à....ờ....thì cũng có chút giống....nhưng.....”

_”nhưng bang star từ khi thành lập đến nay chưa giết 1 ai” Nhi tiếp lời

_”ồ! học sinh ngoan như Nhị mà cũng biết về bang star à. Chúng tôi nổi tiếng qua nhĩ, haha” An nói với giọng giễu cợt

_”ờ.....thì mình nghe người ta nói thôi mà” Nhi đáp lại

_”ờ, thì đúng, bang của chúng tôi ko giết người, nhưng chúng tôi giết bản tính của họ” an nói

_”là sao” Khoa hỏi

_”tự hiểu” an đáp

_”có phải các người giết chết bản tính hung bạo của họ, làm cho họ thuần phục bang star, biến họ thành những con người vì chính nghĩa” Nhi hỏi

_”ấy,...chà...chaz.... học sinh gương mẫu nói đúng tất, kaka” An cười nói

_”nhưng nếu họ ko thay đổi thì sao” bây giờ Kiệt mới lên tiếng

_”tàn phế” Xu đáp

_”sao nói ko giết người mà” Khoa hỏi 1 cách ngớ ngẩn

_”anh điên à, anh có phải học sinh giỏi ko đó, anh mua điểm à, IQ của anh bao nhiêu, tui chia cho 1 ít nè. Chúng tôi nói ko giết chứ có nói ko làm bị thương hay tàn phế đâu. Đánh nhau mà ko làm bị thương, chúng tui là thần thánh à” An tuôn 1 tràng dài làm cho Khoa sựng cả mặt, quay đi chỗ khác tự kỷ vì quá xấu hổ

_”đây là ai vậy AN” nhi nhìn Xu và hỏi

_”à. Nó hả. nó là con mắm thúi tên....”

_”e.....hem.....” An đang nói thì Xu cắt ngang

-”à.....ừ.....nó tên Xu, bạn tui, bang chủ thứ 2 của star, hìhì”

_”ồ. Vậy có thể cho bọn này nhìn thấy diện mạo thật của bang chủ hok vậy ta” Khoa quay lại nhìn Xu với ánh mắt tò mò, Xu vẫn im lặng ko nói gì. Đường như hiểu ý Xu, An lên tiếng

_”chắc chắn là được rùi, hà hà”

Nghe An nói, Xu liếc An với ánh mắt vô cùng “triều mến” làm cho An toát cả mồ hôi hột

_”nhưng khi khác sẽ biết, hìhì” An vừa nói vừa lấy tay gạt mồ hôi trên trán

_”thôi! về đi! tao đi đây” Xu nhìn An và nói

_”đi đâu, mày định bỏ tao hả, mày đi theo thên nào bỏ tao.huhu” An giả vờ khóc dỗi

_”tao có việc! mày sẽ biết sớm thôi! Mày nên cẩn thận hơn! Đừng lơ là cảnh giác, thân phận đã bị lộ rồi đó, mặc khác phải biết tự bảo vệ bản thân. Biết

chưa” Xu nói và lấy tay cốc đầu An giống như 1 người chị đang dạy bảo em gái vậy

__”tao...biết...rùi....híc....híc...” tuy nói là nói vậy nhưng An An rất buồn, nói xong Xu quay gót bước, đi ngang Kiệt Xu chỉ nhìn lướt 1s rùi thẳng tiến.
đang đi thì .....

__”AN....AN.....” Khoa

__”hả..??” AN

__”Khoa” Kiệt

__”coi chừng” Nhi

”XET.....”

__”ă.....Xu Xu.....mày có sao ko?” An An hốt hoảng, Khoa thì đuổi theo bóng của 1 người nào đó. >

__”cô có sao ko” kiệt vừa nói vừa lấy tay đỡ Xu

__”mày có sao ko? Tay mày chảy máu kia. Mau đi đến bệnh viện đi” An lo lắng cứ nói ko ngừng

__”ko sao” Xu nói rồi ngồi dậy gạt tay của Kiệt ra,lấy tay phải rút cái phi tiêu bên tay trái của mình

__”có độc” Nhi hét lên

__”uk. Ko sao. Tao đi đây mày cẩn thận đó” Xu nói rồi bước đi, trước khi đi Xu ghé vào tai của Nhi nói 1 cái gì đó

__”SAO LẠI ĐI. VẾT THƯƠNG MÀY.....” An hét lên chưa hết câu thì Xu đã đi mất dạng rồi. để lại An đang ngồi trệt xuống đất, Nhi thì suy nghĩ về 1 cái gì đó, Kiệt thì cứ đứng nhìn Xu bước đi mà ko làm gì được. Khoa quay lại

__”nó chạy nhanh qua, nó chạy thoát được tôi quả ko tầm thường” Khoa vừa đi lại vừa nói, chợt Khoa thấy An đang ngồi trệt dưới đất,mặt thì buồn rười rượi, khoa quay lại nhìn Nhi

__”uk. Xu đi rồi, trên phi tiêu có độc, An lo cho bạn của cô ấy đó .....” Nhi trả lời giải đáp thắc mắc của chàng trai khi nhìn An. Khoa thấy An như vậy,lòng Khoa cũng buồn lắm,anh ta bước lại đỡ cô nàng đứng dậy

__”ko sao đâu! Em phải tin tưởng vào khả năng của bạn em chứ” Khoa nhẹ nhàng nói

__”thôi. Về nào, sáng mai còn đi học, Khoa mày đưa An về đi” Kiệt lên tiếng

__”uk”rồi cả 4 đưa ra về, trước khi đi Nhi lấy tay lượm cây phi tiêu rồi mới bước đi

Trên đường về 3 người với 3 dòng suy nghĩ khác nhau

‘sao cô ấy lại cứu mình,??????? Vì An An, chắc là thế’

‘tại sao lại có được phi tiêu này???’

‘sao lại đau thế này, nhìn cô ấy như vậy.....trùi ui, phải đi mua thuốc trợ tim uống quá’

Trên xe Khoa, An ko nói 1 lời nào, Khoa cũng chẳng biết mở lời làm sao

__”nhà em ở đâu”

__”số a đường b”

__”uk”

Rùi lại 1 ko gian im lặng bao trùm cả xe. Kết..... chiếc xe dừng trước cổng 1 ngôi biệt thự to đùng, Khoa bước xuống mở cửa cho An bước ra

__”cám ơn anh” giọng của An cất lên nhưng cô nàng ko nhìn vào mặt Khoa rồi bước thẳng vào trong. Khoa nhìn thấy như vậy,rất muốn chạy đến ôm lấy và an ủi An,nhưng Khoa ko biết dùng thân phận, danh nghĩa gì để được cái quyền đó,nên đành thôi. Nhìn An khuất bóng Khoa mới lên xe và trở về nhà

Quay lại Xu, vết thương vẫn đang chảy máu rất nhiều, nhưng màu máu bây giờ ko phải màu đỏ như thường nữa mà nó đã chuyển dần sang màu đen, Xu thấy tình hình như thế, biết là chất độc mà tên đó sử dụng vô cùng nặng, nếu về đến nhà để trị thương thì chắc chắn ko thể nào. Xu tìm 1 chỗ ít người qua lại, ngồi dưới 1 gốc cây, lấy 1 con dao nhỏ rất sắc rạch 1 đường ngay vết thương, sau đó cô lấy tay nặng máu ra,rồi lấy trong người 1 loại thuốc do cô tự chế rắc vào, thuốc ngấm vào da thịt, làm cô đau đốn,nhưng ko 1 tiếng than khóc, cô mím môi chịu đựng, khoảng 30phút sau, vết máu ko còn màu đen nữa mà dần dần trở lại bình thường, cô lấy trong túi ra 1 cái khăn quần chặt vết thương rồi đi về.

__”Á.....THẢ TÔI.....RA....CỨU TÔI....VỚP”

Đang đi thi xu nghe thấy tiếng kêu cứu, cô lập tức đến nơi âm thanh vừa phát ra

__”Á.....THẢ TÔI.....RA....CỨU TÔI....VỚP”

Đang đi thi xu nghe thấy tiếng kêu cứu, cô lập tức đến nơi âm thanh vừa phát ra

__”cô bé à, bây giờ em làm bọn anh vui,thì anh sẽ mua hết số hoa này cho cung,và cho thêm cung nhiều tiền nữa. haha”

__”xi.n.....x.i.n.....xin các ....các.... anh.....tha cho tôi.....đi.....mà....” cô gái sợ sệt áp úng nói

__”haha. Các anh sẽ nhẹ nhàng thôi, em đừng sợ” tên đó vừa nói vừa lấy tay nắm lấy tay áo của con bé mà xé ra,

__”dừng lại” 1 giọng nói nhẹ nhàng nhưng băng giá vang lên, khi thấy cảnh tượng 3 thằng con trai đang bao vây lấy 1 cô bé nhỏ nhắn, xinh đẹp sở hữu 1 đôi mắt đượm buồn Xu lên tiếng, nghe thấy tiếng nói, cả3 quay lại thì thấy 1 cô gái đeo mặt nạ, đang khoanh tay, lưng tựa vào bức tường nhìn bọn chúng, trên tay còn bị băng bó nữa chứ.

__”haha!lại thêm 1 em nữa à, lại đây cung, bọn anh sẽ làm cho em sung sướng. hahaha” bọn chúng nhìn Xu nói và cười 1 cách rất là ê iện. Xu bước lại gần bọn chúng hơn. Một tên trong số đó thấy thế liền tươi cười bước lại định ôm lấy Xu nhưng....BUP..... hần ta bị Xu tung 1 đá bay thẳng vào vách tường,nằm bất động, 2 tên còn lại nhìn thấy cũng nói cả gai óc, cô bé kia cũng kinh ngạc ko kém, 2 tên đó nhìn thẳng bạn thấy nó ko động đậy,nuốt khàng nước bọt rùi

__”hum.....hu.m....na...y.....n.a.y....tao.....c.ó....vi.ệ..c, khi,,.....khác....tao...sẽ tính....sổ.....” 1 thằng trong đó nói rùi cả 2 vọt lẹ,nếu ở lên 1 phút nữa bọn chúng sợ sẽ giống thằng bạn thân iu của mình.

__”ko sao chứ” Xu bước lại đỡ cô bé

__”e...em...ko.....sa....o”nói vừa dứt câu cô bé ngất xuống,nằm thờ hồn hên,2tay ôm lấy ngực, Xu thấy vậy lấy tay bắt mạch cô bé, Xu mở to mắt hết cỡ nhìn cô bé rùi bắt ngay 1 chiếc taxi chở cô bé đến nhà mình. Đến nơi Xu cổng cô bé vào nhà đặt cô nằm trên giường mình, chạy vào mật thất, lục lọi mấy thứ thuốc rồi đem ra cho cô bé uống, khoảng 5 phút sau hơi thở của cô bé ko còn nặng nề nữa,tay cô cũng rời khỏi ngực, cô ngủ 1 giấc ngon lành. Xu thấy vậy cũng yên tâm, bước vào nhà tắm,tắm sạch sẽ rùi tự băng bó lại vết thương của mình rồi leo lên giường và ngủ,sáng đi học nữa mà.

Buổi sáng

Tại căn nhà nhỏ

__ơ...hơ...i.....tiếng rên khê của 1 cô bé, vừa vươn vai,rồi đưa tay dụi dụi mắt, cô gái ngồi dậy,nhìn xung quanh, 1 cái bàn học, trên bàn có rất nhiều sách, 1 cái laptop, 1 cái đèn học, kê bên của sổ có 1 chậu hoa hướng dương, 1nhà vệ sinh nho nhỏ tại phòng.

__”mình đang ở đâu vậy ta”cô gái vừa nói vừa bước xuống giường __”Áy...da.....” cô khụy chân xuống, nhìn xuống cái chân iu quý của mình cô thấy nó được băng bó 1 cách cẩn thận, và nhìn lại hình dáng của mình lúc này, cô thấy mình đang mặc 1 bộ váy ngủ sạch sẽ màu trắng tinh khôi, đang miên mang suy nghĩ, muốn nhớ lại chuyện gì đã xảy ra thì:

__” ....hít.....hít.....mùi gì thơm vậy ta” cô bé vừa nói vừa hít..hít...chân đi cà nhấc....bước ra ngoài, tìm nơi phát ra mùi thơm đó, cô bước tới thì thấy 1 cô gái đang nấu nấu xào xào cái gì đó, nhận biết được cô gái đang nhìn mình xu lên tiếng

__”đánh răng,rửa mặt rồi ra đây ăn sáng”

__”là chị hả.” cô bé ngạc nhiên khi thấy xu

__”uk. Chút hồi, giờ đi làm vsen đi”

__”dạ” tuy còn rất nhiều điều để hỏi nhưng cô gái cũng nghe lời Xu vào làm vsen,

10phút sau, trên bàn đã dọn đầy các món ăn, tuy đơn giản nhưng nhìn rất hấp dẫn

__”ngồi đi” Xu nhìn cô bé và nói. Xu cũng kéo ghế ngồi xuống, cô bé cũng vậy

__”em chưa biết tên chị!chị tên gì vậy!mà sao em lại ở đây vậy” cô bé nhìn Xu và hỏi

__”Ngọc. hôm qua đi ngang thấy bé nằm ở ngoài đường nên lượm zìa” Xu nói tỉnh bơ

__”ơ! Chị. Em đâu phải bé, em là My mà. Mà hum qua,....” Suy nghĩ 1 lúc My nói tiếp

__”à...em nhớ rùi...hum qua em đi bán hoa,gặp mấy người con trai chặn đường em,nhưng bị 1 chị nào đó đuổi đi rùi .....rùi....rùi....sau đó em hok nhớ nữa. ủa mà chị, hum qua chị thấy em ở ngoài đường thật hả,chị có nhìn thấy người con gái đeo mặt nạ nào ko? “ My nhìn vào mặt Xu và kể lại

_”ko! chỉ thấy con heo đang nằm thư” Xu vừa lấy chén xúc com vừa nói

_”chị!!!! em ko phải heo mà” My làm mặt giận

_”ăn đi heo”

_”chị.....”

_”đi học ko. Ko ăn khô đi à” Xu nói với vẻ mặt nghiêm túc

_”dạ đi!”

_”mà chị ơi. Em ko có đồng phục ở đây”

_”chút có. Ăn đi”

_”ngon qua chị ơi.hihi. chị nấu ăn ngon thật đấy”

_”heo nịnh”

_”em hok phải heo mà”

_”big”

2 người ngồi ăn và nói chuyện rất vui. Đã lâu rồi, ngoại trừ An, Baba An và 1 số người thân, thì Xu chưa hề vui vẻ, nói chuyện và tiếp xúc như thế này, ko phải nói chuyện bình thường mà hay chọc gẹo con bé nữa chứ, đúng là chuyện lạ mà. Ko biết lý do nhưng Xu cảm thấy rất vui khi ở gần cô bé, Xu dường như đánh mất vẻ lạnh lùng của mình rồi, thay vào đó là đức tính thật sự, đức tính của 1 cô gái 17t, cái tuổi tươi sáng của cuộc đời nhưng Xu lại chìm đắm trong công việc, trong nhiệm vụ mà bản thân Xu tự đặt ra.

_”đồ nè, thay đi, lẹ lên, trể học đó” Xu đưa cho My bộ đồng phục của mình

>

My cầm bộ đồ Xu đưa khắp khiêng bước vào trong thay đồ, Xu cũng về phòng mình> bước về phòng mình thay đồ, rồi dặm thêm 1 tý phấn màu cho là da thêm “đẹp” hơn, đồng thời Xu cũng lấy 1 chiếc áo khoác mặc vào để che giấu vết thương lúc tối.

_”Xong chưa, đi thôi”

_”rồi chị, nhưng tập đâu em học” nghe My nói rồi Xu dìu My bước lên xe buýt>

_”heo mà cũng cần tập à” Xu trêu My khi 2 đứa đã yên vị trên xe

_”chị.....” My tức giận

_”hihi. Đi học chép bài bằng óc thôi” Xu vừa cười vừa nói

_”ơ.....” My mở to mắt hết cỡ nhìn Xu

_”hơ.....hơ.....” Xu quơ tay ngang mặt My

_”tình...” Xu vỗ vai My hét lên My nghe tiếng hét của chị quay về với thực tại

_”chị!!! Sao....chị cười nhìn đẹp quá trùi lun vậy..... trùi ui, nụ cười thiên thần, người ta nói em có chiếc răng khểnh khi cười rất dễ thương, mà chị lại thêm 2 lún đồng tiền nữa, ngưỡng mộ quá à” My vừa nói vừa lấy đầu dụi dụi vào vai của Xu giống như 1 con mèo ngoan vậy đó. Ko ngờ tiếp xúc ko lâu nhưng dường như cả Xu và My đều cảm thấy như đã quen rất lâu rồi. Thấy hành động của My, Xu xoa xoa đầu My rồi nói:

_”cho nè! Lấy đi. Hihi” nghe chị nói như vậy, My ngẩn đầu dậy, nhìn Xu với ánh mắt cực gian rồi lấy 2 tay của mình nắm lấy 2 má của Xu, ngất, ngất, kéo, kéo

_”đau....”

_”hehe. Để em lấy...hehe”

_”bỏ ra...heo con...”

_”ko.....hehe.....”

Suốt chặng đường 2 đứa nói chuyện với nhau rất vui

Tại trường MOON, lớp 12a1

__”hi. An đi về nha”

__”thầy chưa vô mà về gì”

__”ừ. Về hơn mình.hihi”

An vừa bước vào lớp Nhi đã lên tiếng. cùng lúc đó cũng có 2 đôi mắt nhìn chăm chăm vào An

__”em ko sao chứ”

__”ko” An lạnh lùng

__”ừ”

__”sao anh ngồi đây” An nhìn Khoa

__”à. Anh đổi chỗ, hihi” thì ra là muốn ngồi gần An,khoa nhà ta đã đổi chỗ ngồi trên An, chỉ ngồi trên thui, vì Khoa cũng chẳng dám kêu tên Kiệt nhường chỗ.

__”Kiệt à!!thui thì anh đại nhân đại lượng, giúp người khó khăn, cho bạn Khoa nhà ta chỗ ngồi của anh lun đi.hihi” Nhi nói mà nháy mắt ra hiệu với Kiệt

__”uk, mày đền đáp tao ra sao nếu như tao ra tay nghĩa hiệp hả thằng quý” Kiệt quay qua nhìn Khoa với ánh mắt tà đạo

__”2 người nói gì vậy” an, Khoa đồng thanh

__”đâu có gì, anh định làm từ thiện đó mà,hihi” Kiệt nói với An

__”đúng rồi,An đâu cần hiểu, có người khác hiểu là được rồi,hihi” cả 2 người(Kiệt và Nhi) đang cười ha hả, để lại 1 khuôn mặt ngơ ngác như cá thác lác(an đó), và gương mặt thẹn thùng, mắc cỡ,(khoa đó), và những hành động cũng 4 người hầu như đã gây ra sự chú ý cho toàn lớp 12a1

__”anh Kiệt cười đẹp quá bây ư” g1

__”Nhi của tui, thiên thần của tui”b1

__”anh khoa chuyển qua đây ngồi cùng dãy với tao đó. Haha.”g2

__”thiên thần băng giá của lòng anh”b2

__”mà lạ thật. đầu khi nào thấy anh Kiệt cười trước mặt người lạ đâu”g1

__”uk, đúng vậy! sao trông họ thân qua vậy ta” g2

__”thiên thần của người ta thì anh nào chẳng mê...haha. 2 thằng đó chắc cũng mê lắm rồi. Hức.”b1

__”ông im đi. Đừng nói xấu hoàng tử của chúng tôi”g2

__”sự thật trước mắt đó”b1

__”bala.bolo.....bala.....”

‘sao họ lại thân như vậy chứ, anh Kiệt, hãy đợi đấy, anh mãi mãi thuộc về em’, suy nghĩ của 1 người nào đó

/

/

__”tạm biệt chị nha.cám ơn chị nhiều” My nói rồi hôn lên má Xu 1 cái

__”uk. Về lớp đây” Xu lấy lại vẻ lạnh lùng của mình rồi bước đi

__”ê. Sao chị đó lại đưa cậu đi học vậy, 2 người nhìn rất thân nữa” lan Anh thấy My bước vào liền chạy lại hỏi

__”chuyện là như vậy nè....bala....blo.....bala.....” My kể hết cho Anh nghe, vì 2 đứa rất thân nhau.

__”trời! có chuyện đó hả? bây giờ cậu co sao ko. Hay qua nhà tui ở đi, đã kêu qua bao nhiêu lần rồi, đừng đi bán hoa nữa, gia đình mình cũng đâu thiếu thốn gì đâu, cậu qua ở cũng có tốn kém cái gì đâu chứ, và lại tui cũng có ở với 3me đâu mà cậu ngại” Lan Anh nói 1 tràng dài làm My muốn nín thở theo lun

__”hihi. Hổng sao. Để mình suy nghĩ lại”

__”con nắm thúi này, suy nghĩ biết bao nhiêu lâu rồi hả?” Anh tức giận nói

__”ừ....từ từ....đợi chờ là hạnh phúc mà.hihi”

__”bó tay lun”

Quay lại lớp 12a1

__”vịt xấu xí tới rồi kia tui bây ời” tiếng xì xầm vang lên khi thấy Xu bước vào lớp, Xu cũng chẳng để ý đến mấy lời nói vô bổ ấy, cô nàng cứ đi, thì bỗng nhiên có 1 con nhỏ nào đó đưa chân ra gạt chân của Xu, dù thấy nhưng cô nàng cứ giả vờ ko biết, và rồi

ỊCH.....HAHAHAHA..... Xu bị ngã, bọn chúng thấy như thế thì vui sướng lắm, cười ha hả, bọn chúng xem Xu như 1 trò chơi, làm cho bọn chúng vui vẻ. Xu ko nói gì hết lấy tay chống xuống nền đứng dậy, đúng lúc đó Nhi cũng chạy đến đỡ lấy xu

__”các bạn quá đáng lắm” Nhi tức giận

__”mày là cái thá gì mà lên tiếng ở đây, chỉ là con nhỏ nghèo xơ xác, có 1 ít kiến thức mà vào đây thu” con nhỏ đó vừa nói vừa giơ tay lên tát Nhi

CHÁT..... 5 đầu ngón tay được in trên gương mặt trắng bóc của con nhỏ, nhưng “con nhỏ” ở đây chính là con nhỏ định tát Nhi đó, và chủ nhân của cái tát đó chính là An An

__”CON KHỐN.....MÀY DÁM.....” con nhỏ đó tức tối

__”sao lại ko” An trả lời

Ko khí căng thẳng đến nghẹt thở

RENG.....RENG.....RENG.....tiếng chuông như phá tan bầu ko khí đáng sợ đang bao trùm, ai về chỗ nấy, tuy tức giận nhưng con nhỏ đó cũng đánh bỏ về chỗ ngồi, AN, Nhi,và Xu cũng quay về chỗ,

‘tụi mày giỏi lắm, đợi đấy’

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7

__”An có sao hok” Khoa quay xuống hỏi An

__”mày điên à, con An nó đánh người ta mà mày hỏi An có sao ko hả?” Kiệt thấy vậy liền chọc

__”thì.....thì.....thì....tao hỏi An có đau tay ko” Kiệt hơi đỏ mặt trả lời

__”TRỜI...” Kiệt, Nhi đồng thanh, 2 người nghe mà muốn té ngựa.

__”thui, học đi” An nghe thấy cũng hơi mắc cỡ nên cắt ngang cuộc nói chuyện. bây giờ cả đám mới im lặng, nhưng im lặng ko có nghĩa là đang học đâu nha, kiệt vẫn như mọi ngày,úp mặt xuống bàn ngủ, An cũng vậy, Khoa thì ngồi nghe nhạc nhưng lâu lâu lại quay xuống nhìn An 1 cái, Nhi thì đắm chiêu suy nghĩ 1 cái gì đó ‘sao Xu lại nhờ mình bảo vệ An An, cô ấy mới gặp mình lần đầu mà, sao lại nói tin tưởng mình ta’, Xu thì dán mắt vào cái iphone của mình. Và trong lúc đó 1 cặp mắt quan sát tụi nó rất rõ, rất chi tiết. đang học thì bỗng:

__”thưa cô. Cho em xuống phòng y tế” Xu

__”em ko khoẻ à” cô giáo

__”dạ” Xu

_”ưk. Em đi đi”

Nói rồi Xu bước ra, khi đi ra Nhi nhìn Xu hỏi

_”Xu bị sao vậy, cần mình đi cùng ko”

_”ko sao, ko cần” Xu trả lời với chất giọng lạnh lẽo, làm cho Nhi cũng cảm thấy hơi buồn. Xu bước ra ngoài, nhưng cô nàng ko đi xuống phòng y tế mà đi thẳng ra khỏi trường

_”alo”

_”chạy xe đến trường MOON đón tui”

_”dạ”

Xu nói xong điện thoại cô nàng bước vào nhà vệ sinh gần đó tẩy trang, rồi lấy chiếc mặt nạ ra đeo vào rồi đứng đợi, khoảng 15p sau, 1 chiếc xi limo dừng trước mặt cô, 1 người mặc đồ đen, đeo kính đen bước ra cuối chào rồi mở cửa cho Xu vào.

_”tới thẳng chỗ đó”

_”có cần gọi bang chủ An ko ạ”

_”khỏi cần đi.”

_”dạ”

_”ông kia tới chưa”

_”dạ chắc đang đợi chúng ta”

_”ưk”

Tại 1 căn biệt thự được thiết kế theo lối cổ kính, chiếc xe chạy vào, 2 bên là 2 hàng toàn người mặc đồ đen, Xu bước xuống xe, với dáng vẻ của 1 người lãnh đạo

_”chào bang chủ” mọi người cuối đầu chào khi Xu đi vào

_”chào”

_”hà ha....chào con bồ iu vầu của tui, haha” 1 người con trai với gương mặt baby tuyệt đối, cùng với mái tóc màu vàng nhạt thấy Xu bước vào liền chạy đến ôm Xu

_”ôm đủ chưa” Xu lên tiếng

_”chưa đủ, haha, lâu gặp anh quá ko nhớ anh hả em iu” Anh chàng nói với giọng nũng nịu

_”iu!!iu....cái àu ông....nghe thở muốn chết, thả ra coi”

_”thả thì thả, làm gì giữ vậy, híc” anh chàng làm mặt giận

_”ngồi xuống đi, vào việc chính đi” An ngồi xuống lạnh nhạt đáp

_”mới về cũng để người ta nghỉ ngơi chứ, người gì đâu mà hok biết thương hoa tiết ngọc gì hết à” anh chàng giận dỗi

_”ông là “hoa” là “ngọc” hả?” Xu tròn mắt nhìn

_”haha. Tui lộn. mà một bà qua, tui nói bà hông thương tui gì hết à”

_”sao phải thương”

_”bà....đáng ghét...”

_”đâu ai mượn thương tui”

_”bà...bà...”anh chàng cứng họng

_”mệt ông quá, có gì nói đi”

__”đường đường là nguyên hoàng Long, là 1 anh chàng đẹp giai,tài ba xuất chúng, như tui mà lại phải nghe lời bà ư, tui ko nói,bà làm gì tui, hà hà, hớ hớ”
anh chàng lẩm bẩm

__”ông nói gì đó”

__”kệ tui”

__”lâu ngày ko gặp, ông bị bệnh nặng hơn trước à. Ông cần tui kê toa bốc thuốc hay đưa ông vô bệnh viện điên ko.haha”

__”bà.....bà.....thui, tui ko nói với bà nữa. GHÉT>>>>>>”

__”thui. Ko đùa nữa,việc tui nhờ sao rùi” Xu lấy lại vẻ mặt nghiêm chỉnh, thấy vậy Long cũng nghiêm nghị bàn vào việc chính

__”ừ. Xong rùi, đây nè, bà nói ko sai, cô ta ko đơn giản” Long vừa nói vừa đưa 1 túi đựng hồ sơ cho Xu. Xu lấy ra xem,vừa xem cô vừa cười, 1 nụ cười đầy sự thích thú.

__”hơn cả tui tưởng” Xu

__”cô ấy ko đơn giản, nhưng biết được cô ấy ko phải là kẻ thù là được rùi” Long

__”cô ta ko những ko là kẻ thù mà là bạn đấy” Xu

__”là sao” Long

__”cô ấy cứu An 2 lần rùi đấy” Xu

__”ồ!thế à” Long

__”chiều nay bọn chúng hẹn chúng ta ở đâu” Xu

__”ở bar Z” Long

__”ồ. Cũng hơi khó đấy” Xu

__”sao vậy”

__”ừ. Thì tui có việc riêng, khi cần thiết tui sẽ nói cho ông và An biết, nếu như vậy thì chiều nay ông hãy liên lạc với An, kêu nó cùng xử với ông đi”

__”ơ! Bà làm biếng chứ gì. Cứ thấy tui hiền là ăn hiếp à. Híc híc” Long

__”haha, ông hiền như chẳng tỉnh thì có” An cười lớn khi nghe Long nói.

__”mệt bà quá, để tui điện thoại cho con An” Long

__” thui khỏi. ông đến trường MOON lớp12a1 là gặp nó à, mà ông cũng phải đi học mà, ở nhà ăn ngủ cho mập thay à”

__”ừ!tui cũng tính đi tìm gì chơi đây, ở trường chắc vui à, mà bà có học cùng An ko”

__”học cùng trường! Bây giờ ông đến trường để tham quan trước đi, mai vô học, tui sẽ sắp xếp cho ông, bây giờ tui phải đi đây” nói rồi Xu quay bước đi lun,ko thèm nhìn mặt Long 1 cái

/

/

__”alo”

__”ông điều tra tới đâu rùi”

__.....

__”tui tới ngay, ông ở đó đợi đi” kết thúc cuộc điện thoại Xu lên xe thẳng tiến tới 1 ngôi nhà nhỏ ở ngoại ô thành phố, tuy nhỏ nhưng xung quanh ngôi nhà cũng có trồng rất nhiều hoa hướng dương, bên trong ngôi nhà nhỏ đó chỉ đặt 1 chiếc bàn gỗ và vài cái ghế,nhìn giống ngôi nhà ko ai ở nhưng nó lại vô cùng sạch sẽ.

__”chào tiểu thư”

__”chào”

__”thưa tiểu thư, mọi thứ tiểu thư cần ở đây”

__”ông báo cáo đi”

__”vâng! Thưa tiểu thư, TRẦN KIM HỒNG THUYẾT là đại tiểu thư nhà họ trần. ba cô là TRẦN ĐỨC TOÀN chủ tập đoàn đứng thứ 2 tg, ông ta là 1 con người toan tính, bất chấp mọi thủ đoạn để đạt được mục đích, nhưng ông cũng rất iu con gái của mình, theo chúng tôi điều tra được thì cô con gái của ông ấy đã tốt nghiệp 2 trường đh ở Mỹ, bây giờ cô ấy cũng phụ giúp chuyện công ty, lúc trước tập đoàn của ông ta chỉ đứng thứ 5 tg nhưng ko biết lý do gì ông đã vượt lên, giữ vị trí đứng đầu tg trong 6 năm, đến năm t7 ông đã tụt xuống đứng thứ 2 tg cho đến bây giờ, và 1 điều nữa là 1 số người trong của bang chúng ta mua vũ khí từ 1 số công ty chi nhánh của ông ta, ko chỉ có súng ống bình thường mà các loại bom cũng có. Nhưng chúng tôi ko thể điều tra sâu hơn nữa.”

__”tốt lắm! bao nhiêu đó đủ rồi.”

__”vâng! thưa tiểu thư”

__”về việc em gái tôi”

__”thưa tiểu thư lúc trước chúng tôi có nghi ngờ 1 người nhưng điều tra kỹ lại thì ko đúng”

__”ừk! tôi biết rồi, bây giờ ông điều tra cô bé tên PHAN KIM MY cho tôi”

__”vâng! thưa tiểu thư” nói rồi người đàn ông bước ra ngoài để lại Xu ngồi 1 mình trong căn nhà phòng

__”có phải là con bé.....”

__”ông ta có phải là người.....???????”

Quay lại trường MOON .lớp 12a1

Reng.....reng.....reng.....

__”đi ăn ko An” Khoa quay xuống hỏi An

__”đi.. ăn.. ko.. An” Nhi kéo dài từng chữ

__”Khoa này nha, sao ko hỏi tui tui, mà chỉ hỏi An An ko vậy, tui thân quá à, huhu” An làm mặt giận và giả vờ khóc

__”thên này, mày phải bạn tao hông, có ai kia rui bỏ bạn hả mày?” Kiệt cũng châm chọc

__”thì đi chung, tui chưa rui hết mà” Khoa nói mà mặt chuyển sang màu đỏ.

__”thui! Đi ăn” An lên tiếng, vì cũng ngại khi nghe mấy lời châm chọc của 2 người đó mà

__”ừa! đi” cả 3 đồng thanh(Kiệt, Nhi, khoa)

__”đi sao ko rui Thủy, có bạn mới rui bỏ bạn cũ à” Thủy bước lại gần họ và nói

__”đâu có, uk! Thủy cũng đi cùng bọn này nha, hìh” Khoa vừa cười vừa nói, trong khi đó Kiệt vẫn ko nói gì, thì bỗng nhiên

__”uk! Đi thui Anh Kiệt À” vừa nói An khoát lấy tay Kiệt lôi Kiệt đi, biết bao ánh mắt nhìn 2 người họ, Kiệt cũng hưởng ứng, đi với An, Nhi thấy vậy cũng đi theo 2 người đó, Thủy thì biến sắc, gương mặt tối sầm lại, nhưng rồi cũng lấy lại bình tĩnh:

__”mình cũng đi thui Khoa”

__”À.....Ừ.....” Khoa thì đứng nhìn Kiệt và An đi nãy giờ mà lòng đau nhói.

Xuống tới canteen 3 người tìm 1 bàn trống ngồi trước

__”2 người ăn gì, Nhi lấy cho”

__”nước cam” An

__”thui! tui ko ăn” Kiệt

__”uk! Đợi Nhi xúi nha” nói rồi Nhi bước vào trong mua đồ ăn

Vừa lúc đó Thủy và Khoa cũng xuống tới

__”Thủy ngồi đi, Nhi đâu” Khoa lên tiếng

__”đi mua thức ăn rùi” Kiệt

__”vậy tao cũng vô mua đây, mà Thủy Ăn gì Khoa mua luôn”

__”mua dùm Thủy 1 chai 7up, cùm on”

__”ok. baby” Khoa nhìn Thủy cười 1 cái rùi đi

Bây giờ còn lại 3 người, An ngồi gần Kiệt, Thủy thì ngồi đối diện Kiệt. An thấy biểu hiện của Khoa đối với Thủy thì cảm thấy có cái gì đó nóng nóng trong người, nhưng ko biết là cảm giác gì

__”Anh kiệt nè, tối nay mình đi đâu chơi đây” An

__”tùy cưng thui, cưng muốn đi đâu anh cũng chịu” kiệt

__”thiệt ko, vậy tối nay chúng ta đi.....” An nói nhỏ vào tai Kiệt làm cho Thủy ngồi gần đó như phát nổ, lửa trong lòng cháy ngùn ngụt

__”kaka. Được chứ,,được chứ” kiệt nói và cười làm con tức của Thủy càng cao đến đỉnh điểm

“xet.....bịch.....” 1 tờ giấy bay tới hạ cánh trước mặt An, An lấy lên đọc vài dòng chữ ghi trên mảnh giấy rùi nhếch môi cười nhẹ, kiệt cũng thấy hành động đó của An

__”Anh iu ở đây nha, em đi bắt chuột nha” nói rùi An quay lưng bước đi.thấy An đi khuất Thủy lên tiếng

__”bộ anh với nhỏ đó iu nhau hả”

__”uk” Kiệt lạnh lùng

__”ko thể nào” Thủy

__”sao lại ko” đứng dưng

__”tại vì.....” Chưa nói dứt câu

__”An đâu rùi” Khoa và Nhi đồng thanh

__”đi bắt chuột rùi” kiệt

__”hả?” Khoa, Nhi

Kiệt ko nói gì thêm, lấy tay chỉ vào tờ giấy còn ở trên bàn

“ra sân sau gấp, ko ra là rửa rút đầu” đó là nội dung viết trên giấy

__”đi thôi” Khoa lên tiếng

Thế là cả 4 người(Kiệt, khoa, Nhi, thủy) cùng tiến ra sân sau

/

Tại sân sau:

Mọi người tụ tập lại rất đông để xem “nào nhiệt”,

__”mày cũng gan nhĩ” nhỏ cầm đầu lên tiếng và nhỏ đó ko ai khác là Yến, nhỏ lúc sáng bị An cho ăn tát

__”có chuyện gì” An lạnh lùng

__”haha. Tao chỉ muốn dạy mày biết 1 bài học, dạy cho mày biết mày đang ở đâu,địa bàn của ai thôi” nhỏ Yến nói

__”chơi sao?” An nhếch môi hỏi

__” con này lão, lên đi tụi bây, xử nó cho tao” Yến ra lệnh cho đàn em, bon chúng xoắn tay áo lên chuẩn bị làm thịt An, đúng lúc đó 4 người kia cũng vừa tới

__”dừng lại” giọng của 1 người con trai vang lên, mọi người quay lại nơi vừa phát ra âm thanh đó, và từ phía sau, 1 người con trai với gương mặt baby, nhưng bao vây là hàn khí, cậu ấy đi tới đâu mọi người tránh ra đến đó

__”chơi ko công bằng nha người đẹp” người con trai nhìn Yến với vẻ mặt lạnh lùng

__”ừa! ông. ....” An quay qua nhìn thấy người con trai, nhưng chưa nói hết câu thì

__”rùi ui! Em iu... lâu quá ko gặp nhớ em iu quá à .....chụt.....” vừa nói chàng ôm và hôn chụt ngay má của An

__”Long! Ông về khi nào vậy..... về đây làm gì.....” An đẩy long ra rùi hỏi với vẻ mặt ngạc nhiên

__”nhớ em iu qua, phải về ne, hìh” Long vừa nói vừa cười

Bịch. ....bịch,,.....ịch. ....ịch. ....mấy em vừa bị ngất khi nhìn thấy nụ cười của chàng Long, thấy tình hình ko mấy ổn An lên tiếng

__”thui đi, đừng cười nữa, có gì chút nói chuyện sau” ,vừa nói An đánh mắt về phía mấy nhỏ vừa lăn đùng ra khi thấy nụ cười sát gái của Long

__”uk” Long lấy lại vẻ lạnh lùng của mình, nhìn xung quanh rùi bước lại trước mặt Yến

__”bây giờ cô muốn làm gì bạn gái tui” lạnh nhạt

__”à.....ko.....ko.....làm gì hết.....anh.....ẹp trai....quá....” yến nhìn Long với ánh mắt hình trái tim, dường như yến bị tiếng sét ái tình rùi hay sao đó, nghe vậy Long cười nửa miệng

__”vậy tui dẫn bạn gái tui đi à” nói rùi Long quay lại nắm lấy tay An kéo đi, 2 người đi ngang qua 4 người kia và bọn nhiều chuyện, từ nãy giờ chưa ai hiểu hết chuyện gì đã xảy ra, khi đi ngang Khoa thì Long có 1 cảm giác lạnh lạnh ở sống lưng, còn Khoa thì nhìn Long với ánh mắt muốn ăn tươi nuốt sống chàng ta

__”hết phim rùi, đi thôi” Kiệt lên tiếng

__”sao ông ở đây, sao biết tui ở đây?” an vừa đi vừa hỏi

__”Xu nói”

__”hả? ông gặp nó khi nào, nó có sao ko”

__”uk, bình thường mà, đâu bị gì đâu”

__”uk, vậy thì tốt, bữa nào tui nói ông nghe, mà ông về đây làm gì?”

__”về chơi thui. Kaka. Thui, bà vô học đi, mai sẽ có bất ngờ cho bà, à quên nữa, tối nay 7h tại bar Z, có người thách đấu với bang của chúng ta, nhưng con Xu ko đi được”

__”uk, biết rùi, tối gặp” nói rùi cả 2 chia nhau đi, AN về lớp, Long về nhà

>

__”ề! Anh hỏi nãy đẹp trai quá hé tui bây” Yến hỏi bọn đàn em

__”mày làm hỏng việc của tao rùi đấy, bây giờ xử sao” giọng 1 người con gái từ đằng xa vang lên và tiến lại gần Yến

__”dạ....chị...2.... tha ....cho ...em ....lần này.....em sẽ sớm.. xử nó mà” Yến đáp ứng khi nhìn thấy người con gái đó

__”được! tao đợi” nói xong người con gái đi mất

__”phù.....hết hồn” yến thở phào nhẹ nhõm

__”mày làm sao xứng với anh chàng đẹp giai của tao” yến lăm bằm

Quay lại với lớp 12a1

__”An, người hỏi nãy là ai vậy” Nhi

__”bạn tui” AN

__”Thiệt hok đó. Mà bạn đó tên gì vậy, đẹp trai đó chứ” Nhi

_”uk,thiệt, ông tên Long”

Bây giờ, Khoa đang rất là bức bối “đẹp trai có bằng tui đâu” Khoa lẩm bẩm

_”thì ra hoàng tử tên Long à” yến cũng lẩm bẩm

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8

Lướt qua cho nhanh nha các bạn. giờ học cuối cùng cũng kết thúc, mọi người đều vui vẻ ra về(trừ mấy người thui)

/

_”My cần tui đưa về hk” lan Anh lên tiếng

_”thui! My tự về được mà, hihi” My cười đáp lại, rồi Anh đỡ My ra cổng đón xe buýt về

_”ê! Lan Anh” giọng 1 người con trai

Lan Anh nghe ai gọi liền quay lại, thì thấy 2 người con trai đang đứng trước mặt mình

_”ơ! Anh Khoa, Anh Kiệt”

_”về chưa, về cùng với 2 hế” Kiệt lên tiếng

_”thui! Em muốn đưa bạn em về” vừa nói Anh chỉ tay về phía My

_”chào 2 anh” My chào Khoa và Kiệt

_”Bạn em xinh á nha. hihi” Khoa lên tiếng

_”bạn của em nha. anh muốn gì.” Lan Anh lườm Khoa

_”ơ!anh làm gì đâu ne!hihi”

_”thui!Lan Anh zia với anh2 đi, My tự về được mà” My lên tiếng

_”thui, để tui đưa cậu về”

_”thui!để anh đưa 2 nhóc về, được ko 2 người đẹp” kiệt lên tiếng

_”Heo!!!!” 1 giọng nữ vang lên, cả 4 quay lại nhìn

_”ừa! chị.hihi. chị chưa về hả” My khập khiễng bước lại gần Xu

_”uk! Nhóc zia nhà chị, chị có chuyện muốn nói, chiều chị đưa nhóc về” Xu lên tiếng, xu nói chuyện với My với giọng nói rất nhẹ nhàng, ko có 1 chút giá lạnh nào cả.làm cho Kiệt và Khoa cũng thấy lạ

_”dạ” My đáp rồi quay lại 3 người kia

_”cậu về với anh 2 đi, mình về với chị Ngọc nè,”

_”nhưng chân của cậu” Lan Anh lo lắng hỏi

_”chị sẽ chăm sóc cho con heo này, em đừng lo, hihi” Xu nhìn Anh và nói, kèm theo 1 nụ cười

‘nụ cười này.....sao quen quá.....sao giống.....ko thể nào....nhưng nhìn dáng người cũng giống, nhưng làn da thì...?? Ko thể nào’ suy nghĩ của 1 người

_”ui. ....ui. ....!Anh” My hét vào tai Lan Anh

_”gi. ....gi hả. ....” L.Anh áp úng

_”chị ấy cười đẹp phải ko” My

_”uk. Nụ cười đẹp thiệt đó” Anh

_”thui, mình zia thui heo” Xu lên tiếng

_”để tui đưa 2 người về” Kiệt lên tiếng, Khoa và Lan Anh nghe thấy liền nhìn chăm chăm vào Kiệt, dường như hiểu ý 2 người đó, Kiệt áp úng

_”thì. ....thì. ....anh2 đưa bạn em về cho em yên tâm mà, em cũng đi với 2 luôn”

_”thui. Ko cần” Xu lạnh lùng đáp

_”dạ! cũng được đó 2, chị Ngọc để 2 của em đưa 2 người về nha, coi như vì MY đi, chân của nó đang đau mà”>

Xu suy nghĩ 1 lát rồi gật đầu _”uk”

_”vậy đợi tui lấy xe” Kiệt nói rồi đi

_”vậy tui về trước nha” Khoa lên tiếng

Mọi người đứng đó đợi khoảng 5p thì 1 chiếc xe mui trần màu đen tiến lại dừng trước mặt 3 người, My và Anh ngồi sau, Xu ngồi trước với Kiệt, khi cả 3 lên xe thì có biết bao tiếng xì xầm, bàn tán vang lên

_”nhỏ xáu xí đó sao đi chung với anh Kiệt” g1

_”2 nhỏ kia là ai thế” g2

_”bala. ....bolo. ....baka. ....”

Trên xe, 2 đứa nhóc cứ nói chuyện luyên thuyên còn Xu và Kiệt thì cứ im lặng, lâu lâu Kiệt lại lên nhìn qua Xu, Xu thì cứ nhìn ra ngoài

_”nhà cô ở đâu” Kiệt

_”sô x đường y” Xu

_”chị ở với ai vậy chị” Anh hỏi

_”1 mình à nhóc”

_”vậy thui! Chị cho con My qua ở chung lun đi, My nó ở 1 mình à, em kêu nó qua ở với em mà nó cũng hông chịu, em lo cho nó lắm, chị thấy chân nó ko, do đi bán hoa mà ra đó” Anh nhìn xu rồi nói

_”thui, bà này, nói kỳ vậy” My lên tiếng

_”Ba mẹ cung đâu” kiệt

_”2 người mất rồi” Anh trả lời thay cho My

_”uk! tới nhà rồi nói chuyện” xu nói

Kết. ....tiếng thắng xe vang lên, chiếc xe dừng trước 1 ngôi nhà ko lớn lắm, nhưng nhìn rất xinh, đập vào mắt Kiệt và Anh là vườn hoa hướng dương trước sân do chính tay Xu trồng

_”vào đi” Xu mở cửa rồi mời cả 3 vào

_”ngồi đi! Tự nhiên nha” xu

Nhìn xung quanh ngôi nhà, nó quá khác xa so với chỗ ở của anh em Kiệt, tuy ko rộng lớn, ko có đồ dùng giá trị, nhưng nhìn nó rất sạch sẽ, gọn gàng, cách bài trí đơn giản nhưng nhìn rất thoải mái.

_”uống nước đi” Xu đem ra 3 cốc nước cam, đặt lên bàn

_”ba mẹ của nhóc sao lại mất” Xu quay qua hỏi My, thấy mặt My hơi buồn Lan Anh liền kể lại, là như vậy nè chị”

#####bla”

—”uk, chị biết rồi, vậy heo muốn ở với chị ko” Xu nhìn My

—”dạ!...em.....” My ngập ngừng

—”muốn. nó thích chị lắm đó, nó nói tiếp xúc chị ko lâu nhưng nó thấy rất thân với chị” L.Anh cướp lời

—”uk! Vậy nhóc cứ qua ở với chị”

—”thui. Mình về đi Anh” Kiệt lên tiếng

—”dạ. mà chị nè, vài bữa em có thể tới đây thường xuyên ko?”

—”được chứ. Hihi” Xu

“thật là giống quá mà” suy nghĩ của Kiệt

—”ye....thích quá. Thui em về đây,pi chị, pi My”

—”tui zà” kiệt nói với Xu

—”uk”lạnh nhạt

—”anh về nha nhóc” kiệt quay qua nói với My

—”dạ”

Nói rồi 2 anh em cùng nhau ra về, xu đóng cửa xong cũng vào nhà, ngồi xuống ghế

—”chút nữa qua nhà nhóc lấy đồ” Xu

—”dạ”

—”mà nè”Xu

—”dạ, sao chị”

—”nhóc bị bệnh tim à”

—”dạ, sao..sao... chị biết” My nhìn Xu với vẻ mặt ngạc nhiên

—”bác sỹ nói nhóc bị tim à” Xu ko trả lời mà hỏi tiếp

—”dạ! thật sự thì ko ai biết em bị bệnh gì hết à”

—”nhóc có dùng thuốc ko”

—”có chị! Lúc trước có 1 bác sỹ cho em 1 loại thuốc, khi em khó thở có thể dùng nó, nhưng giờ thì ông ấy đã đi nước ngoài rồi, thuốc của em cũng hết nên mỗi lần bị em cũng chẳng biết làm sao”

—”nhóc bao nhiêu tuổi, nhà có anh chị em ko”

—”dạ em 16t, nhà có mình em à, ba mẹ em nói, chỉ sinh mình em để giành hết tình cảm cho em thôi”

—”uk. Nhảy cóc à,thui,vào phòng nghỉ đi, chị nấu ăn,chút nữa ăn xong qua nhà nhóc.”

—”dạ”

Xu lên phòng mình thay đồ rồi xuống bếp nấu ăn, vừa nấu Xu vừa suy nghĩ về cuộc nói chuyện nãy giờ với My. Và nhớ lại 1 cái sẹo nhỏ phía sau vai trái của My mà Xu vô tình thấy khi thay đồ cho cho My vào đêm qua

///Xin...chú tha cho...cháu...chị ơi..cứu em.....ba mẹ ơi.....?////

—”BA...mẹ.....BA...mẹ...cứu con” giọng của My la lớn nhưng mắt vẫn còn nhắm tịt

—”MY....MY.....My....tỉnh lại đi” Xu đang nấu ăn thì nghe tiếng la của My Xu chạy vào phòng thì thấy con bé đang nằm trên giường với đôi mày chau lại, mồ hôi đầm đìa, miệng thì la lớn

—”em sao vậy, em gặp ác mộng à” Xu lo lắng khi thấy My mở mắt

—”chị!!Híc híc!” My ôm chặt lấy Xu khóc như chưa từng được khóc, cô bé cũng ko biết tại sao mình luôn gặp những cơn ác mộng như thế, những câu nói chỉ bấy nhiêu cứ lặp đi lặp lại đã suốt mấy năm qua

—”em ko sao! Hi hi” My lấy tay gạt 2 hàng nước mắt rồi miễn cưỡng mỉm cười với Xu, thấy vậy Xu cũng chẳng hỏi gì thêm

—”vậy rửa mặt rồi ra ăn”

—”dạ”

/

Tại 1 ngôi biệt thự to lớn.

—”2 ời! Vài bữa em qua bên nhà chị Ngọc ở đêm được hok?” Anh ngồi đối diện với Kiệt

—”thui! Qua đó làm phiền người ta à!”

—”chị Ngọc cho phép mà” vừa nói Anh vừa chu mỏ,nhìn thiệt là đáng iu

—”tối đó rùi tính. Mà nghe 2 hỏi nè, 2 đũa biết gì về cô ta ko mà dám đến đó ở vậy”

—”dạ! ko biết nhiều lắm! nhưng em biết chị ấy là người tốt mà”

—”why?”

—”chị ấy đã cứu My đó, chuyện là như vậy nè....bala...bolo...bala.....” Anh kể cho Kiệt nghe những gì My đã kể, nghe xong kiệt cũng có cách nhìn hơi khác về Xu, đồng thời Kiệt nghĩ ‘ nụ cười của người tên Ngọc và người tên Xu rất giống nhau, nhưng lại có quá nhiều khác nhau, ngoại hình, võ công và nếu 2 người là 1 thì tại sao cô ấy lại làm như vậy, nhưng ko thể nào là 1 được, với thể lực của mình thì phải tìm ra thân phận của cô ta chứ, người tên Ngọc là 1 cô gái bình thường, người tên Xu kia chắc hẳn ko bình thường’ dường như cả 2 cô gái đều khiến cho Kiệt cảm thấy hứng thú khác lạ.

—”uk, nhưng như thế chưa chắc cô ta tốt đâu, em phải cẩn thận đấy. thôi!2 lên phòng đây”

—”chiều 2 đi tới bar phải hok. Cho em đi nữa”

—”chiều rồi tính, 2 mệt rồi”

Nói rồi Kiệt lên phòng bỏ lại Anh ở dưới này xem hoạt hình 1 mình

/

/

—”alo!ku. công ty chúng ta sao rùi”

.....

—”uk!tốt! nhok cứ làm như kế hoạch đi, bảo mật thông tin nha.”

.....

—”uk.nếu ko có việc quan trọng nhok có thể về đây chơi, giao việc cho thư ký cũng được.”

.....

—”gặp lại sau”

Tút.....tút.....

1 cuộc điện thoại vừa kết thúc

/

/

—”đồ của heo cũng nhiều nhỉ, đem vô phòng đi, em sẽ ở lầu dưới này”

—”dạ! sao chị ko cho em ngủ chung với chị vậy”

—”ai mà dám ngủ chung với heo. Hehe”

—”chị này” My làm mặt giận

Thật ra ko phải Xu ko muốn ngủ chung với My, nhưng buổi tối là lúc khuôn mặt thật sự của Xu sẽ bị lộ ra, chẳng lẽ khi ngủ mà cũng phải trét đầy phấn màu lên mặt ư, thui thì để an toàn, người ngủ trên lầu, người ngủ dưới lầu cho chắc. cuộc nói chuyện kết thúc khi điện thoại của Xu reo lên, Xu ra ngoài nghe dt:

—”alo”

—.....

—”sự thật”

—.....

—”uk. Làm tốt lắm”

Tút.....tút.....cuộc gọi kết thúc

‘đúng là con bé, nhưng tại sao nó lại ko nhớ gì hết, có chuyện gì xảy ra với con bé sao’

/

/

7h tối

—”chị đi làm, ở nhà khoá cửa cẩn thận, nhớ uống mấy viên thuốc chị đặt trên bàn, đừng đi lại nhiều tránh chân lại đau”

—”chị đi làm gì vậy, cho em đi với”

—”ko được. thôi chị đi đây”

Nói rồi Xu ra ngoài để lại My ở nhà 1 mình

/

/

—”đi thôi 2”

—”đi đâu?” Kiệt nhìn L.anh ,cô nàng với bộ váy màu hồng, tóc thắt bím vén qua 1 bên, chân mang 1 đôi giày cao gót đang đứng dưới nhà như chờ đợi Kiệt

—”thì đi bar với 2”

—”ko. Ai cho mà đi”

—”2 cho mà. Híc híc”

—”hồi nào à, ở nhà, con gái mà đi đến bar làm gì”

—”ơ. 2ngộ, nam nữ bình đẳng à nha”

—”ko. ở nhà”

—”2 ko cho em đi phải ko”

—”ừ”

—”thiệt nha” vừa dứt lời Anh lấy con đé ỉu bấm bấm định điện cho ai đó

—”em định dt ai vậy” Kiệt tò mò

__”à, em chỉ muốn dt cho baba,mama, nói 2 ở đây ko lo chăm sóc em gái, tối ngày đi bar, tìm người đẹp, nhậu nhẹt say xỉn, bỏ học, cúp tiết thôi à” L.Anh tuần 1 lèo

__”anh có đâu” Kiệt giật mình khi nghe Anh nói vậy

__”ko có, nhưng em nói sẽ có, anh nghĩ baba sẽ tin đứa con gái cưng này hay tin người quậy phá như anh hả, hề hề” L.Anh nói và kèm theo 1 nụ gian xảo vô đối. Kiệt bây giờ cũng chịu thua cô em gái, vì được baba cưng chiều quá mà, còn giao cho cái việc giám sát anh trai nữa cơ đấy, Kiệt hậm hực __”đi thôi” còn L.Anh thì cười đắc thắng

/

/

__”alo! Tui đang ở điểm hẹn nè”

__”đợi đi, tui đang tới”

Đó là cuộc nói chuyện qua dt của An với Long đấy

/

Tại bar Z

Nơi đây vẫn tấp nập người ra kẻ vào, ở đây toàn là những hoàng tử công chúa của các nhà giàu, có địa vị, tiếng nhạc xập xình inh ỏi, mọi người dường như đều hoà vào cuộc vui của mình, đâu đó thấp thoáng bóng hình của anh chàng phục vụ tên Quân đang chạy tới chạy lui, vừa pha chế vừa làm phục vụ, đôi lúc có mấy cô tiểu thư lại tán tỉnh anh ta nữa chứ, nhưng với công việc như thế này thì Quân nhà ta cũng ko rảnh đâu mà tiếp đãi các quý cô. Nhìn quanh thì có 1 bàn trống, đang có 1 người con trai ngồi đó với gương mặt cực kỳ baby, lâu lâu thì lại có mấy em chân dài đứng trước mặt anh ta ồng ọ, và chàng trai đó ko ai khác chính là chàng Long nhà ta, những cô nàng này cứ lượn lờ trước mặt Long, nhưng Long thì chẳng thèm quan tâm, cứ cầm ly rượu mà lắc nhẹ, lâu lâu lại uống 1 ngụm, chủ của bar tức là chàng Khoa đó thấy bóng hình người con trai quen quen nên cũng bước lại tiếp chuyện

__”cậu phải bạn của An” Khoa

__”đúng” Long đáp 1 cách ko có cảm xúc,nói đúng hơn là lạnh lùng

__”Bạn...hay..người iu” Khoa gặng hỏi. Long nghe Khoa hỏi, rồi nhìn về mặt hơi ngượng của Khoa thì Long biết chắc anh chàng này ko phải bạn bình thường với An

__”ko phải người iu” Long dừng dừng đáp

__”thật ko?” Khoa tỏ ý vui mừng

__”uk! Là vợ,ko phải người iu.haha” Long đáp trả,làm cho gương mặt của khoa đỏ bừng như muốn bốc khói, nhìn Long với ánh mắt đầy căm hận, ko nói nói ko rằng, Khoa liếc Long 1 cái rất sắc rồi đi thẳng vào trong, để lại Long với gương mặt đầy thích thú. Đang ngồi thì:

__”mày là người của star” 1 giọng nói của người đàn ông, với gương mặt đầy sẹo vang lên, hấn tiến lại và ngồi cùng bàn với Long, sao hấn có thêm 2 tên to cao, bặm trợn đi theo

__”phải” Long vẫn thản nhiên đáp ko 1 phản ứng lo sợ

__”tao muốn gặp bang chủ của mày” hấn ta lên tiếng

__”là tôi” giọng của 1 người con gái vang lên, cô gái ấy đang mặc 1 bộ đồ đen bó sát,trên cổ mang 1 sợi dây chuyền, đúng, người đó chính là An An,(thật ra lúc trước khi làm việc của bang thì An An luôn đeo mặt nạ giống như của Xu, nhưng khi bị phát hiện thì cô ko còn đeo nữa) cô ngồi cạnh Long rồi vẩy tay ra hiệu cho phục vụ đem rượu ra, Quân phía trong nhìn ra thấy, anh chàng đem ra 2 ly rượu đặt lên bàn, cuối chào rồi vào trong. An Cầm ly rượu trên tay, tựa lưng ra sau ghế,chân vắt chéo, nhấp 1 ngụm rồi nói:

__”ông muốn gì” giọng nói lạnh như băng vang lên

__”cô là bang chủ của star” người đàn ông nhìn với ánh mắt đầy nghi ngờ

__”phải”

__”tôi thật có phúc khi thấy được gương mặt thật của bang chủ đấy, haha, cô bé xinh đẹp à”

__”vào vấn đề chính đi”

__”đúng là phong cách của thủ lĩnh, được thôi, tui muốn bang của cô phải thuần phục bang COLD của chúng tôi”

_”người đứng đầu là ai” Long lên tiếng

_”các người ko cần biết”

_” COLD. tên nghe cũng quen đó nhỉ” An

_”giờ các người tính sao” tên đó lại lên tiếng

_”nếu chúng tôi nói ko thì sao?” Long lạnh giọng

_”thì chúng ta sẽ đấu 1 trận”

_”ông nghĩ ông thắng được chúng tôi sao” Long

_”các người chả là gì, đừng ăn nói ngong cuồng như thế”

Xet.....1 cây bút kèm theo tờ giấy bay ngang mặt An và cắm xuống bàn, Long giật mình,nhìn xung quanh thì mọi người vẫn chìm đắm trong thú vui của mình, An rút cây bút ra, mở tờ giấy ra xem, xem xong cô nàng cầm ly rượu đập mạnh xuống đất, mọi người giật mình quay lại, tiếng nhạc vẫn còn nhưng hoạt động thì ko, An bước đến tận cận vệ đi cùng người đàm phán này giờ đánh tới tấp, hấn ta chẳng hiểu gì, ko ai can ngăn, An cứ đánh,cô nàng cố tình đẩy hấn ngã xuống bàn...rầm....xoảng....xoảng....tiếng ly tách vỡ ra, tiếng gậy của cái bàn.....vang lên làm ai nấy rùng mình

_”AI DÁM TỚI ĐÂY GÂY LOẠN” Khoa từ trong bước ra khi nhận được tin có người phá bar, lúc này An thấy Khoa nên ngừng lại, tiếng về chỗ ngồi cũ,chân vắt chéo,cầm ly rượu của Long uống 1 ngụm

_”mời bang chủ của COLD ngồi” An lên tiếng nhưng ánh mắt vẫn thản nhiên nhìn vào ly rượu, nghe An nói mà Long chẳng hiểu gì, tên đàm phán lúc này thấy Khoa liền chạy cuối đầu chào

_” sao em biết anh là.....” chưa nói hết câu Long chen vào

_”cậu là bang chủ hả”

_”ừ” Khoa lạnh lùng đáp

_”bây giờ tính sao” An ko trả lời mà hỏi lại

_”tính gì” Khoa ko hiểu chuyện gì đang xảy ra, thấy thế tên lúc này,kề sát tai của Khoa rồi nói cái gì đó, nghe xong Khoa cũng thay đổi sắc mặt 1 ít rồi quay lại trạng thái ban đầu

_”hiểu làm thôi, bọn đàn em ko hiểu chuyện, em tha cho chúng lần này nha. tại anh giao cho chúng nhiệm vụ mở rộng địa bàn,nên,.....”

_”như vậy là xong à” An lạnh lùng

_”em muốn sao”

_”Bag của anh có rất nhiều bar đúng ko, chúng tôi muốn anh giao cho chúng tôi khoảng 1/3 coi là bồi thường” An

_”em.....ko được.” khoa

_”vậy thì theo quy tắc, ai thắng sẽ được.....”

_”được gì...?” Kiệt từ ngoài đi vào kể bên còn có L.Anh

_”1/3 trên tổng số bar của các người” An

_”tại sao” kiệt nói và ngồi vào ghế, Anh cũng ngồi kể bên Kiệt

_”chuyện là vậy ne...

##

##” Khoa kể lại, mọi người ko nói gì, để yên cho Khoa kể, lúc đó Quân cũng đem thêm mấy ly rượu ra,đặt xuống bàn, trong lúc đó dường như có người bị tiếng sét ái tình hay sao ý

_”anh đó làm ở đây hả 2” Anh lên tiếng và chỉ vào Quân, nghe thấy tiếng em gái,Kiệt , Khoa cùng nhìn theo hướng của Anh thì thấy Quân đang đi vào trong

_”uk” chỉ vồn vện 1 chữ rồi Kiệt tiếp tục nghe tiếp câu chuyện của Khoa. L.Anh nghe thấy rồi liền chạy theo sau Quân>

Trong lúc nói chuyện thì có 2 cô gái ăn mặc mát mẻ bước vào bar, nhiều tiếng xì xầm vang lên, nhưng bọn người ở bàn An ko ai quan tâm cho đến khi

__”anh Khoa, anh đang nói chuyện gì với con nhỏ này vậy” giọng nói ồm ồm, là lời vang lên, mọi người ngước mắt lên nhìn thì nhận ra đây chính nhỏ Vy,kế bên còn có Yên. yên từ nãy giờ thì cứ nhìn chằm chằm vào Long nhà ta.

__”bọn anh có việc, em cứ vui chơi đi” Khoa từ tốn đáp

__”em ngồi được chứ” nói rồi VY tự nhiên ngồi xuống ko chờ câu trả lời từ Khoa, thấy 2 con người chướng mắt An thấy ko dễ chịu cho lắm_”2 người suy nghĩ lời tôi nói,bây giờ tôi ko cản trở việc tán trai của 2 con chuột này” nói rồi An đi vào quầy rượu tiếp sau đó Long cũng đứng dậy định đi theo An nhưng bị Yên kéo lại

__”anh Long ở lại với em nè” yên kéo tay Long ngồi sát bên mình, rồi cầm ly rượu lên đưa cho Long, Long cũng chẳng thêm phản kháng, để xem có trò gì vui ko.

Quay lại với hoàn cảnh của Quân lúc này

__”anh tên gì vậy, cho em làm quen nha!” giọng nói nhỏ nhẹ của L.Anh vang lên. Quân cũng chẳng thêm quan tâm, cứ tiếp tục công việc pha chế của mình, lâu lâu câu lại đem rượu đến phục vụ các bàn, cô nàng cứ lẻo đẻo theo sau, cứ hỏi thăm nhưng cũng ko nhận được 1 câu đáp trả. Cho đến khi

__”Anh đẹp giai, có bạn gái chưa, em làm bạn gái anh nha” 1 cô gái bước đến ôm lấy eo Quân

__”xin lỗi tôi phải làm việc” Quân nói rồi định bước đi, nhưng lại bị cô gái đó kéo lại,cô gái đó hôn lên má Quân 1 cái, trước mặt bao nhiêu người, An và Anh cũng chứng kiến sự việc

__”cô làm gì vậy” An, Anh đồng thanh

__”anh ấy là bạn trai tôi” tiếp tục đồng thanh, nói xong An, Anh nhìn nhau rồi tiến lại nắm lại tay Quân kéo Quân vào quầy rượu trước sự chứng kiến của biết bao ánh mắt ghen tỵ, Quân cũng chẳng biết làm sau, đành theo 2 nàng vậy.

__”bỏ tôi ra được rồi đó.” Giọng Quân vang lên, 2 nàng nghe thấy liền buông tay Quân ra rồi lại nhìn nhau bằng ánh mắt “sét đánh”

__”ai đây” An, Anh đồng thanh

__”An, còn đây...ko biết” Quân chỉ tay qua An rồi chỉ tay qua Anh

__”em là L.Anh”

__”2 người đi ra yk, để tui làm việc” giọng Quân lại vang lên

__”ko” lại đồng thanh, Quân ko biết làm gì với 2 cô nàng, đành ta bỏ đi tiếp tục công việc phục vụ quán của mình

__”chị/cô là gì của anh ấy/Quân” đồng thanh tiếp

__”bạn gái” lại cùng 1 câu trả lời, đúng lúc đó cả 3 chàng trai nhà ta tức là Kiệt, Khoa, Long cũng lại gần và nghe cuộc nói chuyện vừa rồi. Khoa thấy khó chịu vô cùng khi nghe An nói quân là bạn trai cô ấy, Kiệt cũng ngạc nhiên ko kém khi nghe em gái mình nói như vậy với người mới gặp lần đầu như Quân, Long chỉ mỉm cười con bạn của mình, vì Long biết An thì làm sao có thể quen Quân, chắc cô nàng định đùa vui đây mà.

__”2 người đang nói gì vậy” Kiệt hỏi

__”ko có gì” cả 2 đồng thanh

__”chuyện gì mà vui vậy ta, có chuyện vui mà ko rủ tui nha” lại 1 giọng người con gái vang lên, người con gái ấy tiến vào, cô nàng với mái tóc xoăn, quần bò,áo thun màu hồng lệch vai, mang đôi giày cao gót, phối hợp thêm 1 sợi dây chuyền có mặt hình mặt trăng rất sành điệu, giống như 1 tiểu thư ăn chơi chính hiệu chứ ko còn là cô tiểu thư ngây thơ như lúc ở trường, mọi người quay lại nhìn thấy hình dáng của Nhi,ai nấy vô cùng ngạc nhiên

‘là cô ta ư, đẹp hơn trong hình nhỉ’ suy nghĩ của Long

__”ồ...chà...chà... Con nhỏ nghèo xơ xác này mà cũng được vào đây sao...haha...” Vy và Yên từ đằng xa tiến lại nhìn Nhi từ trên xuống dưới

__”toàn xài hàng nhái chứ gì, haha” Yên mỉa mai

__”im đi” giọng lạnh như băng của An vang lên làm cho Yên và Vy cũng lạnh cả sống lưng, nhưng rồi ko để lộ sự sợ hãi của mình

__”tao thích nói thế, mày làm gì được tao” Vy

__”anh Khoa này, sao để loại gái nghèo này vào trong đây vậy” Vy khoát tay Khoa nói và chỉ vào mặt Nhi. Nhi cũng chẳng phản ứng gì, nhếch môi cười 1 cái, 1 nụ cười thoáng qua thôi, khó có ai nhìn thấy, nhưng thật sự nụ cười ấy đã bị nhìn thấy bởi 2 người 1 là Long,1 là....

__”đừng hạ nhục người khác như vậy” giọng 1 người con trai vang lên, là Quân đó

__”đẹp trai mà lại về phe mấy đứa nghèo này à” VY mỉa mai, Quân nhếch môi cười nhẹ

__”cô có dám thách đấu với 2 người đó ko” Quân chỉ tay vào Nhi và An, mọi người đều ngạc nhiên khi nghe Quân nói như vậy

__”ai cho cậu lên tiếng ở đây” Khoa hăng giọng

__”haha, 2 con nhảy ranh này à...haha muốn thách sao đây anh đẹp trai” Yến cười mỉa mai nhìn Quân

__”nhảy” 1 chữ rất dứt khoát, dường như mọi người phải há hốc mồm khi nghe đến từ nhảy, vì thực ra Yến và Vy cũng là nữ hoàng của bar này, chưa ai thắng nổi họ, về phần An và Nhi thì nhìn nhau, chẳng ai nói câu nào, cũng chẳng phản đối cứ mặt cho Quân muốn làm gì thì làm

__”hahaha. Được thôi, tụi nghiệp, anh đẹp trai mà thiếu chất xám quá, haha.....” Vy

__”nếu 2 cô ấy thắng thì sao” Quân tiếp tục nói, chẳng bỏ ngoài tai những lời Vy vừa thốt ra>

__”muốn gì cũng được, nếu 2 con đó thua, thì phải quỳ xuống, lại 3 lại và bò ra khỏi bar, biến mất khỏi trường MOON” Yến đáp

__”ok” lần này ko phải Quân lên tiếng mà là An

__”cậu chơi được ko” An hỏi nhỏ Nhi

__”ok” Nhi đáp

__”tất nhạc” giọng Kiệt vang lên, bây giờ mọi người mới dán mắt vào những nam thanh nữ tú đang đứng

__”tôi, Khoa sẽ là người làm chứng, mọi người khách ở đây sẽ là trọng tài đánh giá xem ai là người nhảy đẹp nhất, Quân và Long điều chỉnh nhạc”, nói xong Kiệt nhìn Quân và Long”2 người làm được ko”, cả 2 cùng gật đầu, rồi tới chỗ người điều chỉnh nhạc, mọi người la hét um trời vì sắp được thấy 4 người đẹp khoe tài rùi. Khoa thì rất lo cho An, Yến và Vy thì cười đắc ý, An và Nhi thì xem như ko có gì, Lan Anh cũng rất muốn xem tài nghệ của tình địch, cô nàng đứng kế bên Kiệt mà cười thích thú.

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9

__”ai thi trước” Kiệt lên tiếng

__”2 tụi em” Vy, Yến đồng thanh

__”được, thể lệ thi là 2 người phải nhảy theo điệu nhạc. nhạc sẽ thay đổi nhanh chậm bất ngờ, và mọi người ở đây sẽ là giám khảo” nghe Kiệt nói xong thì 2 cô ả bước lên sàn nhảy, Quân và Long bắt đầu cho nhạc phát lên, lúc đầu điệu nhạc rất sôi động, 2 cô nàng nhảy rất say mê, 1 phần nhảy cũng đẹp, phần khác 2 cô ta ăn mặc rất mát mẻ nên mọi người đều hò reo ỉnh ỏi, la hét um sùm, đột nhiên tiếng nhạc nhẹ nhàng trở lại, 2 cô nàng bắt ngờ khựng lại nhưng rùi cũng lấy lại bình tĩnh, 2 cô nàng uốn éo khoe hết tất cả những thứ cần khoe, mấy thên con trai nhìn ko chớp mắt thích thú hơn, nào là đập bàn hò reo, làm đủ mọi thứ, nhạc lại sôi động trở lại 2 cô nàng lại bắt ngờ, nhưng cuối cùng 2 người cũng hoàn thành tốt vòng thi, với những tràn pháo tay của mấy thên cha mê gái. Đến lượt của An và Nhi, mọi người im lặng nhìn 2 cô nàng bước lên, ban đầu tiếng nhạc rất nhẹ nhàng 2 cô cũng dùng những điệu nhảy êm đềm như múa balê vậy, 2 người dường như rất hợp ý, đột nhiên nhạc thay đổi, 2 cô nàng rất bình tĩnh, ko khựng lại mà cùng hoà vào điệu nhảy, tuy ko ăn mặc mát mẻ, nhưng điệu nhảy của 2 người khiến cho tất cả muốn hoà mình vào, giống như ngọn sóng xô vào bờ cuốn những hạt cát theo mình vậy, rùi nhạc lại chuyển đổi, lần này 2 cô múa như 2 con rắn, những đường cong hiện rõ trước mắt, ai cũng ngạc nhiên ngắm nhìn, Khoa thì nhìn An ko rời mắt, Long điều chỉnh nhạc nhưng cũng ko thể ko chú ý đến Nhi, và cuối cùng 2 người hoàn thành xong cuộc chơi, lúc này An và Nhi ko nhận được tràn vỗ tay nào cả, bước xuống 1 bậc...2 bậc...và ròi

Bốp....bốp....bốp.....hầu như mọi đều đứng dậy để tán dương 2 nàng.

__”kết quả quá rõ ràng” Kiệt lên tiếng, Vy và Yến thì bắt đầu rung rọt

__”giờ em muốn xử sao” Khoa hỏi An

__”cho anh Quân quyết định” An nhìn Quân, Quân tiến lại trước mặt mọi người,

__”2 người sẽ giúp chúng tui 3 việc khi chúng tui yêu cầu, và đừng lo, tôi sẽ ko bắt mấy người làm việc trái pháp luật. được chứ?” Quân nhìn VY và Yến rùi nói, 2 nhò chỉ gật đầu lia lịa chẳng biết phải nói gì

__”nhưng nếu 2 người thất hứa thì.....” Quân kè sát tai 2 nhò nói”cẩn thận cái mạng đó”. 2 nhò nghe xong mà muốn xỉu, 2 đũa gặt đầu vãi cái rùi chạy ra khỏi bar, Quân nói xong thì cũng đi làm việc của mình, mọi người ai nấy đều tò mò về cái người tên Quân này.

__”các người nghĩ sau về đề nghị lúc nãy” An quay lại hỏi Khoa và Kiệt

__”ko. Tại sao chúng tui lại giao cho cô” Kiệt

__”vậy thì...” An định nói tiếp thì vụt.....lại 1 mảnh giấy rơi ngay trước mặt An, An mở ra xem rùi nói

__”vậy thì thu!” nói rùi An lại 1 cái bàn gần đó ngồi, Nhi và Long cũng đi theo sau, Kiệt,Khoa cũng bất ngờ vì câu nói của An, tưởng đâu sẽ có 1 cuộc chiến nổ ra rùi chứ, L.Anh .khoa. kiệt cũng tìm 1 bàn khác ngồi gần đó

__”ê! ai gởi giấy cho bà vậy” Long hỏi An

__”Xu”

__”hả? nó ở đâu” Long nhìn dáo dác

__”ko biết.” An

__”bà đó ghi cái gì vậy” Long

__”tờ giấy đầu tiên nó ghi:TÌM BANG CHỦ KHOA, tờ thứ 2 nó ghi: ĐẠT MỤC ĐÍCH RÙI. Vậy đó”

__”sao cái gì nó cũng biết vậy ta” Long thắc mắc, rùi quay qua nhìn Nhi

__”đây là Nhi à.hihi” Long nhìn Nhi cười

__”sao anh biết” Nhi hơi bất ngờ, An cũng nhìn chằm chằm vào Long

__”ờ..thì....hihi.....bất ngờ lắm cơ” Long nói giọng đầy hàm ý, khơi gợi sự tò mò của 2 nhò

__”sao ông biết” An

__”Xu nói” Long

__”sao nó biết” An

__”ai biết đâu. Xu nói Nhi cứu bà 2 lần lun rùi”>

__”hả?” AN, Nhi đồng thanh, bây giờ An quay qua nhìn Nhi với ánh mắt dò xét, còn Nhi thì quá bất ngờ với cái người Xu

__”chắc....chắc.....có...hiều....nhằm.....rùi....á” Nhi áp úng khi bắt gặp ánh mắt của An

__”thui, coi như tui lỡ lời, hihi, tui lộn, được chưa” Long gỡ gạc vì vừa bị hố, An cũng chẳng gì thêm, còn Nhi thì ‘đúng là quá bất ngờ, ko biết người tên Xu này đã biết được gì rùi’ Nhi nghĩ

__”thui!tui về, mai sẽ có bất ngờ cho bà á.bibi 2 người đẹp” nói rùi Long đi thẳng ra khỏi bar, để lại 2 cô nàng ngồi đấy, tuy ko hỏi gì nhưng An cũng muốn biết sự thật là như thế nào lắm

__”thui!tui cũng về đây, cậu về chưa” An

__”uk. Về” nói rùi 2 nàng nhà ta cũng rào bước ra khỏi bar

Nói về bản của Kiệt, L.Anh từ nãy tới giờ cứ hỏi về tên Quân miết, nào là anh ấy nhieu tuổi, làm lâu chưa, 2thấy anh ấy có bạn gái chưa,...v...v và vân vân.....Kiệt và Khoa nghe muốn xỉu lun

__”thui. Tao về đây, mệt quá. Bị tra tấn cái tai tao muốn điếc lun rùi” Kiệt lên tiếng nói với Khoa Rùi nhanh chân đi ra ngoài,L. Anh thì cũng chạy theo sao. Thế là chuyện ở bar vào tới đêm nay kết thúc tại đây.

/

/

23h tại nhà Xu, Xu đi làm về, vừa mở cửa bước vào thì thấy My đang nằm ngủ trên ghế ở phòng khách, Xu mỉm cười lắc đầu, cô nàng bước lại gần lay lay tay của My, nàng My tỉnh giấc nhưng vẫn còn ngái ngủ

__”chị về rồi à”

__”uk. Sao ko vô phòng ngủ đi”

__”hihi.em đợi chị”

__”thui vô phòng ngủ đi”

__”dạ” My nói rồi đi lon ton vô phòng, Xu thì cũng về phòng mình, tắm rửa sạch sẽ rồi cũng leo lên giường đánh 1 giấc

2h sáng

///Xin...chú tha cho....cháu....chị ơi..cứu em.....ba mẹ ơi.....?////

__”BA...mẹ.....BA...mẹ...cứu con” My lại mơ thấy giấc mơ đó, nhưng lần này cô nàng tự tỉnh giấc, bắt giấc cô ko ngủ lại được nữa, lăn qua...lăn lại...lăn tới...lăn lui.....1...2....3....4....5...100....120.....rùi đếm cừu nhưng cuối cùng cũng vô hiệu, cô nàng đành ôm gối đi nhẹ nhàng lên phòng Xu nhẹ nhàng mở cửa bước vào, căn phòng chập chờn với ánh sáng của đèn ngủ, My tiến lại gần Xu hơn

__”hả?” cái gối trên tay My rớt xuống, 2 tay của My che miệng, quá bất ngờ, cô đứng bất động trong vài phút, lấy lại bình tĩnh, cô ngồi dưới nền nhà sát bên Xu, ngăm nhìn gương mặt của Xu

“trời ui! có phải mình đang mơ hông ta’...” “ui da” vừa nghĩ My cắn nhẹ vào ngón tay mình

‘đâu phải mơ! Người gì mà xinh dữ vậy nè. Sao chị ấy lại giấu ta’ đang miên mang suy nghĩ thì Xu trở mình làm cô nàng hít hờn nằm trệt xuống, ngốc đầu dậy thấy Xu vẫn đang ngủ, cô nàng đành rón rén trở về phòng, nhưng từ lúc đó thì My ko sao ngủ được cứ nghĩ đến khuôn mặt và đặt ra biết bao lý do mà Xu phải che giấu.

/

/

Sáng sớm, ánh nắng bắt đầu len lỏi vào cửa sổ, chiếu thẳng vào mặt My, cô nàng cố gấn lăm mới ngủ được chút xíu mà giờ lại....

__”dậy đi heo” tiếng Xu vọng vào, Xu đã dậy từ rất sớm chuẩn bị bữa sáng

__”dạ” nghe chị gọi My chạy vào làm vệ sinh, thay lun quần áo, rồi bước ra, nhìn thấy Xu đã chuẩn bị mọi thứ, My riu rít

__”nhìn ngon quá chị” cô nàng làm như chưa có chuyện gì xảy ra, ngồi vào bàn ăn. Nhưng lâu lâu lại lén nhìn Xu 1 cái

__”làm gì nhìn chị hoài vậy” Xu phát hiện

__”đâu...đâu....có.....đâu....ngon quá chị ư” MY lảng tránh sang chuyện khác

__”uk. Ăn nhanh rồi đi học” Xu tiếp

/

/

Tại trường MOON

Hôm nay bọn của nhỏ Yền ko gây chuyện với AN và Nhi nữa, chắc là do nguyên nhân lúc tối đó mà, Nhi, An, Kiệt và Khoa có mặt đầy đủ tại lớp rùi, 4 đứa nó nói chuyện rất vui vẻ, nói thật cho đúng thì Khoa và Nhi nói chuyện nhiều à, An thì vẫn cái vẻ lạnh tanh, Kiệt cũng tham gia câu chuyện nhưng cũng ko nhiều lắm. Lớp...bộp...lộc...cộc... Xu bước vào lớp, giống như mọi ngày Xu được chào đón rất nồng nhiệt _nhỏ xấu xí kia _nhỏ này..... ui. Nói chung là đủ thứ, mọi thứ xấu xa đều đem ra so sánh với XU, cô nàng chẳng nói gì, đi thẳng xuống bàn,

__”sao nay đi trễ vậy” Nhi hỏi

__”thầy chưa vô mà”

__”ukm! hi hi” Nhi thì hỏi Xu đủ điều, Kiệt thì lâu lâu nghe ké và nhìn lén nàng Xu ý>. An cũng ko tò mò nhiều lắm về cô bạn tên Ngọc này, đang nói chuyện thì có 2 người khiêng thêm 1 cái bàn nữa đặt cuối lớp, sau bàn của Xu và Nhi ấy, mọi người nhìn chằm chằm chẳng hiểu thêm bàn làm gì,

Reng.....reng.....reng..... tiếng chuông vào học vang lên

Lộc....cà...lộc....lộc...cà.....

Lộp...cộp.....lộp...cộp.....tiếng giày cao gót của bà cô chủ nhiệm tiếng vào lớp, trên gương mặt còn hiện rõ 2 chữ” mai trẻ”, ý mê giai á, hôm nay cô dịu dàng 1 cách lạ thường

”hôm nay lớp mình có bạn mới nha!” cô vừa nói vừa cười tươi hết công suất, cùng lúc đó 1 chàng trai bước vào

ịch....đui....bịch...sặc.....éo...quéo....ò...ý...e.....

mấy đứa con gái thấy anh chàng quá ư là đẹp giai, nhìn kỹ ra anh chàng mang đậm nét phương tây và phương đông lun, trùi ui, còn cái mặt nhìn mà muốn ngất lun ấy, baby cực, mấy cô gái thấy thế, nào là xiu, nào là chảy cả máu mũi, An đang uống nước cũng phải sặc nước vì....vì,,,....vì sao...vì quá bất ngờ mà

”mình là Nguyễn hoàng Long, mong mọi người giúp đỡ” anh chàng nói mà kèm theo 1 nụ cười nửa miệng làm cho mấy nàng chết mê chết mệt, đặc biệt là cô nàng Yến đó, nhìn ko chớp mắt lun, bà cô cũng còn đứng hình trước nụ cười thiên thần ấy

”em ngồi ở đâu cô” Long đánh thức bà cô

”à....à..em ngồi bàn cuối đó đi” bà cô chỉ tay về cái bàn mới được đem vô lúc này, Long tiếng xuống, mấy nàng liếc mắt ưa ỉnh với chàng mà chàng cứ làm ngơ à.bước tới bàn An, Long nháy mắt với An 1 cái, cô nàng giật mình choàng tỉnh, Khoa vô tình nhìn thấy, phóng mấy cây dao từ trong mắt ra nhìn Long, Long bước tiếp xuống bàn cuối thì lại bị 1 cô nàng chặn lại

”cậu ngồi đây đi”, chính là Xu ý, nói xong, Xu tự lấy cặp mình đem xuống bàn cuối, An, Kiệt, Khoa,Nhi và hầu như cả lớp đều nhìn Xu khó hiểu

‘cũng tốt,định xuống xin ngồi chung với Nhi mà, hehe, đỡ tốn lời’ Long nghĩ,rùi cười nửa miệng, chàng ta thích thú khi ngồi chung với Nhi, còn Nhi thì bực bội,nhìn Xu với ánh mắt vạn kiem xuyên tâm, Xu chỉ nhếch môi cười với Nhi

”chúng ta có duyên nhỉ” Long nhìn Nhi lên tiếng >, Nhi hậm hực_”uk” 1 tiếng rùi quay mặt chỗ khác, Long thì thích thú vô cùng ‘ đúng là nghe lời con Xu đi học vui thật à, hehe, có trò chơi rùi’ ý nghĩ đen tối loé sáng trong đầu Long. Kiệt cũng hơi thắc mắc sao Xu lại nhường chỗ cho Log, nhưng rùi thôi, ‘kệ ý. Mặc gì phải quan tâm’. Thế là buổi học bắt đầu, hôm nay cả lớp mới gặp được sư phụ dạy toán của lớp này, nghe gian hồ đồn là thầy Nghĩa ra đề rất ư là “dễ”, đặt biệt luôn “chiếu cố” mấy em học giỏi môn này, và hôm nay cũng thế đấy, dạy 1 lúc lâu ông thầy sực nhớ ra điều gì đó, đi lại bàn,mở cặp và lấy ra danh sách lớp

”lớp mình có người mới hả?” ông thầy nói với giọng rất gian xảo, mọi người cảm thấy lạnh rung cả người

”theo quy tắc cũ nha” nói rồi, ông thầy chia ra bảng ra làm 3 phần, ghi ghi,chép chép gì đó.

”xin mời” ông thầy cười gian hết sức lun. Cả lớp hầu như ai cũng hiểu chỉ trừ 4 người(AN, Nhi, Xu, Long) là chả biết cái mô tê gì hìt à

”lên làm kìa” Khoa quay xuống nhìn An

”hả?” An chẳng biết Khoa nói gì

”thầy kêu bạn mới lên làm bài kìa” Khoa tiếp

”nhưng...”An chưa nói hết câu thì

”Nguyễn hoàng yến Nhi, Lê bảo an, nguyên tuyệt như ngọc lên bảng”> tiếng ông thầy đồng đặc vang lên, 3 tui nó nghe thấy, đành lê những bước chân ngà ngọc tiến lên, mấy đứa ở dưới lớp nhìn đề toán mà ko khỏi xót xa cho 3 nhỏ, nhưng với số ít thôi, đa phần là mấy anh chàng lo cho Nhi và An, còn mấy mụ con gái thì thích thú vô cùng, mong sao,3 đứa này bị bẻ mặt trước lớp, 3 nhỏ nhìn sơ qua cái đề rùi bắt tay vào việc, chép chép, ghi ghi, thế là sau 3phút Xu đã hoàn thành xong tác phẩm của mình, mọi người kể cả ông thầy cũng phải ngạc nhiên, Xu bước về đến bàn mình thì cũng là lúc An và Nhi đặt phần xuống,

”xong” 2 nhỏ cũng ung dung đi về. Ông thầy nhìn rất kỹ, nhưng ko thể tìm ra 1 lỗi nhỏ nào của tui nó

”tốt” ông khen nhưng nhìn gương mặt ông vô cùng là. ....là gì ko biết nữa, nhìn gian gian sao á. Chắc ông lại có thêm người để “chiếu cố” rùi ý mà.. tiết toán trôi qua rùi đến mấy tiết sau cũng vậy, cuối cùng cũng đến giờ ra chơi. Bọn nó kéo xuống cắntin

”sao ông học ở đây” AN tra hỏi Long, khi đã yên vị

”mình đi mua thức ăn à” Nhi lên tiếng rùi vào trong

”ờ. Thì tui thít,hìhì” Long gỡ gạt

”thít hà” An gặng hỏi

”ờ. Mà mệt bà quá, kệ tui”

_”uk. Ông đừng phá tui là được rùi”

_”ai hèm. Tui có người khác rùi. Hehe” Long cười gian xảo.

_”chị Ngọc” từ đằng xa có 2 cô bé tiến lại

_”2 đứa cũng xuống đây ăn à” Khoa lên tiếng

_”dạ” L.Anh

_”ngồi đi nhóc” Xu nhường ghế cho My và Anh

_”thức ăn tới đây, phụ. ....phụ. ....lẹ lên” Nhi bước ra với đóng đồ ăn, thức uống trên tay

_”bạn anh hả” Anh chỉ tay vào An và quay qua hỏi Kiệt

_”uk”> Anh nhìn An ko rời mắt

_”phù. ....mệt thật. ....cám ơn bà nha Xu” Nhi đặt mớ đồ ăn lên bàn rùi kiểm thêm 2 cái ghế nữa ngồi vào bàn, nhưng bây giờ cái bàn này hình như là trung tâm của cả cái căn tin này thì phải, ai nấy đổ dồn ánh mắt vào đây cả

_”2 nhỏ nào nữa vậy bây” g1

_”sao tụi kia thân với 2 hotboy của trường mình vậy” g2

_”và anh chàng mới đến nữa chứ” g1

_bala. ....bolo. ....bala. ....

_”chân em sao rùi. Nè ăn đi” Xu lấy bánh đưa cho My

_”em đi bình thường rùi, hìhì” My nhận bánh mà miệng cười toe tét

_”sao chị hồng cho em” Anh làm mặt giận khi Xu chỉ đưa bánh cho My

_”dạ. đây này.” Xu đưa 1 cái khác cho Anh, rùi xoa đầu cô bé

_”hì hì, iu chị qua à” Anh làm mặt cún con. Từ nãy 3 người cứ nói chuyện với nhau mà quên mất xung quanh mình còn mấy vệ tinh nữa, mấy anh chàng, cô nàng nhà ta, nhìn hành động của Xu mà há hốc mồm, đúng là tụi người mà có cách ứng xử khác nhau mà.

_”nè! Mọi người ăn đi,” Nhi đưa bánh cho cả bọn, mọi người nhận lấy và ăn uống với nhau rất vui vẻ, thì bỗng nhiên

Xẹt. ....coi chừng kia... Nhi hét lên, cùng lúc đó ko biết từ đâu bay ra 3 cây phi tiêu nhắm thẳng vào Nhi và An, nhưng may thay là Long chụp được 1 cây, Khoa được 1 còn 1 thì Kiệt xử, chưa kịp có phản ứng thì vèo. ....vèo. ....thêm vài cây nữa, lần này An 1 cây, Nhi 1 cây, Xu 2 cây, nhưng thay vì giống như An và Nhi, cây phi tiêu nằm gọn trong tay 2 nhỏ, thì 2 cây phi tiêu của Xu lại nằm gọn trên cánh tay cô ấy(đúng ra thì Xu hồng có bị gì àu, xấu quá mà,tại đỡ cho 2 cô em nhỏ tức là MY với Anh đó, nhưng lại ko muốn lộ thân phận,đánh phải. ....chịu trận chứ biết sao giờ...), máu bắt đầu chảy ra, ai nấy đứng hình 5s,và họ được thất tỉnh khi

_”chị về trước, chút heo về sau nha” nói rùi Xu chạy thật nhanh ra ngoài, mọi người ngơ ngác nhìn nhau. Nhìn xung quanh nhưng cũng ko thấy hung thủ là ai.

_”Nhi biết võ à” Khoa thắc mắc và đứng hơn mọi người ngoại trừ Long ra

_”à. ....à. ....ờ. ....” Nhi ấp úng

_”hơn thế nữa” Long châm vô, mọi người quay mặt nhìn Long với câu hỏi là sao?

_”Nhi cứu bà 2 lần, ...phi tiêu. ....” An chợt nhớ lại lời của Long

_”cô có ý đồ gì” AN nhìn Nhi với vẻ mặt lạnh như tiền

_”ko gì hết” ko để Nhi trả lời Long chen vào, nhìn mặt là biết An ko hiểu rùi, Long giải thích thêm

_”con Xu nói Nhi là bạn, ko phải thù, sự thật đã cứu bà 2 lần và cô ấy còn là. ....thui. biết nhiều đó được rùi” nói rùi Long nháy mắt với Nhi 1 cái, cô nàng giật thót tim, ‘người tên Xu này thật đáng sợ mà, cô ấy biết hết rùi sao.’

_”uk,xin lỗi, tui ko cố ý nghi ngờ” An với vẻ mặt hối lỗi nhìn Nhi

__”uk. Ko sao. ờ, mà quên mất, Ngọc bị thương rùi, có về nặng à nha, làm sao bây giờ” Nhi sực nhớ đến Xu, mọi người cũng dường như quên mất cô ấy,
__”để em về xem chị ấy ra sao rùi, cũng tại em mà.....” My nói với giọng rất buồn,
__”để ta đi với mi, cũng giúp ta mà chị ấy mới. ...” Anh
__”để anh chờ 2 nhóc đi” Kiệt đứng nãy giờ cũng phải lên tiếng
__”Nhi đi nữa”
__”tui đi nữa” An
__”thui!mấy anh chị ở đây học đi, bà cũng vậy, em về được rùi” My nói với mọi người rùi cũng bước ra về
__”nhớ lấy cặp và xin phép dì em chị ấy và em nha” My nói vọng lại
/
/

Tại 1 nhà hàng kiểu Pháp rất sang trọng, có 2 người đàn ông, 1 cô gái và 1 phu nhân, đang ngồi ăn vui vẻ với nhau>

__”chào ông Trương, chào bà Trương, mời ông bà ngồi” 1 người đàn ông tươi cười nói
__”cám ơn ông Trần” người đàn ông kia đáp
__”ạ!chào 2 bác ạ” người con gái lễ phép
__”chào cháu!cháu ngồi đi” bà Trương lịch sự. cô gái kéo ghế ra ngồi, người đàn ông họ Trần ra hiệu cho phục vụ đem thức ăn và 1 chai rượu pháp ra, 4 người nói chuyện với nhau rất nhiều, nhưng tụi chỉ nghe được vài câu quan trọng thui à
.....

__” ông bà thấy con gái tôi ra sao”
__”rất xinh và rất hiền dịu” người phụ nữ đáp
__”vậy ông bà thấy sao khi chúng ta kết hợp đôi trẻ”
__”à...ờ, cái đó tùy 2 đứa nó thui ông à” ông Trương nói
__”vậy chúng ta cho 2 trẻ làm quen nha, ông thấy được ko?”
__”ukm!cũng được đấy, tui thấy con bé cũng dễ thương, dịu dàng nữa” bà Trương
__”vậy nếu được. chúng ta cho 2 đứa đính hôn trước được ko” ông Trần
__”uk! Cũng được, để tui zia nói lại với thằng con tui”ông Trương
__”vậy tốt rùi.haha. ăn đi nào. Mời ông, mời bà” Ông Trần vui mừng
và chính xác, đó là buổi gặp gỡ giữa ba mẹ chàng Kiệt cùng với cha con ông Tuấn tức là Thụy với ba mình

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10

Thui quay trở lại tìm Xu, xem Xu ra sao rùi nè. Xu chạy về nhà,lên ngay phòng của mình để tìm thuốc, vết thương cũ chưa lành, vết thương mới lại đến, Xu rút 2 cây phi tiêu ra mà mặt của Xu nhăn nhó, đau đớn, cũng như lần trước, 2 cây này có độc, Xu cố gấn lăm mới lấy hết được chất độc trong người ra để bôi thuốc, băng bó vết thương xong cô nàng nằm xuống giường mình, mặt cho những vết máu đen còn bám ở sàn nhà, cô ngủ 1 giấc, 1 giấc ngủ rất

sâu

///HAHA..... NÉM NÓ XUỐNG TRƯỚC ĐI.....XONG VIỆC CHÚNG TA SẼ CÓ TIỀN.....HAHA.... giọng 1 tên đàn ông nói với tên khác.

_"huhu...xin...tha...cho...cháu.....đi.....mà.....xin.....mấy chú....."đứa bé khóc và nài nỉ bọn chúng

_"Xin...chú tha cho...cháu...chị ơi..cứu em.....ba mẹ ơi.....?"

"THẢ EM TÔI RA..." 1 đứa nhóc khác đang bị trói gần đó hét lên"XIN HÃY THA CHO NÓ...HÃY GIẾT TÔI.....HỨC....GIẾT TÔI...HỨC HỨC" con nhóc khóc lớn nhìn đứa em của mình đang đứng trước 1 con suối lớn, nước chảy rất mạnh

_"2 đứa bây đều sẽ chết, ko cần phải giành đâu, haha"

_"xin lỗi. do may sinh nhầm vào gia đình này thôi. Vĩnh biệt", vừa nói dứt câu hắn ta đẩy con bé xuống con suối

_"chị ơi.....Àm....." con bé chỉ kêu 1 tiếng như vậy và biến mất trong dòng nước, dòng nước ghê rợn, dòng nước của sự chia ly

_"KO! KO ĐƯỢC.....VÂN.....KO....."đứa bị trói hét to////////

_"KO! KO ĐƯỢC.....VÂN.....KO....."

_"chị.chị!! chị Ngọc...tỉnh...tỉnh lại đi chị....."

_"thì ra chỉ là mơ" Xu lảo đảo khi được My đánh thức, mở mắt còn đăm đăm trên trần, mở mắt ra thì, Xu nhìn thấy My, An, Anh.Nhi và cả Kiệt cũng đứng gần đó,

_"sao lại đến đây" giọng lạnh lẽo khi Xu nhìn mọi người

_"tại lo cho chị nên mọi người....." My chưa nói hết câu thì bị Xu cắt ngang

_"ko cần! về hết đi" mọi người nghe Xu nói mà mỗi người 1 suy nghĩ

_"VÂN. Cái tên này quen thật, và cái vẻ lạnh lùng này nữa,sao giống"

_"cô ta có thể tự chữa vết thương cho mình sao, vết thương lại có độc"

_"nhìn bạn ấy ko giống mọi ngày"

_"về thôi, để cô ấy nghỉ ngơi đi" An nói với mọi người

_"uk" Kiệt lạnh lùng, rồi bước ra ngoài, ko 1 câu hỏi thăm, ko 1 lời thắc mắc

_"em về!chị giữ sức khoẻ nha" Anh nói với Xu

_"cậu giữ sức khoẻ" Nhi nhìn Xu triều mến. nhưng đáp lại những lời hỏi thăm đó, chỉ có sự im lặng. và im lặng. bây giờ,trong phòng chỉ còn lại có Xu và My, Xu vẫn nằm trên giường, nhắm mắt lại, My thì ngồi bên cạnh, nhìn chị, nhìn gương mặt xanh xao của Xu mà My buồn lắm

_"sao chị làm vậy"

.....

_"sao chị lại....." chưa nói hết câu

_"ko có gì" Xu rả rời nhưng đôi mắt vẫn nhắm nghiền,

_"em xuống nhà. Nấu gì đó cho chị ăn. Chị à! chị ko là chính mình trước mặt người khác nhưng Chị hãy là chính mình trước mặt em, được ko?" nói rồi My bước xuống dưới, Xu thì mỉm cười, cô nàng bước vào phòng tắm, cho nước phả vào mặt mình, nước thấm vào cả vết thương, đau rất đến tận xương tủy, và rồi bộ mặt thật cũng đã xuất hiện, Xu bước xuống lầu với chiếc váy ngủ, tóc còn ướt, xoa dài ngang eo, trên tay phải cầm 1 chiếc khăn, tay trái thì được băng bó kín mít, My đang dọn thức ăn lên bàn thì nhìn thấy Xu, cô nàng bất động vài phút cho đến khi

_"có thể .....dùm ko heo! Tay đau"xu vừa nói vừa chỉ tay vào cái khăn, My choàng tỉnh khi nghe Xu nói

_"dạ.....dạ.....được" My áp ứng tiến lại gần Xu, Xu ngồi trên ghế, tay My thì lau tóc cho Xu nhưng mắt thì lại nhìn đăm chiêu ở 1 góc nào đó

_"đau" Xu hét lên khi My lau đến tận vết thương của Xu

_"em.....xin.....lỗi.....chị...có sao ko" My tỉnh mộng, lấy tay cầm lấy cánh tay bị thương của Xu mà nhìn với ánh mắt tội lỗi

__”hìhì. Ko sao. Đang nhớ tới anh nào hả” Xu xoa đầu My, My lại bất động khi nhìn thấy XU cười

__”bị sao vậy. bệnh hả” Xu sờ trán My

__”em...e...ko...sao. xong rồi. Đi ăn thôi chị” My thấy ngại khi nhìn Xu như bây giờ, thật sự bây giờ Xu còn xinh hơn lúc tối rất nhiều, mũi cao, môi đỏ hồng tự nhiên, nhô nhún, làn da thì mịn màng, trắng hồng, ko 1 chút tỳ vết, lại xoã tóc, mặc váy, trười ui, con gái thấy mà còn mê, huống chi là con trai à.

__”uk. Ăn thôi” nói rồi Xu đi lại bàn, My cũng theo sau, My lấy com, gấp thức ăn cho Xu,

__”cũng ngon đó” Xu

__”hì hì. Em mà chị” My tươi cười

__”em ko biết lý do, và em cũng sẽ ko hỏi lý do, nhưng khi ở với em, chị ko cần che giấu hình dáng của mình đâu, em sẽ ko nói với bất cứ ai, em hứa đó, chị tin em nha, nha,...” My nhìn Xu nói với giọng nghiêm túc, nhưng Xu chỉ cười nhẹ rồi __”uk”, như vậy, chỉ như vậy thôi, MY cũng cảm thấy rất vui, vui vì được Xu tin tưởng, và vui vì tự nhiên mình lại có được 1 người chị như Xu, tuy ko giàu có, nhưng cuộc sống như vậy đã quá sức tưởng tượng của My rồi, nhưng ko biết cuộc sống như thế này có thể kéo dài được bao lâu

__”humm rồi, em có khó thờ nữa ko” Xu

__”ko chị! Thuốc chị cho em uống hay thiệt đó, hìhì” My

__”uk! Nó chỉ tạm thời thôi, ko phải thuốc đặc trị” Xu nói với vẻ mặt rất buồn

__”ko sao đâu chị! Thật ra em cũng biết bệnh của mình mà” My nói với vẻ mặt thản nhiên ko lo sợ

__”uk”

Ăn xong Xu lên phòng mình, còn My ở dưới rửa chén, dọn dẹp, khoảng 15 phút sau, XU bước xuống, trên tay cầm 1 chiếc đthoai, đưa cho cô nàng My

__”nè! Có chuyện gì thì gọi chị, giờ chị phải đi công việc” Xu đặt lên tay My chiếc điện thoại rồi ra ngoài, My còn chưa kịp trả lời gì cả thì Xu đã khuất bóng.

/

__”alo!”

__.....

__”uk. Tao tới liền”

1 đứa đàn em trong bang hội của Kiệt vừa gọi điện thông báo có người kiếm chuyện với bang, anh chàng nghe thấy liền lấy chiếc motô phóng lẹ, đến 1 khu đất trống, đập vào mắt Kiệt là lũ đàn em nằm la liệt, kế bên có khoảng 50 thùng mặt mảy bậm trơn, đang cười đắc ý

__”tụi bây là bang nào” Kiệt lạnh lùng, nhưng tụi nó ko đáp trả mà cung nhau xông thẳng vào, tấn công Kiệt, Kiệt chống trả quyết liệt và cuối cùng cũng hạ gục được tất cả nhưng bây giờ trên người của Kiệt cũng có đầy vết thương do vũ khí gây ra, Kiệt điện thoại cho Khoa đến giải quyết tàn cuộc và đưa bọn đàn em đến bệnh viện, riêng Kiệt sau khi kết thúc cuộc đt với Khoa cũng đi về, nhưng vì vết thương quá nhiều nên khi đang chạy xe, Kiệt bị lệch tay lái, té vào 1 bụi cây ven đường, nằm bất tỉnh. Khi tỉnh dậy Kiệt thấy mình đang nằm trong 1 căn phòng, giường trắng, rèm trắng, mở mắt ra, Kiệt toàn thấy màu trắng á, nhưng mà may quá, lại có 1 thứ hồng phấp màu trắng mà lại biết di chuyển nữa kìa, đang tiến lại gần Kiệt, sát hơn nữa, gần quá rồi

__”cời áo ra”

__”há?” Kiệt há hốc mồm khi chợt nhận ra cái thứ ko phải màu trắng biết di chuyển chính là Xu,

__”tụi đang ở đâu” Kiệt ngờ ngát hỏi Xu

__”bệnh viện” Xu

__”há? vậy sao tui ở đây, sao cô ở đây” Kiệt vẫn ko nhớ gì

- __”tui làm ở đây”

__”há” Kiệt lại bất ngờ

__”cời áo ra” Xu

__”sao...sao....lại cời....cô muốn...gì” Kiệt lấy 2 tay che phần ngực của mình và nhìn Xu

_.....

_”tụi,...ko thích người như cô đâu” Kiệt nói tiếp

_.....

”cô.....nói gì đi chứ” bây giờ Kiệt buồn 2 tay ra khỏi ngực và tiến sát gần Xu, khi thấy Xu chẳng phản ứng gì, chỉ đứng 1 chỗ, 2 gương mặt cách nhau chỉ còn vài cm nữa, Kiệt nhìn thấu qua lớp kính dày cộm, 1 đôi mắt buồn, long lanh, 2 hàng mi dài và cong vút, Kiệt như bị mê hoặc bởi đôi mắt đó, ko rút ra khỏi tầm nhìn được cho đến khi Xu bước qua 1 bên, đặt lên giường khai đựng thuốc, rồi kéo Kiệt ngồi xuống giường, tự tay cởi áo cho Kiệt....1 nút....2 nút.....Kiệt ko có phản ứng gì, đến nút thứ 3”cô làm gì vậy” Kiệt kéo áo mình, cài nút lại

_”thay thuốc cho vết thương” bây giờ Xu mới lên tiếng, nghe Xu nói mà Kiệt ngượng đỏ cả mặt

_”thay...thay...thuốc” Kiệt áp ứng, rồi nhìn lại trên người mình. Bây giờ Kiệt mới nhận thấy toàn thân ê ẩm, rồi Kiệt từ từ cởi áo ra, anh chàng thì thấy hơi ngại, khi phải để cho con gái, mà đặt biệt hơn là Xu nhìn thấy thân hình vạm vỡ đầy vết thương của mình, Xu lấy thuốc, bôi lên vết thương cho Kiệt, đau lắm, rất lắm, nhưng Kiệt ko dám than, Xu làm rất thành thực, rất nhẹ nhàng, đến vết thương trước ngực, Xu phải cúi đầu xuống mới bôi thuốc và băng bó được, lần này Kiệt ko thấy đôi mắt nữa, nhưng lại thấy cái mũi rất cao, bất chợt Kiệt nghĩ ‘nếu như có vài thứ thay đổi, chắc cô ấy đẹp lắm đây’ nghĩ đến đó, gương mặt của Kiệt bỗng dưng đỏ ửng, và tim đập nhanh khi tay của Xu vô tình chạm vào da thịt của Kiệt

_”xong rồi” Nói rồi Xu bước ra khỏi phòng, để lại kiệt biết bao cảm xúc dâng trào

Cốc....cốc....cốc....

_”2 có sao ko” Anh từ ngoài bước vào

_”con ko sau chứ” kế tiếp là 2 ông bà, tức nhiên là ba mẹ của Kiệt rồi

_”sao lại biết con ở đây” Kiệt

_”người ở bệnh viện điện cho em con đó” bà trương dịu dàng nói

_”tôi ngày lo gây sự. đã bao nhiêu tuổi rồi, ăn học cũng đủ rồi, đã đậu đhoc rồi mà ko đến công ty làm việc, tôi ngày ăn chơi lên lông” ông Trương

_”thôi mà ông! Con nó còn nhỏ mà” bà Trương

_”cũng tại bà cưng nó quá mà! Chuyện lúc sáng, tui sẽ đồng ý, 1 tháng nữa làm đính hôn cho 2 đứa nó” ông Trương tức giận

_”Đính hôn gì” Kiệt ko hiểu

_”ta đã chọn cho con 1 người vợ rất xứng đáng, ngoan,hiền, lại là con nhà danh giá, xứng với con lắm” bà Trương

_”a. anh 2 sắp có vợ rồi nha. chị dâu là ại vậy мамы” Anh vui vẻ hỏi

_”là con gái cưng của nhà họ TRẦN, rất có địa vị trong xã hội, Trần Kim Hồng Thủy, con biết chứ” Bà Trương nhìn con trai đầy iu mến

_”ko. Con ko lấy cô ta” Kiệt nói với giọng ko cảm xúc

_”con ko có quyền quyết định, cũng tại con ép ta thôi” ông trương cũng nói với giọng điệu băng giá

_”2 đứa cứ tìm hiểu nhau thử đi, con bé đó cũng tốt mà” bà trương

_”ba mẹ về đi, con muốn nghỉ” nói rồi Kiệt nằm xuống giường, vờ nhắm mắt lại, ông Trương và bà Trương thấy tâm trạng con trai ko tốt nên đi về, để L.Anh lại để chăm sóc cho anh trai, vì họ biết dù Kiệt ko nghe lời, hay khó chịu với họ, nhưng đối với em gái, Kiệt luôn dịu dàng, dù bất cứ việc gì, cũng đứng thui, vì thời gian 2 anh em ở gần nhau nhiều hơn là ở bên cạnh ba mẹ mình, họ cứ mãi mê làm việc, mà quên mất thứ quan trọng để có 1 gia đình hạnh phúc là tình cảm, tiền bạc chỉ là 1 yếu tố phụ mà thui, ko phủ nhận là 2 người họ rất thương yêu con của mình, nhưng thứ của những người con cần ko chỉ bao nhiêu đó

_”con nghỉ ngơi đi, ba mẹ về” bà Trương nói rồi đi ra ngoài với ông trương

_”ba mẹ đi rồi” Anh lên tiếng, cùng lúc đó, Kiệt mở mắt và ngồi dậy

_”2 ko thích chị Thủy hả” Anh hỏi tiếp

_”uk”

_”vậy 2 thích ai rồi” Anh, Kiệt ko trả lời, vì từ đó giờ toàn là người khác iu Kiệt, Kiệt đã iu ai thật lòng chưa, đó là 1 câu hỏi, câu hỏi mà kể cả Kiệt cũng chẳng biết trả lời ra sao, thật nực cười khi đường đường là 1 hotboy nhưng thật sự lại chưa có 1 người bạn gái đứng nghĩa

Cốc....cốc...cốc....

Xu bước vào, trên tay cầm mấy viên thuốc

__”ủa! sao chị ở đây” Anh ngạc nhiên khi thấy Xu

__”chị làm ở đây. Thuốc nè.” Xu vừa trả lời Anh vừa đưa cho Kiệt mấy viên thuốc

__”chị biết về y hã. vết thương của chị sao rồi” Anh

__”chị ko sao. Cảm ơn nhóc” Xu xoa đầu Anh

__”tôi ko uống” vừa định bước ra khỏi phòng thì Kiệt lên tiếng, Xu và Anh nhìn Kiệt với ánh mắt khó hiểu

__”2 nói gì vậy” Anh hỏi Kiệt

__”2 ko uống thuốc” Kiệt

__”sao vậy” Anh

__”2....2.....” Kiệt áp úng lấy tay gỡ đầu

__”sao ko uống” Xu lên tiếng

__”tôi...tôi...ko uống”, nghe Kiệt nói, Xu khó hiểu, tiếng lại bàn, rót 1 ít nước, bóc thuốc khỏi vỏ, rồi đưa trước mặt Kiệt

__”uống đi”

__.....

Ko thấy Kiệt trả lời, Xu nhìn thẳng vào mắt Kiệt, mặt của chàng ta tự nhiên ửng hồng, lấy tay vớ lấy mấy viên thuốc uống trong tích tắc

ực....hồ...hồ...Kiệt bị sặc nước, Anh chạy lại vỗ vào lưng anh trai mình, Xu thì bước ra ngoài

__”2 ko sao chứ” Anh hỏi thăm

__”ờ...chưa...chưa sao....chưa chút...”

__”2 này!” Anh vỗ mạnh vào lưng Kiệt

__”đau! Em giết 2 hã” Kiệt la lớn

__”2....hề....he” Anh nhìn Kiệt với ánh mắt cực kỳ gian

__”gì....gì....mà nhìn....2 vậy.....”

__”hehe! 2 có ý gì với chị Xu phải.....hok.....” Anh kéo dài ra làm cho Kiệt nổi cả da gà

__”gì...đầu.....à” kiệt chối

__”ngoại trừ em, 2 chưa hề những nhẽo với ai như vừa rồi, đặc biệt là con gái”

__”2.....có ý.....gì.khai mau” Anh vô cùng thích thú với việc vừa xảy ra

__”ko có gì mà. 2 mệt rồi. Anh zà yk, 2 ngủ đây, chiều 2 tự về nhà” nói rồi Kiệt nằm xuống nhắm mắt lại, cô nàng thì cười thích thú, bước ra ngoài, để lại Kiệt trong phòng, mình như vậy là sao, mình có ý với cô ta, ko thể nào, ko thể nào’ kiệt lắc đầu xua tan cái ý nghĩ vừa xuất hiện trong đầu mình, rồi cũng chìm vào giấc ngủ

/

/

__”alo”

__.....

__”được rồi! báo cáo cho tổ chức theo dõi đi, chúng ta chỉ giúp nhiều đó thôi”

.....

“uk! Nếu họ muốn cùg ta hỗ trợ thì cứ giúp”

.....

“tốt! bọn người đó có khai ra ai sai khiến ko”

.....

“thì ra là cô ta, được rồi, có gì liên lạc tôi sau. Mọi người vất vả rồi, hãy nghỉ ngơi đi”

Tút....tút....tút

/

/

Tại 1 căn phòng khác

“tôi nghe”

.....

“có manh mối rồi à, địa điểm, thời gian”

.....

“ai là người giúp chúng ta, có đáng tin ko”

.....

“bang star à. Được, mọi người chuẩn bị đi, tôi sẽ xin chỉ thị cấp trên rồi hạnh động”

.....

Tút....tút....tút....

‘sao họ lại biết mình đang theo vụ này nhỉ, đúng là ko đơn giản’

/

/

“chào chú”

.....

“cháu sẽ tự mình thực hiện vụ này, nhưng làm sao chú biết star giúp chúng ta vậy”

.....

“chú ko nói thì thôi, nhưng hình như chưa biết kẻ đứng sau,đúng ko”

.....

“được!cháu sẽ lo cho bản thân mà”

Tút....tút....tút....

/

/

“alo....

mày đang ở đâu vậy”

__”tao đang có việc. tối nay mày và Long phải đến cảng Q để giúp đỡ”

__”được. tao với Long sẽ đến đó, nhưng mày có xuất hiện ko”

__”tao chưa biết. nhưng chỉ khi nào cần giúp thì chúng ta mới xuất hiện, bằng ko thì cứ để họ giải quyết”

__”uk! Bọn người bị bắt lúc trước đã khai người chủ mưu rồi”

__”tao biết. mày nên cẩn thận đó, nó ko đơn giản như vậy đâu”

__”uk. Khi nào tao gặp mày được”

__”cũng sẽ gặp thôi. Tao lun ở cạnh mày, đừng lo”

Tút.....tút.....tút.....

/

/

Tại mật thất của căn biệt thự sang trọng

__”lô hàng tối nay rất quan trọng, ta muốn con trực tiếp đi”

__”được thôi, con đã chuẩn bị cả rồi”

__”uk. Tốt lắm”

__”Trúc sẽ đi cùng con”

__”uk, tốt, như vậy ta rất yên tâm, thôi, con nghỉ đi, chuẩn bị tinh thần”

__”vâng!, đi thôi Trúc”

Đó là cuộc nói chuyện của.....

/

/

7h tối

Tại nhà Kiệt

__”em tới bar Z nha 2” Anh

__”đi làm gì, 2 ko có đi mà” Kiệt

__”thì em đi 1 mình” Anh

__”ko cần phải đi đâu” từ ngoài Khoa bước vào

__”sao vậy??” Anh thắc mắc

__”tên Quân hum nay xin nghỉ rùi” Khoa

__”sao anh ấy nghỉ. Anh ấy bệnh hả. anh biết nhà anh ấy ở đâu ko” Anh hỏi dồn dập, Kiệt nhìn đứa em mình ko chớp mắt, thật ko ngờ chỉ gặp 1 lần mà Anh lại quan tâm người đó đến như vậy

__”anh ko biết, mà sao ai cũng quan tâm tới hần ta hết vậy” khoa>

__”vậy thì thôi! Em đi dạo đây. Anh ở đây với 2 nha” Anh nói rồi bước ra ngoài

/

/

Tại nhà Xu

_”chị đi đây, tối chị về, nhok cứ ngủ đi, đừng đợi chị” Xu

_”chị đi làm nữa hả” My

_”uk, thui chị đi nha” Xu

/

/

Lan Anh đang tung tăng đi trên đường thì bỗng gặp người quen, nói quen chứ ko biết có quen ko nữa

_”ô, may mắn quá nhỉ, lại gặp con nhóc này ở đây, haha” cả bọn con gái cười khinh bỉ

_”mấy người là ai” Anh

_”haha. Mấy tỷ trưởng MOON là mày ko biết à” 1 con nhỏ nào đó chanh chua nói

_”tôi ko quen các người” nói rồi Anh quay lưng bước đi nhưng lại bị bọn chúng chặn lại

_”đâu đi dễ dàng vậy cô em” 1 con nhỏ từ đằng sau bước lên

_”là cô à” Anh ngạc nhiên khi thấy người con gái đó, và người đó chính là VY

_”cô nhận ra rồi à.haha” vy

_”bắt nó lại, dạy nó 1 bài học, dám bám theo các hotboy của trường à” Vy ra hiệu cho bọn đàn em tới, bọn chúng giữ 2 tay Anh, 1 đứa trong số đó tiến lại gần sát Anh và

‘CHÁT.....” 1 cái tát giáng vào mặt Anh, 2 hàng nước mắt của cô nàng bắt đầu rơi,

“CHÁT.....” Lại thêm 1 cái nữa, lần này có vị mặn mặn ở đầu lưỡi, cô nàng đã bị chảy máu, lan ra cả khoe miệng, đôi mắt ko còn được mở nữa, ANH đã bị bất tỉnh, bọn chúng thì thích thú cười hả hê

_”dừng lại đi” giọng 1 người con trai vang lên, bọn chúng nhìn về phía người con trai ấy, ko ai có 1 chút gì gọi là sợ sệt, ngoài trừ Vy

_”anh....muốn gì...chuyện ko liên quan tới anh” Vy lắp bắp,

_”ko được đụng tới cô bé này và bạn bè của cô ấy, đây là lần1”

_”được thôi! Tôi ko ra tay thì cũng có người khác ra tay thui, đi thôi tụi bây” Vy nói rồi cùng bọn đàn em bỏ đi, đúng, chính xác người con trai đó là Quân, Quân lại đỡ lấy My, cô nàng chỉ hé mắt nhìn chưa thấy hoàn toàn khuôn mặt của Quân thì lại ngất tiếp, Quân gọi 1 chiếc taxi chở Anh về căn nhà số x đường y để cô nàng nghỉ ngơi

/

/

8h tối

Nơi số 1

_”xuất phát”

Nơi số 2

_”xuất phát”

Nơi số 3

_”đi thôi”

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11

tại cảng Q

__”mai phục xong, chỉ còn việc chờ đợi nữa là xong” 1 người đàn ông

__”mấy anh làm tốt lắm, cố gắng đừng làm hao binh tổn tướng”

__”ồ.thừa đội trưởng” người đàn ông chào cô gái rồi bước vào vị trí của mình

/

Trên 1 cái cây to gần đó

__”họ làm cũng chu đáo lắm đó chứ, ko hổ danh là đội điều tra đặc biệt” Long

__”uk! Người chỉ huy là 1 cô gái ư, cũng thú vị đấy chứ” AN

__”ờ!thú vị nhiều lắm.hihi” Long

__”chắc con Xu nó ko tới rồi”An

__”uk!ko biết nó đang muốn làm gì,tại sao lại tránh mặt chúng ta, làm bạn với nó biết bao nhiêu năm rồi,tôi cũng ko hiểu hết nó nữa” Long

__”uk! Chắc chuyện nhà của nó. Thôi, quan sát đi” An

2người kết thúc câu chuyện rồi cũng vào vị trí chờ đợi của mình

/

Tại 1 căn nhà hoang khác

__”có mai phục”

__”sao? Tại sao bọn chúng lại biết”

__”tôi ko biết, nhưng theo thông tin thì chúng đã mai phục toàn bộ ở cảng Q”

__”chết tiệt, ko thể để thất bại được, bọn côm, muốn chơi với ta à, còn ngây thơ quá đấy”

__”bây giờ tính sao thưa cô chủ”

__”chia ra, ta sẽ dụ bọn chúng, cô hãy đưa lô hàng về kho ở ngoài ô”

__”để tôi làm mồi nhử cho, rất nguy hiểm”

__”ko nói nhiều, báo cho bọn đàn em mau”

__”dạ”

‘chúng bây cũng hay lắm đấy’

/

__”đã đến giờ, nhưng chưa thấy bọn chúng xuất hiện, làm sao đây đội trưởng”

__”đội 1 lát nữa xem sao”

__”kia. Xuất hiện rồi” người đàn ông chỉ tay về phía cảng thì thấy dáng của 1 cô gái cùng với vài người nữa đang đứng đợi ai đó

__”khoan đã. Sao lại có vài người vậy chứ, thật khả nghi”

__”ko ra sao đội trưởng, lẽ như...”

__”đưa máy tính, định vị cho tôi”

__”đây”

__”ở đây chỉ có 10 người, sao lại ít vậy chứ”

__”tàu cấp bến rồi, đội trưởng”

__”sau tính hiệu định vị lại chấp chờn như vậy, có người đã xâm nhập vào hệ thống của chúng ta”

__”nếu ko ra, sẽ ko kịp đâu, đội trưởng”

__”ko được, có vấn đề, ra lệnh rút hết”

__”ko được, lần này ko bắt, thì ko có lần sau đâu, mọi người, hành động” người đàn ông vừa ra lệnh

__”ko được” đội trưởng hét lớn cùng lúc đó các âm thanh đã man phát ra

ĐOÀN.....ĐOÀN.....ĐOÀN.....hàng loạt tiếng súng vang lên, hai bên đấu với nhau, ko? Nói đúng hơn là 3 bên, lúc này bọn đàn em và những người của đội điều tra đã nằm dài dưới đất, máu me bê bết, chỉ còn lại người con gái giao dịch, người đội trưởng, AN và Long, 4 người đứng nhìn nhau, nhưng chẳng ai thấy mặt của ai, vì họ đều đeo 1 chiếc mặt nạ, 1 ko gian im lặng đến rợn cả người mãi cho đến khi

__”có 1 tốp người chặn đường của chúng ta, anh em đã bị thương” đó là giọng nói của 1 cô gái vang lên trong chiếc tai nghe nhỏ nhún dưng để liên lạc và người nghe chính là cô gái giao dịch, nghe xong cô gái phóng đi chớp nhoáng, cả 3 người chưa kịp phản ứng thì lại nhận được tin

__”bật tính hiệu lên”

Đó là thông báo của Xu, AN liền bật cái máy tính đặt chế do An và Xu làm ra, tìm được vị trí hiện tại của lô vũ khí cả 3 liền chạy đến chỗ đó, đồng thời cũng có 1 tốp người chạy vào đem những người bị thương nãy giờ đi cấp cứu

/

__”cô ko chạy thoát đâu. TRÚC à” 1 người con trai nói với người tên Trúc, tình trạng của Trúc lúc này là đang ôm lấy cánh tay bị trúng đạn của mình(Trúc là tay sai của người con gái đi giao dịch đó, nhớ ko mọi người)

__”Anh là ai? Sao lại xen vào chuyện của chúng tôi” Trúc

__”cô đừng gây tội nữa. tôi biết cô chỉ muốn trả ơn”

__”anh cũng biết nhiều đấy. muốn giết thì giết đi. Haha” Trúc

__”tôi chưa hề có ý muốn giết cô, nhưng sau này người giết cô sẽ là tôi”

__”ko ai có quyền giết cô ấy, ngoại trừ tôi” 1 người con gái lên tiếng

‘là anh ta, sao anh ta lại ở đây’

__”cô chủ. Xin lỗi” trúc cuối đầu xin lỗi người con gái

__”ko sao?lô hàng” người con gái hỏi Trúc

__”bị người của hắn ta cướp rồi” Trúc chỉ tay về phía người con trai

__”tại sao đại ca Quân lại gây chuyện với chúng tôi” Người con gái nói với người con trai, người đó thật sự là Quân, đúng là Quân, Quân chỉ mỉm cười

__”chào Trần tiểu thư”, nghe Quân nói mà người con gái ko khỏi ngạc nhiên, nở 1 nụ cười nửa miệng,nụ cười của sự thích thú, chứ ko phải nụ cười của sự giận giữ, đúng lúc đó 3 người kia cũng vừa đến nơi, họ nhìn thấy Quân mà ai nấy như đứng hình,

__”giao lại cho mọi người” nói rồi Quân phóng đi rất lẹ, chưa đi hăng đâu nha

__”2 người đã bị bắt, vì tội mua bán vũ khí” đội trưởng lên tiếng

__”cô nghĩ bắt được tôi sao” người được Trúc gọi là cô chủ lên tiếng

”bây giờ đến lúc cô trả ơn rồi đây” nói rồi cô ta cũng phóng đi rất lẹ, để lại Trúc phải đối phó với 3 người trong tình trạng đã bị thương

__”cô hãy theo chúng tôi, khai ra người đứng sau, cô sẽ được khoan hồng” đội trưởng lên tiếng

_”haha. Cô đang mơ à.” Nói rồi Trúc lấy trong người 1 khẩu súng ra

ĐOÀN.....viên đạn cắm sâu vào ngực trái của Trúc, người bắn chính là Long, Trúc ngã xuống nhưng trên môi vẫn nở 1 nụ cười mãn nguyện, đội trưởng gọi điện chỉ viện binh tới để chờ lô vũ khí về. Để lại cái xác của Trúc nằm lạnh lẽo trên mặt đất., AN và Quân cùng với đội trưởng ra về,

_”người lúc này có phải thuộc bang của các người ko?”đội trưởng lên tiếng, nhưng đáp lại vẫn là sự im lặng, 3 người chia tay nhau tại ngã rẽ.

/

_”sao Quân lại ở đây, anh ta người của mình hả?” An hỏi Long

_”ko biết. thấy mặt rất lạ” Long

_”vậy ko lẽ.....ánh mắt đó, ánh mắt lần đầu tiên tui gặp.....đúng rồi...là nó đó” AN chợt như nhớ ra điều gì

_”À!” Long ko hiểu An nói gì

_”con Xu đó, thì ra là nó, nhưng nó định giờ trò gì đây” An

”cái gì. Sao lại là nó,.....” suy nghĩ 1 lúc Long tiếp”à mà cũng đúng, lúc đến gặp bang COLD, nó cũng xuất hiện nhưng mình ko thấy, nó luôn ở gần chúng ta,nó định làm gì đây” Long

_”uk!về thôi, tìm cách liên lạc, rồi hỏi nó” An

/

_”sao Quân lại xuất hiện ở đây, anh ta là ai, người của Star à” đây là dòng suy nghĩ của cô gái

/

Quay lại hoàn cảnh của Anh, sao khi chiếc taxi dừng tại địa chỉ Quân đưa, bây giờ mình gọi là Xu luôn đi nha, thì My chạy ra, tưởng đâu bạn của Xu đến tìm, thấy chủ tài xế đang đỡ Anh, My hoảng hồn khi thấy cô bạn bất tỉnh, 2 bên má sưng húp, chủ tài xế phụ đỡ Anh vào nhà rồi ra về, để lại Anh đang nằm trên giường của My, cô nàng My lo lắng cho bạn mình, chạy tới chạy lui,lấy khăn lạnh chườm lên vết thương, thay bộ đồ sạch cho Anh, rồi My lấy điện thoại gọi cho Xu

_”chị ơi...”

_”gì vậy nhok”

_”Anh bị thương, đang ở nhà mình, giờ em làm sau đây chị” My hấp tấp.

Xu ko hỏi lý do, và cũng ko hỏi vết thương có nặng ko, vì Xu đã biết tất cả rồi

_”lên phòng chị, trong ngăn tủ, có mấy lọ thuốc kháng viêm, giảm đau, lấy cho bạn em uống đi, chút nữa chị về”

_”dạ...”

Nói rồi My chạy lên phòng, lục trong tủ thì thấy có rất nhiều loại thuốc, nhưng toàn những loại chưa hề xuất hiện trên thị trường, My lấy 2 lọ mà lúc này Xu dặn rồi chạy xuống lầu, cho Anh uống, sau đó My xuống bếp nấu cho Anh 1 ít cháo

/

/

Quay lại với Kiệt, anh chàng thấy em gái mình sao lâu quá ko về,thì có cảm giác bất an, điện thoại thì lại mất liên lạc, chẳng đứng ngồi ko yên,Khoa thấy Kiệt lo lắng cho em gái mà mất cả bình tĩnh nên KHoa điện thoại cho đám đàn em đi tìm, Kiệt đang bị thương cũng chạy ra khỏi nhà đến công viên gần đó, công viên mà 2 anh em thường đi dạo, Kiệt vẫn ko thấy hình dáng của đứa em bé bỏng đâu, anh chàng càng lúc càng lo lắng, rồi bỗng nhiên Kiệt thấy 1 thứ gì đó rơi dưới đất, tiến lại gần Kiệt phát hiện ra đó là chiếc điện thoại của Anh, bây giờ đầu óc Kiệt như muốn nổ tung, Kiệt nắm tay mạnh xuống đất, Khoa đang xa cũng chạy đến, thấy thằng bạn mất bình tĩnh liền kéo Kiệt đứng dậy

_”mày điên hả.” Khoa

.....

_”việc quan trọng là tìm được L.Anh, giờ mà hành hạ bản thân có giúp được gì ko” Khoa

_”tại tao. Tao ko nên cho Anh ra ngoài 1 mình, tại tao mà” Kiệt vừa nói vừa nắm tay mạnh xuống đất, gương mặt Kiệt lúc này như ác quỷ.

__”Anh phải Kiệt ko vậy” 1 cô bé chừng 8tuổi, trên tay cầm 1 giỏ hoa hồng chạy lại hỏi Khoa, Khoa nhìn cô bé, lúc đó Kiệt cũng ngẩng mặt lên nhìn cô bé, ánh mắt của Kiệt có phần dịu nhẹ lại rồi

__”là anh đây” Kiệt

__”em đợi anh lâu lắm rồi đó” cô bé

__”sao đợi anh” bây giờ Kiệt đứng lên tiến tới cô bé rồi hỏi

__”có người kia nói em ở đây đợi anh tên Kiệt đưa cho anh tờ giấy này,thì anh sẽ mua hết số hoa này của em” nói rồi cô bé đưa cho Kiệt tờ giấy, Kiệt xem xong gương mặt tươi tỉnh hẳn lên, Khoa thấy thẳng bụng thay đổi sắc mặt cũng giật tờ giấy xem, Kiệt lấy bóp của mình ra, rút trong túi ra khoảng 1 triệu đưa cho cô bé

__”Anh mua hết số hoa này” Kiệt tươi cười

__”ko. Số hoa này chỉ đáng 200k à, anh đưa nhiều vậy” cô bé

__”mạng của em gái anh hơn số này rất nhiều, cảm ơn nhóc” nói rồi Kiệt chạy thật nhanh,bắt chiếc taxi đi đến địa chỉ ghi trên tờ giấy, cô bé thì ko biết chuyện gì đã xảy ra, Khoa thì vẫn còn đứng đó

__”nhóc về nhà đi, số hoa này anh Kiệt tặng cho nhóc đó” nói rồi Khoa cũng bỏ đi

/

Tính...ton.....tính...ton..... tiếng chuông cổng nhà Xu vang lên, My bước ra thì thấy Kiệt đang đứng trước cổng, My chào Kiệt rồi mở cửa cho Kiệt vào

__”có phải Anh đang ở đây ko My” Kiệt hỏi,khi đang đi vào nhà với My

__”bạn ấy ở đây, nhưng.....”

__”nhưng sau...có chuyện gì.....có chuyện gì với nó.....” Kiệt hấp tấp khi nghe My nói, 2 tay Kiệt đang siết 2 cánh tay của My

__”anh Kiệt.” My nhấn nhó

__”ơ. Anh...anh xin lỗi” Kiệt thả My ra

__”em ko sau, ANH nó đang trong phòng em nè” nói rồi My dẫn Kiệt vào phòng mình, đập vào mắt Kiệt là cô em gái đang nằm bất động, gương mặt có vẻ đã đỡ sưng nhưng khi nhìn vào thì vẫn còn hằn dấu 10 ngón tay

__”Anh,!Anh! em có sao ko, Anh!” Kiệt lay người Anh

__”Anh để nó nghỉ ngơi đi, em cho nó uống thuốc rồi, chắc vì mệt quá nên nó chưa tỉnh lại đó” My Khuyên Kiệt, nghe My nói Kiệt đành đi ra ngoài để yên cho L.Anh nghỉ

__”sao ANH nó lại bị như vậy?” Kiệt hỏi

__”em ko biết. lúc nãy có chiếc taxi chở nó lại đây thì nó đã như thế này rồi” My

__”uk! Mà chị Ngọc đâu” Kiệt hỏi khi ko thấy Xu

__”chị ấy đi làm rồi, chút nữa chị về à” My

__”uk!” kiệt

/

11h tối

Cạch...tiếng đóng cửa, Xu về tới thì thấy Kiệt ngồi cùng với My

__”chị mới zia hả”

__”uk. Bạn nhóc sau rồi” Xu ko chào hỏi Kiệt mà lại hỏi thăm Anh

__”vẫn chưa tỉnh chị ừ” My

Xu liền đi vào phòng My, theo sau là Kiệt và MY, Xu tiến lại,ngồi lên giường rồi lấy tay bắt mạch cho Anh, Kiệt và My chăm chú nhìn Xu, xem Xu định làm gì, Xu lấy trong túi ra vài lọ thuốc rồi cho Anh uống, ngồi chờ đợi khoảng 10phút, đôi mắt của Anh cử động, từ từ Anh mở mắt ra, Xu nhìn Anh cười triều mến, rồi đứng lên nhường chỗ cho Kiệt

__”em thấy sao rồi” Kiệt đỡ Anh ngồi tựa vào thành giường

__”em ko sao. Mà đây là đâu sao có chị Ngọc và My” My nhìn quanh

__”đây là nhà chị” Xu lên tiếng

__”ai đã làm bà ra như vậy hả?” My hỏi

__”thôi!đợi khi nào khoẻ rồi hãy kể” Xu

__”cũng được, để tui đi lấy cháo cho bà” My nói rồi đi ra ngoài

__”sao 2 lại ở đây” Anh

__”đợi em khoẻ rồi 2 nói cho nghe” Kiệt

__”cám ơn cô” Kiệt nhìn Xu với ánh mắt dịu dàng

__”uk” Xu

__”chị cứu em hả?” Anh

__”ko phải chị” Xu

__”cháo nè! Ăn đi, My cầm chén cháo trên tay rồi ngồi xuống cạnh Anh”

“2 đưa ở đây đi, 2 với chị Ngọc ra ngoài” Kiệt nói với MY và Anh,rồi quay qua nói với Xu_”ra ngoài với tôi”, thế là anh chị bước ra

__”cô biết chuyện gì đã xảy ra chứ” Kiệt

__”ko” Xu

__”ai là người cứu em tôi, chuyện gì đã xảy ra, tại sao lại đưa nó về nhà cô, làm sao cô ko biết” Kiệt dò xét

__”tôi ko biết” Xu vẫn lạnh lùng như vậy

__”uk. Xem như cô ko biết vậy. tối nay tôi ở đây được chứ, mai tôi về, giờ cũng hết taxi rồi” Kiệt

__”tuyệt anh” Xu

__”vậy tôi ngủ ở đâu” Kiệt, Xu lờm Kiệt 1 cái rồi đi thẳng lên lầu

Anh với My ngủ cùng, Kiệt thì nằm trên ghế ở phòng khách ngủ, Xu thì ở trên lầu, đêm nay cũng như mọi đêm My vẫn mơ thấy giấc mơ đó, nhưng được Anh đánh thức nên cũng chẳng sao. Chỉ có 1 điều hơi vui vui tí là, vào khoảng 1h sáng Xu thấy khát định xuống lầu lấy nước uống, đi ngang ghế thì thấy Kiệt đang nằm co ro, Xu đi phớt qua,uống nước xong rồi lại lên phòng, nhưng cũng ko biết Xu suy nghĩ sau mà lại phải trở xuống lầu, trên tay còn cầm cái chăn, bước lại gần Kiệt Xu cuối người đắp cho Kiệt đột nhiên Kiệt mở to mắt, 2người nhìn nhau chăm chú, thoáng chốc Xu đỏ mặt, nhưng chỉ lướt qua thôi, hên là buổi tối nên Kiệt ko thấy á, còn Kiệt cũng ửng cả mặt, bất chợt Xu đứng dậy định bước đi,nhưng lại bị 1 bàn tay kéo ngược lại, quá bất ngờ nên mất đà, ngã lên người Kiệt và.....ô.....là.....la.....môi chạm môi rồi,...1s...2s....3s...4s...5s...6s...7s.....bất động, ko phản ứng nhưng rồi Kiệt cũng cử động, nhưng là môi của anh chàng cử động, bỗng dưng...CHÁT.....Xu đẩy Kiệt ra, tặng Kiệt 1 cái rùi đi thẳng lên phòng, để lại gương mặt ngơ ngát của anh chàng,lần đầu có người con gái dám tát Kiệt, mà người này lại xấu xí nữa chứ, nhưng Kiệt ko đau vì cái tát vừa rồi, lấy tay mình chạm vào môi, bờ môi vừa kiss Xu,rồi nở nụ cười,thích thú và đầy hạnh phúc. Bây giờ trên phòng Xu thì có 1 con khỉ nhả nhỏ, Xu lấy tay quẹt môi mình, nhưng lại nhớ đến chuyện lúc nãy, cô nàng bỗng đỏ mặt, cứ thế mà cả 2 người ko ai ngủ được

/

/

Thui nói về người con gái bị thất bại vụ lô vũ khí

__”xin lỗi ba”

__”sao bọn cớm lại phát hiện, có cao nhân nào giúp đỡ bọn chúng, con hãy điều tra đi.”

__”con đã cho người điều tra rồi, sớm sẽ có thông tin”

__”con làm sạch sẽ ko?”

__”con Trúc là người lãnh tội, chúng ko đánh hơi được chúng ta đâu”

__”tốt! con Trúc đến chết cũng bị chúng ta lợi dụng, haha,đúng là ngu như ba nó ngày xưa”

__”nhưng cũng mất 1 người giúp đỡ con”

__”ta sẽ cho con người khác, người này cũng giống như con Trúc, ngày mai nó sẽ có mặt tại trường con”

__”vâng”

__”con đi nghỉ đi. Nhớ vụ đính hôn của con”

__”chào ba”

/

/

Buổi sáng, ánh nắng lại len lỏi qua từng khe cửa, ánh nắng ấm áp, mang đến cảm giác thoải mái cho con người, trong 1 ngôi nhà, nếu người khác nhìn vào thì nghĩ ngay đây là 1 gia đình hạnh phúc, người con gái đang lấy hoay dưới bếp nấu ăn, mùi thức ăn bay khắp nhà, nó như chiếc đồng hồ báo thức, 3 người đang ngủ say cũng ko kiềm lòng nổi, phải dậy tìm ra cái thứ phát mùi thơm ấy, cả 3 làm vệ sinh cá nhân xong thì cùng nhau ngồi vào bàn, trên bàn hôm nay có rất nhiều nhiều thức ăn, chắc do có nhiều người đây mà.

__”em thấy sao rồi” XU hỏi Anh

__”em khoẻ rồi chị” Anh tươi cười

__”uk, ăn rồi uống thuốc,chị để trên bàn đó” Xu

__”em cũng phải nhớ uống đó” Xu quay qua nói với My

__”dạ”My

__”ăn lẹ rồi còn về nữa đó” Xu nói với Anh

__”2.....2.....ngồi đi” Anh gọi Kiệt, thì ra Kiệt đang nhìn lên bàn thức ăn, chưa ngồi nữa trù

__”ờ...ờ...” Kiệt ngập ngừng

__”ăn đi” Xu

__”ngon quá chị ơi” Anh

__”chị Ngọc biết nấu nhiều lắm đó” MY

__”vài bữa em qua đây ở lun.hi” Anh đùa

__”được đó, được đó” My cũng hưởng ứng

2 đứa nhỏ cứ nói chuyện luyên thuyên, còn Xu và Kiệt thì ko ai thèm nói tới ai, Kiệt ăn mà lâu lâu lại nhìn vào Xu, Xu biết nhưng cũng chẳng thèm nói gì

‘ko ngờ cô ta có nhiều tài vậy’ Kiệt nghĩ rồi cười 1 mình

__”2 bị bệnh hả” Anh thấy Kiệt cười 1 mình nên hỏi

__”bệnh gì. Ăn đi rồi về, còn đi học nữa đó” Kiệt đánh trống lảng

Thế là bữa ăn kết thúc, Kiệt và Anh bắt taxi về nhà, Xu và My cũng chuẩn bị đi đến trường

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12

Tại trường MOON

Lớp 12a1

__”anh quay chỗ khác đừng tui”

__”ko thích”

__”anh biến đi, đồ lì lợm”

__”kệ tui”

__”ko được nhìn tui nữa”

__”mắt của tui, tui muốn nhìn gì kệ tui”

Mới sáng mà Nhi và Long đã cãi nhau, ko biết vì lý do gì mà anh chàng cứ nhìn Nhi ko rời, Nhi làm bất cứ cái gì cũng nhìn, Nhi thấy bức bối nên mới cãi với Long

__”An, cậu chờ bạn cậu đi bệnh viện kia” Nhi cầu cứu An

__”2 người muốn làm gì thì làm, tui hông biết” AN đứng đưng

__”cậu.....cậu....” Nhi đành bó tay

Nãy giờ cả lớp đang chú ý vào 2 người bọn họ, nhưng họ có biết gì đâu, những ánh mắt muốn ăn tươi nuốt sống Nhi của các cô gái đặc biệt là Yến, và những ánh mắt viên đạn hướng thẳng đến mục tiêu Long của các chàng trai.

__”hi. An” Khoa bước vào lớp, chỉ 1 tiếng chào thui, mọi người đều quay lại nhìn AN với ánh mắt dò xét, An cũng chẳng thèm đáp trả lời Khoa

__”làm gì mới sáng vô chào vợ tôi rùi” Long nói với Khoa

__”cưới hỏi chưa mà vợ hả” Khoa cũng ko chịu thua

__”chưa. Nhưng sắp rùi, haha” Long

__”chưa biết được” Khoa

__”2 người im đi cho tui nhờ” AN nói mà anh mắt nhìn mảy đũa trong lớp, Khoa và Long cũng nhìn theo ánh mắt của An thì, hầu hết mọi người đang nhìn vào họ, đành thui, ko cãi nhau nữa, Long quay lại nhiệm vụ cao cả của mình, nhìn Nhi đó mà. Còn Khoa thì gấn tai nghe vào nghe nhạc nhưng mắt lâu lâu liếc xuống bàn An

__”hi. Mọi người” trùi ui ai mà phần khích nữa vậy trùi, á, thì ra anh Kiệt, chuyện lạ à nha, hôm nay mấy người này muốn làm tâm điểm hay sao đó, mới sáng mà.....Kiệt bước vào, mọi ánh mắt đổ dồn nhìn vào Kiệt

__”hôm nay mày uống lộn thuốc hả” Khoa

__”lộn thuốc cái ầu mày” Kiệt

__”hôm nay mặt trời mọc hướng tây hả?” Nhi tiếp lời

__”hay là tôi đang mơ ta” Khoa

__”2 người khìn hã, làm gì nhìn tui kì vậy” Kiệt bức bối khi thấy thái độ của Nhi và Khoa, xem Kiệt như là người ngoài hành tinh vậy đó

__”mày có gì, nói tao nghe, tao giải quyết cho, mày đừng làm tao sợ chứ” Khoa quay xuống nói chuyện với Kiệt

__”mày điên hã” Kiệt tức

__”thui. Ko nói thì thui, mà L.Anh có sao ko” Khoa

__”ko sao hết” Kiệt

__”hum nay tao làm việc tốt, mày nhận hông.hehe” Kiệt nói tiếp

__”gi?” Khoa tò mò

__”tao nhường chỗ cho mày nè” Kiệt

__”hả?” lần này ko chỉ có Khoa mà cả nhĩ cũng ngạc nhiên, An cũng quay qua nhìn Kiệt

__”ko lấy thì thôi” Kiệt

__”lấy...lấy.....mà mày ngồi đâu” Khoa

__”vậy nhường đó” Kiệt rời khỏi chỗ bước xuống bàn cuối, lại thêm 1 lần nữa Kiệt lại gây sự chú ý cho cả lớp

Lẹp...bep.... Bây giờ Xu mới tiếng vào lớp, mọi ánh mắt lại thay đổi mục tiêu, đã quen với thái độ của cả lớp đối với mình rồi nhưng sao hum nay Xu cảm thấy mùi sát khí nặng nề quá, mùi của chít chóc,ghê quá đi, lướt qua mọi người, tiếng xuống bàn của mình, thì Xu thấy 1 sinh vật lạ đang ngồi 1 đống,nhìn Xu cười thách thức, 4 mắt nhìn nhau ko chớp mắt, AN,Nhi, Khoa, Long đang nín thở đợi phản ứng của Xu, nhưng Xu đã làm cho mọi người thất vọng rồi, Xu im lặng ngồi xuống, chẳng thèm liếc Kiệt thêm 1 cái. Kiệt thì thất vọng lắm, tưởng đâu được nghe tiếng la hét của Xu rồi,. Chẳng Kiệt thì vui về rồi nhưng có nghĩ cho Hoàn cảnh bây giờ rất nguy hiểm cho Xu, bởi vì,ở trường Xu ko ra mặt, nhưng những đại tỷ ở đây có thể nào dễ dàng tha cho người nào tiếp cận các hotboy của họ chẳng. Mặt khác, từ đầu buổi đến giờ luôn có ánh mắt theo dõi từng hành động của mấy chàng,mấy nàng nhà ta.

RENG.....Reng.....reng, thế là buổi học cũng bắt đầu, mỗi người đều chú tâm vào nhiệm vụ của mình, hông biết sao hum nay ko hện mà gặp, 3 chàng trai tức là Kiệt, Khoa và Long đều có 1 hành động giống nhau là ngồi nhìn 3 nàng(An, Xu,Nhi), khó chịu lắm đấy, nhưng 3 nàng cũng gần mà kiểm lòng, đang học mà, đầu thế là “người nổi tiếng được”.

Reng.....Reng.....Reng, giờ ra chơi đã đến, thế là mấy nàng nhà ta có cơ hội thoát khỏi tầm nhìn của các chàng rồi, Nhi đứng bật dậy khi vừa nghe tiếng chuông, cô nàng kéo tay AN và Xu,đi thẳng xuống cắntin, mong thoát khỏi cái con khỉ”Long”, nào ngờ đâu, ko chỉ Long mà cả Khoa và Kiệt cũng lẻo đẻo đi theo 3 nàng lun,

__”sao đi theo tui” An.Nhi đồng thanh

__”ai đi theo đâu” Long

__”anh tránh xa tui ra” Nhi

__”ơ! Tui có đụng chạm tới cô à, đường này của cô à” Long cãi

__”Anh.....” Nhi bực bội, ko thể nói gì thêm nữa bèn kéo 2 người kia đi, nhưng đi 1 bước thì 3 chàng đi 1 bước, lùi 1 bước 3 chàng lại lùi 1 bước, AN,Nhi quay lại, lườm 3 chàng 1 cái rất sắc rồi bỏ đi(chưa cắt đuôi được đâu nha), hành động của 6 người hầu như cả trường đều biết, tức nhiên các đại tỷ của trường cũng đã biết rồi

__”chị ui! Đây nà” My vẫy tay khi thấy 3 tui nó xuống, My và Anh đang ngồi tại 1 cái bàn trống

__”uà. mặt em sao vậy?” Nhi hỏi Anh khi thấy khuôn mặt của nhò còn hơi sưng xú

__”hìhì, ko có gì chị, mấy chị ngồi đi” Anh

“mấy anh cũng ngồi đi đứng đó làm gì” My

__”đây là cô người mời bọn này ngồi đó nhà. Hehe” Long quay qua nói với Nhi, cô nàng tức lắmnhưng cũng chẳng thèm trả lời

__”An/Cô ăn gì Khoa/tui lấy cho” Khoa thì hỏi An, Kiệt thì hỏi Xu, nghe 2 chàng hỏi mà có biết bao ánh mắt dò xét nhìn họ, An nhìn Khoa khó hiểu, Nhi nhìn Khoa và Kiệt, ANH thì cũng nhìn anh2 mình với ánh mắt chọc geo, My thì nhìn Xu xem Xu có phản ứng gì ko, nhưng thái độ của Xu vẫn thản nhiên như mình chưa nghe gì

__”quánh tui 1 cái coi My” Anh

__”sao vậy” My

__”xem tui có đang mơ ko” Anh

__”mơ cái gì” MY ko hiểu

__”chắc hum nay tai tui ko khoẻ hay sao đó, tui vừa nghe cái gì vậy trùi” Anh

__”mọi người ăn gì, tui lấy” Kiệt lên tiếng, để chút nữa ko biết đứa em gái của chàng sẽ làm gì đây, thế là 1 danh sách thức ăn, nước uống được cô em gái

nhỏ nêu ra, 3 chàng nhà ta phải hi sinh nhan sắc để bon chen vào đánh người hỗn độn đang giành giật thức ăn, nói bon chen nghe cho có chút cực khổ, chứ thật ra 3 chàng đi đến đâu thì mọi người tránh ra đến đó, khoảng 5 phút là trên bàn đã đầy đủ mọi thức Anh yêu cầu,

__”nè ăn đi” Kiệt đưa cho Xu 1 cái bánh

__”ô! 2 này nha, bỏ em gái rùi, huhu” Anh giả vờ khóc, mấy người ngồi cùng bàn ai nấy cũng phải bật cười vì hành động dễ thương của Anh, ko chỉ vui mà còn ngạc nhiên, đặc biệt là Khoa, tự nhiên thằng bạn của mình lại thay đổi như vậy, ai cũng lấy làm lạ, ko biết có chuyện gì đã xảy ra với 2 người, sao chỉ vài ngày gặp nhau mà Kiệt như trở thành người khác vậy, biết quan tâm hơn.

__”ơ! 2 bỏ em hồi nào, đây nè” Kiệt đỏ mặt giải thích

__”đồng vui quá nhĩ” Thuý từ đâu tiếng tới gần bàn, rùi lấy ghế ngồi kế bên Kiệt, hầu như ko ai có thiện cảm với sự xuất hiện của Thuý thì phải(ngoại trừ Khoa, My, Xu)

__”ukm, lúc này vui thôi, bây giờ thì hết rùi” An lên tiếng

__”anh Kiệt nè. Chiều này anh chở em về gặp ba mẹ nha” Thuý

__”ba mẹ hả?” Khoa ngạc nhiên, Nhi, An cũng bắt ngờ nhìn Kiệt

__”đúng vậy” Thuý

__”thôi. Tôi đi đây” Xu này giờ ngồi nhìn Thuý rồi cũng lên tiếng. Xu bước ra ngoài, định đi dạo, thì cùng lúc đó, My, Nhi, An và Anh cũng đi theo Xu, trước khi đi An và Nhi còn để lại cho Khoa và Long câu nói_”đi theo nữa thì đừng trách tụi này”. Làm cho 2 anh chàng lủi thủi đi theo hướng khác, để lại Kiệt và Thuý ngồi tâm tình

__”sao anh lại thân với tụi nó vậy chứ” Thuý

__”ko liên quan tới cô” Kiệt

__”em là vợ sắp cưới của anh mà” Thuý

__”tụi sẽ ko bao giờ cưới cô đâu” Kiệt

__”anh sẽ là của em, mãi mãi là của em” Thuý nói rùi bước đi bỏ Kiệt lại ngồi suy nghĩ vẩn vơ

Thui quay lại mấy cô nàng nhà ta coi nè,

__”sáng giờ mình quên hỏi, vết thương của Xu sao rùi” Nhi

__”ko sao cả” Xu

__”còn Anh nữa. em bị sao vậy” Nhi

__”ạ. ko sao đâu chị, em gặp chút chuyện thui à, hi” Anh trả lời

__”chị biết người hại em, nhưng chị mong em sẽ tha cho họ, chắc sao này họ ko dám đụng đến em nữa đâu”

__”em hiểu ý chị, em sẽ ko nói với ai kể cả 2 của em hihi, chị đừng lo”. Thế đó>>

__”sao nay Kiệt thay đổi giữ vậy ta” Nhi nhìn Xu, nhưng đáp lại vẫn là sự im lặng của Xu

__”tại vì.....hihi” Anh nhìn Xu rùi cười

__”Kiệt thích Xu” ko biết lần này Nhi có bị hổ ko khi phát ngôn ra câu đó, mọi người đều quay lại nhìn Nhi kể cả Xu cũng vậy, Nhi cảm thấy mình bị quá đà hay sao đó

__”hihi. Nhi...nhi nói...nhảm thui” Nhi cười gờ gạt

__”hihi, chắc gần giống vậy đó” Anh lên tiếng

__”thui. Ko đùa nữa” Xu ngắt ngang câu chuyện

__”giờ đi đâu vậy chị” My thấy này giờ tụi nó cứ đi, chứ chẳng biết định đi đâu

__”đi dòng dòng cho biết trường” Xu

__”uk. Cũng được đó” An

Thế là cả nhóm cùng nhau đi, đi, đi và cứ đi, đi đến đâu mọi người đều nhìn họ đến đó, ko biết hên hay xui, mà họ lại đi đến phía sau trường, nơi có 1 cái cây rất to, cảnh vật lại rất đẹp, có 1 cái hồ nước rất trong xanh, ai nấy đều thích thú trước cảnh vật như thế này

__”đẹp quá” Anh

__”đẹp thiệt đó” My

2 đứa nó chạy đến gốc cây, định nằm xuống, tận hưởng cảm giác mát mẻ, thì bỗng, cổ 2 đứa đang có cái gì đó chạm vào, cảm giác như rất sắc, 2 cô bé bất giác giật mình, định quay lại nhưng ko dám, bởi vì nếu như chỉ 1 cử động nhỏ thì 2 con dao đang nằm trên cổ 2 đứa sẽ biến 2 đứa khỏi thế gian này, An, Nhi và Xu đều nhìn thấy, nhưng với cách ứng xử của những người giàu kinh nghiệm như 3 đứa thì ko hề để lộ sự mất bình tĩnh

__”các người là ai?” AN lên tiếng

Bây giờ bên bọn chúng có khoản 20 người, toàn là nữ, nhìn thì ko giống các tiểu thư bình thường, đằng sau bọn chúng có 1 người bước lên, vẫn là 1 cô gái, nhìn dung mạo thì vô cùng xinh đẹp, cô gái, buộc tóc cao, mang giày búp bê, đang mặc đồng phục của trường, đứng trước mặt MY và Anh,

__”xin chào bang chủ Star” cô gái nói kèm theo 1 nụ cười chết chóc

__”cô là ai?” An cũng hơi bất ngờ nhưng liền lấy lại bình tĩnh

__”haha, người vô danh như tôi đâu đáng để bang chủ quan tâm” cô gái

__”cô muốn gì?” Nhi

__”haha, đội trưởng cũng ở đây sao, thật là hân hạnh khi được gặp 2 người ở đây đây” cô gái

“đội trưởng” An nhắc lại lời nói của cô gái rồi nhìn Nhi nghi ngờ

__”bang chủ và đội trưởng phối hợp rất ăn ý đấy chứ” cô gái, bây giờ trong lòng An đang có nhiều nghi vấn lắm

__”thả 2 đứa nó ra” bây giờ Xu mới lên tiếng

__”ơ! Đây là nhân vật nào đây?” cô gái nhìn Xu dò xét

__”ko là gì cả” Xu lạnh lùng

__”tôi ko làm hại người vô tội như cô đâu, cô đi đi” cô gái

Xu nhếch môi cười rồi im lặng

__”bây giờ cô muốn sao?” An

__”haha, tôi chỉ muốn đội trưởng và bang chủ của star phải ra đi, ra đi vĩnh viễn, ko còn xuất hiện trên đời này nữa” cô gái

__”tại sao?” Nhi

__”chẳng sao cả” cô gái

__”cô tên gì?” Xu

__”ò! Nói danh tính cho các người cũng chẳng sao. Tôi Nguyễn Bảo Trân, các người cứ điều tra thoải mái” cô gái

__”Nguyễn Bảo Trân, là cô ta à?” Xu lẩm bẩm

__”bây giờ cô hãy thả 2 đứa đó ra, chúng ta sẽ đấu với nhau” An

__”xin lỗi. 2 đứa nó khó có thể thoát khỏi cái chết như 2 người” Trân

__”cô có mục đích gì?” Nhi

__”ko dài dòng nữa, mọi người, lên đi, nhanh gọn lẹ” Trân ra hiệu cho những người con gái khác

__”dừng lại đi” Long từ xa đi lại, theo sau có Kiệt và Khoa, An và Nhi nhìn lại khi nghe thấy tiếng nói quen quen

__”sao ông biết tui tui ở đây?” An

__”Xu nhắn tin” Long

__”sao nó biết” An

__”thui! Để nói chuyện sau, giờ giải quyết vụ này trước đi” Long

__”thả 2 đứa nó ra” Kiệt lạnh lùng

__”bang chủ của COLD, và người của star nữa à. Hum nay, những nhân vật lớn đều đến đây sao” Trần

__”cô là ai, sao biết chúng tôi” Khoa

__”tôi là ai đâu quan trọng, quan trọng là tôi chỉ muốn mạng của 4 người, những người còn lại tôi ko làm hại ai cả” Trần

__”cô sẽ ko làm hại được ai đâu” Kiệt

__”thử xem” nói rồi Trần ra hiệu cho bọn đàn em tấn công, mặc khác 2 đứa đang bắt giữ My và Anh cũng định đưa dao lên kết thúc đời 2 nhỏ thì XÉT.....2 cái phi tiêu từ tay Nhi bay ra cắm thẳng vào tay 2 con đó, 2 cái dao rớt xuống, 5 người (An,Nhi,Kiệt,Long,Khoa) nhân cơ hội chạy đến cứu 2 nhỏ, nhưng lại bị chững đánh bởi tụi con gái, thật sự những người này ko tầm thường chút nào, chắc chắn đã được huấn luyện rất khắc nghiệt, nếu so từng người thì chắc chắn võ công ko bằng mấy chàng và mấy nàng rồi,nhưng họ lại tấn công 1 lượt, hơn thế nữa họ lại phối hợp rất ăn ý, làm mấy boy, mấy gir nhà ta chật vật lấm mội đánh ngã vài tên và tiến tới chỗ My với Anh, bảo vệ 2 nhỏ. Xu này giờ vẫn đứng ở ngoài ngò nhìn, bây giờ An và Nhi cùng đang đối phó với TRân, mấy chàng thì xừ bọn con gái còn lại. Trần ra đòn nào cũng chuẩn xác,mạnh mẽ và dứt khoát, An và Nhi thì lo né, tránh, nói đúng hơn, nếu đấu 1-1 thì An và Nhi ko phải đối thủ của Trần đâu.

Cuộc chiến đang diễn ra bỗng dừng My khụy xuống, tay ôm lấy ngực, thở dốc, mọi người như mất tập trung

__”My ...My...cậu sao vậy” Anh đỡ My dậy

__”My....” Nhi và An đồng thanh, lúc đó Trần đánh trúng ngực trái của An, đồng thời cũng đá thẳng vào bụng cũng Nhi, 2 đứa ngã xuống

__”An/Nhi” Long, Khoa hét lên, nhân cơ hội đó bọn con gái đánh tới tấp hơn, ra những đòn quyết định, làm cho Khoa và Long cũng bị thương

__”giải quyết tất cả đi” đó là giọng của ai, của Trần chẳng, ko,ko đúng, đó là giọng của 1 người lạ, từ đằng xa có 7 người con trai đang chạy đến, dẫn đầu là 2 người con trai,với gương mặt vô cùng đẹp trai, bọn họ nhào vào cuộc chiến, cuộc chiến bây giờ rất khốc liệt, lúc đó, Xu chạy lại chỗ My, đỡ lấy cô bé, và 1 trong 2 người con trai mới đến lúc này cũng tiến đến,bé My lên rồi cùng Xu chạy đi thật lẹ, sau khoảng 10phut, đám người của Trần đều nằm lê lết dưới đất, chỉ còn lại Trần đang đấu với người con trai còn lại, Khoa chạy lại đỡ An, Long đỡ Nhi và Kiệt thì đỡ em gái.

__”ngừng đi người đẹp” người con trai nói với Trần

__.....Trần ko nói gì, vẫn tiếp tục ra đòn

__”tôi ko muốn giết người đẹp đâu” người con trai tiếp tục nói, khi trên tay của Trần vừa bị 1 nhát dao của cậu ta làm bị thương

__.....lại im lặng

__”nếu cô ko ngừng, tôi sẽ giết hết đám người này” nghe người con trai nói, Trần mới nhìn lại mấy người của mình đều bị thương rất nặng, cô nàng ko đánh nữa, nhìn người con trai với ánh mắt hận thù, còn anh ta thì cứ nhìn Trần mỉm cười

__”chúng ta đi thôi” người con trai ra lệnh cho nhóm người của mình

__”khoan đã” An lên tiếng

“các người là ai, sao lại giúp chúng tôi” AN tiếp

__”người nhà mà chị AN” người con trai lên tiếng

“chúng ta còn gặp nhau nhiều lắm, chị đừng lo, nhưng mọi người phải tha cho đám người kia” nói rồi nhóm người đó đi khuất, nhóm của Trần cũng đỡ lẫn nhau rút đi. Mấy chàng, mấy nàng nhà ta bây giờ cũng thương tích đầy mình

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13

__”đưa xe đến trường mau” Khoa/Kiệt gọi cho tài xế đến đón bọn họ về nhà

__”còn My thì sao” Anh lên tiếng

__”em có số đt của My ko? Điện thoại xem nó đang ở đâu” AN

__”dạ”

Tút.....tút.....tút.....

__”ko có người nghe máy chị ư” Anh

__”mọi người về đi, em đến nhà chị Ngọc thử” Anh tiếp

__”cho xe qua nhà NGọc lun đi” Kiệt lên tiếng, thế là cả bọn cùng nhau lên xe, tiến thẳng đến nhà XU

Bây giờ mình nói về hoàn cảnh của My nha, sau khi được người con trai bế lên xe, thì chiếc xe thẳng tiến về nhà Xu, anh chàng theo lời chỉ dẫn của Xu bế thẳng My vào mật thất riêng của Xu, lúc này My rất khó thở, gương mặt nhợt nhạt, như ko còn chút máu nào cả. Xu lục trong tủ ra 1 loại thuốc, cho My uống ngay, nhưng đợi khoảng 10p, thuốc cũng ko có tác dụng, gương mặt XU bắt đầu lo lắng hơn rồi

__”chị ko sau chứ” người con trai hỏi XU khi thấy Xu cứ nhìn chăm chăm vào My

__”chị ko sao” Xu

“thuốc này ko còn tác dụng nữa, bây giờ phải làm sao” Xu lẩm bẩm

“hay là.....” nói rồi Xu chạy lại 1 cái tủ khác, lấy ra 1 lọ thuốc khác

__”chị định....”

__”phải. chị phải thử thôi, ko còn cách khác”

__”cô gái này là ai, sao chị lại.....”

__”em gái” Xu

__”em giúp chị đi” Xu

Nói rồi Xu đưa cho người con trai 1 ống tiêm, Xu lại nằm lên giường cùng với My, người con trai tiến lại, cầm ống tiêm vào mạch máu trên tay của Xu, rút ra 1 ống rồi hoà vào lọ thuốc Xu vừa lấy ra, cứ tiếp tục, người con trai lấy khoảng 5 ống tiêm máu của Xu rồi mới dừng lại, lúc này Xu cũng đã thắm một lấm rùi

__”em cho nó uống đùm chị” Xu lên tiếng

__”được rồi, chị nghỉ đi, để đó em lo”, nói rồi người con trai tiến lại gần My, nhìn My, nhìn rất kỹ, từ khi gặp My đến giờ chàng ta ko hề chú ý đến gương mặt của cô bé, bây giờ làn da của cô bé trắng xanh, đôi mắt nhắm nghiền nhưng cũng ko giấu được 2 hàng mi dài và cong vút, sống mũi cao, cái miệng nhỏ nhắn, xinh xinh

__”có chuyện gì à” XU lên tiếng khi ko thấy người con trai cho My uống thuốc

__”dạ....dạ...ko” nói rồi người con trai cho My uống hết số thuốc đó

Xu lúc này thì ngồi ở cái ghế gần đó, chờ đợi kết quả của loại thuốc mà cô tự bào chế, Xu rất hy vọng lần này, suy đoán của cô là đúng, máu của người thân có thể là chất dẫn thuốc, bầu ko khí im lặng thật buồn bã, ở ngoài cửa mật thất bây giờ đang có mấy người con trai đứng canh, trong đó có anh chàng đẹp trai đầu với Trần nữa đó.

Tính...ton....tính.....ton.....tiếng chuông cổng nhà Xu vang lên, mọi người đang đứng đợi Xu ra mở cửa thì đập vào mắt họ là dáng của người con trai, người vừa cứu họ, ai nấy đều mở to mắt

__”vào đi” người con trai

__”sao cậu lại ở đây” An

__”có gì nói sau, lo cho vết thương mọi người đi” người con trai nói khi thấy vết thương của mọi người chưa được chữa trị, thế là mọi người cùng bước vào nhà, nhìn xung quanh thì chẳng thấy ai

_”Ngọc đầu” Kiệt lên tiếng

_”trên lầu, mọi người ngồi đây đi” Người con trai. Bây giờ từ trên lầu Xu bước xuống, cùng với mấy người con trai khác đi theo sau, cả 6 đứa ngược lên nhìn Xu

_”Mý có sao ko chị” Anh đứng dậy hỏi XU

_”chưa biết nữa, đội 1 lát mới rõ” Xu nói rồi ra hiệu cho mấy người con trai tiến lại gần 6 người họ, đặt hộp thuốc xuống bàn, rồi tiên hành băng bó cho Long, Khoa và Kiệt, còn về phần An và Nhi thì do Xu đích thân lo.

_”xong rồi. Mọi người có thể về nghỉ” người con trai nói với người của mình, thế là bọn họ cuối đầu chào 2 chàng rồi ra về

_”bây giờ có thể giải thích cho tôi biết chuyện gì đã xảy ra rồi chứ” An nhìn 2 người con trai, 2 người họ chỉ mỉm cười, 1 trong 2 lên tiếng

_”xin giới thiệu tôi là Nguyễn Thiếu Minh, còn đây là Nguyễn Thiếu Thành, chúng tôi là bạn và là em của chị Xu”

_”bạn,em,sao tôi ko nghe nó nói gì về 2 người” An

_”tôi cũng vậy”long

_”mọi người ko ai biết đâu 2 chúng tôi, nhưng 2 chúng tôi rất rõ về mọi người đấy” Thành

_”sao 2 người lại biết mà đến cứu chúng tôi, rồi tại sao lại có mặt ở nhà Ngọc, các người có quan hệ như thế nào” An

_”tình cờ tụi em về đây định thăm chị Xu nhưng khi đthoại kêu chị Xu ra đón thì lại được chị ấy chỉ đến trường và cuối cùng gặp mọi người trong hoàn cảnh như thế này đây” Minh

_”vậy còn Ngọc, quan hệ như thế nào” AN nhìn Xu

_”à. Tại chị Xu nói chị Ngọc là bạn nên em biết vậy thui.hihi” Minh

_”mọi người nghỉ ngơi đi, tôi lên lầu” Xu nói rồi bỏ lên lầu, THành cũng chạy theo sau

_”đội trưởng là sau” bây giờ An mới nhớ đến chuyện của Nhi

_”à...ờ...thì là như vậy đó” Nhi cuối mặt

_”cậu là đội trưởng của đội điều tra đặc biệt bí ẩn sau” An

_”đúng” Nhi

_”hà” Khoa, Kiệt đồng thanh

_”ông đã biết rồi đúng ko?” An quay qua hỏi Long khi thấy Long ko ngạc nhiên

_”ukm” long

_”con Xu nói cho ông biết?” AN

_”con Xu kêu tôi điều tra Nhi” Long

_”thì ra là mọi người điều tra tôi, chỉ có thể lực như mọi người mới điều tra được về tôi, tôi quá sơ suất rồi” Nhi

_”ở đây ai cũng ko tầm thường nhĩ” Khoa

_”vậy sao người tên Trần lúc nãy lại biết thân phận của chúng ta” An

_”bởi vì người đó ko hề đơn giản” Minh cũng lên tiếng khi nãy giờ cứ đứng nghe mọi người nói chuyện

_”cô ta là ai” Kiệt

_”người ko đơn giản. mọi người nên cẩn thận đó” Minh tiếp

_”vậy sao lúc nãy mọi người ko xử bọn người đó luôn đi” Khoa

_”hihi. Tại chị Xu ko cho thui à” Minh

_”lại là Xu, nó đang định giờ trò gì đây” Long

_”người tên Xu này hiện tại đang ở đâu?” Khoa hỏi

_”sao cái gì cũng có liên quan đến cô ta hết vậy” Kiệt tiếp

_”ko biết?” Minh

_”à.mà đúng rồi” An như chợt nhớ ra điều gì đó

_”gì vậy” Long hỏi

_”Quân! Đúng rồi Quân” An

_”anh Quân làm sao?” Anh hỏi

_”Quân là Xu, vậy chỉ cần đến bar z sẽ tìm được nó” AN cười

_”bà bị đánh rồi đầu óc có vấn đề hả. bà nghĩ nó để bà tìm được dễ dàng như vậy sao” Long

_”sao....sao...anh Quân lại là.....con gái à” Anh quá bất ngờ

_”ukm. Con gái, em cũng đừng quá buồn, nó ko có ý làm tổn thương nhóc đâu” AN an ủi Anh

_”dạ...em biết rồi” nói thì nói vậy chứ Anh buồn lắm, đau nữa cơ đấy

Thui, bỏ qua việc ở dưới lầu đi, bay lên lầu nè

_”đã 30phút rồi chị” thành

_”uk” Xu nói nhưng tay vẫn nắm chặt lấy tay My

_”chị thấy sao rồi, gương mặt chị xanh lắm” Thành

_”chị ko sao” Xu

_”mà chuyện công ty ổn rồi à” Xu tiếp

_”thực hiện như kế hoạch rồi chị, chúng ta thao túng gần như là toàn bộ các tập đoàn lớn, nhưng chưa ai biết công ty của họ có vấn đề”

_”tốt lắm! mấy đứa cứ vui chơi ở đây, cảm ơn mấy người lúc này đã giúp đỡ dìu chị luôn nha” Xu

_”tụi nó thích là đằng khác, cảm ơn gì chị. Mà lâu rồi tụi nó ko gặp chị, tụi nó muốn khoe tài với chị đó” Minh

_”ukm. Thấy rồi, mấy nhóc kia ko phải thường, mà mấy đứa hạ gục cũng nhanh đấy, vậy là biết mấy đứa tiến bộ cỡ nào rồi, hihi” XU nở nụ cười iu thương

_”ơ....”tiếng rên khe của My, Xu liền gọi tên cô bé

_”My...My.....em thấy sao rồi”

_”nước....nước” My, nghe thấy My lên tiếng Thành liền chạy rót 1 ly nước đưa cho Xu rồi Thành đỡ My ngồi dậy dựa vào người mình để Xu hút nước

_”ực....” My uống được 1 ngụm nước thì Xu cảm thấy An tâm lắm, bây giờ My mới hé mắt từ từ

_”em thấy sao rồi” Xu

_”chị. Em ko sao.hi” My cười trấn an Xu, nhưng nụ cười rất yếu ớt

_”vậy là tốt” Xu xoa đầu My

“em bé nó xuống phòng dưới lầu dìu chị” XU bảo Thành, bây giờ My mới nhận thức được có người khác đang ở đây, và hơn thế nữa My đang dựa vào bộ ngực vạm vỡ ấm áp của ấy

_”dạ” nói rồi Thành bế My lên, cô nàng đang ngỡ ngàng chưa kịp choàng tay qua cổ Thành nữa

_”ôm cho chắc nha người đẹp,hihi” thành trêu chọc My, làm cô nàng đỏ ửng cả mặt, đầu của My đang gục vào ngực của Thành, hơi nam nhi của chàng làm cho nàng thấy ấm áp 1 cách lạ lùng, đi xuống lầu mà ai nấy đều nhìn chăm chăm vào 2 người

_”My sao rùi” Anh hỏi

_”ko sao rồi” Thành

Anh theo My đi vào phòng, xem cô nàng ra sao rùi

_”Ngọc đâu, lúc nãy tôi thấy cô ấy ko khỏe hay sao đó” Kiệt lên tiếng khi ko thấy Xu xuống cùng

_”chị ấy ko sao đâu, chỉ cần nghỉ ngơi thôi” Thành từ phòng My bước ra

_”mọi người về nhà nghỉ ngơi đi, có gì mai đến trường rồi nói chuyện” Thành tiếp

_”đây là thuốc nè, mọi người cầm về đi,” Minh đưa cho mỗi người 1 lọ thuốc theo lời dặn của Xu. Xong rồi mọi người ra về, Anh thì ở lại với My, Minh và Thành cũng ko về, đợi nói chuyện với Xu

7h tối tại nhà Xu

_beng....beng....”tối giờ ăn rồi” Thành thì gõ nồi, Minh thì la lớn, làm cho 3 nàng ko thể ko lếch thân xác mỗi một dậy được

_”gì vậy” Xu từ trên lầu đi xuống, gương mặt còn rất mệt mỏi

_”hi hi, xuống ăn chị ư” Thành cười tươi, cùng lúc đó My và Anh cũng bước ra

_”2 người đẹp ra ăn nè” Minh cũng lên tiếng

Thế là cả 5 người cùng ngồi vào bàn ăn

_”ăn cái này đi, ăn nhiều vô, cái này nữa, cái này rồi cái này....” cứ cái này rồi lại cái này thế là chén của My đã đầy ắp thức ăn, thủ phạm gây ra ko ai khác ngoài bé Thành nhà ta đây, mọi người nhìn mà há hốc mồm,

_”ê, mày làm gì vậy” Minh hỏi

_”gì đâu” Thành ngừng gấp thức ăn cho My khi phát hiện ai cũng giành cho mình ánh mắt của người ngoài hành tinh

_”cái này...cái này....rùi cái này.....ăn nhiều vô nha em ư” Anh trêu

_”bà này.” My quánh nhẹ Anh 1 cái

_”thui. Ăn đi. Có gì thì tìm chỗ ít người mà nói nha” Xu nhìn Thành nói, kèm theo ánh mắt trêu chọc

_”chị này” Thành, My đồng thanh

_”ukm. Thì chị nè,hihi” Xu, thế là 2 đứa cuống miệng xuống ăn, mắc cỡ quá mà, 1 buổi tối ở nhà Xu thật ầm ĩ, thật hạnh phúc.

/

_”2 đứa ngủ ở đây” Xu đưa Minh, Thành lên phòng làm việc của mình, căn phòng mà ko ai được vào khi Xu chưa cho phép

_”chị thấy khỏe ko” Minh

_”uk. Ko sao rồi” Xu

“mà nè. Chị muốn 2 đứa vô học cùng My và Anh để bảo vệ 2 đứa nó”

_”mà có thật My là egai chị ko” Thành

_”chắc chắn” Xu

_”nhưng sau cô ấy ko nhận ra chị, vì thật ra cô ấy chỉ ít hơn chị 1 tuổi mà” Thành

_”chị ko biết có chuyện gì đã xảy ra với nó, nhưng sự thật, chắc chắn My là egai chị” Xu

_”uk. Vậy cũng tốt, tìm được người rồi” Thành

_”chị. Còn Trân. Cô ta sẽ còn gây chuyện cho chúng ta” Minh

_”uk, bây giờ cứ đợi thôi, nếu cô ấy ra tay thì mình sẽ đối phó, thời cơ chưa đến, chị chưa có đủ chứng cứ nên...” Xu

_”em hiểu. nhưng sao chị ko cho chị An với anh Long biết?” Thành

_”đây là việc của chị, chị để mấy đứa dính líu đến chuyện này là chị thấy có lỗi lắm rồi, chị ko muốn tụi nó gặp nguy hiểm nữa” Xu

_”hì hì, mạng của tụi em cũng là của chị mà, ko có chị thì. ....” Thành nói với vẻ rất buồn

_”đừng nhắc lại nữa” Xu

_”thui chị zia phòng, 2 đứa ngủ đi, sáng đến trường, sáng sẽ có đồng phục, khỏi lo” nói rồi Xu bước ra để lại Minh và Thành trong phòng, với rất nhiều suy nghĩ

Tại 1 căn phòng bí mật, có 2 người con gái đang nói chuyện với nhau

_”xin lỗi cô chủ” Trần cúi đầu với người con gái

CHẤT..... người con gái ấy thường cho Trần cái tát trời giáng, làm khoe môi rướm máu

_”tôi đã nói ko được hại tới người tên Kiệt rồi, cô định phản à” người con gái

_”xin lỗi! tôi chỉ định xử mấy đứa kia nào ngờ.....” Trần giải thích

_”nếu còn có lần sau, cô biết tự xử rồi chứ”

_”ạ. thưa cô chủ”

Nói rồi người con gái ra ngoài bỏ lại Trần ở phòng với vết thương đầy mình. Sau khi người con gái ấy đi khuất thì nhóm người của Trần bước vào

_”em ko sau chứ” chị Lan 1 người trong số đó hỏi Trần

_”ko sao chị, vết thương của mọi người sao rồi?” Trần

_”uk. Đã băng bó lại rồi” Lan

_”vậy tốt. xin lỗi mọi người” Trần nhìn vết thương của mọi người mà lòng đau xót

_”con cóc. có gì mà phải xin lỗi, mọi người tự nguyện mà” Lan xoa đầu cô em gái

_”ạ! mọi người đừng thương đi, chắc sau này khó đối phó với bọn người kia lắm đấy” Trần

_”uk. Nhưng sao chúng ta lại phải hại bọn người kia” Lan

_”là lệnh thôi chị à, em phải trả ơn, mạng của em ko còn là của em nữa” Trần nói mà ánh mắt nhìn xa xăm

_”uk. Đi về thôi, chị băng bó vết thương cho” Lan

_”đi thôi mọi người” Trần đứng lên nói với mọi người rồi cả nhóm cùng về

/

/

Đêm nay mọi người(bao gồm Kiệt, Khoa, Nhi, An, Long) đều ko ai có thể ngủ ngon được, Khoa thì lo cho An, Long thì lo cho Nhi, Kiệt thì cứ suy nghĩ đến Xu ‘cô ta chắc chắn ko đơn giản, sao lại quen biết với người của star’, An thì suy nghĩ nhiều lắm, chuyện của Nhi, chuyện của Xu, chuyện về 2 người tên Minh, Thành, mọi chuyện càng ngày càng phức tạp, ngoài sức tưởng của An, Nhi cũng vậy, thân phận bại lộ, và mọi chuyện đối với Nhi cũng quá bất ngờ, tưởng đâu có nhiều chuyện vui nhưng bây giờ càng ngày càng nghiêm trọng, vụ án mà Nhi đang theo có liên quan gì với cô gái tên Trần kia hay ko, thật là có quá nhiều điều để suy nghĩ

/

/

Ồ ó...o.....tác giả gáy chứ ko phải gà đâu nha .hìhì

Buổi sáng, một ngày mới lại bắt đầu, ngày mới với ánh nắng dịu nhẹ và ấm áp

/

Tại căn nhà nhỏ của Xu

__”dậy đi mọi người ơi.....” tiếng của Minh ở dưới bếp vang lên, Minh và Thành đã dậy từ rất sớm để chuẩn bị đủ loại thức ăn>, Xu cũng biết khi ở cùng 2 chàng này thì chẳng cần dậy sớm, Xu quá hiểu 2 người đó rồi, họ xem nhau như chị em ruột vậy đó

__”được rồi, cái tật la lối ko bỏ à” Xu trên lầu đi xuống, lúc đó My và Anh cũng từ phòng bước ra

__”tối qua ngủ được ko My” Thành thấy My liền hỏi

__”tối...qua...ngủ....được....ko...My” Anh lặp lại lời nói của Thành, kèm theo nụ cười cực kỳ gian xảo lun, làm cho gương mặt của My ửng đỏ lun

__”ê.sao sáng giờ tao nấu ăn với mày mà mày hồng hời thắm tao hả?” Minh cũng liếc xéo Thành

__”cậu có phải My đâu” Anh chớp lời

__”thui. Ăn yk rồi đi học” Xu

__”dạ” 4 đứa đồng thanh

__”đồng phục 2 đứa chị để trên phòng đó” Xu nói với Minh và Thành

__”dạ” 2 đứa đồng thanh

__”ừa. 2 ông đi học há” Anh

__”uk. “Minh

__”học ở đâu” My

__”cùng trường 2 người” Thành

__”há?” 2 nhò ngạc nhiên

__”làm gì giữ vậy, bộ tụi này ko học ở đó được à” Minh

__”ko? Thấy hơi ngạc nhiên thui” Anh

__”thui! Ăn đi. My nhớ uống thuốc đó nha” Xu

__”dạ. mà sao thuốc có mùi hơi tanh vậy chị” My hỏi

__”uk. Tại thuốc nó như vậy thôi gấn mà uống” Xu

Nghe Xu nói, My cũng ko hỏi thêm, Minh và Thành cũng lặng im, họ biết được nguyên nhân nhưng do Xu nên.....cả 5 ăn xong rồi cùng nhau đến trường, nhưng chỉ có 4 tụi nhò đi cùng nhau trên chiếc mũ trần màu đen lịch lãm mà lúc sáng Thành kêu người đem đến. XU thì vẫn đi xe buýt như hằng ngày, tránh sự chú ý của mọi người

/

/

Tại trường MOON

Lớp12a1

Bây giờ mọi người đều có mặt đầy đủ tại lớp chỉ trừ Xu, hôm nay lớp vẫn bình thường như mọi ngày, ngoài mấy chàng mấy nàng, họ thấy có 1 cảm giác rất nặng nề nhưng ko biết đó là gì. Xu bước vào lớp, cũng vẫn như mấy ngày trước đó, luôn có những tiếng xì xầm về Xu, và rồi

Reng.....Reng..... tiếng chuông báo hiệu giờ vào học cũng đến

Lộp.....cộp..... lại 1 lần nữa, cô chủ nhiệm bước vào, và đi theo sau là 2 gương mặt mới của lớp

__”hôm nay lớp ta rất vinh dự khi có nhiều thành viên mới, và hôm nay chúng ta lại có thêm 2 bạn mới nữa, 2 em vào đi” cô giáo giới thiệu, cả lớp vẫn nhón nháo mặt cho bà cô nói gì thì nói, mấy chàng, mấy nàng nhà ta cũng chẳng thêm quan tâm cho đến khi:

__”xin chào. Mình là Nguyễn Bảo Trân. Mong mọi người giúp đỡ” Trân nở 1 nụ cười rất tươi làm mấy thên cha mê gái xiêu lạc lun, bây giờ cả nhà của chúng ta mới ngược mặt nhìn người vừa giới thiệu. ai ai cũng ngạc nhiên, xen lẫn 1 chút lo lắng, vì người đó thật sự chính là cô gái hum qua, Trân ko sợ mà còn dám vào đây nữa, và hơn thế lại học chung lớp lun, Trân nhìn thấy mọi người thì nở 1 nụ cười nửa miệng, nụ cười của sự khiêu khích

__”mình là TRẦN ĐĂNG TUẤN, mọi người cứ gọi mình là Ken, mong được giúp đỡ” bây giờ đến lượt người con trai lên tiếng, người con trai mang dáng vẻ phương tây rõ lắm, trên môi lúc nào cũng nở 1 nụ cười thật là tươi, và hình dáng người con trai đó đã đập vào mắt của chàng Khoa.

__”Tuấn” Khoa hét lên. Cả lớp đều nhìn về phía Khoa, Ken thì đứng đó nhìn Khoa cười. lúc đó lại có người đem thêm 1 cái bàn nữa, vào

__”2 em sẽ ngồi bàn đó” cô giáo chỉ xuống cái bàn mới, Trần và Ken bước xuống ngồi yên vị, nhưng khi đi ngang bàn Khoa, Ken nháy mắt với chàng 1 cái rồi đi tiếp. giờ đây buổi học cũng bắt đầu, nhưng ko thể nào thoải mái như hàng ngày được, bầu ko khí rất căng thẳng

‘cô ta muốn gì nữa đây’ suy nghĩ của An, Nhi, Long và Kiệt

‘thằng quỷ nhỏ, muốn quậy gì nữa đây’ suy nghĩ của Khoa

‘đuôi rắn đã ra,giờ còn đầu rắn nữa’ suy nghĩ của Xu

Buổi học cứ như thế mà diễn ra

Reng.....reng.....giờ ra chơi lại đến, bọn họ cùng nhau kéo xuống cắntin, và 2 bạn mới cũng đi theo sau

__”đây nè chị” Minh vẫy tay kêu cả nhóm, bây giờ 4 đứa nhỏ đều đang ngồi ở cái bàn trống, trên bàn thì đầy ắp thức ăn, nước uống

__”ơ! Cô còn dám đến đây sao” Minh lên tiếng khi thấy Trần đi sau tụi nó

__”sao lại ko” Trần nói rồi lấy cái ghế tự nhiên ngồi xuống, ko cần ai mời

Bây giờ mọi người đều an vị trên bàn, nhưng ko khí ko còn vui vẻ như mọi ngày nữa, thay vào đó là bầu ko khí u ám

__”về đây làm gì” Khoa lên tiếng, mọi người nhìn Khoa, ko biết anh chàng đang nói gì

__”hì. Về tìm chị dâu” bây giờ ánh mắt mọi người lại quay sang Ken,người vừa phát ngôn

__”về hồi nào, ba biết ko?” Khoa

__”hìhì. Biết, về hum qua” Ken

__”vậy ở đâu” Khoa

__”ở khách sạn” Ken

__”khoan đã, 2 người là gì vậy” Long tò mò

__”anh em” Ken

__”hả?” Kiệt ngạc nhiên, vì từ đó giờ chưa hề nghe Khoa nhắc đến việc cậu có em trai cả

__”uk, em tao đó” Khoa khẳng định, cả đám gật gù, nhưng rồi quay vào đề tài chính đây

__”cô muốn gì” An hỏi Trần

__”hum qua tụi tao đã nói rồi. mới đó cô đã quên rồi sao” Trần Nhếch môi cười

__”ai là người đứng sau” Nhi lên tiếng

__”đúng là phong cách của đội trưởng. lúc nào cũng muốn tra hỏi người khác” Trần

__”thật ra cô có âm mưu gì” Long

__”ơ. 1 mình tui làm sao có âm mưu gì với các nhân vật lớn như mọi người đây” Trần

__”mọi người đang nói gì vậy” Ken lên tiếng khi nghe mà như chưa nghe, chẳng hiểu gì cả

__”em của anh Khoa nhiều chuyện ghê!” Anh nhìn Ken

__”cô nói ai nhiều chuyện hà” ken tức

__”tôi nói ai, người đó tự biết” Anh

__”cô....” Ken

__”cô nè cháu, có gì ko?” Anh

__”thui. Đừng cãi nữa” Kiệt ngăn

__”mọi người nói chuyện vui quá nhĩ” từ xa Thuỷ bước đến

__”ô! Bạn của anh toàn mỹ nhân ko vậy” Ken nhìn Thuỷ

“chỉ trừ con khỉ kia” rồi Ken nhìn lại Anh

__”anh nói ai khỉ hả?” Anh

__”ơ. Tui có nói cô đâu,hehe” Ken

__”anh.....”Anh

__”anh nè em,haha” Ken

__”2 đứa thui đi” Khoa lên tiếng, 2 đứa đành im lặng nhưng lại đấu với nhau bằng ánh mắt sầm chớp

Thuỷ tiến lại chỗ Kiệt đang ngồi

__”trưa nay anh phải chở em về gặp ba mẹ đó, hum qua đã ko đi rồi” thuỷ cố ý nói trước mặt mọi người,để họ biết rằng quan hệ của cô ta với Kiệt như thế nào. Rồi thuỷ kề vào tai Kiệt nói cái gì đó, làm cho sắc mặt của Kiệt có hơi biến đổi, Kiệt ko trả lời cũng chẳng phản kháng, biết là mình đã đánh trúng tâm lý của chàng.Thuỷ cuối xuống hôn lên má Kiệt 1 cái rồi bước lên lớp, để lại sự ngạc nhiên cho mọi người, đặc biệt là Khoa và Anh, 2 người này rất hiểu về Kiệt, chắc chắn có chuyện gì mới làm cho Kiệt thay đổi như vậy

__”lên lớp đi mấy đứa” XU nhìn 4 đứa nhóc(Minh,Thành,Anh và My)

4 đứa đi lên lớp, bỏ lại mấy người ở dưới này

__”tôi sẽ ko đánh lên đầu, mọi người yên tâm nhá” TRân nói rồi cũng bước đi

__”thôi, lên đi” An

Thế là giờ ra chơi kết thúc tại đây, chẳng có gì chú ý cả, và cũng được xem là bình yên nhé

Buổi trưa, ra về, đúng như lời Thuỷ nói, Kiệt chở Thuỷ về nhà của ba mẹ mình, Anh vẫn qua nhà của Xu ở với My, nói chung đâu cũng vào đấy rồi

Tại nhà ba mẹ Kiệt

__”2 đứa về rồi à” bà Trương cười tươi khi thấy Kiệt và Thuỷ khoát tay nhau đi vào

__”dạ! thưa bác con mới đến” Thuỷ lễ phép

__”ngồi đi cháu” bà Trương dịu dàng

__”con lên phòng” Kiệt ko đáp trả lời mẹ mà bỏ thẳng lên phòng. Bà trương nhìn theo đứa con trai mà lắc đầu

__”con đừng buồn, tính nó làm làm, lý lý vậy đó”

__”dạ, con biết mà, chắc tại anh ấy mệt” Thuỷ

__”Con ngồi đây chơi, hay con lên phòng nó cũng được, khi nào có cơm bác kêu xuống,” bà Trương

__”dạ!” nói rồi Thuỷ bước lên phòng tìm Kiệt

/

Tại phòng Kiệt,

lúc lên đến phòng Kiệt vào phòng tắm, xả nước vào toàn thân, làn nước mát có thể làm cho con người ta cảm thấy thoải mái hơn, Kiệt cứ đứng đó,mặt cho nước cứ tuôn xuống

‘tình cảm của mình dành cho cô ấy là sao? Sao lại có cảm giác hơi vui khi ngồi gần cô ấy? sao lại có cảm giác lo sợ khi Thuỷ nói sẽ hại cô ấy? thật ra mình đang bị gì thế này’ Kiệt dầm tay mạnh vào tường cắt đứt dòng suy nghĩ của chính mình. Kiệt bước ra,bộ dạng chỉ có cái quần sọt, trên tay cầm 1 chiếc khăn đang lau tóc

__”anh.....” Thủy đỏ mặt khi nhìn thấy Kiệt

__”ai cho cô vào” Kiệt nói với giọng băng giá

__”bác....gái.....” Thủy vẫn còn lúng túng

__”đi ra” Kiệt, bay giờ Thủy dường như đã thích nghi được với hoàn cảnh

__”phòng của chồng em, sao em phải ra” Thủy ngồi xuống giường

__”ra mau. Ko thì đừng trách” Kiệt đe dọa, tiến lại gần Thủy

__”anh định làm gì. Đánh à. Tự nhiên, nếu như anh ko muốn con Ngọc và lũ em của nó có chuyện” Thủy nói với giọng đe dọa. Kiệt chỉ lặng im, ko nói gì

__”sao!ko dám à. Em ko biết sao con nhỏ xấu xí đó lại ảnh hưởng được anh như vậy, nhưng cũng tốt, anh phải làm theo ý của em, nếu ko, anh đừng trách. Em nói được làm được, với thể lực của em, anh nghĩ em muốn người nào chết thì họ có thể còn sống ko”

__”cô đúng là rắn độc” Kiệt lạnh lùng

__”haha. Tất cả tại anh, anh đã ép em ra như thế này” nói rồi Thủy tiến lại gần Kiệt, 2tay vòng qua cổ Kiệt, trao Kiệt 1 nụ hôn thật nồng cháy, cô nàng ko dùng ô đó, đẩy mạnh Kiệt xuống giường, rồi hôn môi, xuống đến cổ> lúc đầu Kiệt ko phản ứng, nhưng Kiệt cảm thấy hành động của Thủy dường như muốn đi xa hơn nữa, anh chẳng liên đẩy Thủy ra, rồi đi thẳng xuống lầu, để lại thủy đang đứng hình trên giường, thật sự đối với 1 người đàn ông khi đứng trước người đẹp như Thủy thì khó có thể kiềm nén được cảm xúc, huống chi Thủy lại là người chủ động, vậy mà Kiệt lại ko có 1 chút cảm xúc nào hay sao

__”thật sự anh ko có 1 chút tình cảm nào với em hay sao” Thủy lăm lăm

__”anh nhất định phải là của em, nhất định” Thủy nói với ánh mắt hận thù>

>

Ngồi 1 lúc lâu Thủy cũng bước xuống lầu, vừa lúc đó ông Trương cũng vừa về

__”chào bác! Bác đi làm mới về” Thủy cuối chào ông Trương

__”chào con” ông Trương mỉm cười với Thủy

__”chuẩn bị xuống ăn nè” Bà trương cười tươi

Thế là 4 người cùng ngồi vào bàn ăn, nhưng chỉ có 3 người nói chuyện với nhau, kiệt thì chỉ lo ăn, nhưng mà nói chuyện gì đây ta, chuyện vui đó nha, tç chỉ tưởng thuật vài câu quan trọng thôi nha, viết nhiều mỏi tay,hilhi

__”món ăn hợp khẩu vị ko con” bà trương hỏi Thủy

__”dạ.ngon lắm ạ” Thủy

__”về chuyện đính hôn của 2 đứa, ba con tính sao?” ông Trương

__”dạ. ba con nói tùy 2 bác à”Thủy

__”vậy cuối tháng này gia đình sẽ cho 2 đứa đính hôn trước, được ko” ông Trương

__”ko được/dạ được” Kiệt, Thủy đồng thanh, rồi cả 2 nhìn nhau

__”sao vậy con” bà Trương nhìn Kiệt

__”ko chưa muốn cưới vợ” Kiệt

__”ko cưới. để đi ăn chơi quậy phá à” ông Trương

__”con ko ăn chơi là được chứ gì” Kiệt

__”muộn rồi, cuối tháng này phải đính hôn, ko bàn cãi” Ông trương cương quyết

__”con ko đồng ý” nói rồi Kiệt bỏ ra ngoài, lấy chiếc moto chạy thẳng đến bar Z

__”thui. Kệ nó. Con ăn đi, chắc nó hơi bất ngờ” Bà trương gấp thức ăn để cho Thủy và nói

Phù. ....mệt quá, cuối cùng cũng xong cảnh ở nhà Kiệt rồi, bây giờ mình tới cảnh khác nha,

/

/

__”alo!”

__”tối nay hẹn tại bar Z, mày và Long lun”

__”có phải vì chuyện hôm qua”

__”ukm. Tao sẽ giới thiệu cho mọi người làm quen”

__”và cũng giải thích là mày đang định làm gì lun chứ”

__”tối nay gặp, bibi”

Tút. ....tút. ....tút. .... đó là cuộc nói chuyện giữa AN và Xu

/

/

__”alo”

__.....

__”sao lại ngừng nhiệm vụ?”

__.....

__”lại là người của star à”

__.....

__”được, tối nay con sẽ đến đúng giờ, con cũng đang muốn biết, bang chủ còn lại của star định làm gì đây”

__.....

__”con biết, chào chú”

Tút. ....tút, ...tút. .... đó là cuộc nói chuyện giữa đội trưởng,thui bây giờ mình gọi là Nhi luôn đi nha với người cấp cao hơn đây

/

/

Tại khu mật thất ở nhà Xu

__”kêu 5 người hôm qua tối nay đến bar Z gặp mặt nha” Xu nói với Thành và Minh

__”chị gặp tụi nó à” Thành

__”uk. Sẵn giới thiệu cho mọi người biết nhau luôn” Xu

__”nếu có chị Xu thì ko có chị Ngọc, vậy mọi người có nghi ngờ ko?” Minh

__”chị lo được, ko sao” Xu

__”về chuyện công ty. ....” Thành

__”sao?” Xu

__”theo thông tin mật báo, thì ông ta định liên kết với gia đình họ Trương để nâng cao thế lực của mình đó chị” Thành

__”uk” Xu

_”chị ko lo sao” Minh

_”ko sao! Mọi người hãy ngừng toàn bộ hoạt động đi, đừng gây sự chú ý nữa” Xu

_”được. vậy kế hoạch thì sao chị?” Thành

_”vẫn thực hiện, nhưng lần trước bọn chúng thất bại thì lần này bọn chúng sẽ ko vội hành động đâu” Xu

_”xong rồi, chúng ta ra ngoài thôi, để 2 con nhóc đó nghỉ ngơi nữa” nói xong, thế là cả 3 cùng xuống lầu thì thấy 2 nhóc đang xem bạch tuyết và 7 chú lùn>, 3 người nhìn thấy mà cũng phải lắc đầu chào thua 2 cô công chúa lùn

_”uống thuốc chưa” Xu hỏi My

_”rùi chị. Nhưng thuốc khó uống thật đấy, em phải uống bao lâu nữa vậy chị” My nhăn nhó

_”uk, uống khoảng vài ngày nữa à, gần nha” Xu

_”dạ”

_”chiều nay chị đi làm, 2 đứa ở nhà cẩn thận nha” Xu

_”vậy 2 ông kia đi đâu mà có 2 tui em ở nhà vậy” Anh

_”2 tui tui đi tán gái chứ đi đâu” Minh

_”thiệt hông đó” My lườm Thành 1 cái

_”hì hì. Nó ...xạo đấy.....” Thành giải thích

_”My....nè....” Thành

_”hả” My

_”My có tin tiếng sét ái tình ko?” Thành

_”à, chắc là ko quá” My

_”My....ko....tin...thật à?” Thành hỏi lại

_”ờ! Thì cũng tin chút...xui” My>

_”Thành.....Thành.....muốn...nói.....” Thành ấp úng

_”ờ...thì...Thành nói yk” MY cũng hơi cuối mặt

_”Thành..thành...thành.....muốn.....”

_”muốn gì?” My nhìn Thành

_”ờ.....Thành.....muốn.....thành muốn.....”

_”ờ, hum nay ko nói thì thôi, bữa khác nói cũng được, mình về đi” My hết kiên nhẫn rùi, thấy My định quay bước đi Thành liền nắm tay lại nói lớn

_”Thành muốn làm bạn.....của My” vừa đứng thời khắc quyết định tự nhiên có chiếc xe chạy ngang bóp còi tin tin làm mất tiêu cái chữ quan trọng rùi

_”ờ.....thì là bạn” My trả lời với vẻ mặt cũng hơi thất vọng, hơi buồn buồn 1 tí

_”ko...ko phải, ko muốn là bạn” Thành bực bội vì chiếc xe lúc nãy

_”uk, ko là bạn cũng ko sao” lần này My nói mà 2 mắt muốn oa..oa rùi kìa

_”ko phải ý đó, ý Thành là Thành ko muốn làm bạn.....với My” thật ra lúc này lại có 1 chiếc xe kéo chạy ngang, xe đạp đó, nên đầu phải tiếng kèn làm mất vài chữ của Thành mà là tiếng nhạc phát ra từ xe đó

_”uk. Ko là bạn, Thành ko cần phải lập lại đâu” bây giờ My khóc thiệt rùi kìa, My chạy đi, cố hết sức để chạy, Thành đuổi theo, nắm tay nàng lại và.....éc.....éc.....chuyện gì thế này.....lãng mạn quá à.....ô là la.....2 người như đang chìm ngập vào.....vào nước bắn đó, hì hì, tình hình là 2 người đang vô cùng “sạch sẽ”, đặc biệt là Thành đó, tội nghiệp, chạy đi đâu ko chạy, chạy ra ngoài đường làm gì, bà bán nước mía

đang xách 1 xô nước bẩn....ào.....đáng lẽ ra người chịu phải là My nhưng do tính khí anh hùng cứu mỹ nhân nên Thành lãnh trọn luôn

__”Thành có sao ko” My lúng túng,

Á mà khoan đã, tình hình, lại là tình hình là Thành đang lợi dụng ôm My kia

__”uk. Thành ko sao”

__”buông....buông ra đi...mọi người nhìn kia” My ngại ngùng khi thấy mọi người xung quanh đang nhìn 2 đứa

__”Thành ko buông., Thành muốn ôm My suốt, ôm suốt cuộc đời này luôn, ko biết có đúng là tiếng sét ái tình hay gọi là định mệnh, mà lần đầu tiên Thành gặp My, trái tim Thành đã lỡ nhịp, lúc My cười Thành thấy rất hạnh phúc, lúc My đau Thành rất muốn thay My chịu nỗi đau đó, lúc này Thành muốn nói, Thành ko muốn làm bạn bình thường với My mà tại cái bà tác giả ý lộn,tại chiếc xe kéo kéo đi ngang nên mất 2 chữ “bình thường” rùi, Thành muốn làm bạn trai của My, muốn che chở cho My, được ko?”

__.....

__”được ko My” Thành lặp lại

__.....

Thật ra này giờ My nghe rõ từng chữ của Thành nói, nhưng cô nàng còn quá bất ngờ nên chưa lấy lại được tinh thần đó mà, Thành đẩy My ra 2tay vẫn đặt lên vai My, nhìn thẳng vào mắt My

__”được ko”

__”à.....ukm...”My

__”ồ....vui quá, hihi” Thành nhảy lung tung như người vừa trốn viện vậy đó , mọi người nhìn vào Thành mà lắc đầu

__”ơ. Mà đợi vài năm nữa My đồng ý nha” My lên tiếng, làm tan chảy niềm vui của Thành, giống như My vừa đưa Thành lên tận mây xanh rùi lại cố tình đẩy Thành xuống vực thẳm

__”ý.....ý My là sao” Thành lúng túng

__”tại My muốn có thời để 2 đứa tìm hiểu, với lại 2 đứa vẫn đi học mà”

__..... giờ đến Thành im lặng

__”được ko?” My

__”uk. Quyết định vậy đi, Thành sẽ đợi, Thành sẽ chứng minh lời Thành nói, nhưng mà My ko được quen ai đó nha”>

__”được.vậy đi, vậy là Thành cũng ko được lên phen tới em nào đó nha, ko thì.....” My nói và ngắt Thành 1 cái

__”hi hi. Biết mà. iu 1 mình vợ My thui à” Thành nũng nịu

Thế là 2 đứa kết thúc cuộc nói chuyện ở đây, tg cũng hết nhu chuyện ở đây, vậy là biết được lý do tại sao My lại liếc xéo Thành rùi nhá, quay lại cuộc nói chuyện thui>>>

__”vậy 2 người đi đâu” My

__”đi làm việc thui à” Thành

__”làm ở đâu” My

__”làm gì nay My lại điều tra giữ vậy nè” Minh trêu

__”2 người đi đâu,cho 2 tui đi với” Anh

__”tới bar. Con gái đến đó làm gì” Minh

__”mấy ông đến được, tui này đến được” Anh

__”vậy chiều đi chung nha” My quay qua nhìn Thành

__”à.....ukm...” Thành cũng ko biết mình đang nghĩ gì mà lại gật đầu đồng ý

__”ề. Mày khìn hả” Minh nói với THành

__”thui, mấy đứa đi đâu thì nhớ cẩn thận đó nha” Xu bây giờ mới lên tiếng, với ánh mắt nhảy bèn của mình,Xu đã nhận ra được tình cảm của 2 nhóc rùi.

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14

7h tối, tại bar Z

Hiện tại đang có 1 con ma men nằm gật gù bên cạnh những chai rượu đã hết, con ma ấy chính là chàng Kiệt nhà ta đó, từ khi bỏ ra khỏi nhà, anh chàng chạy đến đây bầu bạn với mấy chai rượu, ngồi cạnh có Khoa và Ken nữa, nhưng Khoa cũng ko tài nào ngăn cản được thằng bạn, ngang như cua,chẳng thèm nghe lời ai hất à.

__”mày thui đi” Khoa giật lấy chai rượu từ trên tay Kiệt

__”trả đây” Kiệt gật gù,giành lại chai rượu

__”mày muốn chít hả. uống gì giữ vậy” Khoa

__”uk. Tao muốn chết.kệ tao. Trả đây” Kiệt nhào tới Khoa làm anh chàng muốn bật ngựa ra sau

__”2 người làm gì tình cảm giữ vậy, ôm nhau ghê quá nha” Long từ ngoài bước vào, có An đi cạnh nữa

__”ôm cái ầu ông đó” Khoa bực bội

__”haha, thì ra 2 người là.....” Long cười thích thú,bỏ lửng câu nói

__”ề. Ông nói bậy gì đó hả” Khoa nhìn Long

“mày ngồi dậy coi” rùi Khoa đẩy Kiệt ra, bây giờ Kiệt đã cầm được chai rượu ngồi sang 1 bên tiếp tục say sưa

__”An...An đừng hiểu lầm nha” Khoa giải thích khi thấy AN cứ nhìn chằm chằm vào 2 người

__”sao lại hiểu lầm...hiểu lầm gì đó.....?? hê hê” Long trêu

__”ông im đi” Khoa nộ Long

__”thui, mình vào phòng thui” AN nói với Long rùi bước lên lầu,

__”2 người làm gì trong đó” Khoa thắc mắc

__”tụi tui làm chuyện cần nên làm thui.hehe” Long nói rùi bỏ đi, để lại gương mặt ngơ ngác của Khoa, bây giờ Khoa mới nhớ lại thằng cốt của mình, ui trùi đất ui,anh chàng đẹp trai ngày nào bây giờ thành 1 con người, nói thể nào đây ta, thân tàn ma dại, tóc thì rối, quần áo xộc xệch, mặt thì lừ đừ, , ủa,mà nãy giờ Ken đâu rùi ta, nhìn qua, nhìn lại. ô...kìa, thì ra là chàng ta đang bận của gái đẹp kìa, thui, ko chơi với anh ta nữa, giờ tìm người khác nè, sau chưa thấy ai hết vậy ta. A...thấy rùi, có 4 nam thanh nữ tú đang bước vào bar, mọi người dù đang bận làm việc gì cũng phải ngược nhìn 1 cái, THành, Minh, Anh và My cùng bước vào ,

__”ai giống anh Kiệt kia” My chỉ Anh, Anh nhìn theo hướng tay của My thì thật sự đúng là anh2 của cô nàng, cả đám bước lại

__”2 bị sao vậy” Anh đỡ Kiệt đứng lên

__”buông ra, ai vậy?” Kiệt quát lớn,vung tay làm Anh bật ngựa ra sau hên là Khoa đỡ kịp

__”em gái mày đó, mày điên hả” Khoa quát lại, nghe Khoa nói,bây giờ Kiệt mới ngược mặt lên nhìn thì thấy mọi người đang đứng xung quanh

__”2 làm gì vậy” Anh lại đỡ Kiệt lên 1 lần nữa, lần này Kiệt đã nhận ra em gái của mình nên ko đẩy ra nữa

__”tụi này lên trước,chút bà lên sau nha” Minh nói với Anh rùi cùng Thành bước lên trước, Thành định kéo My đi chung nhưng My ko chịu, cô nàng muốn ở dưới này với Anh

__”2...xin ....ức.....lỗi...ức” Kiệt nói mà như ko nên lời,

__”2 bị gì, nói em nghe” Anh đỡ Kiệt ngồi lên ghế, Kiệt ko nói gì mà cứ ôm egai mình ko buông

__”2 vô phòng nằm nghỉ chút nha” Anh

__....., thì ra vì quá say nên Kiệt đã ngủ gật trên vai của Anh lun rồi, Khoa phụ Anh đỡ Kiệt nằm lên ghế, rồi lấy áo khoác của Khoa đắp cho Kiệt

__”2 của em bị gì vậy?” Anh hỏi Khoa

__”anh cũng ko biết nữa.khi anh đến đã thấy nó uống như vậy rồi, anh can ko được” Khoa

__”thui.cứ để anh ấy nằm đây chút xíu tỉnh rượu rồi về” My nói với Anh

__”anh Khoa ở dưới này với 2 của em nha, em lên trên đó 1 lát” Anh

__”uk, mà hum nay có việc gì mà mọi người tụ họp đầy đủ vậy?” Khoa thắc mắc

__”tụi em ko rõ nữa, tụi em đi theo 2 ông đó đến đây thui à” My trả lời

__”uk!2 đưa lên đi” Khoa

Nói rồi 2 cô nàng cũng bước lên phòng, trong phòng bây giờ đã hiện diện đủ 4 gương mặt, thêm 2 cô nhóc nữa là 6, họ ngồi trên ghế mà ko ai nói với ai câu nào cả

Cốc...cốc...cốc..... tiếng gõ cửa vang lên, tiếp sau đó là 1 cô gái bước vào, mọi người đều nhìn với ánh mắt ngạc nhiên

__”sao bạn lại có mặt ở đây” An hỏi

__”bang chủ của star đã mời tôi đến, hôm nay tôi đến với tư cách là đội trưởng đội điều tra”

Thì ra người con gái chính là Nhi, trong cô nàng hôm nay khá hình sự chứ ko giống mọi khi

__”uk.ngồi đi” An

Thế là 7 người chẳng ai nói câu nào mãi cho đến khi

Cốc...cốc...cốc..... tiếng gõ cửa lại vang lên và tiếp sau đó là 5 chàng trai bước vào, 5 người lần trước đi theo Minh với Thành đó

__”tôi rồi sao!ngồi đi” Thành lên tiếng, thế là cả 5 cũng yên vị, bây giờ chỉ còn đợi nhân vật chính đó là Xu, ngồi đợi khoảng 5 phút thì lại có người gõ cửa,và lần này ko ai khác chính là Xu

__”Xin lỗi. tôi đến trễ” Xu lên tiếng, bỗng nhiên xẹt...1 cú đấm thẳng vào mặt Xu nhưng Xu kịp né tránh, theo sau đó là hàng loạt cú đá, cú đấm điệu nghệ tấn công Xu, XU chỉ né thui,ko hề đánh trả, sau khoảng 5 phút đấu với nhau thì 2 bên ngừng chiến, 5 chàng trai chạy lại ôm lấy Xu, trước con mắt ngỡ ngàng của mọi người, đặc biệt là An với Long>

__”tụi em vẫn ko thắng nổi chị” 1 trong số đó lên tiếng, Xu cười nhẹ rồi xoa đầu chàng trai

__”các cậu tiến bộ nhanh đó chứ”

__”tụi em nhớ sự phụ lăm đó” 1 chàng trai khác lên tiếng, ôm chầm lấy Xu.nhìn cậu trai này chừng 15t à,

__”uk,uk,nhớ, khổ ghê à” Xu

Thật ra nãy giờ Long và An chưa nhận thức được chuyện gì đang diễn ra cả

__”thôi, mọi người ngồi xuống đi, hôm nay có chuyện khác,chứ ko phải chuyện nhận người thân đâu nhá” Minh lên tiếng, thế là cả 5 cùng trở lại vị trí cũ, Xu cũng tìm 1 chỗ để ngồi rồi bắt đầu vào việc chính

__”hôm nay, tôi muốn mọi người đến đây là để làm quen với nhau”

__....? xu nói tiếp

__”tôi chỉ muốn giới thiệu để sau này người nhà đừng làm tổn hại nhau, chuyện xảy ra hôm qua thì hầu như mọi người cũng đã biết thân phận của nhau rồi đúng ko?” Xu uống 1 ngụm nước rồi nói tiếp

__”Nhi là đội trưởng đội điều tra tội phạm đặc biệt

An và Long là người của star. Và quan hệ hợp tác giữa 2 bên thì mọi người đều biết rồi ko cần tôi nhắc lại chứ.

Đây là Thành và Minh, là em kết nghĩa của tôi, cũng là người nhà cả thui,

Kia là 5 đứa nhóc, bạn của tôi luôn, cả 7 đứa này ko thuộc star và cũng ko thuộc tổ chức nào cả. mong là sau này mọi người sẽ giúp đỡ lẫn nhau” Xu kết thúc, mọi người nhìn nhau 1 hồi lâu rồi An lên tiếng

__”chuyện của con Trân là sao?”

__”à. Cô ấy thì mọi người cũng nên cẩn thận, nhưng tôi mong mọi người sẽ ko hại đến cô ấy, còn lý do thì sau này sẽ rõ” Xu

__”vậy tại sao nhiệm vụ của chúng tôi lại ngừng lại?” Nhi hỏi

__”nhiệm vụ của đội trưởng chỉ tạm thời ngừng lại thôi. Nhưng sẽ ko lâu đâu.”

__”mọi người còn thắc mắc gì nữa ko” Xu

__”bà đang dự định làm gì” Long

__” câu trả lời mọi người sẽ được biết trong 1 thời gian gần đây thôi. Và nhớ, hãy cẩn thận, mọi người đang trong tình trạng rất nguy hiểm, kể cả 2 cô nhóc kia” Xu nói rồi chỉ về phía Anh và My, từ này giờ 2 cô nàng chỉ biết lắng nghe chứ có hiểu gì đâu, tự nhiên bây giờ lại liên quan đến 2 cô.

__”2 cậu sẽ có nhiệm vụ bảo vệ 2 cô đó” Xu nhìn Thành và Minh

__”tụi em biết” cả 2 đồng thanh

__”còn về phần đội trưởng, trong đội của cô có gián điệp, hãy tìm cho ra hắn, nếu ko, hậu quả khó lường đấy, đó là lý do tại sao thân phận của cô lại bị lộ” Xu nói với Nhi

__”tôi cũng đã nghỉ ngơi và cho tiến hành điều tra rồi” Nhi

__”uk” Xu

“về thân phận của mày tại sao bị tiết lộ thì.....” Xu nhìn An và bỏ lửng câu hỏi

__”sao vậy” An hỏi khi thấy Xu ko nói tiếp

__”à. Ko. Có gì tao nói sao”

__”thôi. Mọi người hôm nay cứ vui vẻ đi. Mấy ngày tới sẽ mệt lắm đấy” Xu đứng lên cảm ơn, muốn gần với mọi người, thế là câu chuyện kết thúc tại đó, họ lại nói chuyện ríu rít với nhau, nhưng chủ yếu là 5 đứa con trai kia cứ quẩn lấy Xu mà hỏi chuyện, Xu cũng rất vui về bên tụi nó, nhưng những hạnh động ấy, nụ cười ấy vô tình đập vào mắt 1 người và làm cho người ấy có nhiều hoài nghi

__”thôi. Tôi về trước đây. mọi người ở lại vui vẻ nha” Xu đứng dậy nói với cả đám

__”sao về sớm vậy chị” 1 người con trai hỏi

__”uk. Thui, tôi về trước đây” XU nói rồi đi ra ngoài, bỗng dưng My cũng đứng phất dậy

__”em ra ngoài 1 xú” cô nàng nói rồi đi lẹ theo Xu

__”chị Xu” My gọi, Xu liền quay mặt lại

__”có chuyện gì à”

__”em có chuyện muốn nhờ chị được ko?”

__”có chuyện gì”

__”chị đi vào wc với em” My kéo Xu đi, vào trong, My nhìn xung quanh chẳng thấy ai rồi mới lên tiếng

__”chị.....”

__”có chuyện gì?”

My đưa tay lên định gỡ chiếc mặt nạ của Xu xuống, nhận thức được Xu lùi lại

__”nhóc làm gì vậy?”

__”em chỉ muốn kiểm chứng 1 việc thôi”

__”việc gì?”

__”chị Xu là chị Ngọc, đúng ko?” nghe câu hỏi của My mà Xu đứng lặng người, ko biết nên khen hay trách cô bé tại sao lại nhận ra mình, mà cũng đúng bộ dạng thật của Ngọc chỉ mình My thấy qua thui, nụ cười ấy, cái hành động hay xoa đầu My giống như từng hạnh động Xu làm với 5 đứa kia. My tiến lại, gỡ mặt nạ của XU ra, lần này cô ko tránh nữa, để cho My làm

__”đúng thật là chị sao” dù đã đoán trước nhưng My cũng ko tránh nổi sự bất ngờ

__”uk” Xu

__”vậy, người tên Xu mà mọi người hay nhắc là chị, người luôn có mặt trong mọi tình huống khi mọi người gặp nguy hiểm?”

__”ko hẳn đâu. Chị ko vĩ đại như thế đâu” Xu xoa đầu My

“bây giờ nhóc biết rồi, nhóc muốn làm gì?” Xu hỏi

__”em.....” My ngập ngừng, thật ra My biết để làm gì, My có thể làm được gì

__”thui. Nhóc cứ giữ kín chuyện này dùm chị, đừng cho ai biết nha”

__”dạ...dạ...” My gật đầu lia lịa

Xoảng.....ở bên ngoài vừa có tiếng động, Xu bước ra nhìn xung quanh thì lại chẳng thấy ai, cô nàng hơi lo lắng ko biết thân phận của cô có bị bại lộ ko nữa

__”ai vậy chị”

__”uk. Ko có ai, thui chị đi trước, nhóc lên đi”

__”dạ!”

Thế là cả 2 chia nhau ra, mỗi người 1 hướng

10h đêm, buổi gặp mặt cũng kết thúc tại đây, mọi người chia nhau ra về, Anh thì chạy xuống tìm Kiệt nhưng ko thấy Kiệt đâu chỉ thấy con khi già Ken đang ngồi đó

__”cậu thấy anh2 tui đâu ko?”

__..... __”anh có thấy anh Kiệt ko” lần này tới My hỏi

__.....

__”tụi nghiệp, nhìn cũng bảnh bao nhưng lại câm rồi. Thui, kệ, mình đi thui My” Anh nắm tay My định lôi đi nhưng

__”cô bảo ai câm vậy hả” giờ Ken mới lên tiếng

__”cô bảo cháu câm đấy, thì ra cũng biết nói tiếng người ư” Anh nghênh mặt

__”cô....cô.....” ken tức nghẹn họng

__”cô nè cháu. Làm gì kêu cô hoài vậy. cô ko có tiền lẻ đâu ná. Hehe” Anh

__”cô.....” ken

__”thui đi 2 đứa” Khoa từ trong bước ra

“anh2 của nhóc về lâu rồi” Khoa nói với Anh

__”dạ! em trai của anh như người ngoài hành tinh ấy, tụi em về đây” nói rồi cả bọn 4 đứa cùng ra ngoài, nhưng Anh ko yên tâm về Kiệt nên muốn về nhà xem sao, thế là Minh đưa Anh về, Thành và My đi cùng nhau.

Hết 1 đêm, 1 đêm trôi qua thật bình an, chẳng có gì gọi là gây cản cả

/

/

Nắng lên rồi, dậy đi thôi, dậy chuẩn bị đối đầu những việc sắp xảy ra nè, hôm nay là thứ 7 rồi nhá, ngày mai là được nghỉ rồi đó, cố lên đi

Vẫn như mọi ngày Xu vẫn đi học bằng xe buýt, nhưng đột nhiên hôm nay Xu ko tiến thẳng đến trường mà đến 1 chỗ khác,

/

/

Tại trường MOON

>

Lop 12a1

_”hôm nay anh trở chứng nữa hả?”

_.....

_”nhìn chỗ khác”

_.....

_”vậy tránh ra chỗ tui đi.....”

_.....

_”anh câm à”

_.....

_”TRỜI OI. TỨC QUÁ, MỚI SÁNG LÀ BỊ MA ÁM RÙI”

_.....

Đó là cuộc độc thoại mà có phải là độc thoại ko ta, có người nghe mà ko chịu trả lời, mới sáng vào lớp Nhi đã thấy Long nằm chinh ình trên bàn, khi thấy Nhi, Long né cho Nhi vào, nhưng từ lúc đó ánh mắt của Long cũng ko rời Nhi 1 giây nào lun, làm cô nàng thấy bức bối, muốn đi ra ngoài chàng ta cũng ko cho, trùu ui à, nhưng bị giam lỏng ấy. hey, khổ thân. Thui ko chơi với 2 người này nữa, tìm người khác coi.

Á. Thấy rồi kìa, đó là Anh, buổi sáng, Kiệt chở Anh vô trường, rồi kiệt vào đậu xe, Anh thì lên lớp trước, đang đi tung ta tung tãng, thì bị 1 tảng đá lớn chắn ngang đường

_”hey. Khổ thật. mí sáng đã bị quỷ ám ủa lộn khi ám rùi” Anh thở dài ngao ngán

_”cô bảo ai là khi hả?”

_”ủa. tui nói cậu chắc” Anh

_”chứ chỉ có tui đứng trước mặt cô, ko nói tui vậy nói ai”

_”vậy,biết rùi mà còn hỏi?” Anh

_”cô.....”

_”cô cháu gì, mệt quá” Anh

“tránh ra cho tui đi”

_”tui ko tránh. Cô làm gì tui.hề hề”

_”tui thì làm gì được thiếu gia, tui chỉ biết, bịt.....” Anh lấy chân dùng hết sức đập 1 cái bịt xuống chân của anh ta, làm anh ta ôm 1 chân nhảy lưng tung, Anh cười đắc ý, đi thẳng 1 hơi, để lại gương mặt nhăn nhó của chàng Ken, đúng, chính là Ken.ko biết cố tình hay cố ý, mà sáng sớm Ken đã đứng đợi ở gốc cây rùi

/

/

Lop11a1

__”uống thêm sữa đi, sáng My ăn ít quá vậy” Thành

__”uk. Tại uống thuốc đó,My sợ quá, nó có mùi khó chịu lắm, ko biết khi nào mới hết đây” My

__”ko sao đâu, gấn uống đi, thuốc đó là.....” Thành chưa nói hết câu đã bị Minh đánh 1 cái thật mạnh vào vai, Thành chợt nhớ ra mình hơi quá trớn

__”là gì vậy” My hỏi

__”à,...là loại thuốc quý hiếm” Minh đỡ lời cho Thành

__”ukm” My

Cùng lúc đó, My thấy Anh bước vào với vẻ mặt rạng ngời

__”làm gì vui vậy” My

__”mới cura được anh nào hả” Thành

__”hay mới được tỏ tình” Minh

__”mấy người im đi cho tui nhờ” Anh liếc xéo 2 chàng

__”làm gì bà vui giữ vậy” Minh tò mò

__”thì mới sáng có.....” chưa nói dứt lời thì

__”CÓ CÁI GÌ HẢ?” giọng 1 người con trai ngoài lớp vọng vào, cả đám,à ko cả lớp đều tập trung mọi ánh mắt nhìn vào người con trai đó

__”anh làm gì ở đây” My hỏi

__”tui....sẽ.....chuyển.....qua.....đây” Người con trai nhấn mạnh từng chữ trong khi mắt vẫn nhìn chăm chăm vào Anh, nhìn mà 2 gương mặt cách nhau chừng 10cm à, lúc này mọi người cảm thấy ngạc nhiên, Anh thì ko nói gì, Ken tự dưng như bị thôi miên bằng ánh mắt của Anh ko thể dứt ra được mãi cho đến khi

__”è.....hé.....hum nay chúng ta sẽ có bạn mới, cậu ấy.....” bà cô chưa nói hết thì

__”Trần Đăng Tuấn, gọi là Ken” Ken cắt ngang lời của bà cô

__”em muốn ngồi chung với cô ấy” Ken nói tiếp, tay thì chỉ vào Anh

__”nhưng.....chỗ đó.....”

__”cô giáo.....” Ken nháy mắt với bà cô làm bà ấy điên đảo tâm hồn

__”uk.....uk...vậy My xuống bàn cuối ngồi nha” bà cô

__”KO ĐƯỢC.” Anh hét lên, làm mọi người giật mình

__”à quên. My sẽ ngồi cùng với Thành, còn Minh sẽ được chuyển lớp khác” bà cô như nhớ ra chuyện gì, bây giờ 4 đứa cảm thấy quá là ngạc nhiên,thật sự quá bất ngờ, Minh, Thành, nhìn nhau, như hiểu được ý nhau nên Minh bước ra

__”em học lớp nào cô” Minh

__”12a1” cô giáo

__”HẢ?” bây giờ cả lớp đều há miệng tròn vo lun

Nghe nói lớp 12a1 thì Minh và Thành hình như cũng dự đoán chuyện này do ai sắp đặt, chỉ có việc Ken chuyển lớp là ngoài tầm kiểm soát à. Minh bước ra khỏi lớp, tiến thẳng đến 12a1. My với Thành thì vui vẻ ngồi chung, chỉ có chị Anh là nhăn nhó như khi, khi ngồi cùng với ken à,

/

/

trở lại lớp 12a1 nè, bây giờ cô giáo đã có mặt tại lớp, nhưng ko giảng bài, mà đang đứng cùng 1 cậu học sinh nào đó

__”xin chào. Hôm nay chúng ta sẽ có thêm 2 thành viên nữa, nhưng bạn kia chút nữa sẽ đến sau, bây giờ chúng ta làm quen bạn mới” cô giáo phát biểu. cũng như thường lệ, mấy chàng,mấy nàng nhà mình có ai thèm để ý tới mấy bạn mới đâu

__”Mình là Bùi Quốc Huy, mong được giúp đỡ” Huy cười thật tươi. 1 nụ cười sát gái

__”Bùi Quốc Huy” cái tên chọt hiện lên trong đầu An và Long, 2 người liền ngẩng mặt lên. Thì đúng rồi, chính xác, đó là Bùi Quốc Huy, Long nhìn Huy rồi nhìn qua An, An vẫn chưa rời ánh mắt ra khỏi người con trai đó

__”em muốn ngồi chung bạn đó” Huy chỉ thẳng về phía Thủy, An và Long cũng nhìn theo hướng đó, chọt tim An bỗng thất lại

__”chỗ đó có người rồi em” cô giáo. Huy tiến thẳng xuống bàn

__”bạn có thể nhường chỗ cho mình được ko?” Huy nói và kèm theo 1 nụ cười rõ tươi, cô nàng ko có cách nào mà từ chối được.

__”uk...được” thế là xong, cô bé tìm 1 chỗ khác, Huy an vị ngồi cùng với Thủy, từ khi Huy bước vào lớp đến giờ Thủy ko hề nhìn Huy lấy 1 cái

__”chào cô!” 1 người con trai khác bước vào lớp cuối chào

__”uk. Em giới thiệu cho cả lớp biết đi”

__”Nguyễn Thiếu Minh, mong được giúp đỡ” lại 1 lần nữa, cả nhóm thấy Minh mà ngạc nhiên vô cùng

__”em muốn ngồi chỗ đó” Minh chỉ thẳng xuống bàn của Trần đang ngồi

__”uk, em ngồi đó đi, bạn ở đó cũng vừa chuyển lớp” nghe cô giáo nói rồi Minh đi thẳng xuống ngồi cùng Trần, mình cũng ko quên tặng Trần 1 nụ cười khiêu khích

Hôm nay thật sự có quá nhiều việc bất ngờ, thay đổi thật kỳ lạ, hum nay Xu cũng ko đi học, có chuyện gì sắp xảy ra nữa đây,?????

Buổi học cũng bắt đầu nhưng chẳng ai có thể tập trung ngồi học được cả

‘cô ấy hum nay ko đi học, tại sao vậy chứ, có chuyện gì xảy ra với cô ấy ko?’

‘sao hán ta lại ở đây?’

‘sao lại đau thế này, sao lại gặp lại trong hoàn cảnh này chứ’

‘sao cô ấy cứ nhìn cậu ta vậy chứ, sao cô ấy lại buồn thế kia’

‘sao cậu ta chuyển qua đây, định giám sát mình ư’

Suy nghĩ của những người trong cuộc đó, mấy bạn tự đoán nha

Trong giờ học Huy cứ nhìn Thủy ko rời, nhưng cô nàng cũng chẳng có phản ứng gì cả

/

/

Lướt qua cho lẹ nha mọi người. cuối cùng giờ ra chơi cũng đến, mỗi người 1 tâm trạng riêng, nhưng địa điểm để nói chuyện vẫn là cắntin, cả đám dặt nhau xuống dưới,cùng tụ họp với nhóm của My

__”đây này.” Thành vẫy tay, lần này dân số quá đông nên Thành ghép 2 cái bàn lại chung mới chứa nổi cả đám ô hợp này

__”ê. Sao hum nay Ngọc nghỉ học vậy” Kiệt hỏi Thành

__”hồi sáng chị ấy đi trước rồi mà.” My trả lời thay cho Thành

__”cô ấy đi đâu vậy chứ” Kiệt lăm bầm, gương mặt thì thể hiện nỗi buồn man mác, ko biết từ lúc nào, Kiệt có thói quen nhìn lên Xu mỗi ngày, đó là hành động gì đây chứ, Kiệt cũng ko rõ nữa, cũng như bữa nay Kiệt ko thấy Xu, Kiệt cảm thấy buồn buồn sao ấy

__”An sao vậy” Nhi thấy An cứ nhìn ra ngoài, à ko An đang nhìn về phía của Thủy và anh chàng mới đang đi cùng nhau

__”An biết cậu ấy à” Nhi nhìn theo ánh mắt của An rồi hỏi, bây giờ An mới chọt thức tỉnh

__”ko quen” An trả lời ngắn ngủn, ở đây ngoài trừ Long thì có ai hiểu được rằng An đang nghĩ gì. Thấy An như vậy Nhi cũng thấy lạ, nhưng đối với 1 người khác, thì từng cử chỉ, từng hành động, từng ánh mắt của An đã làm cho chàng ta đoán được 1 phần nào, nhưng những hành đó, có biết là làm cho chàng đau lắm ko, nhưng chàng có tư cách gì mà hỏi chứ, tư cách gì mà quan tâm cơ chứ. Bạn, cô ấy có xem chàng là bạn chẳng, hay chỉ 1 người quen biết, 1 người ngồi cùng bàn.

__”bà ko sao chứ” Long lên tiếng

__”ko” An nói rồi bỏ đi ra ngoài

“tụi về trước, chút lấy cặp cho tụi” Giọng của An vọng lại. An đi ngang qua 2 người đó(Thủy, Huy đó), vô tình 2 đôi mắt chạm nhau, An khựng lại vài giây rồi đi tiếp, để lại ánh mắt dõi theo của Huy, nhưng chỉ được vài giây rồi Huy cũng chạy theo sau Thủy

__”về đây làm gì” Thủy

__”tìm em” Huy

__”làm gì” Thủy

__”em biết mà” Huy

__”em đã nói, em có người iu rồi, tụi em sắp đính hôn rồi”

__”em nói thẳng đó chứ gì” Huy chỉ tay về phía Kiệt

__”là anh ấy. vì vậy anh đừng mơ tưởng nữa”

__”hắn ta đã làm gì cho em, còn anh, vì em anh đã trở thành 1 tên lừa gạt, chỉ để tìm kiếm thông tin cho em mà anh.....”

__”đó là do anh, anh đã nói làm tất cả vì em, em ko hề ép buộc anh”

__”nhưng anh rất iu em”

__”đó là việc của anh, em nhắc lại cho anh nhớ là em ko bao giờ, mãi mãi, ko iu anh” Nói rồi Thủy đi ra, bỏ lại Huy ngồi 1 mình với ánh mắt buồn bã, rồi ánh mắt đó bỗng chuyển sang ánh mắt căm thù, nhìn Kiệt<

Quay lại bàn của tụi nó nè

__”sao cậu lại theo tui” Anh

__”ơ. Căntin của cô à” Ken

__”sao anh lại ngồi đây”

__”chứ chỗ đâu ngồi”

__”ko biết, anh tránh xa tui ra”

__”ai thèm, làm như cô có giá lắm à, khi già, há há”

__”anh mới là khi đó. Cái đồ khó ưa”

__”thui, cho tui xin 2 chữ bình an đi” My lên tiếng,

__”phải rồi. 2 người muốn gì, thì về nhà mà dạy dỗ nhau nhá, đây là khu vực công cộng đó nha” Thành tiếp lời

__”ò. Thương nhau lắm, cắn nhau đau đó nha. hihi” My tiếp

__”2 người im đi” Anh, Ken đồng thanh

__”thấy chưa” My

__”cậu/cô ko được bắt chước tui” đồng thanh tiếp tục

__”hợp giữ” Thành

__”có im ngay ko” Anh, Ken nhìn mặt nhau

__”haha” My, Thành ôm bụng cười

__”hức.....” Anh và Ken cùng hát mặt về 2 phía

ủa mà nãy giờ giờ Minh đâu ko lên tiếng ta, à cũng ngồi cùng chứ đâu, mà sao im lặng vậy trời, ồ, thì ra đang bận, đầu mắt với 1 người, Thành thấy thằng bạn cứ nhìn sang bàn khác, liền lấy tay quơ qua trước mặt Minh

__”làm gì vậy” Minh gắt

__”mày nhìn gì vậy” Thành

__”cô ta” Minh hát mặt về phía bàn khác, thì ra là Trần, anh chàng đầu mắt với Trần từ đầu buổi tối giờ mà.

__”thui, tui có việc muốn hỏi đây” Long cắt ngang câu chuyện

__”chuyện gì vậy” Nhi

__”tại sao cậu lại chuyển qua lớp tui tui” Long nhìn Minh

__”phải rùi, sao vậy, ko phải đang học 11 sao, giờ lại lên được 12 rùi” Nhi

__”bạn tui cũng chắc biết, chuyện gì đang xảy ra, tự nhiên được thông báo chuyển lớp thì chuyển thui” Minh

__”có phải lại liên quan đến con Xu ko” Long

__”lại là Xu à” Nhi

“là cô ấy sao, thật ra cô ấy là người như thế nào chứ” suy nghĩ của.....

__”tui em cũng biết đâu, mà chắc là như vậy” Minh

Từ nãy giờ Khoa như người mất hồn, cứ suy nghĩ về 1 người con gái, bóng dáng của cô ấy, ánh mắt buồn bã của cô ấy, thật ra Khoa phải làm sao đây???

Reng.....reng.....reng.....tiếng chuông báo hiệu hết giờ ra chơi, cũng là tiếng chuông cắt đứt dòng suy nghĩ của nhiều người

/

Thui, giờ mình đi tìm An nè, ko biết cô nàng sao rùi nữa, lo quá đi mất, khi ra khỏi trường, An đã lấy xe lao thẳng đến căn nhà nhỏ ở ngoại ô, trước sân có rất nhiều hoa hướng dương,, An đi thẳng vào nhà nhưng chẳng thấy ai, cô nàng vòng ra phía sau, phía sau là 1 vườn cây mát rượi, dưới mấy gốc cây là cỏ mọc xanh tươi, hình như ngày nào cũng dọn dẹp hay sao đó, An tiếng lại 1 gốc cây to tựa lưng vào gốc cây, nhắm mắt lại cảm nhận sự bình yên ở nơi này

“Ta đã xa 1 thời gian, mình chia tay đến tay cũng đã lâu, anh giờ đang ở nơi đâu, chắc anh đang bình yên và hạnh phúc.” Lời bài hát (MƯA ĐÃ TẠNH) được An An cất lên như mọi lần, mọi lần mà An AN nhớ đến người ấy, người làm An đau, nhưng đã lâu rùi, An ko hề hát lại bài này

“Em bước qua đoạn đường xưa và nơi đây vẫn đôi lần đổ mưa, trong lòng anh giờ quên chưa, đường xưa đó, ta đã quen tình cò.” từ đằng xa Xu tiến lại và hát nối tiếp với AN “ngày hôm qua đó, ta nhìn thấy nhau, trời mưa rất lâu ta e ấp mỗi tình đầu, rồi thời gian qua mau ta yêu nhau ngọt ngào, kỷ niệm xưa lòng của em còn khắc sâu, nhiều đêm em khóc, chỉ vì nhớ anh, dù anh đã quên bao năm tháng qua êm êm, trọn đời nên tìm em yêu anh như ngày đầu, đầu con mưa tình yêu đã tạnh từ lâu.....” Xu

“ngày hôm qua đó, ta nhìn thấy nhau, trời mưa rất lâu ta e ấp mỗi tình đầu, rồi thời gian qua mau ta yêu nhau ngọt ngào, kỷ niệm xưa lòng của em còn khắc sâu, nhiều đêm em khóc, chỉ vì nhớ anh, dù anh đã quên bao năm tháng qua êm êm, trọn đời nên tìm em yêu ko hề thay đổi, đầu con mưa tình yêu đã tạnh từ lâu.....” An

Bài hát kết thúc, những giọt nước mắt của An AN cũng bắt chợt rơi, Xu tiến lại ngồi cạnh An

__”gặp rùi à!” Xu

__”uk. Mày đã biết trước” AN nhìn Xu, Xu khẽ gật đầu thay cho câu trả lời

__”sao mày ko nói cho tao biết trước” AN nói mà nước mắt vẫn rơi

“mày còn giấu tao bao nhiêu chuyện nữa hả?” An hét lên

__”mày phải đối mặt thôi! đã 1 năm rùi, 1 năm qua mày sống thế nào, mày đừng nghĩ mày lừa được tao, cái bộ mặt vui vẻ của mày làm tao buồn lắm, tao biết, tao hiểu, mày chưa quên được người đó. Đúng ko” Xu nhìn An với vẻ mặt xót xa

.....An ko nói gì mà ôm chặt lấy Xu

__”tao...hức...ko ....quên được..... lúc tao...thấy ...hức.....người đó đi cùng với.....Con Thủy.....tao.....hức.....tao.....hức.....tao đau lắm.....đau lắm, mày biết ko.biết ko” AN hét trong tiếng nấc

__”tao biết. tao biết tất cả. tao muốn mày buồn tay,tao chỉ muốn tốt cho mày thôi” Xu

__”tao...muốn lắm...nhưng sao...khi thấy....mặt người đó...tao lại.....”

“hức...hức.....tao làm sao đây”

__”mày à. Tao có việc muốn nói với mày, tao biết nói trong lúc này là ko đúng lúc, nhưng tao cũng phải nói” Xu lấy 2 tay đặt lên vai An,nhìn sâu vào đôi mắt sâu thẳm của An

__”thân phận của mày bị lộ là do hấn ta, lúc trước Star gặp 1 số vấn đề cũng do hấn ta, và công ty chúng ta gặp vấn đề cũng do hấn, các tài liệu mật của chúng ta đều bị lộ,tất cả đều do hấn ta. Mày tỉnh lại đi, mày thấy có hấn đáng cho mày phải ra nông nổi này ko. Hà?hà?” Xu nói với vẻ mặt đầy cảm phần. An nghe từng lời của Xu mà An cảm giác như mình vừa bị rơi xuống vực thẳm, người An iu,người An tin tưởng, giờ đây thì sao, tất cả là giả dối hay sao,những lời nói ngọt ngào, những cử chỉ yêu thương, tất cả là giả tạo, là có sắp đặt hay sao?, chuyện gì đang diễn ra thế này, 2 năm trước anh xuất hiện, mang đến cho AN biết bao cảm xúc, nhưng chỉ 1 năm sau đó tự dưng người đột ngột nói lời chia tay,đột ngột biến mất. AN đã đau khổ đến dường nào, nhưng bộ dạng đau khổ ấy có ai biết chẳng

__”là người ấy sao. Tao ko tin.tao ko tin. Anh ấy ko đối xử với tao như thế đâu” An khóc, khóc lớn hơn nữa, những giọt nước mắt cứ đua nhau mà chạy ra

__”mày tỉnh lại đi, hấn tiếp cận mày để moi thông tin thôi,người hấn ta iu là Thủy, Trần Hồng Thủy kia kia” Xu

__”tao ko tin, tao ko tin” An hét lớn rồi bỏ chạy, ông trời cũng khóc than cho An hay sao á, những hạt mưa rơi xuống, rơi xuống, XU nhìn theo dáng hình của con bạn mà lòng đau xót, cứ nghĩ thời gian sẽ xoá được.....ngờ đâu. An chạy trong cơn mưa, chạy theo vô định, cuối cùng An ko biết mình đang ở đâu, An đứng trước 1 cái hồ rất to. Ngồi gục xuống, 2 tay ôm gối, trời vẫn cứ mưa, mưa bên ngoài và mưa cả trong lòng An

“ngày hôm qua đó,ta nhìn thấy nhau,trời mưa rất lâu ta e ấp mỗi tình đầu,rồi thời gian qua mau ta yêu nhau ngọt ngào, kỷ niệm xưa lòng của em còn khắc sâu, nhiều đêm em khóc,chỉ vì nhớ anh,dù anh đã quên bao năm tháng qua êm đềm,trọn đời nên tim em yêu ko hề thay đổi, dẫu cơn mưa tình yêu đã tạnh từ lâu.....”

Mưa đã tạnh,nhưng mưa lại đến nữa, biết khi nào mưa mới ngừng rơi hấn..trời vẫn còn mưa rất to, nhưng sao An cảm thấy những hạt nước mưa ko còn đua nhau chạm vào da thịt của An nữa, An ngước mặt nhìn lên, bóng dáng người con trai này rất quen, nhìn kỹ lại thì ra là anh chàng cùng bàn với mình, An chỉ nhìn rồi lại úp mặt xuống gối mà khóc tiếp, chàng ta vẫn đứng đó,

>

Khoa che cho An khoảng 30p nhưng mưa chẳng tạnh, An cũng chẳng phản ứng,anh chàng làm liều

__”An. Về thôi. Mưa này chắc còn dai lắm”

__.....

Khoa ngồi xuống 1 tay vẫn cầm dù, 1 tay đặt lên vai An, lúc này Khoa cảm thấy đau, đau lắm, ko phải đau thể xác, mà trong lòng của Khoa, đang có 1 vết thương, vết thương mà Khoa ko biết tại sao nó có và có từ lúc nào, gặp An chưa được bao lâu, mà Khoa thay đổi quá, ko quen nhiều em nữa,cũng chẳng thiết tha ăn chơi như ngày xưa, tự nhiên nhìn An mà Khoa thấy vui lắm, những lúc An giận, khoa cũng thấy thật đáng iu, rồi những lúc có mấy thằng con trai cứ nhìn An thì Khoa thấy bức bối sao á. Nhưng giờ thì sao, An đang buồn, đang khóc vì 1 người con trai, mà người đó lại ko phải là Khoa.

__”mình về đi. Anh đưa em về” Khoa nhẹ nhàng

__”anh về đi. Mặc kệ tui” An đẩy Long ra, bây giờ cô ngồi bệt ra đất, 2 mắt cô đỏ hoe, nước mắt của An và nước mưa đã hoà quyện làm 1. Khoa mắt đã ngã ra sau, chàng chống tay kịp thời, cây dù đã văng ra xa

__”em sao vậy. về thôi” Khoa vẫn nhỏ nhẹ

__”anh đi đi. Kệ tui” AN hét lớn. lần này Khoa đau càng thêm đau, cả 2 đang đứng dưới mưa,

__”về đi kéo bệnh” Khoa vẫn nói

__”ko cần anh quan tâm” An

__”anh cũng đâu muốn, nhưng trái tim anh nó ko nghe lời, EM.....BIẾT K.....HẢ???” khoa nói như muốn hét, ko để An cất lời

__”Anh cũng ko muốn quan tâm em, nhưng anh ko làm được, thấy em như vậy anh đau lắm, em biết ko?”

__”anh nói gì vậy” AN như ko tin vào tai mình

__”ANH IU EM. ANH ĐÃ IU EM RỒI ĐÓ. LÊ BẢO AN” khoa hét lên như muốn nói hết lòng mình

__”anh điên rồi...anh điên rồi...” An đáp ứng. Khoa tiếng lại trước mặt AN

__”phải anh điên rồi, em đã làm anh điên rồi” vừa dứt câu, An AN cảm thấy có cái gì đó mềm mềm đang chạm vào môi mình, kèm với những giọt nước mưa cứ tuôn xuống, AN đứng hình vài giây,khi nhận thức được Khoa đang kiss mình, cô nàng vùng vẫy đẩy Khoa ra,nhưng ko sao làm được, với sức của Khoa thì.....khi thấy An như ko còn hơi thở môi Khoa đành rời khỏi bờ môi nhỏ nhắn của An

Chát.....”Anh điên rồi” An tát Khoa 1 cái thật đau rồi quay lưng bước đi, Khoa nắm lấy tay An kéo lại, ôm An thật chặt, An cố vùng vẫy nhưng rồi ko được, cô nàng đành mặc kệ, thật ra lúc này An cũng rất cần 1 bờ vai để nương tựa, 1 bờ vai có thể sưởi ấm cho cô, vào 1 người có thể làm trái tim cô sống lại

__”thật sự anh iu em lắm. em đừng hành hạ bản thân như vậy nữa”

__.....

__”em có nghe anh nói ko?”

__.....

Khoa ko nghe tiếng đáp trả của An, Khoa định buông tay ra thì toàn cơ thể của An ngã vào người Khoa, An đã ngất,chắc có lẽ do dầm mưa khá lâu, cộng với khóc khá nhiều,nên sức lực hầu như đã hết

__”An....An...em tỉnh lại đi” Khoa hoảng sợ, anh chàng liền bế An ra ngoài đường bắt 1 chiếc taxi rồi đưa thẳng đến nhà Khoa, lúc này người của An nóng lắm, môi tái, da xanh xao, gương mặt có vẻ tiều tụy quá,

Tới nhà, Khoa bế An vào phòng Khoa,

__”trời ui, giờ làm sao? Làm sao đây, cô ấy ướt hết rồi, sao thay đồ cho cô ấy đây” Khoa lăm bầm 1 mình, đi tới đi lui trong phòng,

__”sao bây giờ....hay là.....” Khoa nhìn An

__”mà ko được, như vậy mất danh dự của cô ấy” Khoa vò đầu bứt tóc

__”trời ơi!sao đây”>

__”để tui thay cho” Xu từ ngoài bước vào

__”sao cô....lại....ở đây” Khoa bất ngờ

__”anh ko khoá cửa nên tui vô được”>

__”thôi, anh ra ngoài, để tui thay đồ cho nó” Xu

__”uk” thế là Khoa bước ra, Xu ở trong này thay đồ cho An, khám cho cô nàng, rồi gọi Khoa vào

__”thuốc đây, anh cho nó uống, rồi nấu chút gì cho nó ăn,tui đi trước” Xu định bước ra ngoài thì Khoa hỏi

__”sao cô ko cho AN uống đi, cô ko lo cho cô ấy à”

Xu quay lại cười với Khoa 1 cái, làm cho Khoa cũng hơi cứng người

__”người đem lại hạnh phúc cho nó ko phải tui, và tui chỉ biết trị bệnh bên ngoài của nó, còn bệnh trong tim nó thì tui ko thể”

Xu bước đi ra đến cửa phòng rồi ”người có thể chữa cho nó là anh. Tui ko nhìn nhầm người đâu, hãy cố lên” bây giờ Xu đã đi khuất, Khoa dõi theo bóng Xu rồi nhớ lại những gì cô ấy nói”mình có thể sao? Thật ra em đã bị tổn thương đến mức độ nào rồi” Khoa lăm bầm, rồi cũng tiến lại giường,ngồi cạnh An, cô ấy đang chìm vào giấc ngủ, giấc ngủ rất bình yên, Khoa lấy tay chạm nhẹ vào gương mặt An, trán, mũi,đôi môi nhỏ nhắn, rồi bất chợt Khoa nhớ lại chuyện lúc nãy, anh chàng chạm tay vào môi mình rồi nở 1 nụ cười thật hạnh phúc, nghe lời Xu, chàng ta xuống bếp nấu 1 nồi cháo nồi cháo sẽ như thế nào.....để cảnh này nói sau đi nha

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15

Quay lại trường MOON xúu nè, trời vẫn còn đang mưa, chuông tan học cũng đã reo lên

__”anh chuyển lớp để giám sát tui à”

__”cô là con nít sao cần tui giám sát”

__”anh chuyển qua đây làm gì?”

__”tui thít thì tui chuyển”

Nãy giờ mọi người biết ai đang nói chuyện với nhau ko, chắc đoán là Anh với Ken chứ gì, nếu như vậy là sai 100% nha, đó là cuộc nói chuyện của Minh với Trần khi chuẩn bị ra về đó.

__”tránh ra coi”

__”ko”

__”đồ lì lợm”

__”u.”

__”làm gì bám theo tui vậy hả?”

__”thích”

Đây mới thật sự là cuộc đối thoại của Anh với Ken nè

Anh nghe Ken nói “thích”, mặt cô nàng bỗng đổi sắc, nhìn gian gian sao á

__”bỏn cô nương đẹp gái đây ko cần tên bám đuôi như cậu theo đầu nhá” nói rồi Anh khẽ sát mặt mình nhìn vào mắt Ken “cậu iu tui rồi à”, Anh cười nửa miệng, Ken thoáng chốc đỏ mặt vì câu nói ấy, vì ánh mắt ấy, và vì nụ cười ấy, nhưng chàng ta lấy lại phong độ ngay lập tức

__”cô mơ giữa ban ngày à!”

__”hehe, tui cũng mong như vậy, ai mà được anh để ý chắc khổ 8 kiếp lun quá” nói rồi Anh bước đi, Ken thì đứng bất động

__”ê. Có khi nào sau này 2 người iu nhau hông ta” My hỏi Anh vì từ đầu tới bây giờ My và Thành đã chứng kiến toàn bộ sự việc mà

__”tui có điên mới iu hán ta” Anh

__”tui thấy trong phim thường vậy đó, cãi nhau trước rồi iu nhau sau” My

__”thui! Bà nhảm nhí quá, lo về nè!” Anh

__”mưa hoài ko dứt vậy ta, ra tới xe cũng ướt hệt” My

__”ùm pa...la.....đây nè” Thành đưa ra trước mặt My 1 cây dù

__”ơ! Thành có đem theo dù hả” My ngạc nhiên

__”hehe. Thành mà” Thành ngênh mặt

__”ông còn chu đáo hơn con gái ấy” Anh châm chọc

__”bà này. Tui tui là được sự huấn luyện của sư phụ, phải chu đáo trong mọi tình huống và phải tính xem chuyện gì sẽ xảy ra trước mắt,” Thành giải thích

__”thui, tui biết rồi. Mà có 1 cây dù, sao đi chung” Anh

__”ai cho bà đi cùng. Tui với My đi chung, còn bà muốn ra nhà xe thì.....” Thành nói và đánh mắt về phía Ken, anh chàng cũng cầm sẵn cây dù trên tay

__”kêu tui lại đi chung với hán hả. ko đời nào” Anh hất mặt

__”tùy bà, 2 tui tui đi trước,” My cũng ko nói gì, nhưng trước khi đi My để lại cho Anh 1 nụ cười thích thú làm cô nàng muốn bốc hỏa

__“alo.2 hả, 2 có mang dù ko, qua đón em rồi về lun”

__”2 có việc về sớm rồi, em về chung với My đi nha”

__”sao giờ này 2 mới nói hả?” Anh bức bối

__”2 xin lỗi nha, khi về 2 chuộc lỗi cho, giờ 2 đang lấy xe”

__.....tút.....tút.....

__alo.....alo.....2.....2

__”trời ơi, sao mình lại có người anh vậy trùi. Còn nhỏ My nữa có trai quên bạn, ta sẽ ko tha cho các người đâu” Anh lăm băm với vẻ mặt tức tối

__”đi ko khi” Ken tiến lại gần Anh

__”ko cần” Anh trả lời cộc lốc

__”thật ko”

__”uk”

__”đừng hối hận nha” Ken quay bước đi, nhưng ko biết suy nghĩ ra sao bỗng Anh chạy theo Ken, chui vào trong chiếc dù của Ken

__”ko đi mà?” Ken giễu

__”cậu có công mời thì tui phải đi chứ, tui là người lịch sự mà” Anh trả lời với vẻ mặt vô cùng tự nhiên, làm cho Ken phải bật cười

__”cậu cười cái gì” Anh bức bối khi thấy bộ dạng của Ken

__”ko có gì, mà tui 17t rồi nhá, lớn hơn em đấy>, phải kêu bằng anh nhá”

__”tui thít kêu gì kệ tui, mà nè, chút cậu đưa tui về được ko, 2 tui có việc rồi”

__”kêu anh đi, anh đưa cho về,hehe” Ken nói chuyện với gương mặt gian vô đối lun. Anh nhìn mà tức muốn sôi máu lun, nhưng nghĩ kỹ lại, việc nhỏ ko nhin, việc lớn khó thành, đành nuốt cục tức vào trong

__”vậy chút anh chở em về nha”kèm theo là 1 nụ cười ngây thơ vô đối nhưng nụ cười ấy vô tình làm cho ai kia xao xuyến, về ngây thơ ấy nữa chứ

__”được ko anh đẹp giai” Anh hỏi lại khi ko thấy Ken trả lời>. Lại 1 lần nữa cái vẻ nai tơ của Anh làm cho tim Ken bị...bụp...mà...bụp...mà...bụp... muốn nhảy ra khỏi lồng ngực lun vậy đó

__”uk” Ken cuối mặt trả lời, tránh nhìn vào mặt của Anh

Thế là xong hết cảnh ở trường nha, giờ mình tìm lại An đi nha

Tại nhà Khoa,

An tỉnh lại sau 1 giấc ngủ khá sâu, An lấy tay xoa 2 thái dương, rồi từ từ ngồi dậy,nhìn xung quanh, cảnh vật thật là lạ, An bước xuống giường, ra khỏi phòng, tiếng xuống lầu, An đang cố nhớ chuyện gì đã xảy ra, đang miên man nhớ thì

__XOẢNG.....tiếng động ở đâu đó phát ra, An đi về hướng đó, thì thấy....thấy.....người này quen nè.....An thấy Khoa thì chợt nhớ lại những lời Khoa đã nói, và An đã nhớ chuyện gì đã xảy ra, cô nàng đứng nhìn Khoa ko rời mắt, Khoa thì chẳng biết An đứng đó từ khi nào

__XOẢNG.....lại 1 tiếng động nữa vang lên, đánh thức dòng suy nghĩ của An, An giật mình, nhìn kỹ hiện trường xung quanh, ủa trùi ủa à...nồi... cháo,.....rau....củ.....nằm liệt địa lun, Khoa thì 1 tay cầm giá, 1 tay cầm cái đồ nhấc nồi, mặt thì đầm đìa mồ hôi, nhìn mà thấy thương luôn á

__”anh làm gì vậy” AN cất giọng. Khoa liền quay lại, nhìn thấy An,Khoa nở 1 nụ cười thật tươi

__”anh nấu cháo. Sao em ko nằm nghỉ đi”

__”nấu xong chưa”

__”rồi! Em ngồi đó đi” Khoa chỉ tay vào bàn ăn gần đó, An bước lại bàn ngồi xuống,

Khoa đem tác phẩm của mình đặt lên bàn, rồi lấy 1 chén cho An ăn thử

__”nè. Em ăn thử yk, anh nấu lần đầu à” Khoa đưa cho An chén cháo, mà tay vẫn gầy đầu, An đón nhận chén cháo, lấy muỗng đưa vào miệng 1s.....
2s.....3s.....

__”sao. Ăn được ko” Khoa sốt sắn

__”uk. Được”An, nghe An nói Khoa vui lắm, anh chàng cũng lấy chén khác cho mình, nhưng khi ăn muỗng đầu tiên chàng ta liền nhả ra ngay

__”sao mặn quá vậy nè, có mùi khét nữa. đừng ăn nữa” Khoa giật chén cháo của An

“anh xin lỗi. để anh đi mua cháo về cho em, chứ cái này sao ăn”

__”thui khỏi đi” An giật lại chén cháo

__”đã nói ăn ko được mà” Khoa lấy cả nồi cháo đem xuống bếp đổ đi

“em ngồi đợi anh, đi mua chút à”

__”thôi khỏi đi. Đang mưa mà” AN

__”nhưng ko đi lấy gì em ăn”

__”trong tủ lạnh còn thịt, rau củ gì ko?”An

__”còn, chi vậy?”

__”anh dọn dẹp bãi chiến trường này đi” nói rồi An lấy cái tạp dề mặc vào thì An cảm thấy có cái gì đó lạ lạ, AN xoay qua xoay lại, thì thấy,hình như bộ đồ này ko phải là đồng phục hồi từa, AN quay qua nhìn Khoa, Khoa vẫn lom khom dọn dẹp

__”Anh. ....Anh. ....” AN ấp úng, nghe An nói chuyện Khoa ngược mặt lên

__”hả?” mặt Khoa nhìn nai tơ dễ sợ lun

__”Anh. ....Anh. ....” An nói mà nhìn xuống bộ đồ mình đang mặc, dường như bây giờ Khoa đã hiểu ý của An, anh chàng ko nói gì, mà cười 1 nụ cười gian xảo

__”thật. ....thật. ....anh. ....đã. ....” An thấy nụ cười của Khoa mà thấy lo lắng, Khoa vẫn ko nói gì,vẫn nhìn An với ánh mắt. ....

__”thật. ....thật. ....” An vẫn ấp úng

__”chứ em ướt hết rồi. ....nên. ....phải. ....” Khoa đứng dậy nói với An, nhưng ko hết lời

__”Á.....” tiếng hét thất thanh của AN vang lên làm cho Khoa phải dùng tay bịt kín 2 tai lại

__”em làm gì la giỡn vậy. anh chưa nói xong mà. Anh nói em ướt hết rồi nên phải thay đồ cho em”

__”Á.....” An lại hét lên

__”từ từ, chưa xong mà, người thay đồ ko phải anh”

__”vậy à?” AN vẫn chưa tin

__”Xu”

__”hả? Thật ko?” An vẫn ko tin

__”chứ em muốn anh là người. ....” Khoa nhìn An với ánh mắt gian gian sao á, làm cô nàng thoáng chốc đỏ mặt

__”nhưng. ....sao. ....nó lại. ....đến đây được” AN ấp úng

__”à. Cô ấy đi theo em mà”

__”à. Uk. “ An

“à, đúng rồi,” An như nhớ ra chuyện gì

__”gì vậy?”

_”anh cho em mượn điện thoại chút xíu”

_”chỉ vậy?”

_”em có việc”>

_”hè” Khoa lấy điện thoại đưa cho An

_”anh dọn tiếp đi, rồi em vào nấu ăn” nói rồi AN bước ra ngoài điện thoại cho ai đó

_”alo. Công ty sao rồi, mấy hôm nay tui quên mất”

_.....

_”có biết ai giúp chúng ta ko?”

_.....

_”vậy có tìm ra ai là người làm lộ thông tin mật của công ty ko?”

_.....

_”có gì phải báo cáo cho tui liền nha”

Tút. ....tút. ....

Đó là cuộc đt giữa AN với Thư ký của công ty, đúng là An đã quên mất chuyện của công ty,

‘tại sao lại có tổ chức khác giúp công ty nhi? Những gì con Xu nói là đúng sao?’ An đứng suy nghĩ 1 lúc rồi bước vào

_”cám ơn nha” An đưa lại điện thoại cho Khoa, rồi tiến vào bếp, bắt đầu,xào xào, nấu nấu cái gì đó, khoảng 30p phút đã có các món ăn trên bàn, nhìn rất đơn giản nhưng ko kém phần hấp dẫn, Khoa nhìn mà vô cùng kinh ngạc, dù sao An cũng là bang chủ, nói ra cũng là 1 đại tiểu thư, sao lại biết nấu ăn cơ chứ

_”ăn ko, nhìn gi” AN hỏi khi thấy Khoa cứ nhìn vào mấy món ăn

_”ăn chứ, đói quá mà.hè hè”

_”uk!”

_”trùi ui, ngon quá à. Em mà cũng biết nấu nữa à” Khoa ăn mà khen xuýt xoa

_”sao lại ko?” AN nói nhưng tay vẫn gấp đồ ăn

_”thì tại thấy con gái bây giờ ít ai tự tay nấu ăn lắm”

_”ít chứ ko phải là ko có” An

_”ồ”

Thế đấy, những câu nói ko tình cảm cho lắm, ko dài dòng cho lắm nhưng đối với Khoa đó là 1 niềm vui lớn, Khoa ước gì thời gian có thể ngừng tại đây mãi mãi,cảm giác này sẽ ko biến mất. còn đối với An thì sao, An có cảm thấy giống Khoa hay An vẫn chưa thể đối mặt với sự thật, vẫn cố tình giả ngây ngô rằng mình ko biết gì cả.

_”cám ơn anh.” AN lên tiếng khi bữa ăn kết thúc và được dọn dẹp sạch sẽ

_”chuyện gì”

_”chuyện hôm nay”

_”uk. An, anh muốn. ....” ko để Khoa nói hết câu

_”thui, em về đây, có gì nói sau nha” An đang trốn tránh, AN chưa quên được,hay do AN sợ, sợ sẽ có 1 ngày Khoa cũng giống như Huy, đâu mới là nỗi niềm của An lúc này đây, nói rồi AN bước đi. Khoa nhìn theo bóng hình nhỏ nhắn của cô bé

_”anh sẽ là người chữa vết thương này cho em, anh muốn người là em cười là anh ,anh sẽ bảo vệ em” Khoa lắp bắp

Xong. Hết cảnh này, nhiều nhân vật quá à,hey,gìò tìm đến người khác nè

/

/

__”chị sao rồi”

__”bình thường à em”

__”có ai nghi ngờ chị ko?”

__”ko? Chị cẩn thận lắm”

__”được, nếu thấy ko ổn thì phải rút lui ngay lập tức,phải bảo vệ bản thân nha”

__”uk, chị biết.”

__”cô ta là vì trả ơn đúng ko chị”

__”đúng, nó vì trả ơn thôi, nhưng nó là người có tình cảm, rất lo cho mọi người trong đội và đồng thời nó ko bao giờ đánh lén ai cả”

__”uk. Em biết. nhưng cô ta cũng đang gặp nguy hiểm, nếu có chuyện gì, chị hãy đưa cái này ra để được sự giúp đỡ” 1 cô gái đưa cái hộp cho cô gái khác

__”uk. Chị biết”

__”thôi. Chị về trước đi, để tránh bị nghi ngờ, có gì liên lạc sau”

__”uk”

Đây là cuộc nói chuyện giữa 2 cô gái tại 1 căn nhà nhỏ,ở ngoại ô

__”cô chủ về chưa” ông Tuấn(ba của Thủy) vừa đi làm về và hỏi người giúp việc

__”dạ.rồi.thưa ông” người giúp việc lễ phép

__”kêu cô chủ xuống đây, tôi nói chuyện”

__”dạ”

Vài phút sau thủy bước xuống nhà

__”có gì vậy ba” Thủy xuống ngồi đối diện với ông

__”các mối làm ăn của chúng ta càng ngày càng ít” ông Tuấn

__”sao vậy. ko phải sao khi tin con sẽ đính hôn với anh Kiệt thì có nhiều người ký hợp đồng lắm sao?”

__”đúng vậy. nhưng ko biết tại sao hôm nay họ đồng loạt hủy hợp đồng, còn nói sẽ bồi thường, nhưng mà các mặt hàng chúng ta đã sản xuất và đang sản xuất rất nhiều, làm sao tiêu thụ, chưa kể 2 lô vũ khí sẽ cập bến vào tới mai, nếu họ ko nhận hàng chúng ta biết để chúng ở đâu, bọn cớm sẽ đánh hơi ra mất” ông Tuấn nói trong sự lo lắng

__”sao lại như vậy. ba có điều tra nguyên nhân sao họ lại làm vậy ko?” Thủy

__”ba đã hỏi họ nguyên nhân, và hứa sẽ giảm giá cho họ,nhưng ko ai đồng ý cả”

__”sao lạ vậy” Thủy suy nghĩ

__”con có cách gì ko?” ông tuần nhìn thủy

__”ngày mai chúng ta cứ nhập 2 lô vũ khí như hợp đồng, sao đó sẽ chuyển thẳng ra mấy cái kho bỏ hoang ở ngoại ô, chỗ đó rất ít người lui tới,con sẽ cho người canh chừng, đợi chúng ta làm rõ nguyên nhân,rồi tính tiếp. còn về những mặt hàng khác thì cứ sản xuất, chứ để lâu nguyên liệu ko sử dụng được.”

__”uk. Cứ làm theo ý con đi” ông Tuấn buồn bã

__”thật ra nguyên nhân là sao đây?” Thủy trầm ngâm

__”là do tập đoàn star làm” giọng 1 người đàn ông từ ngoài tiến vào, ông ấy khoác trên người 1 bộ vét đen, nhìn rất phong độ, ông ấy trạc khoảng 50t, ông Tuấn nhìn ra thấy ông ấy liền đứng dậy cuối đầu chào

__”sao ông lại đến đây” ông Tuấn

“đứng dậy chào bác Phước đi con, đây là bạn của ba” ông Tuấn nói với Thủy

__”chào bác” Thủy

__”ô. Thủy nay đã lớn thế này rồi ư, lại xinh đẹp nữa chứ” ông Phước cười

__”mời ông ngồi” ông Tuấn kính cẩn

__”được rồi, 2 cha con cứ tự nhiên đi” ông Phước thấy thái độ lúng túng của ông Tuấn nên trấn an

__”lúc này bác nói star là sao?” Thủy hỏi ông Phước

__”haha. Con gái ông hơn ông nhiều lắm đó” ông Phước cười thích thú

__”ông quá khen” ông Tuấn

__”đó là tên của tập đoàn đứng đầu thế giới vào khoảng 3 năm nay” ông Phước

__”nhưng sao lại có liên quan đến họ” Thủy

__”đó là lý do sao công ty 3 cô ko giữ được vị trí đầu” ông Phước nhìn ông Trần

__”ông có cần nói ba tôi vậy ko” Thủy

__”con ko được nói bác Phước như vậy” ông Tuấn nạt Thủy

__”tôi đã nói con gái ông hơn ông nhiều lắm” ông Phước nói với ông Tuấn

“tôi thích tính cách này của cháu lắm đấy” rồi quay qua nói với Thủy

__”cảm ơn” Thủy lạnh lùng

__”thui, vào việc chính đây” ông Phước

“hôm nay tôi đến đây là vì việc xuất hiện của star”

__”sao tập đoàn đó lại hại tôi chứ” ông Tuấn lên tiếng

__”tôi ko biết nguyên nhân. Nhưng với quan hệ của tôi thì tôi đã thăm dò các đối tác của ông, công ty họ cũng đang gặp khó khăn”

__”sao lại khó khăn, trong khi công ty họ vẫn hoạt động bình thường, lợi nhuận vẫn cao mà” Thủy

__”đó chỉ là bề ngoài thôi, nội bộ của công ty có vấn đề, bây giờ cổ đông lớn ko còn là những người chúng ta quen biết nữa, mà toàn bộ đã bị thay đổi rồi” Ông Phước

__”tức là họ bây giờ chỉ có danh nghĩa” Thủy

__”đúng vậy” Ông Phước

__”nhưng sao bác lại chắc đó là do tập đoàn star làm” Thủy

__”bởi vì trên thế giới có biết bao công ty, tập đoàn gặp chuyện, chỉ có star vẫn như thường”

__”có ai gặp người đứng đầu của tập đoàn đó chưa” Thủy

__”chưa ai gặp cả” ông Phước

__”star, sao giống tên của bang star vậy, họ có liên quan với nhau ko?” ông Tuấn

__”chắc ko?” Thủy

__”sao cháu biết” Ông Phước

__”cháu biết mặt được bang chủ của star, và điều tra cô ta rồi, công ty gia đình cô ta đứng thứ3 tức là thiên kim của nhà họ Lê, và cô ta có công ty riêng nhưng cũng chỉ đứng thứ 5 thôi” Thủy

__”vậy tập đoàn star này do ai đứng đầu, họ chắc chắn phải có thế lực lắm đây, nhưng nguyên nhân là sao lại muốn chìm chết công ty chúng ta chứ” ông Tuấn

__”ko chỉ ông, việc buôn bán vũ khí của tôi cũng đang bị gián đoạn đây” ông Phước

__”thật ra người đó là ai chứ” Thủy.

Cả 3 ngồi trầm ngâm 1 hồi

__”tôi muốn nói chuyện riêng với ông” ông Phước quay qua nói với ông Tuấn

__”con làm việc của con đi” ông Tuấn nói với Thủy rồi cùng với ông Phước lên phòng riêng của mình bàn việc

/

/

Tại phòng ông Tuấn

__”ông ngồi đi” Ông Phước nói với ông Tuấn khi thấy ông đứng trước mặt

__”tôi đứng cũng được” ông Tuấn

__”ko cần, ngồi đi”

Thế là ông Tuấn ngồi đối diện với ông Phước

__”sao ông lại ra mặt” ông Tuấn

__”ông nghĩ ông xử lý được ko khi ko có tôi” ông Phước

__”ông muốn tôi làm gì?” ông Tuấn

__”tôi muốn hỏi ông về chuyện năm xưa”

__”có chuyện gì?” ông Tuấn

__”ông đã tiêu diệt tất cả rui chứ”

__”phải, sao ông lại hỏi vậy?”

__”tôi chỉ nghi ngờ thôi, nếu vậy thì tốt” ông Phước

“tôi muốn nhắc cho ông nhớ, những gì bây giờ ông có đều do tôi ban cho, ông mà phản thì ông biết có hậu quả gì rui chứ” ông Phước đe dọa

__”tôi biết...tôi sẽ ko phản bội ông đâu” ông Tuấn nói với vẻ mặt lo sợ

__”về việc ông muốn kết thông gia với nhà họ Trương tôi có nghe nói, việc đó rất có lợi, ông nên tiến hành sớm đi”

__”tôi biết”

__”được rồi, tôi về, chắc chúng ta sẽ còn gặp nhau nhiều cho đến khi làm rõ mọi việc”

Nói rồi ông Phước đi ra ngoài, để lại ông Tuấn ngồi với gương mặt lo lắng

CẠCH...tiếng mở cửa, Thủy từ ngoài bước vào

__”ông ta là ai vậy ba”

__”là bạn ba”

__”sao con thấy ba e dè ông ấy vậy”

__”ờ. Ko có gì đâu con.”

“mà nè, việc đính hôn của con có thể tiến hành sớm hơn ko?”

_”con ko biết nữa ba à”

_”ngày mai ba sẽ gặp mặt gia đình bên đó”

_”dạ”

Hết, cảnh ở nhà Thủy cũng đã xong, mừng quá, nhưng nhân vật mới, ông Phước là ai?, ông ấy có quan hệ gì với ông Tuấn, giữa họ có những bí mật gì? Việc Thủy đính hôn với Kiệt rồi sẽ như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16

Bây giờ mình đến cảnh khác nha

_”My có chuyện muốn hỏi” My nói chuyện với Minh và Thành khi cả 3 cùng nhau ăn trưa

_”gì vậy My” Thành

_”2 người đã biết chị Ngọc là chị Xu phải ko?” nghe My hỏi mà cả 2 phải dừng đĩa, Thành và Minh nhìn nhau rồi quay qua nhìn My

_”sao My biết” Minh

_”đều đó ko quan trọng, tôi có việc muốn hỏi nè?” My

_”nhưng chị Xu có biết là My biết ko?” Thành

_”biết” My

_”My muốn hỏi gì?” Minh

_”My muốn biết chị Ngọc đang muốn làm gì? Sao lại có nhiều kẻ thù vậy?”

Thành và Minh lại nhìn nhau

_”ko thể nói My biết à?” my

_”ừ! Từ từ chị Xu sẽ nói cho My biết à. My đừng hỏi nhiều” Thành

_”vậy thì thôi, My ko hỏi nữa”

Thế là cả 3 lại tiếp tục sự nghiệp ăn uống của mình, nhưng Thành và Minh thì ko thể tự nhiên như lúc đầu, My đã biết, thân phận của Xu có chút bị lộ, My đã biết, như vậy có tốt cho My ko?

/

/

Tại 1 căn phòng, căn phòng chỉ có 1 màu chủ đạo là trắng, trên giường có 1 cô gái đang nằm, 1 cô gái khác mở cửa phòng tiến vào

_”thấy sao rồi?”

_”đỡ rồi” cô gái đang nằm ngồi dậy

“sao lại cứu tôi”

_”ko muốn cô chết, chỉ vậy thôi.”

_”tôi ko muốn mắc nợ người khác”

__”vậy cô sẽ phải trả nợ”

__”cô muốn tôi làm gì?”

__”bây giờ thì tôi muốn cô hồi phục thật nhanh, sau đó sẽ giúp tôi vài việc”

__”tôi sẽ ko làm hại đến.....”

__”tôi biết, cô mang ơn người ta,ko muốn hại đến họ,thì tôi cũng ko ép đâu”

__”vậy được”

__”xong rồi, có vẻ vết thương của cô lành khá nhanh đó chứ” cô gái thay băng cho người kia xong rồi cũng đi ra ngoài, để lại cô gái ngồi tựa thành giường với ánh mắt đắm chiêu nhìn ra cửa sổ

/

/

Tín tong...tín...tong...tiếng chuông cửa ngôi biệt của An vang lên, ông quản gia bước ra

__”cô chủ mới về!”

__”uk” nói rồi AN đi thẳng vào nhà

__”sao ông ở đây” An ngạc nhiên khi thấy Long ngồi chính ỳnh

__”tôi sẽ qua đây ở với bà luôn”

__”chi vậy?”

__”ờ. Thì tui ở 1 mình,buồn nên dọn quá ở cùng,hehe”

__”có phải con Xu kêu ông ở với tui ko?” AN nhìn Long với ánh mắt nghi ngờ

__”hì hì, ko qua mặt được bà, con Xu nó sợ bà bị sốc nên...”

__”tui ko sao mà”

__”vội lại tui ở 1 mình buồn lắm, qua đây ở cho vui, ko nói nhiều nữa, tui dọn đồ quá hết rồi,hìhì”

__”thôi tùy ông vậy. tôi lên phòng nghỉ đây”

Nói rồi An bước đi, Long dõi theo nhìn con bạn mà lòng Long cũng buồn lắm

__”tôi là đội trưởng đội điều tra tội phạm ma túy, chúng tôi nghi ngờ ông có liên quan đến việc mua bán ma túy lớn, mời ông theo chúng tôi” 1 người đàn ông đeo kính đen nói, 2 đứa trẻ nhìn thấy người lạ, thì ôm chầm lấy nhau,rồi chạy lại ôm lấy mẹ chúng

__”giấy bắt người đâu,cho tôi xem” ba Xu lên tiếng. cả đám người nhìn nhau

__”thật ra các người là ai” ba Xu tiếp

__”haha. Chúng tôi là ai à. Là người sẽ tiễn gia đình ông sang bên kia thế giới” nói rồi cả đám người rút súng ra, nhưng đồng thời phía những người đó cũng có những khẩu súng chĩa vào gáy họ

__”các người điều tra ai đã làm việc này” Ba Xu nói với người của mình

__”ạ!”

__”các người nghĩ thoát nổi sao?”

Đứng vậy tên đó nói đúng, ko chỉ có bọn chúng, mà xung quanh nhà của Xu đang có rất nhiều người bao vây

__”em đưa 2 đứa xuống mặt thất đi” ba Xu nói mẹ Xu, rồi ông tiến lại gần 2 đứa con, ông ôm 2 tụi nó rất chặt, rồi hôn lên má 2 đứa

__”2 con phải sống, và phải sống tốt nha” 2 khoé mắt của ông dường như có những giọt nước rơi xuống, nhưng đối với 2 đứa bé thì tụi nó chưa nhận thức chuyện gì đang diễn ra và sẽ diễn ra với gia đình tụi nó. Mẹ tụi nó dắt 2 đứa vào mặt thất và căn dặn

__”có chuyện gì 2 đứa cũng im lặng, đứng ra ngoài nhà” bà cũng ôm chăm lấy 2 đứa nó, hôn lên trán tội nó

__”sao mẹ lại khóc vậy” XU lấy tay gạt 2 dòng lệ của mẹ mình

__”ko. Mẹ đâu có khóc, sau này con phải lo cho em nha, lớn lên con hãy học ngành y để tìm cách chữa căn bệnh lạ cho em con nha và nhớ là ba mẹ yêu 2 con nhiều lắm” người mẹ khoá cửa mật thất thật kỹ rồi bước ra ngoài

__”sao em lại ra đây” ba Xu

__”nếu ko thấy em, bọn chúng sẽ lục tung căn nhà này mất, như vậy 2 đứa trẻ sẽ gặp nguy hiểm” mẹ Xu

__”uk. Anh đã gọi điện cho anh Lê rồi, bây giờ chúng ta chỉ ngồi đợi thôi” Ba Xu

__ĐOÀN.....đoàn.....đoàn.....hàng loạt tiến sừng nổ lên

__”các người ko cần đợi nữa đâu, chúng tôi đã đến rồi đây” 1 người đàn ông bước vào

__”sao lại là anh” Ba Xu ngạc nhiên khi thấy người đàn ông

__”sao ko phải tao?”

__”sao anh làm hại gia đình tôi” Ba Xu

__”haha. Mày ko xứng có những thứ này, những thứ này phải của tao”

__”chỉ vì mấy thứ gọi là tài sản này mà tình cảm của chúng ta ko đáng 1 chút nào hay sao?”

__”haha. Tình cảm, tao chẳng xem mày là gì cả, vợ chồng mày cùng với 2 đứa con nhà mày hãy đi sang thế giới bên kia mà đoàn tụ với nhau đi”

__”anh làm gì vợ chồng tôi cũng được, nhưng anh hãy nể tình anh em mà hãy tha cho 2 đứa nhỏ”

__”haha. Ko tình cảm gì cả”

Đoàn.....1 phát súng vang lên, viên đạn cắm sâu vào ngực của mẹ Xu

__”em...em...” BA Xu hét lên

Đoàn.....thêm 1 phát nữa cắm vào người ba Xu

2 người nằm cạnh nhau, tay vẫn cố nắm lấy nhau, từ khoé mắt của 2 người đều rơi ra những giọt nước mắt đầy tiếc nuối, 2 người ra đi thế này có thanh thản chăng,khi mà 2 đứa con gái bé bỏng vẫn chưa nhận thức được sự đời và ko biết 2 đứa nó có thoát khỏi kiếp nạn này ko

__”tụi bây lục tung căn nhà này, tìm cho ra 2 đứa nhỏ kia” người đàn ông ra lệnh

__”cảnh sát đang tới, phải rút thôi anh 2” 1 người từ ngoài chạy vào

__”chết tiệt. rút nhanh” nói rồi cả đám kéo nhau bỏ chạy, bỏ lại những xác người ngổn ngang trong nhà, cảnh sát bước vào nhà đi theo có ông Lê tức là ba AN

__”anh Nguyễn...anh Nguyễn...” ba An đỡ lấy đầu ba Xu dậy, ko biết có phải sức mạnh tinh thần ko mà trước khi ra đi ba Xu còn để lại 2 chữ

__”mật...thất.....” ông cố gấn nói từng chữ rồi hơi thở cuối cùng cũng đã hết, ông và vợ đã ra đi vĩnh viễn, ba An chạy lên lầu, tìm xung quanh khoảng 1h sau ông thấy được cái mật thất ở đằng sau tủ quần áo, ông đập mạnh cửa bước vào thì thấy 2 đứa bé gái đang ôm nhau rung sợ, ông tiến lại ôm chặt 2 đứa bé

__”đi theo chú ra ngoài nào, 2 đứa được an toàn rồi”

__”ba mẹ đâu 2” Vân hỏi Xu

__”ba mẹ tụi cháu đâu” Xu hỏi ba An

__”à. Ba mẹ cháu có việc, nên bây giờ 2 đứa sẽ ở với chú 1 thời gian”

“chúng ta đi thôi” ông bế 2 đứa 2 bên tay xuống nhà. Nãy giờ cảnh sát đã thu thập chứng cứ và đem xác những người ở dưới nhà về sở để khám nghiệm

Kể từ ngày hôm đó, 2 đứa nó về nhà của An sống, nhưng vào khoảng ngày thứ 2 thì

__”2 oi. Em muốn mẹ. em nhớ mẹ” Vân khóc nói với Xu

__”Vân ngoan, vài bữa ba mẹ về với chúng ta à”

__”ko. Em muốn mẹ, em muốn mẹ” nói rồi Vân chạy ra khỏi nhà, XU thấy vậy liền chạy theo, nhưng ai ngờ đâu, đằng sau 2 đứa nhỏ 2 người đàn ông đang chạy theo tụi nó, Vân thì cứ lo chạy mãi, chạy mãi, đến lúc Vân thấy mệt thì cũng ko biết mình đang ở đâu, chỉ thấy toàn là cây, còn có con suối nữa chứ, nước chảy rất xiết

__”huhu....2 oi...2oi”

__”2 nè...2 nè...” Xu đằng sau đi tới

“nín đi,đừng khóc nữa,có 2 nè” Xu dỗ dành

__”chào 2 bé” 2 tên đàn ông theo sau 2 đứa nó nẩy giờ lên tiếng

__”2...ông...là ai....” XU lên tiếng, kéo VÂN ra sau lưng mình

__”haha. Là người sẽ đưa 2 đứa đến gặp ba mẹ 2 đứa”

__”mẹ...mẹ đâu....đưa cháu đi gặp mẹ” Vân chạy lại gần tên đó, hấn nắm lấy tay VÂN, Xu thấy vậy liền chạy đến thì bị tên còn lại nắm lấy tay Xu rồi trói con bé lại

__”mày muốn gặp mẹ mày thì xuống diêm vương mà gặp.haha” tên đó nói với Vân

HAHA..... NÉM NÓ XUỐNG TRƯỚC ĐI.....XONG VIỆC CHÚNG TA SẼ CÓ TIỀN.....HAHA.... tên đàn ông bắt Xu lên tiếng

__”huhu...xin....tha.....cho....cháu.....đi.....mà.....xin.....mấy chú.....”Vân khóc và nài nỉ bọn chúng

__”Xin...chú tha cho....cháu....chị oi..cứu em.....ba mẹ oi.....?”

__”THẢ EM TÔI RA...” Xu hét lên ”XIN HÃY THA CHO NÓ....HÃY GIẾT TÔI.....HÚC....GIẾT TÔI...HÚC HÚC” Xu khóc lớn nhìn đứa em của mình đang đứng trước 1 con suối lớn, nước chảy rất mạnh

__”2 đứa bây đều sẽ chết, ko cần phải giành đâu, haha”

__”xin lỗi. do mày sinh nhầm vào gia đình này thôi. Vĩnh biệt”, vừa nói dứt câu hấn ta đẩy con bé xuống con suối

__”chị oi.....Âm.....” con bé chỉ kêu 1 tiếng như vậy và biến mất trong dòng nước, dòng nước ghệt ngã, dòng nước của sự chia ly

__”KO! KO ĐƯỢC.....VÂN.....KO.....”Xu hét to, sau đó Xu đã ngất

__”giờ xử nó nữa là xong” người đàn ông tháo dây trói ra định ném Xu xuống suối luôn nhưng ko ngờ

__”dừng lại mau” 1 tốp người chạy đến, dẫn đầu là ba của An. 2 tên đó thấy liền bỏ Xu lại chạy đi thật nhanh, Ba An cho người lưng sọt khắp con suối đó để tìm Vân nhưng ko thể nào thấy được, ông đành bế Xu về nhà. Khi tỉnh dậy Xu thấy mình đang nằm trên giường nhưng bên cạnh lại ko có Vân, Chỉ thấy An đang ngồi cạnh với ba AN

__”bạn ấy tỉnh rồi ba ơ” An gọi ba

__”cháu thấy sao rồi” ba An hỏi

__”Vân đâu...Vân đâu rồi” Xu lấy 2 bàn tay nhỏ bé của mình nắm lấy vai của ba An, ông ấy cúi mặt

__”VÂN ĐÂU RỒI.....” Xu hét lên, bây giờ 2 hàng lệ của cô bé đã rơi

__”con bình tĩnh đi, nghe chú nói” Ba AN

“em cháu rơi xuống suối và mất tích rồi”

__”ko. Ko thể nào,ko thể nào” XU dường như ko tin vào tai mình

__”cháu hãy bình tĩnh, phải sống thật tốt, đừng để ba mẹ cháu phải thất vọng” Ba AN

__”ba....mẹ.....”Xu lặp lại

“ba mẹ cháu đâu” câu hỏi của Xu đã làm cho tim ba An thất lại, bây giờ phải làm sao? Nói sự thật, nhưng đối với đứa trẻ 8 tuổi nó có thể chịu đựng được ko? Chỉ trong vài ngày mà gia đình nó tan vỡ hoàn toàn? Ba An ko biết phải làm sao nữa

“ba mẹ cháu đâu. Ba mẹ có biết VÂn mất tích ko?” Xu hỏi lại

__”ba mẹ cháu.....” ba An ngập ngừng

__”ba mẹ cháu đâu, có chuyện gì đã xảy ra?” câu hỏi dường như ko còn là của đứa trẻ 8t nữa, mặt Xu nghiêm túc lạ lùng, có phải Xu đã dần hiểu ra mọi chuyện hay chăng?

__”Tuyệt!con hãy bình tĩnh nghe chú nói”, Xu vẫn ko có phản ứng gì, ba An nói tiếp

“ba mẹ cháu đã mất” Xu nghe mà như tiếng sét ngang tai, nhưng vẫn ko phản ứng gì, tại sao Xu lại ko nói là: chú nói dối,hay đại khái là ko tin vào lời nói của ba AN. Sao Xu lại im lặng như vậy chứ

__”tuyệt.....tuyệt.....cháu.....”

__”cháu ko sao. Ai đã làm hại gia đình cháu” Xu hỏi lại ba AN, ông ấy thật quá bất ngờ với thái độ của Xu, sao Xu ko khóc, ngược lại cô bé hỏi như thế

“cảnh sát đang điều tra. Nhưng ngày mai cháu sẽ sang Mỹ với chú, được ko cháu?”>

Nghe ba An nói Xu chỉ gật đầu rồi lại nằm xuống giường. ngày mai cũng đến, ngày Xu rời khỏi VN,nơi có đầy niềm vui của Xu nhưng cũng là nơi khởi đầu nỗi buồn mất mát của Xu. Và cũng từ lúc sang Mỹ, Xu dường như trở thành 1 người khác, cô bé ko còn hồn nhiên như tuổi của cô ấy nữa, đôi lúc ngủ Xu có rơi những giọt nước mắt, nhưng chỉ có AN là nhìn thấy thôi>, đối với An, và ba AN thì Xu vẫn giữ thái độ vui vẻ, và cũng từ lúc đó, Xu bắt đầu học võ, bắt đầu lao vào việc học kiến thức, An cũng học cùng với Xu, nhưng có nhiều điều mà Xu làm AN vẫn ko biết được, từ năm 14tuổi Xu xin phép ba AN được dọn ra ở riêng.(nhưng cũng thường xuyên về thăm An và ba lắm nha),năm này có rất nhiều sự kiện xảy ra nha: công ty của AN và Xu được thành lập ,cùng năm này An và Xu thành lập bang star luôn đó và.....

Còn về việc sao 2 người họ lại quen được Long thì tğ phải kể cho nghe nè. Khi mới qua Mỹ, Xu và An cùng nhau đi học thì tình cờ vào 1 ngày trời xanh gió mát nào đó, 2 cô nàng đang đi thì

__”ê sao mập giữ vậy này? Bộ mà là heo hả?....ha/.....ha.....ha” cả đám đang bao vây 1 người nào đó

__”mấy bạn cho tui đi” thằng con trai có vẻ rụt rè

__”heo đi bằng 4 chân. Mày hãy đi bằng 4 chân ra khỏi con đường này, tui tao sẽ tha cho...ha.....ha.....”

__”mấy bạn cho tui đi đi mà.....”thằng bé nài nỉ và cố gấn bước đi nhưng bị bọn chúng chặn lại

__”ờ. Thì mày cứ đi, đi bằng 4 chân ấy.ha.....ha.....”

Bây giờ thằng bé sợ lắm, mặt tái xanh, nó định quỳ xuống, làm theo lời tui kia nhưng

__”mấy bạn quá đáng lắm” AN từ đằng sau đi tới, bên cạnh là XU

__”ô. 2 bạn xinh gái” 1 thằng trong đó lên tiếng

__”sao mấy bạn ý đồng ăn hiếp yếu vậy chứ” An

__”thằng này khó ưa lắm bạn ơi, tui này chỉ muốn dạy nó bài học thôi” thằng khác lên tiếng

__”tui thấy các bạn mới khó ưa đó” AN

__”bạn nói gì, nói lại coi”

__”tui nói mấy bạn khó ưa đó” AN

__”mày thằng bây xừ con nhỏ này luôn” thằng đó ra hiệu, bây giờ tui con trai bao vây lấy XU và AN

__”2 bạn chạy đi, đừng lo cho mình mà” thằng bé nói với AN và Xu, rồi nói với đám kia

“mấy bạn đừng đánh 2 bạn ấy, để mình làm theo lời mấy bạn nè”

__”bạn hèn lắm” bây giờ XU mới lên tiếng, nghe XU nói mà thằng bé sững người “hèn ư”??? Nói rồi XU lau vào quánh bọn chúng, tuy lúc này chưa biết võ nhiều nhưng An và XU hợp lại cũng đủ hạ gục bọn nhóc đó, bọn chúng bỏ chạy, bỏ lại 3 đứa, lúc này AN và Xu thấy mệt lắm, tay còn bị trầy nữa chứ

__”2 bạn có sao ko?” thằng bé

__”giờ này trăng sao gì đâu” AN cười đáp lại

_”cháy máu rồi kia” Thăng bé nhăn mặt

_”bạn phải con trai ko vậy? có vậy mà cũng sợ” AN

_”mình....mình....”

_”mà bạn tên gì vậy?” AN

_”mình tên Long”

_”Long, tên đẹp á, mà sao lại bị bọn chúng đánh vậy” An

_”mấy bạn đó nói mình giống heo”

An nhìn Long 1 lát rồi

“ờ, cậu trong cũng khá mũm mĩm đấy chứ.hihi”. nghe AN nói là Long chỉ đứng gầy đầu

_”mình về thôi An” Xu

_”uk. Thui mình về.bibi Long nha” AN nói rồi bỏ đi

_”ề...mà khoan đã.....2 bạn tên gì vậy” Long nói theo nhưng AN và Xu đã đi mất tiêu rồi

Từ lúc gặp 2 cô bé, Long về nhà ngắm nghĩ lại chuyện vừa xảy ra, lời Xu nói, 'con trai như mình có vô dụng ko ta?', chỉ biết ăn, ngủ, học mà thôi?' suy nghĩ mấy ngày liền Long quyết định xin ba mẹ đi học võ, và tình cờ thay, trong lớp học võ Long đã gặp lại Xu và An, rồi dần dần thân hơn, Long chuyển trường học cùng tụi nó, thế là cả 3 đi đâu cũng có nhau, lúc đó chẳng còn ai dám ức hiếp Long nữa, Long cũng ko còn nút nhát nữa, tướng tá thì bảnh bao hơn và trở thành hotboy trong trường, AN và Xu thì luôn chiếm vị trí hotgirl, chỉ vài năm sau 3 đứa đều tốt nghiệp ở cái tuổi 14, gia đình Long muốn Long tiếp quản công ty nhưng vì ham vui nên Long xin An và Xu vào bang star, và anh chàng còn phụ giúp công ty của 2 đứa, chỉ sau 1 năm công ty đã đứng thứ 5 tg ..vân...vân...vân...vân...vân..... như thế đấy, tình bạn là thế đấy, đơn giản bình dị, AN cũng kể hoàn cảnh của XU cho Long nghe, vì vậy Long và AN rất muốn bảo vệ XU ko muốn ai làm tổn hại đến XU nữa, tuổi thơ đã đầy bất hạnh rồi. thôi biết nhiều đó thôi. Từ từ biết nữa nha>>>>

ở trên mình nói tới đâu rồi ta, hình như tới cảnh An đang nói chuyện với Long phải ko.

AN bỏ Long ở lại dưới lầu, cô nàng đi thẳng lên phòng, hôm nay An cảm thấy thật khó chịu mà

Reng.....reng.....rung..... tiếng chuông điện thoại của Long vang lên

_”tui nghe” Long

_”hó sao rồi” Xu

_”u. về nhà rồi, lên phòng luôn rồi”

_”ông có làm như lời tui ko?”

_”tui đem hết hành lý tới đây rồi nè”

_”tốt. ngày mai lại có việc nữa đấy”

_”mà bà đang ở đâu, làm gì mà ẩn hiện như ma vậy hả?”

_”tui có việc mà. Rồi mọi người sẽ biết”

_”tui ko biết bà đang làm gì, nhưng phải cẩn thận nha, tui và An lo cho bà lắm”

_”ờ. Tui biết mà. Thôi tui có việc, tui liên lạc ông sau”

_”ừ”

Tút.....tút.....tút.....

Long tắt điện thoại rồi lắc đầu, chẳng biết con bạn đang định làm gì, còn về An nữa, bây giờ Long phải làm sao đây

Tại 1 căn phòng

_”chúng ta sắp có nhiệm vụ rồi đó” Trần

__”nhiệm vụ gì?” chị Lan lên tiếng(1 trong những người trong nhóm của Trân đó, có xuất hiện 1 lần nhớ ko mọi người)

__”ngày mai có lô hàng cấp bách, chúng ta phải hoàn thành thật tốt, vì lần trước đã thất bại rồi” Trân

__”lần này có bao nhiêu người thực hiện nhiệm vụ” Lan

__”nhóm của ta là 20 người, và cô chủ sẽ cử thêm người của cô ấy nữa” Trân

__”cô chủ có thực hiện nhiệm vụ lần này ko?” Lan

__”có đó chị” Trân

__”lần trước, nghe nói lô hàng bị bọn cộm tóc gọn, và lần đó người được giao nhiệm vụ vận chuyển cũng biến mất đó” Lan nhìn Trân lo lắng

__”em cũng nghe nói. Nhưng ko sao đâu chị ơi. Lỡ có chuyện gì xảy ra, mọi người phải biết lo cho bản thân. Hiểu ko?” Trân nhìn mọi người trong nhóm

Mọi người nhìn Trân rồi gật đầu đồng ý.

Ờ hé, mình quên Anh với Ken mất rồi. quay thời gian lại cái nha

__”cảm ơn cậu nha” Anh

__”sao lại cậu nữa rồi”

__”giờ hết giá trị lợi dụng phải kêu cậu chứ sao.hehe” Anh mở cửa xe, chào Ken và cười 1 nụ cười rất tươi rồi chạy vào nhà, để lại chàng ta với gương mặt cứng đờ.... Sao vài phút Ken cũng tỉnh mộng, anh chàng cười nhẹ 1 cái rồi lấy xe đi mất. có phải khi gặp người mình thích thì cảm giác là như thế chẳng????

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

Bây giờ tới ai đây. À, Kiệt. đứng rồi, anh chàng về trước nè, ko biết định đi đâu đây, sau khi lấy xe ra về, Kiệt ko về nhà mà chạy thẳng đến bệnh T, bệnh viện mà lúc trước Kiệt gặp XU ở đây nè, , kiệt chạy thẳng vào phòng viện trưởng của bệnh viện

__”chào bác” Kiệt lễ phép, 1 người đàn khoảng 50t nhìn thấy Kiệt liền nở nụ cười dịu dàng

__”Kiệt. sao hôm nay cháu đến đây?”

__”ạ. cháu có chuyện muốn hỏi bác?”

__”chuyện gì? Cháu nói đi”

__”cháu muốn hỏi bác về 1 người”

__”ai vậy”

__”nguyên tuyết như ngọc. cô ấy làm ở đây nè bác”

__”à! Là con bé à. Mà sao cháu muốn biết về nó”

__”tại ...tại cháu chỉ muốn tìm hiểu thôi ạ” Kiệt gãi đầu

Ông viện trưởng thấy thái độ của Kiệt mà bật cười

__”đừng nói cháu thích con bé nha”

__”ạ.....ạ.....đâu có” Kiệt ấp úng

—”uk, ko có thì thôi làm gì phải đổ mặt vậy” nghe ông viện trưởng nói mà Kiệt lấy 2 tay sờ mặt mình

—”haha. Bác đùa đó”. Kiệt ngừng sờ nữa, gương mặt biến sắc như người vừa bị bắt quả tan khi làm chuyện xấu vậy đó

—”ko đùa nữa. cháu muốn biết gì về con bé”

—”cô ấy làm gì ở đây vậy bác”

—”ờ, con bé làm đủ việc hết, khi bệnh viện thiếu người thì bác kêu nó đến phụ thôi”

—”cái gì cũng làm được hả?” Kiệt ngạc nhiên

—”ờ”

—”nhưng đây là bệnh viện mà, cô ấy làm gì được?”

—”haha. Con ko biết gì về con bé rồi đó”

—”là sao? Cháu ko hiểu” Kiệt nhìn ông viện trưởng

—”nếu so ra trình độ y học của nó hơn cả bác đấy.”

—”há?” Kiệt há to miệng, mắt thì mở hết cỡ

—”haha. Cháu làm gì vậy?” ông thấy thái độ của Kiệt mà bật cười lần nữa, giờ Kiệt mới lấy lại bình tĩnh

—”cô ấy chỉ mới 17 tuổi thôi mà” Kiệt dường như chưa tin vào những gì mình nghe

—”ờ. Thì 17 tuổi, rồi sao?”

—”thì với tuổi đó làm sao có thể.....”

—”có thể đó cháu”

—”nhưng sao bác lại quen cô ấy, và hình như còn hiểu rất rõ về cô ấy?”

—”u, bác biết con bé.”

—”bác có thể nói rõ về cô ấy cho cháu biết ko”

—”nhưng sao cháu lại muốn biết về con bé?”

—”cháu....tại cháu hiếu kỳ thôi”

—”nếu như thế thì cháu nên dừng tại đây đi”

—”tại sao chứ?” Kiệt ko hiểu ý của ông viện trưởng

—”bởi vì con bé ko cho bác tiết lộ về con bé, nãy giờ bác đã nói quá nhiều thì phải”

Kiệt suy nghĩ 1 hồi lâu rồi lên tiếng

—”nếu cháu nói cháu thích cô ấy, bác có đồng ý nói chuyện của cô ấy cho cháu biết ko?”

Ông viện trưởng nghe Kiệt nói mà nhìn Kiệt ko chớp mắt

—”cháu nói thật” Kiệt khẳng định 1 lần nữa

—”cháu biết gì về con bé rồi?” bây giờ ông viện trưởng mới hỏi

—”cháu chỉ biết cô ấy ko đơn giản như hồ sơ cháu đã điều tra và.....”

—”và gì.....”

—”và hình dạng hiện tại ko phải là bộ mặt thật của cô ấy”

—”cháu biết cũng khá nhiều đấy”

__”vậy bác có thể cho cháu biết về cô ấy ko?”

__”thật sự mục đích của cháu là gì? Cháu tò mò, hiếu kỳ về con bé hay do cháu biết về bề ngoài của con bé?” nghe những câu hỏi của ông viện trưởng mà Kiệt ko nói gì, ‘có thật là bác ấy nói đúng,có phải do hiếu kỳ,dù ko thấy rõ khuôn mặt nhưng nhìn là biết 1 mỹ nữ,như vậy.....’nhưng rồi suy nghĩ đó cũng bị Kiệt đánh tan mất

__”ko! Cháu thấy mến cô ấy trước khi cháu biết thân phận cô ấy”

“thật ra cháu chỉ mới biết thân phận cô ấy vào tối hôm qua thôi”>

__”ờ, bác tin cháu. Bác sẽ nói cho cháu những gì bác biết về con bé”

“Con bé là con của người bạn xấu số của bác, bác gặp lại con bé khi nó được 14t ,lúc đó bác đi sang Mỹ tham gia chương trình giao lưu kinh nghiệm trong ngành thời, lúc đó bác cũng chưa nhận ra nó, cho tới khi người chủ trì chương trình giới thiệu học trò của ông ấy cho bác biết, khi hỏi ra tên thì bác thấy cái tên rất quen, sau 1 hồi lâu suy nghĩ bác mới nhớ ra và bác đã lại gần tiếp cận hỏi thăm rồi bác mới dám khẳng định đó là con của bạn bác”

__”rồi sao nữa bác”

__”sau đó, bác thường xuyên liên lạc với con bé hơn, 1 phần bác muốn lo cho nó, 1 phần 2 bác cháu cũng thảo luận về y học, con bé rất giỏi,nhưng nó lại ko muốn ra mặt nên ko ai biết về danh tính con bé, thầy của con bé cũng đành chịu, con bé bảo chế rất nhiều loại thuốc, giúp ích cho việc trị các căn bệnh lạ nữa.”

__”cháu muốn biết rõ hơn về gia đình của cô ấy”

__”bác chỉ biết ba mẹ con bé mất lúc nó 8t, lúc ấy bác đang tu nghiệp ở nước ngoài nên ko có mặt trong sự cố năm đó, lúc đầu cảnh sát điều tra nói là do có người hại,nhưng sau đó lại kết luận là do tai nạn, nó có đứa em gái,nhưng nghe đâu cũng mất vào năm đó.” Kiệt nghe mà cảm thấy thương Xu nhiều hơn, có lẽ lúc đó Xu đau lòng lắm, và bây giờ thì sao, Xu có cô đơn chẳng, những chuyện ngày xưa Xu đã quên hết hay chưa, Kiệt chẳng hiểu gì về Xu cả, Kiệt rất muốn che chở bảo vệ Xu, muốn là người được Xu chia sẻ những cảm xúc, những nỗi niềm, là người sẽ mang đến hạnh phúc cho Xu suốt đời, nhưng đó có trở thành sự thật , khi 2 đứa vẫn chưa thật sự tiếp xúc nhiều, chưa thật sự hiểu nhau, rồi việc đính hôn của Kiệt với Thủy, có quá nhiều trở ngại, 2 người rồi có đến được với ko? Đó còn là 1 câu hỏi mà chưa có câu trả lời

__”vậy bác biết cô ấy về đây làm gì ko?”

__”chuyện này thì bác ko rõ”

__”ạ! cảm ơn bác nhiều. mà bác đừng nói với cô ấy là cháu đến đây hỏi thăm nha”

__”uk”

Nói rồi Kiệt chào ông viện trưởng , ra về mà Kiệt cứ suy nghĩ đến những lời của viện trưởng>, ‘thật ra em là người như thế nào đây hả?và em đã chịu bao nhiêu đau khổ rồi hả??’

7h tối

Tại nhà Xu

__”chị đi đâu về vậy” Thành lên tiếng khi thấy Xu bước vào nhà, bên cạnh Thành có My và Minh đang ngồi trên ghế

__”u, chị có việc, chút nữa 2 đứa lên phòng chị 1 chút” Xu nhìn Thành, rồi quay qua nói với My_”em thấy khoẻ ko? Có uống thuốc ko?”

__”có chị, hôm nay nữa em hết thuốc rồi, em khỏi uống nữa phải ko chị” My

__”ko. Mai chị sẽ đưa thêm thuốc, cứ uống thêm đi”

__”nhưng mà.....”

__”thôi chị lên phòng đây” Xu đi thẳng lên phòng, Thành và Minh biết rằng chắc lại sắp có nhiệm vụ nữa rồi, nhưng cũng thương cho Xu, cô nàng có quá nhiều việc phải xử lý, nhưng lại lo cho My nữa, thuốc đó chỉ có Xu mới có, như vậy sức khoẻ của Xu càng ngày càng xấu hơn cho mà xem.

/

__”có việc gì vậy chị” Minh lên tiếng khi 2 đứa đã yên vị

__”ngày mai bọn chúng sẽ cho cập bến 2 lô vũ khí nữa” Xu

__”chị muốn tụi em ra mặt à” Thành

__”đúng vậy, 2 đứa hãy giúp con An, Long và cả Nhi nữa”

_”nhưng em thấy họ đâu cần tụi em ra mặt đâu” Minh

_”nếu như trước thì ko cần 2 đứa nhưng hiện nay phải cần 2 đứa”

_”sao vậy chị?” Minh

_”chị chỉ dự đoán thôi. Chưa chắc lắm. nhưng ngày mai 2 đứa phải đi, và phải để ý đến con AN”

_”sao lại để ý chị ấy chứ” Thành

_”chị muốn 2 đứa phải bảo vệ nó”

_”chị An đâu cần bọn em bảo vệ” Thành

_”thì chị chỉ dự đoán thôi, 2 đứa liên lạc 5 đứa kia phụ giúp luôn nha”

_”dạ, tụi em biết rồi” Thành

_”ừ, bây giờ 2 đứa ra ngoài đi. Nhớ ko được nói cho nhóc My biết nha” Xu nói và nhìn Thành

_”rồi,,rồi...em biết mà”

Thế là cả 2 đứa ra khỏi phòng

_”alo tao nghe”

_”mày thấy sao rồi”

_”ờ. Tao ko sao rồi”

_”ừ. mai tao muốn mày với Long đi giúp Nhĩ”

_”giúp chuyện gì”

_”ngày mai lại có 2 lô vũ khí được cập bến nữa”

_”uk, mà địa điểm ở đâu vậy”

_”tại cảng N, 8h sáng mai”

_”ừ.tao biết rồi, để tao nói ông Long, mà mai mày tới ko?”

_”tao chưa biết, nhưng ngày mai có Thành, Minh và đám bạn tụi nó sẽ giúp đỡ tụi bây đó”

_”ừ”

_”mà nè!”

_”gì hả?”

_”mày có cảm giác gì với ông Khoa ko? Tao thấy Khoa có tình cảm với mày đó, Khoa cũng tốt mà”

_.....

_”alo! Mày nghe tao nói gì ko?” XU

_”ừ. Nghe”

_”mày trả lời đi chứ”

_”cảm giác gì đâu”

_”mày đừng dối lòng nha”

_”dối gì mà dối, thôi tao mệt rồi. mai gặp”

_”ừ. vậy mày nghỉ đi, nhưng mày hãy suy nghĩ những gì tao nói, và những việc đã xảy ra với mày”

__”ừ”

Tút.....tút.....

Cuộc nói chuyện kết thúc, An thật sự đang suy nghĩ về những việc đã xảy ra với mình, bây giờ An có thể nhìn vào sự thật hay chưa, hay hình bóng ấy vẫn còn đọng lại trong lòng An?????????

__”cháu nghe”

__.....

__”cháu biết rồi. cháu đã sắp xếp hết rồi”

__.....

__”họ lại giúp chúng ta nữa à”

__”.....

__”cháu biết rồi”

Tút.....tút.....

Đây là cuộc nói chuyện của Nhi với cấp trên

/

/

__”cô chuẩn bị xong chưa”

__”tất cả đã xong,thưa cô chủ”

__”u.lần này ko được thất bại, nếu ko...cô biết chuyện gì rồi chứ”

__”tôi biết. tôi sẽ cố gắng hết sức”

__”tốt” cô gái nói rồi bỏ ra ngoài, đây là cuộc đối thoại của Trân với cô chủ

/

/

Tại 1 căn phòng khác

__”chuẩn bị xong chưa”

__”dạ xong”

__”tốt, nếu mọi chuyện trôi chảy thì ko cần ra mặt, nhưng nếu thất bại phải khử toàn bộ”

__”rõ”

Xong, hết ngày hôm nay rồi, chúng ta đợi ngày mai thôi!!!!!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18

Chủ nhật

Buổi sáng hôm nay ko được đẹp trời cho lắm, ánh nắng yếu ớt, đôi lúc lại có những đám mây đen che phủ.

7h sáng

Hôm nay là ngày có nhiều sự chuyển biến, và có nhiều việc ko ngờ đến. ....

__”alo.em nghe”

__”chị có việc, chút 2 đũa nhớ đến đúng giờ nha”

__”tụi em biết rồi”

Tút,.....tút.....

Mới sáng sớm Xu đã đi ra ngoài,cô nàng ko biết có dự định gì nữa đây

/

/

__”mọi chuyện đã bố trí xong,thưa đội trưởng”

__”tốt, ko được như lần trước nữa, rõ ko” Nhi nghiêm giọng, vì lần trước có người cãi lời Nhi mà làm cho nhiều người trong đội phải bị thương

__”rõ”

__”anh làm việc của anh đi”

Nhi ra lệnh, người đó đi vào vị trí của mình

__”chào!” Long tiến đến nói với Nhi,bên cạnh có AN

__”2 người đến rồi à” Nhi

__”dường như đội trưởng ko ngạc nhiên khi thấy tụi này nhỉ?” Long

__”quen rồi” Nhi

__”1 lát nữa sẽ có nhóm người của Thành và Minh đến nữa” AN

__”sao lần này lại tập trung nhiều cao thủ vậy.” Nhi

__”đó là ý con Xu, chắc phải có việc gì nó mới làm vậy” AN

__”u. mọi người phải cẩn thận nha” Nhi

__”u, cậu cũng vậy nha. tụi này sẽ ở gần đây, nếu có gì tụi này sẽ ra mặt” AN

__”ừ” Nhi

Thế là AN cùng Long tìm 1 chỗ khác để ẩn náo, họ chỉ đóng vai phụ thôi, bởi vì đây là nhiệm vụ của Nhi mà

/

__”cô chủ” Trần cuối đầu chào

__”ừ. Mọi việc vẫn tốt chứ”

__”vẫn tốt thưa cô” Trần

__”ừ. Cứ làm theo kế hoạch đi”

__”dạ”

/

/

__”mấy giờ rồi”

__”7h50 rồi”

__”ừ! Vậy chúng ta cứ quan sát tiếp tục đi”

__”mà nè. Sao hôm nay chị XU lại muốn tui em ra mặt vậy?”

__”chắc chị ấy có lý do riêng, nhớ là phải bảo vệ chị AN đó nha”

__”chị An đâu cần tui em bảo vệ????”

__”thì chị Xu bảo vậy cứ nghe vậy, biết sao giờ”

__”tui em biết rồi”

Đó là cuộc nói chuyện của Thành Minh và 5 người con trai, họ cũng ở xung quanh đó, ko lộ diện, nhưng sao lại bảo vệ An cơ chứ??????

Beng.....beng.....8h đã đến

Tại cảng thật sự có 1 con tàu đã cập bến, nhưng sao lại ko thấy có người ra vận chuyển hàng vậy chứ, Nhi và mọi người đợi khoảng 10phút thì cũng có người chạy xe tới, là 1 người con trai, đi theo sau còn có khoảng 10người khác nữa, sau lần này đơn giản quá vậy chứ, Nhi có vẻ nghi ngờ

__”bây giờ làm sao. Đội trưởng?”

__”đợi 1 lát nữa xem sao?”

__”rõ”

Ngồi đợi khoảng 10 phút nữa nhưng chẳng thấy có người nào đến nữa, những người lúc nãy dưới sự chỉ huy của người con trai đang bốc hàng lên xe

__”bây giờ sao đây đội trưởng”

__”xung quanh đây chẳng có tính hiệu là có mai phục gì cả? sao lại như vậy chứ”

__”bây giờ chúng ta có ra ko?”

__”anh cho khoảng 20người đi theo dõi đám người này,xem họ đem hàng đi đâu, nếu thấy khả nghi hãy liên lạc với tôi rồi hành động”

__”rõ”

Thế là người đàn ông làm theo lời Nhi. Nhưng hôm nay Nhi cảm thấy rất lạ, ko lẽ nguồn tin báo về là sai hay sao?, đối với lô hàng quan trọng như thế thì làm sao bọn chúng có thể dễ dàng để lộ tin mật khác lần trước đã thất bại 1 lần thì lần này bọn chúng phải rút kinh nghiệm chứ. Ko chỉ Nhi mà An và Long cũng có cảm giác sắp xảy ra chuyện gì, cảm giác bất an đang lấn chiếm. bầu trời bây giờ bắt đầu u ám hơn, đôi lúc có những án mây đen che khuất ông mặt trời đáng kính nhưng rồi lại có những cơn gió thổi tan những án mây đó để giành lại sự tự do cho mặt trời.

Bây giờ là 8h40, lô hàng toàn bộ đã được chuyển lên xe, và chiếc xe bắt đầu lăn bánh, người của đội điều tra làm theo lời Nhi là bám sát theo chiếc xe đó. Nhi thì vẫn còn ở đây, bởi vì Nhi nghĩ chắc bọn chúng muốn dùng cách ”điệu hổ ly sơn”, muốn Nhi mắc bẫy.

Chiếc xe chờ hàng đi trên đường nhưng chúng ko cho xe chạy đúng 1 hướng nào cả, rẽ đủ các hướng, rồi có khi lại vòng lại chỗ đã đi qua rồi, người trong đội điều tra cảm thấy nghi ngờ nên lập tức báo cáo cho Nhi

__”báo cáo. Chưa xác định được điểm dừng của chiếc xe, chúng cứ cho xe chạy mãi”

__”bây giờ các anh đang ở đâu”

__”chúng tôi đang chạy về hướng của khu rừng ở ngoại ô”

__”các anh cứ theo dõi, tôi sẽ đến ngay”

__”rõ”

Nói rồi Nhi định lên xe chạy tới chỗ mà người đồng nghiệp báo cáo thì

__”cậu tính đi đâu vậy” An từ xa thấy Nhi định rời vị trí nên lại hỏi

__”tôi muốn đến khu rừng ngoại ô, theo báo cáo thì chúng có thể sẽ đưa hàng về đó”

__”cậu có chắc ko?” An

__”ko? Nhưng phải thử. ở đó chỉ có 20 đồng chí thôi” Nhi

“tôi vẫn để người ở lại đây để canh chừng”

__”vậy cũng tốt” AN nói với Nhi rồi quay qua nói với Long

“ông đi với Nhi đi”

__”ko cần đâu” Nhi

__”cần chứ, nếu đó là cái bẫy thì sao? ở đây để tôi lo” An

__”vậy nhờ cậu” Nhi

__”rồi. cẩn thận đấy”

Nói xong, Nhi và Long cùng lên xe đi đến khu rừng ở ngoại ô, An vẫn tiếp tục ở đây thực hiện nhiệm vụ thay Nhi

/

/

Tại khu rừng ngoại ô, trên chiếc xe chờ hàng

__”bọn chúng sa bẫy rồi anh2”

__”ừ. Chạy 1 lát nữa, đợi chỉ huy bọn chúng đến luôn”

__”dạ”

Cứ thế chiếc xe tiếp tục chạy dòng dòng, bọn người trong đội điều tra vẫn theo dõi ko rời

__”đội trưởng đến rồi à”

Nhi cho chạy xe gần lại xe với đồng đội

__”bọn chúng sao rồi?” Nhi

__”vẫn chạy. ơ. Bọn chúng dừng lại rồi kìa”

Bây giờ bọn chúng cho xe dừng lại trước 1 khu nhà hoang, chúng bắt đầu chuyển hàng xuống xe

__”hành động thôi” Nhi ra lệnh

__”đứng yên. Chúng tôi là.....” 1 người trong đội của AN lên tiếng

__”là đội điều tra” 1 thằng con trai lên tiếng, Nhi rất ngạc nhiên

“các người muốn kiểm tra hàng ko?” người đó tiếp tục

“cứ kiểm tự nhiên” hấn ta cười 1 cách đắc thắng

Nhi ra hiệu cho người của mình bước lên kiểm hàng nhưng nào ngờ đó chỉ là những chiếc bình cổ, ko có dấu vết nào của vũ khí, hay là hàng cấm gì cả

__”bây giờ đội trưởng thấy sao?” hấn ta hỏi Nhi

__”xin lỗi đã phiền các anh” Nhi

“rút thôi”

__”đâu dễ dàng như vậy đội trưởng đáng kính của tôi..”hấn ta nói và rồi

ĐOÀN.....Đoàn.....Đoàn.....

/

/

Tại cảng

An vẫn đang thay vào vị trí của Nhi, và quả đúng như dự đoán, bây giờ lại có thêm 1 chiếc tàu khác đang cập bến

__”Mọi người cứ ở yên vị trí cũ” AN ra lệnh cho đồng đội của Nhi

__”rõ” 1 người đàn ông được Nhi giao phó nhiệm vụ phải làm theo lời An lên tiếng(mình tạm gọi anh Gia nha)

Lần này cũng có 1 nhóm người chạy 2 chiếc xe tải cỡ lớn đến, bước xuống xe là 1 chàng trai khôi ngô tuấn tú, theo sau đó là khoảng 10 người nữa

__”bây giờ sao đây thưa đội trưởng” Gia

__.....

__”chúng ta có hành động ko?” anh Gia hỏi An lại 1 lần nữa khi thấy AN cứ nhìn vào người con trai ko rời mắt

__”đội bọn chúng đưa hàng lên xe rồi chúng ta hành động” AN

__”rõ”

Thế là 20phút sau, (tức khoảng 9h30),hàng đã chất hết lên xe

__”hành động” AN ra lệnh

__”rõ” anh Gia nghe theo và ra hiệu cho các đồng nghiệp tiến đến bao vây bọn người kia, An và anh Gia cũng tiến lại chỗ chiếc xe hàng đang đậu

__”chúng tôi là.....” Anh Gia đang nói thì bị người con trai cắt ngang

__”đội điều tra à” hắn ta cười 1 cách khinh bỉ rồi nói tiếp

“các người muốn kiểm tra hàng của chúng tôi sao?”

__”phải” Anh Gia

__”các anh dựa vào đâu mà kiểm tra hàng của chúng tôi?”

__”chúng tôi nghi ngờ trên xe đang chứa các loại vũ khí nguy hiểm. mong anh hãy hợp tác với chúng tôi” anh Gia

__”chúng tôi toàn là kinh doanh đồ gốm sứ, các anh lỡ làm vỡ hay làm hư hại đến hàng của chúng tôi thì sao? Các anh có bồi thường nổi cho chúng tôi với số lượng nhỏ nhất của các anh ko?”

__”đây là lệnh, mong các anh hợp tác, đừng để chúng tôi phải ra tay” anh Gia

__”được thôi. ồ. Ai thế này, ko phải bang chủ của star sao? Hôm nay lại đổi ngành rồi à” Hắn ta nhìn An và cười, 1 nụ cười chứa đầy sự khinh bỉ

__”tôi cũng ko ngờ gặp anh trong hoàn cảnh này đây. BUI...QUỐC...HUY” An nhấn mạnh từng chữ tên của người con trai

__”haha. Em vẫn còn nhớ tên anh sao, à mà khoan, chúng ta học cùng lớp mà, sao lại ko nhớ, đúng ko? Huống chi chúng ta cũng từng.....”

__”ANH IM ĐI” An hét lên

__”haha, làm gì em phải phản ứng như thế, ko phải em rất yêu anh sao, sao lại nạt anh như vậy” Huy nói mà cười nửa miệng

__”các anh kiểm chiếc xe này ngay” An ra lệnh cho anh Gia

__”khoan đã. Anh tưởng hôm nay anh phải xử bọn cộm, nhưng ko ngờ lại có em nữa, xin lỗi người đẹp” nói rồi Huy vỗ tay 2 cái xung quanh hàng trăm tên khác xuất hiện với vẻ mặt bặm trợn, trên tay cầm dao, côn, 1 số có cả súng, bao vây lấy bọn người của AN.

__”xử hết bọn cộm này cho tao” Huy ra lệnh, bọn đàn em nhào tới đánh quyết liệt, bọn chúng ko dám dùng súng vì sợ sẽ làm kinh động đến mọi người gần đó, nhất là sự phát giác của cảnh sát khu vực

Cùng thời điểm mọi việc đang diễn ra tại cảng thì đúng 9h30, ở 1 nhà hàng sang trọng

__”chào ông bà! Mời ông bà ngồi!” ông Tuấn vui vẻ khi thấy cha mẹ Kiệt bước vào

__”chào anh Trần” ông Trương lịch sự

Ông Tuấn liền ra hiệu cho phục vụ đem thức ăn lên, thế là 1 bàn tiệc với đủ các món đặc giá được bày trên bàn

__”mời anh chị” ông Tuấn tận tay rót 2 ly rượu cho ba mẹ Kiệt

__”được rồi, anh đừng khách sáo như thế” bà Trương

__”ko sao. Việc nên làm mà” ông Tuấn

__”hôm nay, tôi mời anh chị đến đây trước là muốn anh chị dùng với tôi bữa cơm, sau là tôi muốn bàn bạc về việc đính hôn của 2 trẻ” ông Tuấn nói từ tốn

__”ồ. Anh ko nói thì tôi cũng định một ngày nào đó hẹn anh ra để nói đến chuyện này đây” ông Trương cười đáp

__”vậy sao.hàh.chúng ta thật là hợp ý đó chứ” ông Tuấn vui vẻ

__”chúng tôi cũng muốn 2 đứa đính hôn sớm hơn dự định, anh thấy thế nào?” Ông Trương

__”được, tôi cũng có ý như anh vậy đó” ông Tuấn

__”vậy chúng ta quyết định tuần sau cho chúng nó đính hôn được ko anh” ông Trương

__”như vậy có gấp quá ko anh” Bà Trương nói nhỏ với chồng, thật ra bà cũng biết Kiệt ko muốn chấp nhận cuộc hôn nhân này, bà nghĩ cần có thời gian để Kiệt suy nghĩ lại, nhưng đối với ông Trương thì luôn muốn ràng buộc Kiệt, ông muốn Kiệt sớm lập gia đình rồi kế thừa sự nghiệp của nhà họ Trương. Ông cũng chỉ muốn tốt cho Kiệt nhưng ông đâu biết chuyện tình cảm thì ko thể nào ép buộc được

__”ko đâu em. Chúng ta chỉ cho chúng đính hôn thôi mà” ông Trương nhẹ nhàng nói với vợ rồi quay qua hỏi ông Tuấn lần nữa

“anh thấy sao?”

__”ừ!tôi cũng đồng ý với anh, như thế thì 2 đứa có dịp tiếp xúc với nhau nhiều hơn” ông Tuấn

__”vậy chúng ta quyết định thứ 2 tuần sau sẽ làm lễ đính hôn cho tụi nhỏ”

“cạn ly vì chuyện vui của cả 2 gia đình nào” Ông Trương đưa ly rượu lên cạn ly

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19

Bây giờ chúng ta quay lại khu rừng ở ngoại ô, lúc nãy chúng ta nghe được hàng loạt tiếng súng nổ ra, đúng thật sự đó là tiếng súng, bọn người đó muốn tiêu diệt tận gốc người của Nhi, đặc biệt là Nhi vì Nhi luôn là người phá tan được những vụ án khó và nguy hiểm, những ông trùm có tiếng cũng phải nể danh tiếng của người đội trưởng bí ẩn(vì chưa ai biết mặt Nhi mà), bọn họ luôn muốn trừ khử Nhi, và đây là 1 cơ hội hiếm có, khi họ nhận được tin Nhi sẽ bị sập bẫy tại khu rừng này thì bọn đã cho đàn em đến để chờ con mồi

Nhưng trước Khi tiếng súng vang lên thì Nhi và Long đã phát giác

__”tất cả lui lại” Nhi ra lệnh, mọi người lui lại nấp đằng sau các gốc cây, Nhi và Long cũng cùng nấp vào

__”haha. Các người nghĩ có thể trốn được bọn tôi sao” tên cầm đầu bên kia lên tiếng

__”mọi người cẩn thận. tìm đường rút lui” Nhi nói với mọi người, bởi vì so về số lượng thì người bọn chúng quá đông, cộng thêm bọn chúng cũng có các loại vũ khí ko thua gì của cảnh sát. Bây giờ điều duy nhất Nhi muốn làm là giữ an toàn cho mọi người ở đây, nhưng làm sao có thể thoát được đây khi mà họ đã bị bao vây và hơn thế nữa mọi tính hiệu liên lạc đều mất, đó là lý do mà bọn chúng dụ Nhi vào rừng

/

/

Tại cang

Khi nghe lệnh của Huy thì bọn chúng nhào tới, An, anh Gia cùng với những người trong đội lao vào cuộc chiến tàn khốc, bây giờ Thành cùng 3 chàng trai cũng đã vào cuộc, những cú đâm đẩy uy lực của những chàng trai nhanh như chớp, trong thoáng chốc đã có mấy chục tên nằm lẳng dài trên đất, bây giờ Huy và Thành đang độ sức với nhau, vì Huy cũng đâu phải tay vừa, Thành ra đòn nào Huy cũng kịp tránh né và còn phản đòn rất nhanh làm cho Thành đôi lúc mất thế. Cuộc chiến cứ thế diễn ra cho đến khi

__”Á.....”

/

/

Tại khu rừng ở ngoại ô

__”bây giờ chúng ta phải làm sao đây” Nhi nhìn Long, vì bây giờ Nhi đang rất cần 1 biện pháp để cứu lấy đồng đội

__”đội!” Long lạnh lùng, trong lúc làm việc Long vô cùng nghiêm túc

__”đội gì” Nhi ko hiểu

Quéo.....éo.....tiếng còi từ đằng xa đã phát ra, đó là của xe cảnh sát, càng ngày càng nghe lớn dần, bọn đàn em của các ông trùm bắt đầu sợ hãi

__”thôi chúng tôi đi trước, các anh cứ làm việc của ông chủ các anh đi” tên đó nói rồi khoảng trăm người cũng theo hân ta đi thẳng vào rừng, bây giờ chỉ còn lại khoảng 50 tên thôi. Bọn kia vừa đi khuất thì tiếng còi xe cũng im liêm, khiến cho Nhi cảm thấy lạ lùng

__”có chuyện gì vậy?” Nhi nhìn Long

Thật ra Long cũng chưa hiểu lắm, vì lúc nãy Long nói đội tức là đội Xu đến vì Long biết Xu đã đoán trước nên mới tập hợp nhiều người như vậy. nhưng khi nghe tiếng còi thì Long nghĩ do XU báo chi viện, nhưng sao giờ lại im lặng như vậy, bọn người bên kia cũng lấy làm lạ lắm, nhưng mọi thắc mắc được giải đáp ngay lập tức khi có 2 chàng trai bước vào trên tay còn cầm cái đồ chơi, thứ đồ chơi đó là thứ đã phát ra âm thanh giống như còi của xe cảnh sát vậy đó, trên gương mặt 2 người con trai trẻ còn lưu lại nụ cười thích thú

__”là 2 người à” Long lên tiếng

__ « là tụi em »

__ « mà 2 đứa tên gì vậy, làm sao biết mà đến cứu bọn chị vậy » Nhi

__ « anh chị cứ gọi em là tứ, nó là ngừ được rồi. mà giờ lo giải quyết bọn chúng, có gì nói chuyện sau nha » chàng tứ nói

Bây giờ chỉ còn 50 tên, những tên này nhìn cũng ko khó đối phó cho lắm bởi vì hầu như chúng chỉ sử dụng côn, ko có súng,

__ « mọi người ra bắt bọn chúng lại » Nhi ra lệnh

Thế là lại thêm 1 cuộc chiến nữa diễn ra, ai cũng nhập cuộc, Nhi, Long, Tứ, Ngừ cũng hăng hái ra tay,

/

/

10h

Tại 1 căn nhà hoang cách chỗ của Nhi ko xa lắm, nhưng rất bí mật, khó có người phát hiện ra lắm

__ “bọn họ chắc đã bị sập bẫy hết rồi ” Trần đang nói chuyện với chị Lan, thì ra 1 phần số hàng được Trần vận chuyển đến đây, do thay đổi địa điểm giao hàng mà Nhi ko kịp nắm tin tức nên đã rơi vào bẫy của bọn họ

__”chắc vậy rồi” Lan

__ “chị có vẻ ko vui à” Trần

__”à !đâu có. Tại chị chỉ lo cho em thôi”

__”sao lại lo cho em, chúng ta xem như đã hoàn thành nhiệm vụ rồi mà” Trần

__”cô chắc ko ?” 1 giọng người con trai vang lên cắt ngang cuộc nói chuyện của Trần

__”sao là cậu !” Trần ngạc nhiên

Người con trai mỉm cười

__”sao lại ko phải tôi.”

“cô đã bắt bị tại trận, cô sẽ phải lãnh tội trước pháp luật”

__ “ anh đang nằm mơ à”

__”cô đừng mạnh miệng nữa, người của cô đã bị tôi xử cả rồi”

Trân vẫn chưa tin vào những gì mình đang nghe, nhưng sự thật thì vẫn là sự thật, vì từ nãy giờ anh chàng đứng nói chuyện với Trân mà lại ko thấy người của Trân tiếng vào

__”cô tin rồi chứ, bây giờ cô hãy hợp tác với chúng tôi, cô sẽ được khoan hồng”

__”haha ! anh đừng có mơ” nói rồi Trân ra tay với người con trai đó, anh chàng kịp né những đòn tấn công của Trân, anh ta vẫn ko đánh trả, chỉ tránh và tránh, nhưng Trân cũng là 1 cao thủ, nếu cứ tránh như vậy thì người con trai đó sẽ bị Trân hạ gục, chàng ta liền phản đòn, thế là 1 đối 1, chị Lan thì đứng ngoài nhìn mà chưa vào giúp

/

/

Quay lại cảnh của Nhi nè,

Bây giờ người của Nhi hầu như đã hạ gục toàn bộ, Nhi cho người áp giải bọn chúng về sở và cho mọi người trong đội nghỉ ngơi

__ “các anh hãy về sở và xin thêm chi viện, còn các anh đã làm rất tốt,hãy dưỡng thương và nghỉ ngơi đi” Nhi nói, vì bây giờ dù ít hay nhiều thì trên cơ thể của đồng đội Nhi đều có vết thương

__’vâng’

__”đi theo em nào” tứ nói với Long và Nhi

__”đi đâu vậy” Long

__”đi rồi sẽ biết” Ngũ

Thế là 4 người cùng nhau đi đến 1 căn nhà hoang khác, trước căn nhà đó đang có 1 đôi nam thanh nữ tú đang..... quánh nhau

__ “ đó ko phải Minh sao” Long

__”đúng rồi, là anh Minh đó” Ngũ

__”sao MINH lại ở đây” Nhi

“người đó ko phải là Trân sao”

“ko lẽ.....”

__”đúng vậy. chị nghĩ đúng đấy, hàng đang ở đây,và hôm nay chúng ta đã bị trúng kế của họ, nhưng ko sao cả » Tứ

__ “ vậy ở cãng thì sao ? “ Nhi

__”có anh Thành và 3 người kia giúp đỡ rồi, ko sao đâu chị” Tứ

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20

Tại cãng

1 tiếng la phát ra

__”Á.....” Làm cho mọi người tập trung sự chú ý về phía phát ra âm thanh

__”bắt cô gái đó lại” Huy vừa đánh vừa ra lệnh cho bọn đàn em, thế là có hai tên tiếng lại cô gái hét lên lúc này

__”ko được!” Thành hét lên, định chạy lại ngăn cản thì Huy thừa cơ hội đánh vào lưng Thành 1 cái là Thành ngã nhào, An thấy vậy liền chạy lại đấu với Huy, Thành cố hết sức chạy lại ngăn cản 2 tên đó, BUP.....bịch.....2 tên đó bị Thành đánh ngã nhào khi đã nắm được tay của cô gái

__”sao My lại ở đây” Thành

__”My....My.....” cô nàng ấp úng vì quá hoảng sợ

“cẩn thận kìa” My hét lên

Xoảng.....tiếng cây côn rơi xuống đất, thì ra có người đánh lên Thành, nhưng may mắn là được NHát(1 trong 5 người con trai đó. Nhất, Nhị, Tam, Tứ và NGũ) đánh rớt.

__”cám ơn cậu” Thành

__”anh cẩn thận đó” Nhất nói rồi lại lao vào cuộc chiến

__”sao....sao..mọi người lại...” My

__”sao My lại đến đây, đi theo Thành ẹ lên” Thành nắm lấy tay My kéo đi nhưng

__”bắt đứa con gái đó lại” Huy lại ra lệnh, Huy biết My là yếu điểm của Thành và cũng như của mọi người, bây giờ bọn đàn em của Huy như những con hổ đói cứ tiếng lại My, Thành sẽ lấy hết sức mình, kể cả tính mạng để bảo vệ My nhưng do lúc này bị Huy đánh trúng nên sức của Thành dường như đã cạn, mà Nhất, Nhị, Tam thì ko giúp được bởi họ cũng phải đang đấu với các con hổ dữ mà....

__”Thành....Thành...” Tiếng My hét lên, khi những tên đó đánh tới tấp vào Thành làm cho Thành chảy máu ướt đầm cả áo

__”thả tôi ra...” bây giờ bọn chúng đã bắt được My, Thành cố gượng dậy nhưng vô dụng

__”thả con bé ra” Tiếng An vang lên, nhưng chẳng ai để ý đến lời nói của An

__”dừng tay lại” bây giờ ko phải là An mà là Huy, mọi người dừng tay lại, nhìn về phía của An và Huy, thì thấy trên cổ của Huy đang có 1 con dao kề vào, mà người làm việc đó ko ai khác chính là An

__”thả con bé ra” AN lập lại, bọn chúng vẫn ko thực hiện lời An

__”thả ra” Huy nói nhỏ nhẹ, bọn đàn em liền bỏ tay ra, My liền chạy đến đỡ Thành dậy

__”Thành có sao ko? Chảy máu quá trời rồi” My nói mà nước mắt cứ chảy ra

__”Thành ko sao? My đừng khóc mà” Thành gượng dậy gạt những giọt nước mắt của My

__”các người bỏ vũ khí xuống” AN

“ko thì hần ta sẽ chết ngay lúc này” An nói thêm khi thấy những tên đó ko chịu làm theo lời mình

__”em nghĩ vì 1 người mà có thể làm hỏng việc đại sự sao?” Huy nói rồi sao đó nhìn thẳng vào mắt An

“và em có thể ra tay ko, em có thể tận tay giết chết người em yêu ko” hình như Huy đã đọc được suy nghĩ của An, có vẻ như đã bị đoán trúng tâm tư của mình, thật sự thì An làm sao có thể ra tay được đây, làm sao xuống tay được khi hình bóng của Huy vẫn tồn tại trong lòng An, làm sao và làm sao. Vì mấy câu nói của Huy đã làm An mất tập trung, thừa cơ hội Huy đánh vào tay An làm con dao rớt xuống, nhân cơ hội đó Huy

“nếu em ko ra tay với tôi thì để tôi ra trước”, Huy nói và nhặt lấy con dao lúc này đâm An

__”ko được.....” My, Thành và Nhất, Nhị Tam hét to, lúc này An mới hoàn hồn lại nhưng đã quá muộn

Xẹt.....máu chảy ra, chảy rất nhiều, con dao đã cắm sâu vào da thịt

/

/

Tại nhà hoang

__”cô hãy quay đầu lại đi” Minh vẫn vừa đánh vừa nói

__”sao lại quay đầu” Trần

__”cô làm những việc này vì ai chứ, có đáng ko” Minh

__”ko liên quan đến cậu” Trần vẫn cố hết sức để đánh

Nhưng tại sao Minh lại nói vậy, đó có phải được xem là những lời nói quan tâm mà Minh giành cho Trần ko? Và cuối cùng thì cuộc chiến cũng ngừng lại khi mà Minh đã đánh trúng vào bụng của Trần làm cô nâng ngẩng nhào xuống đất, bây giờ chị Lan mới chạy lại đỡ Trần

__”em ko sao chứ” Lan lo lắng

__”ko sao đâu chị” Trần cố gắng trấn an Lan

__”2 người hãy hợp tác với chúng tôi! Các người sẽ được tha tội” Nhi

__”cô điên à” Trần vẫn cứng rắn

__”ko thì đừng trách chúng tôi” Nhi

__”các người muốn làm gì thì tùy các người” Trần

Nghe Trần nói mà bọn người của Nhi hết sức bức tức nhưng cũng có 1 phần khâm phục tính khí của Trần. 1 cô gái có thể hi sinh cả tính mạng vì chủ nhân, thật đáng để học hỏi nhưng Trần có ngờ đâu chủ nhân đó lại ko đáng để Trần phải làm như vậy, ko đáng 1 xú nào.

Bùm. ....

Một tiếng nổ ko quá lớn phát ra kèm theo làn khói, bọn người của Nhi ko thấy gì cả, ho sặc sụa, đến lúc đám khói tan hết thì cũng đã ko còn thấy Trần và Lan nữa rồi

__”chia nhau ra tìm đi” Long

__”anh đi với chị Nhi, tứ đi với Ngũ, còn em sẽ đi 1 mình” Minh lên tiếng

“nhanh lên” Minh hối thúc, thế là cả 3 nhóm chia nhau đi, nhưng trước khi đi tìm Trần, Nhi phải ra khỏi khu rừng liên lạc với viện binh để kêu họ thu giữ số hàng mà Trần vận chuyển

/

/

Quay lại cảnh

__”anh....anh có sao ko..????tại sao lại như vậy? sao anh lại ở đây?.....”

__”anh.....ko.....sao”

An đang nức nở ôm 1 người con trai vào lòng, người con trai bê bết máu, và chỉ nói được câu” anh ko sao” rồi ngất lịm

__”anh Khoa....anh Khoa.....anh tỉnh lại đi, tỉnh lại đi” AN hét lên

Trong lúc Khoa bị thương và ngất đi thì có 1 nhóm người khác do Kiệt dẫn đầu chạy đến bắt hết bọn người của Huy nhưng lại ko bắt được Huy, vì sau khi đâm trúng Khoa, Huy đã vội chạy thật nhanh

__”bắt hết đám người này” Kiệt ra lệnh cho bọn đàn em rồi quay qua nói với 3 chàng trai

“mau đưa họ ra xe” ý Kiệt muốn nói là đưa Khoa và Thành ra xe chở họ đi đến bệnh viện. Nhất, Nhi, Tam làm theo lời của Kiệt đưa họ ra xe, 3 chiếc xe được Kiệt cho người chạy đến đã đợi sẵn, thế là bệnh viện T thẳng tiến, An cứ ôm chặt lấy Khoa mà khóc, nước mắt của An cứ tuông, đây là loại nước mắt gì đây? Cảm kích vì Khoa đã cứu mình? Hay thấy có lỗi với Khoa vì đã hại Khoa? Hay khóc vì 1 người bạn đã bị thương? Đầu mới thật sự là suy nghĩ của An. Còn My thì vẫn cứ ôm Thành mà nói

“xin lỗi, xin lỗi. ...tất cả tại My mà” My khóc, những giọt nước mắt chứa chan tình cảm dành cho Thành, những giọt nước mắt hối hận, phải chi My đừng nghe được cuộc nói chuyện của Xu với Thành và Minh, phải chi My đừng đi theo bọn người của Thành, phải chi My đừng ra mặt thì giờ đây Thành có ra nông nổi thế này? Phải chi và phải chi. .... Và hơn thế nữa sẽ ko gián tiếp hại đến Khoa.

_”My đừng khóc nữa” Thành cố gấn trấn an My

“Thành ko sao. Mọi người sẽ ko sao đâu”

_”tất cả tại My mà... huhu... tại My”

_”ko phải do My đâu mà” Thành cố gấn ngồi dậy ôm lấy cô nàng

My vẫn khóc nước mắt vẫn tuông ra, và cuối cùng bệnh viện T cũng đã đến, có khoảng 5 bác sĩ và cả viện trưởng cùng nhiều y tá cũng đã đứng chờ sẵn vì đã nhận được cú điện thoại nhờ sự giúp đỡ của Kiệt

_”mau đưa họ vào phòng cấp cứu” viện trưởng hồi thúc

Thế là Khoa và Thành được đưa vào phòng cấp cứu, nhưng lạ là họ lại đưa vào cùng 1 phòng, 5 vị bác sĩ cùng với viện trưởng bước vào và chuẩn bị cho ca phẫu thuật đối với Khoa. Mọi người ngồi bên ngoài đều rất lo lắng cho họ, đặc biệt là My và An. AN đã ko còn khóc nữa rồi, giờ đây trong tâm trí An chỉ toàn là hình ảnh Khoa bê bết máu, nghĩ đến hình ảnh lúc Khoa nấu ăn, những nụ cười ấm áp mà Khoa dành cho An, AN cảm thấy đau, đau nhiều lắm, đau hơn cả khi Huy bỏ rơi An.

/

/

Quay lại cảnh ở khu rừng

_”2 người là ai? Sao lại cứu chúng tôi” Trần

_”tôi là Yến, đây là Vy, tôi học chung với cậu đấy, còn vì sao chúng tôi cứu 2 người thì cậu ko cần biết đâu” Yến trả lời

_”2 người tự lo cho bản thân nhá, chúng tôi chỉ giúp 2 người tới đây thôi, bây giờ 2 người cứ đi thẳng về phía trước sẽ gặp 1 con đường lớn. chúng tôi phải đi đây” Vy nói với Trần rồi cùng bước đi với Yến, để lại sự ngạc nhiên của Trần và Lan, thật sự thì 2 người chưa hiểu gì cả.

_”có phải 2 người đó do tiểu thư phái đến để cứu chúng ta ko?” Trần

_”nhưng nếu là do tiểu thư thì làm sao lại bỏ chúng ta đi như vậy được.” Lan

Mọi chuyện vẫn còn là 1 dấu chấm hỏi đối với cả 2

_”nhưng thôi. Chúng ta phải tìm cách ra khỏi nơi này trước đã, mọi chuyện tính sao.” Trần nói với Lan

_”ui. ....” Trần ôm bụng khụy xuống, này giờ cứ lo chạy mà Trần quên mất mình đang bị thương, vết thương ko hề nhẹ do Minh gây ra

_”em thấy sao rồi” Lan lo lắng

_”ko sao đâu chị, em chỉ hơi đau thôi, hi hi” Trần cố gượng cười để ko làm cho Lan lo lắng

Lan dìu Trần đi, nhưng đang đi thì lại bị 1 người chặn lại, người đó ko ai khác chính là Minh

_”dừng lại đi” Minh

_”lại là anh à” Trần

_”chúng ta lại gặp nhau rồi” Minh cười

_”sao cậu cứ như âm hồn, theo tôi hoài vậy chứ” Trần

_”tại cô thôi, nếu cô ko làm mấy chuyện này làm sao tôi cứ theo cô chứ” Minh

_”bây giờ cậu muốn bắt tôi à” Trần

_”phải” Minh

_”vậy cậu có thể tha cho chị ấy chứ” Trần chỉ tay vào Lan

_”ko thể?” Minh lạnh lùng

_”vậy thì anh hãy bước qua xác của tôi đi” Trần nói rồi dùng hết sức lực còn lại đấu với Minh, lần này Minh ko hề động thủ chỉ né và tránh, nhưng như thế cũng đủ làm cho Trần đuối sức, chị Lan thấy Trần dường như ko thể đấu nữa liền can thiệp,

__”em chạy đi, để chị đấu với cậu ta” Lan

__”ko? Chị chạy đi” Trần

__”em phải chạy đi, chị sẽ ko sao đâu”

__”ko được. nếu đi chúng ta phải cùng đi” Trần

__”2 người cũng tình cảm nhĩ. Nhưng cả 2 đều sẽ bị bắt” Minh nói và vẫn đấu với cả 2, chỉ trong phút chốc Minh đã hạ gục được Lan và Trần

__”bây giờ cô có theo tôi về để khai báo sự thật hay muốn kết liễu tại đây” Minh

__”có giới cậu giết tôi đi” Trần

__”ko được.” Lan

__”cô giỏi lắm như thế thì đừng trách tôi nhé” Minh nói và rút trong người ra 1 con dao rất sắc, kề sát vào mặt Trần

__”tôi cho cô cơ hội cuối đó, có khai hay ko?”

__”ko... bao... giờ?” Trần gắng từng chữ

__”vậy cô đừng trách tôi” Minh giờ dao lên thì

__”khoan đã”

Vèo.....1 vật gì đó bay đến trước mặt Minh, anh chàng nhanh tay chụp lấy vật đó, và nhìn về người đã ném nó

__”sao chị lại có vật này” Minh nhìn Lan

__”cậu phải tha cho Trần, đây là lệnh” Lan đứng dậy đỡ Trần

__”nhưng tại sao chị lại có sợi dây chuyền của bang chủ? Thật ra chị là ai?” Minh hỏi với vẻ mặt đầy nghi ngờ, khi chị Lan vừa ném sợi dây chuyền của bang chủ star nhằm ngăn cản Minh hại đến Trần.

__”sao chị lại có cái đó” Trần nhìn Lan

__”thật ra thì.....”

__”cẩn thận.....”

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21

Quay lại cảnh của Nhi với Long, 2 người vẫn cứ đi tìm Trần vì 2 người họ chưa biết là Minh đã tìm được rồi

__”anh có thấy gì lạ ko?” Nhi

__”chuyện gì?” Long

__”hình như có người đi theo chúng ta” Nhi nói nhưng 2 người vẫn tiếp tục đi

__”chắc ko có đâu” Long

__”chắc tại tôi đa nghi rồi” Nhi

Cứ thế 2 người cứ đi mãi, càng đi thì cảm giác như họ đã tiếng vào khu rừng rất sâu rồi

__”chúng ta nên quay về thôi. Chúng ta đã đi quá xa thì phải” Long

__”cũng được đó, quay lại hợp mặt với mấy người kia xem sao, tôi cảm thấy càng ngày càng có sương mù hay sao ấy” Nhi

Long nhìn xung quanh thì thấy lời Nhi nói là đúng, bây giờ vẫn là buổi trưa nhưng do thời tiết hôm nay ko tốt cộng thêm việc họ đã đi sâu vào rừng nên có rất nhiều sương mù đang bao vây lấy họ, càng lúc càng dày hơn

__”chúng ta mau đi thôi,nếu ko chúng ta sẽ bị lạc mất” Long nói rồi nắm lấy tay Nhi kéo đi, Nhi vẫn ko nói gì, 2 người đang đi thì

“Á.....” Cả 2 cùng la lên và sự thật là 2 người họ bị rơi xuống 1 cái hố khá là sâu, hoàn cảnh bây giờ vô cùng là tình cùm, Nhi đang nằm đè lên người của Long, khi đã chạm đến đáy hố thì Nhi mới nhận ra sự việc, cô nàng liền ngồi ngồi dậy ngay

__”anh có sao ko vậy?” Nhi lo lắng

__”sao quá trời đây này, phụ bắt tôi coi” Long lấy tay quơ quơ trước mặt mình

__”anh còn đùa được thì thấy ko sao rồi” Nhi đánh vào ngực Long 1 cái

__”đau....” Long hét lên

__”ơ...xin...lỗi...xin...lỗi...anh sao rồi” Nhi lo lắng

__”giờ này chưa có sao đâu” Long nói mà vẻ mặt hơi nhăn nhó

__”đề mặt chúng nó đi, ko bị té chết thì cũng chết cồng,ko thì cũng chết đói ở đây thôi”

__”ko ngờ lại dễ dàng cho bọn chúng sắp bẫy như thế. HAHAHA”

Đó là cuộc đối thoại của 2 tên đàn ông đứng phía trên, bọn chúng nói rồi cùng nhau bỏ đi, để lại Nhi và Long

__”chúng ta bị kẹt ở dưới này rồi” Nhi

__”ko sao đâu” Long, Long ngồi dậy, Nhi đứng lên thì

“Ây..” Nhi liền khụy chân xuống

__”cô sao vậy” Long đỡ lấy Nhi

__”hình như chân tôi bị trật hay sao đó” Nhi ngồi xuống xoa cái chân của mình, Long nghe Nhi nói cũng liền ngồi xuống cầm lấy cổ chân của Nhi

__”đau, anh nhẹ tay thôi chứ” Nhi nhăn mặt

__”ơ. Tôi xin lỗi” Long nhìn Nhi với vẻ mặt hối lỗi

“mà cũng ngộ nhỉ, cô té trên người tôi mà cô lại bị trật chân, nếu tôi ko đỡ thì cô sao rồi, chắc cô thành siêu nhân rồi nhỉ. Hi hi”

__”siêu nhân gì?” Nhi ko hiểu

__”thì siêu nhân bay lơ lửng ấy, tôi gọi siêu nhân cho sang chứ gọi là ma nữ xấu xí thì đúng hơn. Hehe” Long cười đắc ý

__”anh...” Nhi lấy tay đánh Long

__”thôi...thôi...cho tôi xin. Bị thương rồi mà còn hung dữ thế, hèn chi chưa có người iu.hehe” Long

__”sao anh biết tôi chưa có người iu hả?” Nhi tức đỏ mặt

__”hehe, nhìn cô ai mà dám đâm đầu vào chứ, hờ dừ” (thế mà có người thấy thích người ta ấy chứ)

__”anh.....hức,...ko thèm nói chuyện với anh nữa” Nhi quay mặt đi chỗ khác ko thèm nhìn mặt Long nữa

__”thôi. Tôi đùa với người đẹp thôi. Đưa chân đây tôi nắn lại cho”

__”ko cần” Nhi vẫn quay mặt chỗ khác

__”cô ko muốn lên à” Long

__.....Nhi vẫn im lặng

__”a. tôi biết rồi, cô ko muốn lên là vì cô ko muốn xa tôi,muốn ở cạnh tôi chứ gì, ko ngờ nhà, cô thầm thương trộm nhớ tôi à??hehe” Long cười đắc chí

__”anh đang nằm mơ ấy à” Nhi giận quá, làm sao có thể im lặng được nữa, nhưng khi trả lời là đồng nghĩa Long dùng chiêu khích tướng có hiệu quả rồi

__”vậy đưa chân đây, tôi nấn lại cho” Long nói nhỏ nhẹ, lần này Nhi ngoan ngoãn đưa chân cho Long, Long cời chiếc giày của Nhi ra, bàn chân nhỏ nhỏ, trắng nõn hiện ra trước mặt Long kèm theo là vết bầm tím ngay cổ chân, nhìn mà xót vậy đó. Long cứ nhìn chăm chăm vào chân Nhi làm cô ngượng đỏ cả mặt, nhưng cũng ko quên chăm chọc Long

__”anh chưa thấy chân con gái à? À! Mà đúng rồi. anh thì làm sao có bạn gái được, con người vô duyên thế mà?” Nhi nhìn với ánh mắt chăm chọc

__”ai bảo tôi. ....” Long ngước mặt nhìn thì chạm ngay ánh mắt của Nhi, anh chàng thoáng đỏ mặt liền cúi mặt xuống

__”cô gần chịu đau nha” nói vừa dứt thì

Rắc.....và cùng song hành là

Á..... Tiếng của Nhi hét lên,

__”cô thấy sao rồi?” Long hỏi, Nhi từ từ mở mắt ra

__”sao rồi” Long hỏi lại

__”ê, tôi biết tôi đẹp trai rồi, làm gì sàm sỡ tôi giữ vậy” Long nhìn Nhi, nghe mấy câu nói của Long, Nhi liền nhìn lại thì thấy tay mình đang nắm lấy vai của Long cứng ngắt, cô nàng cảm thấy ngượng liền bỏ tay ra

__”anh có gì để tôi sàm sỡ chứ híc” Nhi quay mặt chỗ khác tránh nhìn vào mặt Long

__”thôi, ko đùa nữa. cô thấy bớt đau chưa?”

__”ừ. Cũng đỡ rồi, cảm ơn anh” (thật ra Nhi đâu cần Long giúp nấn lại khớp chân, vì Nhi cũng có thể tự tay làm được, bởi khi nắm giữ chức đội trưởng thì phải là 1 người tài giỏi, được đào tạo rất kỹ lưỡng và về y học thì cũng ko thể thiếu được, nhưng lần này Nhi để cho Long giúp mình, chắc có lẽ Nhi cũng muốn thử được cảm giác có người khác chăm sóc là như thế nào?). Long đỡ Nhi đứng dậy, cả 2 cùng nhìn lên trên miệng hố, bây giờ sương mù càng dày hơn hay là do trời đen chuyển mưa,những đám mây đen che khuất bầu trời,

__”cái hố này sâu đấy” Long

__”ừ. Anh lên được ko? Anh lên trước đi, rồi tìm dây đến kéo tôi lên,chứ như vậy tôi ko lên được” Nhi chỉ xuống chân mình, dù là được nấn lại nhưng đau thì vẫn còn đau chứ đâu thể nào bình thường lại liền được chứ

__”ừ! Để tôi lên trước, cô đợi tôi nha” Long nhìn Nhi triều mến, ánh mắt như muốn nói là “hãy tin vào tôi nhé”

__”tôi tin anh” Nhi nói(trời ơi, hay thế, hiểu ánh mắt người ta nói gì luôn)

__”ơ. Sao cô hay thế?” Long

__”hay cái gì?” Nhi nhìn Long

__”à.ko có gì” Long nói rồi chuẩn bị tư thế để leo lên

__”anh cẩn thận đấy” Nhi

__”ừ. Tôi biết rồi”

Thế là Long cố gấn dùng hết sức lực bám lấy thành hố, nhưng đó lại toàn là đất, vách hố lại đứng nên Long tốn rất nhiều sức lực mới leo được nửa hố, nhưng ông trời thì lại ko thương người tốt 1 xíu nào, tự nhiên bầu trời chuyển sắc, những hạt mưa bắt đầu rơi,roi và roi, càng ngày càng nặng hạt, cuối cùng, điều ko mong muốn cũng xảy ra, đất bắt đầu mềm và trơn hơn, tay của Long ko thể nào bám lấy được nữa và

ịch.... Long rơi xuống,chạm với đáy hố

__”anh...anh có sao ko” Nhi vội đỡ Long dậy

__”bây giờ thấy mưa chứ ko thấy sao” Long gượng ngồi dậy

“mưa rồi, trơn quá,tôi ko leo lên được”

__”ừ, chắc đành đợi tạnh mưa rồi tính chứ sao giờ”

__”tôi có vô dụng quá ko?” Long hơi cuối đầu

__”anh rãnh quá. Giờ này còn uỷ mị nữa à, hìh” Nhi cố cười để trấn an Long

__”tôi...tôi..”

__”thôi. Đùa anh đấy. tạnh mưa chúng ta tìm cách chứ gì đâu” Nhi nhìn Long cười ảm áp

Long cũng cảm thấy vui vui, dù đang trong hoàn cảnh này nhưng dù sao Long cũng đang được ở bên cạnh Nhi, người con gái dường như đã làm trái tim anh xao xuyến

Hắc.....xi.....đang ngồi thì Nhi bị hắc hơi

__”cô lạnh lắm ko” Long

__”cũng hơi lạnh,hời” Nhi cười, nhưng nụ cười bây giờ ko còn tươi tắn nữa, nó có vẻ hơi gượng vì lạnh, mưa thì vẫn cứ rơi, có vẻ như trận mưa này sẽ kéo dài lắm đây

__”cô ngồi lại gần tôi nè” Long

__”thôi khỏi.....” ko để Nhi nói hết Long nắm lấy tay Nhi kéo lại gần, cô nàng bất ngờ nên ngã nhào vào người Long,

1s...2s....3s...4s....5s....6s.....7s.....bất động, nhưng rồi Nhi chợt nhận ra, tính đây Long ra thì tay Long khoát qua vai của Nhi

__”cứ ngồi im đi” giọng của Long ko lạnh cũng ko mang tính chất chăm chọc Nhi, mà giọng nói đầy ảm áp, và cũng chính giọng nói ấy ko biết vì sao phải làm chi Nhi nghe theo, cô nàng ko ngồi dậy nữa, bây giờ gần như Long muốn ôm trọn Nhi vào lòng

__”có đỡ lạnh ko?” lại giọng nói nhỏ nhẹ,thỏ thẻ bên Nhi,

__”ừ, đỡ”.

Thật sự thì làm sao có thể đỡ lạnh cho được khi cả 2 đều bị ước thế kia, dù họ đang rất lạnh ở bên ngoài nhưng trong lòng họ đều có 1 cảm giác thật ảm áp, thật khó tả,

ko biết vì một vì lạnh hay vì cảm thấy được an toàn trong vòng tay của Long mà Nhi đã thiếp đi, đầu tựa sát vào lòng ngực của Long

__”em thấy sao rồi” Long lo lắng khi ko nghe Nhi ko nói chuyện

__”em muốn ngủ” Nhi trả lời rất nhỏ nhưng đủ để Long nghe,cô nàng vẫn nhắm mắt

__”ừ. Em ngủ đi”

‘ơ.mình vừa gọi cô ấy là em và cô ấy xưng em với mình, ko còn tôi nữa’ 1 dòng suy nghĩ của Long và anh chàng khẽ mỉm cười, một nụ cười mang đầy hạnh phúc

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22

Trở lại bệnh viện T

Bây giờ là đã là 13h, Khoa và Thành đã được đưa vào 1 tiếng rồi, mọi người vẫn ngồi ở ngoài chờ đợi. đột nhiên cánh cửa phòng cấp cứu mở ra, mọi người chạy lại thì chỉ thấy 1 vị bác sỹ bước ra

__”bệnh nhân sao rồi bác sỹ” Kiệt là người hỏi đầu tiên

__”2 người đó thế nào rồi bác sỹ” My

__”người bị đâm có sao ko bác sỹ” An

__”ko sao đâu” vị bác sỹ lên tiếng

‘ơ.giọng nói này’ suy nghĩ của tất cả mọi người

__”là chị sao?” Nhát lên tiếng

__”là mày thật à” An cũng ngạc nhiên

Vị bác sỹ vẫn ko tháo khẩu trang ra

__”ừ, là tao đây, Xu đây.mày đừng lo lắng, Khoa ko sao rồi” Xu quay qua My

__”em cũng đừng lo. Thành cũng ko sao đâu”

“bây giờ các bác sỹ đang chăm sóc cho họ nên mọi người cứ yên tâm nha”

__”sao mày lại ở đây” An hỏi

__”ừ, tao giải thích sau nha, bây giờ tao có việc” nói rồi Xu quay qua nói với 3 chàng trai

__”3 đứa theo chị”

__”dạ”

__”cô định đi đâu thế” nãy giờ Kiệt vẫn chưa khỏi ngạc nhiên

__”ko liên quan đến anh” Xu lạnh lùng

__”sao lại ko? Bây giờ bọn người kia dám động đến bạn tôi thì liên quan tới tôi chứ” Kiệt

__”khoan đã. Mà mày định đi đâu vậy?” An

__”đi làm tiếp nhiệm vụ của đội trưởng Nhì” Xu

__”tao vẫn chưa hiểu gì cả” An

__”mày và My cứ ở đây đợi 2 người họ tỉnh lại, còn những chuyện khác để tao lo, bây giờ có nhiều việc ngoài dự tính của tao quá, mọi người có thể đang gặp nguy hiểm”

“thôi, chúng ta đi mau” Xu nói với 3 chàng trai

“nếu anh muốn đi thì cứ đi, nhưng đừng làm vướn tay vướn chân bọn tôi nhá” Xu nói với Kiệt

__”ơ. Tôi ko phải tay vừa nhá, cô đừng xem thường tôi vậy chứ”

__”vậy thì tốt”

Thế là cả 4 người, à ko! Chỉ 4 người chính thôi còn có rất nhiều bọn người của star và COLD cùng nhau lên xe phóng nhanh tới khu rừng. Tất nhiên Xu, Kiệt và 3 chàng trai cùng ngồi cùng 1 xe rồi

__”bây giờ chúng ta đi đâu chị” Nhất lên tiếng

__”phải tìm cách liên lạc với nhóm của Minh”

__”chị đang lo lắng cho họ à?” Nhị

__”đúng vậy! hôm nay có nhiều chuyện mà chị ko hề nghĩ đến” Xu

__”chuyện là nhì? Chị mà cũng tính toán sai à.hihi” Tam nói và cười châm chọc

__”thằng nhóc này, ko bỏ cái tật hay nói móc chị à”

__”em đâu dám à”

__”mấy người đang nói gì vậy” Kiệt xen vào vì nãy giờ anh chẳng có hiểu cái gì đâu

__”anh nhiều chuyện thế” Xu lạnh lùng

__”ơ. Tôi chỉ muốn biết chuyện gì thôi mà, làm gì giữ vậy chứ” Kiệt

__”anh chỉ cần biết đi theo chúng tôi là được rồi, đừng hỏi nhiều”

__”biết rồi” Kiệt trả lời rất nhỏ, ko biết tự dưng sao đứng trước mặt Xu Kiệt ko thể nào nói nên lời được

“bây giờ trời mưa to quá, mọi người phải dặn dò anh em cẩn thận đấy” Xu quay qua nói với 3 chàng trai(Kiệt là tài xế, Xu với Kiệt cùng ngồi ở đây ghé trên nha)

__”người của anh cũng phải cẩn thận đấy” Xu nói với Kiệt

“khu rừng này chị đã điều tra rồi, càng vào sâu trong rừng thì gặp rất nhiều sương mù, rất dễ lạc đường, đồng thời sẽ có các cái hố sâu, và vách đá nguy hiểm, mọi người phải cẩn thận, nói với anh em nếu thấy nguy hiểm thì ko được đi vào mà phải đợi tạnh mưa hẳn đi, rõ ko?”

__”rõ” 3 chàng trai đồng thanh rồi cùng nhau bước xuống xe, hiện tại xe họ đang đỗ ở ngoài cánh rừng, 3 chàng trai lấy dù rồi đi về phía các anh em trong star để truyền đạt lại những gì Xu nói, bây giờ chỉ còn Xu và Kiệt

__”anh cũng đi cẩn dặn người của anh đi” Xu nói với Kiệt

__”ừ” Kiệt nói rồi cũng xuống xe ra cẩn dặn anh em

__”bây giờ anh và Nhất, Nhị cùng dẫn người đi về phía phải, mọi người phải tìm gặp nhóm người của Minh và Long, đồng thời nếu gặp được TRân, người con gái hôm trước đó, nhớ ko? Thì ko được làm tổn thương cô ấy, phải bắt sống. Rõ chưa?” Xu

__”rõ” Nhất Nhị đồng thanh

__”tốt!”

“Tam sẽ đi với chị và chị chỉ dẫn theo 5 người thôi”

__”ạ” Tam

__”sao cô đi ít người vậy, lỡ gặp nguy hiểm thì sao?” Kiệt lên tiếng

__.....Xu ko trả lời Kiệt mà người thay Xu trả lời là Tam

__”có em bảo vệ chị ấy mà, anh lo gì.hihi”

__”ô. Cậu bảo vệ chị ấy hay chị ấy bảo vệ cậu chứ” Nhi lên tiếng

__”ơ, anh này hay nhỉ, tôi mà cần chị ấy bảo vệ à” Tam hást mặt

__”thôi. Mạnh ai nấy lo, bây giờ hành động” Xu cắt ngang

“cầm lấy nè, có gì thì liên lạc bằng cái này” Xu đưa cho Nhất, Nhị, Tam và Kiệt mỗi người 1 cái bộ đàm nhỏ xíu, cái do An và Xu tự chế, họ nhận lấy rồi chia nhau ra hành động

/

Quay lại cảnh của Minh

Trời bắt đầu mưa lất phất rồi từ từ rơi nặng hạt hơn.

Lúc chị Lan định giải thích vì sao chị lại có sợi dây chuyền của bang chủ star thì từ phía xa 1 cái phi tiêu bay thẳng đến ba người họ và mục đích chính là Trân,

__”cẩn thận. ....” Minh phát hiện ra và hét lên nhưng Trân thì vẫn chậm hơn 1 bước, tức là cây phi tiêu đó đã cắm vào ngực trái của Trân, cô nàng khụy xuống

__”em sao rồi” chị Lan đỡ lấy Trân, gương mặt Lan đầy lo lắng

__”em. ....ko. ....sao” nói dứt câu thì Trân bị ngất ngay, vẻ mặt của Trân xanh xao, nhợt nhạt

__”Trân,,...Trân...em tỉnh lại đi chứ” chị Lan hoảng loạn

__”mau đưa cô ấy ra khỏi đây nhanh lên” Minh nói rồi bước lại bế Trân lên, Lan đứng nhìn Minh rồi cũng bước theo anh chàng, nhưng đi được vài bước thì họ lại bị 1 nhóm người gồm 5 tên đàn ông, trên người mặc nguyên bộ đồ đen, đeo mặt nạ, đội nón đen, sau lưng mỗi người có mang 1 thanh kiếm, giống như kiếm của người Nhật vậy đó, đằng trước ngực có mang theo 1 dây phi tiêu, Minh nhìn lướt qua 5 người rồi cất tiếng

__”các người muốn gì?”

__.....

__”ko muốn gì thì tránh ra cho chúng tôi đi” Minh bế Trân tiếp tục đi nhưng 1 tên trong số đó rút kiếm ra

__”cậu đưa Trần đi nhanh lên, tôi sẽ cản họ” Lan

__”chị ko phải đối thủ của họ” Minh

__”ko sao. Việc quan trọng là phải cứu lấy Trần...đi nhanh lên” Lan ra lệnh

__”được, chị cẩn thận, tôi sẽ tìm người đến giúp” Nói rồi Minh bế Trần đi theo hướng ngược lại, để Lan ở lại đấu với bọn chúng, nhưng trong số đó có 3 tên đuổi theo Minh,

__”ko được...” Lan chạy theo chặn 3 người đó lại, nhưng lại bị 2 người kia ngăn cản, thế là bây giờ Lan cố gắng đấu với 2 tên này, thật sự bọn chúng quá mạnh, chúng ra chiêu nào là dứt khoát chiêu đó và dường như chiêu nào cũng muốn giết người cả,chị Lan ko phải là đối thủ của chúng, đánh khoảng 10phut thì chị Lan bị bọn chúng hạ gục và ra đòn quyết định, 1 tên giơ kiếm và

“A.....”

/

Hoàn cảnh Minh và Trần lúc này thì sao? Khi Minh bế Trần đi, 3 tên đó đuổi theo, Minh phát giác được nên đi nhanh hơn, nhưng dù sao nếu chỉ 1 mình Minh thì Minh có thể đối phó dễ dàng,nhưng hiện tại Minh phải bế theo cục nợ tức là Trần thì làm sao có thể trốn khỏi sự truy sát của bọn chúng, cuối cùng thì Minh cũng bị 3 tên đó chặn trước mặt, bọn chúng nhào tới tấn công Minh, Minh chỉ né vì cả 2 tay đang bế Trần mà, Minh cố gắng chạy thật nhanh ko biết chạy đi đâu nhưng cuối cùng Minh cũng đặt Trần xuống 1 bụi cây, vừa lúc đó bọn chúng cũng chạy đến, Minh nhặt 1 cành cây và bắt đầu lao vào cuộc chiến, bọn chúng cũng ra các đòn chí mạng, Minh đánh gục được 1 tên rồi lấy kiếm của hắn đấu tiếp với 2 tên còn lại, nhưng đang đánh 1 trong hai tên đó nhìn vào bụi cây phía mà Trần đang nằm ở đó, hắn ta liền chạy vào đó, Minh phát hiện liền chạy theo sau và đánh vào lưng hắn, hắn bị rơi kiếm xuống, nhưng còn 1 tên nữa, hắn ta đã thấy Trần, lấy Kiếm kết liễu mạng Trần thì Minh chạy đến

Xẹt.....thanh kiếm hấn ta đâm trúng vào cánh tay của Minh, vì Minh đã nhào vô đỡ lấy nhát kiếm đó cho Trần, rồi nhanh như chớp Minh lấy chân đá mạnh vào bụng của hắn ta, hắn ta té nhào, Minh rút thanh kiếm ra khỏi tay mình, khẽ nhăn mặt rồi lấy trong túi quần ra 1 cái khăn và băng tạm vết thương của mình lại để cầm máu, Minh nhanh chóng bế xốc Trần lên, nhưng cánh tay của Minh đang bị thương cộng với sức lực đã cạn, Minh cố gắng đi, đi, nhưng máu ở cánh tay của Minh cứ chảy, chảy ra suốt, Trần thì vẫn đang bất tỉnh, nhưng trong lúc đó Trần vẫn cảm nhận được hơi ấm từ người Minh, bây giờ vẫn còn mưa lớn quá, sắc mặt của Trần càng ngày càng trắng bệch hơn, mưa làm cho vết thương của Minh và Trần càng đau rất hơn,nhất là Trần, cái phi tiêu vẫn chưa được rút ra và trước đó Trần đã bị thương

__”cô thấy sao rồi” Minh vẫn đi, nhưng vẫn cố hỏi, vì chàng thấy vẻ mặt của Trần, gần như ko còn sự sống

__.....Trần vẫn ko trả lời

và quả thật, ông trời vẫn còn thương xót người hiền chứ ko như Nhi và Long, Minh cứ bế Trần đi trong mưa chứ thật sự là Minh ko còn định hướng được lối ra, nhưng thật may mắn khi trước mặt họ là 1 cái chòi, nhìn đã cũ kỹ và rách rưới nhiều nhưng đối với hoàn cảnh này thì nó đã là 1 chỗ trú mưa hoàn hảo rồi. thế là Minh bế Trần vào đó, đặt Trần nằm xuống chỗ mà mưa chưa làm ướt, Minh nhẹ nhàng lay tay Trần

__”cô tỉnh lại đi. Cô có nghe tôi nói gì ko?”

Nhưng đáp lại vẫn là sự yên lặng của Trần, bên ngoài là tiếng gió cùng với tiếng mưa làm cho tâm trạng của con người cảm thấy lạnh buốt

__”bây giờ tôi phải rút phi tiêu ra, cô gần chịu đau nha” ko biết Trần có nghe được ko nhưng Minh vẫn phải nói

__”cái này là tôi muốn cứu cô chứ ko phải tôi lợi dụng cô đó nha” Minh vẫn nói 1 mình, vì cây phi tiêu cắm vào ngực trái của Trần mà,lấy ra thì dễ, nhưng muốn thoa thuốc thì phải.....

__”cô im lặng xem như là đồng ý rồi đó nha!”

Nói rồi Minh lấy tay cố gỡ, cố gỡ lăm mới mở được 1 nút của Trần(đừng nghĩ bậy à nha, chỉ cởi 1 nút là đủ rồi), để lộ bờ vai trắng nõn của cô nàng, anh chàng liền đỏ mặt

__”trời oi. A di đà phật, phải tỉnh tâm lại” Minh tự tát vào mặt mình 1 cái, lấy lại bình tĩnh Minh rút phi tiêu ra, Trần chỉ rên 1 tiếng “A.....” rồi ngất tiếp, Minh vội vàng lấy trong túi ra 1 lọ thuốc cầm máu, thoa vào cho Trần, rồi lấy cùi áo mình ra đắp vào cho TRẦN(đừng thắc mắc tại sao Minh lại có đem theo thuốc, bởi vì do được XU huấn luyện nên bọn người của Minh đều phải luôn mang bên mình để phòng khi gặp chuyện), nhưng Minh đã ko lấy nó để thoa vết thương cho mình vì Minh thấy vết thương của Trần nặng hơn mình, 1 lọ có thể cũng ko đủ cho Trần. Bên ngoài mưa vẫn cứ rơi, bên trong Trần vẫn nằm bất động, vết thương của Minh cũng được Minh băng lại. đang ngồi tựa vào vách, Minh bỗng thấy Trần hơi co người lại, có vẻ như Trần đang rất lạnh,

__”cô lạnh à” Minh hỏi nhưng vẫn ko thấy Trần trả lời. anh chàng lấy trong túi ra 1 hộp diêm nhưng nó lại ướt hết rồi, ko còn sử dụng được nữa. giờ thì trên người của Minh cũng chẳng còn cái áo vì đã cởi ra đắp cho Trần lun rồi, biết làm sao đây

__”lạnh...” 1 tiếng nói khẽ phát ra từ Trần, Minh đã nghe nhưng biết phải làm thế nào bây giờ, Minh bối rối

__”lạnh.....” Trần co người lại hơn, đôi mắt Trần vẫn nhắm nghiền

Bây giờ Minh ko nghĩ gì nữa, bước lại gần TRân, bế cô nàng lên phía góc của căn chòi, rồi ngồi xuống, đặt TRân nhẹ nhàng vào lòng mình, tránh động đến vết thương của TRân

__”cô còn lạnh ko” Minh vẫn ôm TRân, cô nàng vẫn im lặng, chắc có lẽ đã đỡ hơn rồi, bây giờ Minh mới có cơ hội nhìn rõ gương mặt của TRân, thật đẹp, thật hoàn mỹ, chợt Minh đỏ mặt liền quay đi chỗ khác ko nhìn vào mắt của TRân nữa, cứ thế, Minh cũng thiếp đi

/

/

__”anh đi hướng này, mấy đứa đi hướng kia nha” Kiệt nói với Nhất và Nhị

__”được rồi. có gì nhớ liên lạc với bọn em nha” Nhất

__”ừ. Mấy đứa cũng cẩn thận đó”

__”ạ”

Nói rồi họ lại chia nhau ra

/

/

__”số hàng còn lại sao rồi”

__”đã được vận chuyển đến nơi an toàn rồi, thưa tiểu thư”

__”tốt! còn nhóm người của TRân thì sao?”

__”đã bị thất bại, khi tôi đến căn nhà đó thì có đám người của đội điều tra đang ở đó, còn TRân thì ko thấy cô ta nữa”

__”vậy mất số hàng đó rồi, bọn cớm đáng chết”

__”theo điều tra thì có người của star giúp đỡ nữa, thưa tiểu thư”

__”lại là họ à. Sao lại cứ đối đầu với chúng ta chứ”

__”còn chuyện này nữa”

__”chuyện gì?”

__”ạ!nhóm người của cậu Huy đều đã bị bắt”

__”hả?sao lại như vậy chứ, cậu ta làm việc tệ hại như thế sao?”

__.....

__”thế còn cậu ta thì sao?”

__”cậu ấy ko bị bắt nhưng hiện tại thì chưa xác định được cậu ấy ở đâu nữa”

__”như vậy à. Cậu ta sẽ ko sao đâu,ko cần cho người tìm”

__”ạ. vậy có cần cho người tìm cô TRân ko ạ”

__”ko cần. cô ta sẽ tự lo cho mình, nếu có chuyện xảy ra,thì đó là số kiếp của cô ta”

__”ạ!”

__”bây giờ chúng ta phải về thôi”

__”trời mưa to quá, có cần đợi tạnh mưa ko tiểu thư?”

__”ko cần. chúng ta phải ra khỏi khu rừng này nhanh chóng để tránh gặp bọn cớm. hãy ra lệnh anh em, rút lẹ lên”

__”ạ!”

Đó là cuộc nói chuyện giữa tiểu thư tức là cô chủ của Trân cùng với người của cô ta, thật ra cô ta đã ra lệnh cho Trân vận chuyển 1 phần số hàng. Huy sẽ là người xử bọn người của Nhi, còn cô ta sẽ nhận hàng ở 1 chỗ khác, nhưng mọi chuyện cô ta ko ngờ là lại bị thất bại như vậy. nhưng cuối cùng thì cô ta cũng chẳng sao, chỉ tội cho Trân và bọn thuộc hạ, vì chủ mà hi sinh gần như cả mạng sống, nhưng cô ta lại ko một chút thương cảm hay lo lắng gì cả.

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23

Quay lại cảnh của Long và Nhi

Bây giờ đã là 14h

Nhi vẫn đang tựa vào người Long mà ngủ, mưa thì vẫn cứ rơi, Long khẽ cựa mình vì cảm thấy hơi mỏi, vô tình làm cho Nhi thức dậy

_ “xin lỗi” Nhi vội ngồi dậy

_ “à. Ko sao? Em thấy sao rồi?” Long

_ “à.ờ.ko sao...hắc....xi....” Nhi nói mà hắc hơi 1 cái

_ “như vậy mà ko sao à? Lại đây” Long nói giọng trách móc rồi lại kéo Nhi lại gần mình, tay Long vuốt nhẹ vào gương mặt Nhi, Nhi chột đỏ mặt vì ngượng, Long cũng chẳng biết sao mình lại có cử chỉ như vậy, nhưng Long chột thay đổi sắc mặt

_ “sao nóng quá vậy” Long xoay mặt Nhi qua đối diện mặt mình

_ “ko sao mà” Nhi đáp nhỏ nhẹ

_ “sao lại ko sao hà. nóng như thế này rồi. bây giờ làm sao đây” Long lo lắng

_ “đừng lo như vậy mà! Hắc....xi.....”

_ “ko được. phải tìm cách ra khỏi đây mới được” Long nói rồi đứng dậy

_ “anh làm định làm gì vậy?”

_ “em ngồi đây đi” nói rồi Long cố gấn bám lấy vách hồ để trèo lên, mưa vẫn cứ rơi, những hạt mưa đua nhau mà rót, tranh nhau mà tạt vào mặt Long, cố gấn lắm nhưng lên khoảng 1/3 hồ thì Long lại bị té xuống

ịch.....

_ “anh có sao ko vậy” Nhi lo lắng đỡ Long

_ ”Anh ko sao.hihi” Long đứng dậy rồi leo lên tiếp nhưng tình hình vẫn ko có tiến triển

ịch.....

.

.

ịch.....

.

.ịch.....

_ “thôi. Đừng leo lên nữa” nhi nói mà nước mắt đã rơi nhưng những giọt nước mắt ấy đã hoà quyện vào những giọt mưa, nhìn thấy khoé mắt Nhi ửng đỏ Long đã biết Nhi đang khóc, đang khóc vì mình

_ “anh ko sao mà. Đừng khóc” Long lấy tay gạt đi những giọt nước mắt của Nhi, Long đứng dậy định trèo lên nữa, nhưng lần này Nhi nhất quyết ko cho anh chàng trèo lên nữa, cô nằng ôm lấy Long từ phía sau Long

__”đừng mà. Nguy hiểm lắm, anh mà có chuyện gì thì em.....” Nhi ko nói hết lời thì đã nắc lên vì Nhi lại đang khóc, nghe tiếng Nhi khóc mà Long cảm thấy xót lắm, chàng quay lại, ôm lấy Nhi

__ “em đừng khóc, anh ko leo lên nữa mà. Nín nha, đừng khóc mà”

__ “ừ, ko khóc nữa,hi hi” Nhi lấy tay gạt nước mắt của mình đi, rồi

__ “Nhi....Nhi.....” Nhi đã ngất, Long cảm thấy sợ hãi, 1 người đã đối đầu với biết bao cuộc chiến, biết bao nguy hiểm nhưng giờ lại đang sợ, sợ gì chứ, anh ta đang sợ mất đi người bên cạnh mình chẳng.....

__ “ò đây có cái hố Nhất ơi”

Thấy có ánh sáng của đèn pin cùng với giọng nói ở phía trên, Long liền lên tiếng

__ “có ai trên đó ko? Có người bị kẹt dưới này »

__ “hình như có người ở dưới kìa Nhất ơi”

Nhất cùng với vài người nữa tiến lại miệng hố, rồi lấy đèn soi xuống hố

__ “có người dưới này, cứu chúng tôi với” Long nói lớn

__ “hình như anh Long thì phải?” Nhất nói

“phải anh Long ko” Nhất nói vọng xuống

__ “phải! anh đây, mau kiếm dây lại đây”

__ “anh đợi 1 lát” Nhất nói rồi quay lại nói với Nhi, lấy dây ra lẹ lên, thế là 1 sợi dây dài được đưa xuống,

__ “anh nắm được dây được chưa” Nhi

__ “thấy rồi! nhưng ở đây có 2 người, mấy đứa có gắn giữ chặt nha”

__ “dạ!” Nhất lên tiếng “anh em có gắn dùng hết mình nha”

__ ”dạ”

Long lấy dây quấn qua người mình rồi ôm lấy Nhi và quấn qua eo Nhi

__ “xong rồi” Long

__ “anh giữ chặt nha” Nhất

1...2 kéo...1...2....1...2..... cứ thế Nhi và Long được đưa lên tới nửa hố thì lại bị tuột xuống

__ “cố lên” Nhất cố gắng nói, vì trời đang mưa, trơn trượt nên đã bị mất đà

1...2....1.....2.....1....2.....cố lên.....cố lên.....

Và cuối cùng Long và Nhi cũng đã được đưa lên lên tới nơi, nhưng Nhi vẫn đang bất tỉnh

__ “chị Nhi sao vậy?” Nhị lo lắng

__ “cô ấy bị cảm rồi. mấy đứa mau dẫn đường ra khỏi đây mau lên” Long bế Nhi lên

__ “được rồi, anh đi theo tụi em” Nhất nói

“báo cáo cho chị Xu đi Nhị”

__ ”ừ” Nhị nói rồi bộ đàm liên lạc với Xu

“tụi em đã tìm được anh Long với chị Nhi rồi, tụi em đang đưa họ ra ngoài” Nhị

“tốt. 2 người đó ko sao chứ?” xu

“chị Nhi bị cảm và bị ngất thôi” Nhị

“vậy đưa ra xe rồi chở cô ấy đến bệnh viện đi, có gì liên lạc sau”

“dạ”

Thế là cuối cùng cũng thoát khỏi được khu rừng này

_ “cậu và vài người nữa hãy lấy xe đến bệnh viện T đi” Nhất nói với người trong bang

“mà anh nà! Minh, Tứ, Ngũ đâu rồi”

_ ” chúng tôi chia nhau ra đi nên ko có liên lạc” LOngh

_ ”dạ, vậy anh cùng với chị NHĩ hãy đến bệnh viện T đi, 2 tụi em phải vào tìm mấy người họ”

_ ”ừ. Cần thận đấy”

“mấy cậu chạy xe cẩn thận đó nha” Nhị nói

“dạ”

Thế là Nhất và Nhị ở lại và tiếp tục vào rừng để tìm người

/

/

Chúng ta quay lại cảnh của Lan lúc nãy nha

Chị Lan bị 2 tên đó hạ gục và chúng định kết liễu Lan bằng nhát kiếm cuối cùng thì

“A.....” tiếng hét phát ra và

ịch. ....máu lan rộng trên mặt đất, Lan ngẩng mặt thì thấy 1 tên đã nằm dài dưới đất còn 1 tên thì đang đấu với 1 người lạ, và

A.....cuối cùng tên đó cũng xong đời

_ ”cô là ai?” Lan gượng đứng dậy

_ .....người con gái ko lên tiếng

_ “sao lại cứu tôi”

_ .....

_ ”chúng ta quen biết sao?”

_ ”cô là người của Star” bây giờ người con gái mới lên tiếng

_ “cô ko phải là người của star?” Lan

_ “tại sao tôi ko phải người của star?”

_ “chúng tôi ko hề giết người. mà cô thì lại. ....” Lan nói và nhìn 2 cái xác

_ “Đúng thế, tôi ko phải người của star” cô gái nhếch môi cười

_ ”nhưng sao cô lại cứu tôi, thật ra cô là ai?” Lan nghi ngờ

_ “tôi là muốn trả ơn thôi. Bây giờ cô phải đi theo tôi”

_ “đi đâu?” Lan

_ “đi ra khỏi nơi đây”

_ “nhưng.....” Lan ngập ngừng

_ “chính bang chủ các người muốn tôi tìm cô” Người con gái đưa ra bức ảnh của Lan kèm theo 1 tin nhắn trong điện thoại của người con gái với nội

đung “tôi biết vết thương cô chưa lành hẳn nhưng tôi cần cô giúp đỡ xem như cô đang trả ơn cho tôi. cô hãy đến khu rừng ngoại ô, tìm 2 người, hình của họ tôi để ở trong cái hộp dưới gầm giường của cô. Sau khi tìm được bất kỳ người nào thì cũng phải đưa về chỗ của cô”

_ “vậy còn 1 người nữa là ai?”

_ “là người này” Người con gái lấy thêm 1 tấm hình nữa đưa cho Lan thì người đó chính là Trần

“chúng ta có thể đi chứ” người con gái hỏi Lan khi vẫn thấy Lan bất động

_ “ừ, đi thôi” Lan lên tiếng, người con gái đi trước dẫn đường nhưng vẫn ko nói câu nào với Lan

_ “cô tên gì?” Lan

_ “Trúc” người con gái trả lời 1 cách lạnh lùng

_ “ừ, nhưng sao cô lại quen bang chủ”

_ .....

Khi thấy Trúc ko nói trả lời mình thì Lan cũng đành im lặng, ko hỏi gì thêm nữa

(Trúc. Các bạn còn nhớ nhân vật này chứ?)

Quay lại cảnh của Minh và Trần

Trần trở mình nhẹ nhàng rồi khẽ mở mắt ra, nàng cảm thấy lạnh lạnh nhưng lại ấm ấm, nhìn qua thì thấy mình đang nằm gọn trong lòng của Minh, Trần chột giật mình, mở to mắt hết cỡ nhìn Minh, trên người Minh lại ko mặc áo, ngược xuống người mình thì thấy nút áo của mình bị mở hết 1 nút, vẻ mặt của nàng bỗng đổi sắc thành xanh rồi chuyển qua tối sẫm

“á.....” Trần hét lên làm Minh giật mình, mở mắt ra, Trần vội đứng dậy

“ui.....” Trần khụy xuống ôm lấy ngực

_ “cô làm gì vậy” Minh liền đỡ lấy Trần

_ “thả tôi ra” Trần đẩy Minh ra, cô nàng mất thế ngã ra sau, Minh liền lấy tay vòng qua eo Trần kéo lại

1..2..s...3s....4s..... ko ai động đậy, bỗng Trần nhận ra liền đẩy Minh ra nhưng bị Minh ôm chặt

_ “cô đang bị thương đấy. đứng im đi”

Nói rồi khi thấy Trần ko phản ứng Minh mới từ từ bỏ tay ra

_ “cô ngồi xuống đi. Nếu ko vết thương lại chảy máu đó” Minh nói nhẹ nhàng. Giờ Trần mới để ý thấy mình đang bị thương khá nặng, khẽ cau mày, nhăn mặt 1 cái rồi Trần ngồi xuống tựa vào vách thờ dốc

_ “cô thấy sao rồi” Minh lo lắng

_ .....

Khi thấy Trần ko trả lời mình, dường như Minh đã đoán được lý do

_ “do cô bị thương nên tôi mới.....” Minh nói lí nhí, TRân quay qua nhìn vào mặt Minh, nhìn thấy ánh mắt sắt bén của Trần mà Minh lắp bắp

_ “tôi...tôi....chưa.....chưa...thấy....gì....hết....chỉ...chỉ thoả....thuốc...cho cô...thôi à” cuối cùng Minh cũng hoàn thành câu nói của mình

_.....Trần vẫn ko nói gì chỉ nhìn Minh với ánh mắt đầy nghi ngờ

_ “tôi,...tôi...thề.....tôi thề....là tôi...ko thấy gì hết đó....tôi cũng ko làm...gì cô hết à”

_ “ừ” Trần ừ nhẹ rồi quay mặt nhìn ra ngắm những giọt mưa đang đua nhau rơi xuống, Minh cũng ko nói gì thêm, ko gian im lặng bao trùm cho đến khi Trần lên tiếng

_ “sao anh lại cứu tôi”

_ “là vì.....”

_ “lệnh của bang chủ à” Trần chen vào. Bây giờ Minh phải trả lời sao đây, là theo lệnh của Xu, hay do trái tim mách bảo ko được làm hại đến Trần

_ “tại sao bang chủ các người lại ko muốn giết tôi” Trần hỏi tiếp

_ “chị ấy làm gì thì sẽ có lý do của chị ấy” Minh cũng đáp dừng dừng

_”các người thường xưng là chị em à?”

_”phải, chúng tôi giống như 1 gia đình vậy đó” Minh nói với vẻ mặt hân hoan

_”gia đình à?” Trần lặp lại, 2 chữ gia đình đối với Trần sao thấy xa lạ quá, cô ấy ko có gia đình, à mà ko, cô ấy cũng có 1 gia đình chứ, như nhớ đến gia đình mình cô ấy liền hỏi

_ “những người của tôi anh đã làm gì họ rồi” TRần hỏi với vẻ mặt lo lắng

_ “tôi chỉ cho người trói họ lại và đưa về bang chúng tôi thôi” Minh

_”thật ko?” Trần vẫn còn nghi ngờ

_”thật, chúng tôi ko bao giờ giết người,đó là lệnh và cũng là 1 trong những nguyên tắc của chị ấy đặt ra” Minh

_”nguyên tắc sao?”Trần hỏi lại

_ “phải, là của bang chủ đặt ra”

_”có vẻ như các người rất tôn trọng bang chủ của các người thì phải”

_ “thật ra, mấy anh em chúng tôi ko thuộc bang star đâu”

_”sao?” Trần ngạc nhiên

_”chúng tôi ko thuộc 1 tổ chức nào cả”

_”nhưng sao cậu. ....”

_”bởi vì bang chủ của star là ân nhân, là 1 người chị, 1 người mà chúng tôi có thể dùng tính mạng của mình để bảo vệ” Minh nói với vẻ mặt hơi buồn

_.....Trần vẫn im lặng lắng nghe Minh nói tiếp

_ “cô có biết hoàn cảnh của 7 đứa trẻ bị ba mẹ mình bỏ rơi, cùng nhau tụ họp tại 1 bãi rác để kiếm cái ăn, làm quen với nhau rồi từ đó đi đâu cũng có nhau, làm đủ các loại công việc,lượm rác, xin ăn, những việc thấp hèn nhất kể cả trộm cắp cũng làm, mỗi lần bị bắt gặp thì lại bị những trận đánh đầy người, đâu ai thương tiếc cho những đứa trẻ bản thiếu chúng tôi” Minh nói với vẻ mặt rất buồn, anh chàng cười nhạt 1 tiếng rồi nói tiếp(mà khoan, sao tự nhiên lại nói với Trần? chắc có lẽ Minh thấy Trần là 1 cô gái tốt chứ ko giống như mọi người đang thấy về cô ấy, và có thể 1 phần Minh tin tưởng Xu, XU luôn tìm cách bảo vệ Trần, tức là Xu biết Trần ko phải là người xấu)

_ “lúc ấy đứa nhỏ nhất chỉ mới 8tuoi, người lớn nhất là tôi và Thành chỉ được 9tuoi, thế đấy,chỉ ngần ấy chúng tôi đã trở thành những con người xấu, là cặn bã của xã hội, rồi sau đó, chúng tôi được 1 gia đình giàu có nhận nuôi, cứ tưởng đâu là ông trời còn thương xót chúng tôi, cho chúng tôi được một mái ấm, ngày đầu. ....” Minh chợt hít 1 hơi thật sâu để kìm nén cảm xúc, rồi chàng lại cười nhạt,1 nụ cười chua chát

_”ngày đầu, họ cho chúng tôi ăn, cho chúng tôi mặc cũng chỉ là lợi dụng, nói đúng hơn là họ dùng chúng tôi làm công cụ kiếm cho họ”

_”LÀ sao?” Trần nhìn Minh với vẻ mặt thương cảm

_”5 đứa nhỏ thì được bọn chúng chở đến những khu chợ, trước những lễ hội để xin ăn, cuối cùng cũng quay lại nghề cũ. Nếu ngày đó chúng nó xin được tiền thì được họ cho ăn, còn ngày nào mà ko xin được thì lại bị bọn người đó đánh đập dã man, bỏ đói cả ngày,thậm chí cả nước cũng chẳng cho uống” Minh hình như đã rơi nước mắt thì phải

_”còn anh thì sao?” Trần vẫn muốn biết hoàn cảnh của Minh, vì Trần cảm thấy xót thương cho Minh nhiều lắm,ko ngờ Minh lại có quá khứ như vậy

_”tôi và Thành được bọn chúng truyền nghề cho, ngày nào chúng tôi cũng phải đi ăn trộm, dưới sự dàn dựng của họ, có bữa 2 chúng tôi được họ ra lệnh cướp của 1 phụ nữ đang mang thai, tôi cũng làm theo, nhưng cướp được, cô ta khóc thảm thương’đó là số tiền cuối cùng của tôi, xin trả cho tôi, tôi còn nuôi đứa con trong bụng này và cả người mẹ ở nhà nữa” nghe đến đó tôi và THành dừng bước, ko chạy nữa, chúng tôi bước lại đỡ người đó dậy và trả lại số tiền cho cô ta, nhưng đâu biết hành động đó được xem là 1 hành động tốt, cuối cùng nó lại là hành động hại chúng tôi thể thâm, hôm đó khi về nhà với 2 bàn tay trắng thì tôi và Thành bị bọn chúng dùng roi, dùng những thứ gì có thể ném và đánh được thì đều được họ ném lên thân thể buổi tối”

_”vậy sao các cậu ko bỏ trốn” Trần

_”có chứ, chúng tôi đã cố gắng trốn, nhưng lần nào cũng bị bắt lại và lần đó thì chúng tôi ko còn là 1 con người nữa, bọn chúng lại đánh, và đánh, đánh đến nỗi tay chân chúng tôi như muốn gãy ra hàng trăm mảnh.”

__”như vậy sao các cậu lại thoát được bọn chúng?”

__”và khoảng 2 năm sau đó, vào 1 ngày định mệnh, ngày đã làm cho cuộc đời của chúng tôi thay đổi, buổi sáng hôm đó, tôi và Thành vẫn thực hiện cướp bóc của mình, qua 2 năm thực hiện nghề này thì có thể nói chúng tôi trở nên chuyên nghiệp rất nhiều, hôm đó tôi và Thành xác định được mục tiêu là 1 cô gái,nhìn thì nhỏ nhắn nhưng trông khá là sang trọng, thế là tôi và Thành bắt đầu thực hiện, chúng tôi làm rất trót lọt, vừa đi vừa cười

“tôi nay chúng ta có com ăn rồi” Thành vui vẻ, nhưng đang đi thì 1 cô gái đứng trước mặt 2 chúng tôi, cười 1 nụ cười rất tươi, 2 chúng tôi vô cùng ngạc nhiên vì cô gái ấy chính là người mà 2 đứa tôi vừa cướp, “2 người chạy chậm quá đấy” cô gái nói và kèm theo 1 nụ cười, 2 chúng tôi quay lại định chạy đi thì lại bị cô ấy chặn lại và đánh cho 2 tụi tui té nhào, nhặt lại cái ví của mình rồi cô gái bước đi,bỏ lại tôi với Thành với vẻ mặt buồn bã và lo lắng,vì nếu ko có tiền thì lại bị đánh, tôi hỏi Thành “bây giờ làm sao. Nếu ko có tiền thì bọn kia cũng bị chúng ta liên lụy đó”. Thành cũng với vẻ mặt buồn “đánh chịu trận hôm nay thôi, biết sao bây giờ”. “hai người nói gì đó”tự dưng cô gái quay lại hỏi tôi với Thành, 2 đứa ngẩn mặt lên nhìn cô gái. “2 cậu có chuyện gì à, nói đi, tôi giúp cho”. Tôi với Thành vô cùng ngạc nhiên, mọi ngày nếu bị bắt được thì chúng tôi sẽ bị đánh tơi tả ko thì bị bắt lên cảnh sát, còn cô gái này lại ko làm gì chúng tôi ngược lại còn hỏi với vẻ mặt rất ân cần, ko biết lý do tại sao tôi và Thành có cảm giác rất tin tưởng cô ấy, thế là chúng tôi kể hết cho cô ấy nghe. Suy tư 1 chút, cô ấy liền kêu 2 đứa tôi dẫn đến chỗ chúng tôi bị bắt, và rồi, ko tin vào mắt mình, 1 cô gái có vẻ như rất là yếu đuối nhưng đã hạ gục được bọn người bắt chúng tôi, sao đó người con gái ấy đã đưa cả 7 đứa chúng tôi qua Mỹ với cô ấy, cô ấy còn dạy chúng tôi học võ, hầu như cô ấy học được gì đều chỉ chúng tôi, cô ấy cho chúng tôi đi học kiến thức, và bây giờ chúng tôi cũng xem như trở thành những con người tạm gọi là thành công”

__”người con gái đó chính là bang chủ star” Trần

__”đúng vậy, chị ấy rất thương chúng tôi, dù chị ấy lớn hơn tôi 1 tuổi nhưng tôi và mọi người rất kính trọng chị ấy” Minh nói với vẻ mặt đầy biết ơn

“nhưng chị ấy lại ko bao giờ muốn chúng tôi nhắc đến việc ơn nghĩa gì cả”

“ko biết sao hôm nay tôi lại nói chuyện này với cô nữa, buồn cười lắm phải ko?” Minh ngước mặt lên, che giấu đi những giọt nước mắt, đã lâu rồi ko ai nhắc đến chuyện này bỗng dưng hôm nay lại. ....nhưng người được Minh kể lại là Trần, người được xem là kẻ địch

Trần nhìn Minh với ánh mắt chua chát, tự dưng Trần muốn có thể chia sẻ những cảm xúc này với Minh quá

__”còn cô.?” Minh nhìn qua Trần

__”tôi sao?” Trần ko hiểu

__”cô có muốn kể chuyện của cô cho tôi nghe ko?”Minh nhìn thẳng vào mắt Trần, Trần quay đi chỗ khác

“nếu ko muốn nói thì thôi” Minh nói tiếp

__”cậu muốn biết việc gì” tự dưng Trần cũng muốn mở lòng mình, muốn tâm sự

__”sao cô lại liều mạng vì chủ của cô?” Minh hỏi

__”bởi vì ông ấy có ơn với tôi”

__”ơn gì?”

__”ông ấy đã cứu mạng tôi”

__”cứu cô khi nào?”

__”vào lúc tôi được 7tuổi, gia tôi bị người ta ám hại, cha mẹ và chị gái tôi đều bị giết, chỉ có tôi được ông chủ cứu sống,nên tôi sẽ lấy cả mạng này để bảo vệ gia đình ông ấy”

__”cô có chắc ông ấy đã cứu cô ko?” Minh tự dưng vô tình hỏi câu đó

Trần nhìn Minh, thật sự Trần cũng chỉ nghe ông ấy nói lại, ông ấy là bạn của ba mẹ Trần, rồi cứu Trần về,cho Trần ăn,cho Trần mặc và cho TRẦN học võ để trở thành người của mình. Suy nghĩ hồi lâu rồi Trần lắc đầu ‘ko thể nghĩ xấu cho ông chủ được’

__”có phải cô chủ của cô chính là người tên Thủy,con gái của chủ tịch Trần Đức Tuấn”

__.....Trần nhìn Minh và im lặng

__ “tôi biết và mọi người đều biết,chỉ là chúng tôi chưa có chứng cứ thôi”

__ “cậu ko cần nói nữa, tôi sẽ ko giúp các người mà bán đứng ông chủ đâu”

__ “ừ, tùy cô thôi”

Trời vẫn mưa, bên trong thì chẳng ai nói với ai tiếng nào cả

_ “cô sao rồi?” Minh hỏi khi thấy Trân hơi chao mãi, tay thì ôm lấy vết thương

_ “ko sao” Trân trả lời lạnh lùng

_ “hình như vết thương lại ra máu nữa rồi. đúng ko?” Minh lo lắng

_ “ừ. Ko sao đâu”

_ “bây giờ chúng ta phải đợi mọi người đến thôi, tôi cũng chẳng biết đường ra, ko khéo lại bị lạc hơn nữa”

_ “ừ”

Thế là 2 người đó lại chìm vào lặng im, chìm vào suy nghĩ riêng của mỗi người

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24

_ “sao cô lại ở đây”

_ “vậy còn anh? Tại sao anh cũng có mặt ở đây?”

_ “cô trả lời tôi đi”

_ “em chỉ tình cờ đi vào đây thôi”

_ “tình cờ trong hoàn cảnh này à?”

_ “vậy còn anh? Sao anh lại ở đây?”

_ “tôi đến đây tìm người”

_ “tìm ai?”

_ “cô ko cần phải biết”

_ “trong đó nguy hiểm lắm, anh mà đi sâu vào đó có thể sẽ bị lạc đấy”

_ “cám ơn cô, nhưng đó là chuyện của tôi” nói rồi người con trai bước đi

_ “anh...anh...Kiệt” người con gái nói vọng theo, rồi chạy đến nắm tay Kiệt kéo lại

_ “cô làm gì vậy” Kiệt giật tay mình ra khỏi tay cô gái

_ “ở trong đó nguy hiểm lắm, anh hãy đi ra với em”

_ “đây là việc của tôi, muốn ra thì cô cứ ra đi” Kiệt lạnh lùng, sau đó Kiệt bỏ đi, người con gái cũng đi theo Kiệt

_ “các người về trước đi”

_ ”trong đó nguy hiểm lắm tiểu thư”

_ “ko sao. Các người về đi, tôi sẽ về sau”

Thế là bọn người đó đều nghe lời của cô gái bỏ ra về, bây giờ còn chỉ Kiệt đi với cô gái

_ “cô theo tôi làm gì?”

_ “dù sao chúng ta cũng sắp đính hôn, em ko thể để chồng sắp cưới của em gặp nguy hiểm được”

Kiệt nghe cô gái đang nói thì dừng bước, quay lại

__ “tôi sẽ ko bao giờ lấy cô, cô nghe rõ ko?” nói rồi Kiệt xoay người và đi tiếp

À. Bây giờ chúng ta có thể gọi tên cô gái đó rồi chứ, chính là Thủy, Trần Phương Hồng Thủy.

__ “chúng ta cứ đợi xem sao”

__.....kiệt vẫn ko nói gì

__ “anh định đi đâu, sao lại đi 1 mình, những người của Cold đâu cả rồi?”

__.....đáp lại vẫn là sự thờ ơ và im lặng của Kiệt

Cứ như thế, kẻ trước người sau, Kiệt vẫn xem như ko có sự tồn tại của Thủy, nhưng đang đi lại nghe tiếng đánh nhau, Kiệt tiến lại gần hơn thì thấy 2 chàng trai đang đấu với 5 tên mặc đồ đen, trên tay mỗi tên đều đang cầm 1 thanh kiếm, 5 tên đó như những con sói thèm mồi, chúng tấn công đầy uy lực, 2 chàng trai kia thì trên tay chỉ có cành cây, cuộc chiến thật ko cân sức, Kiệt thấy 2 người đó nhìn rất quen, nhìn hồi lâu Kiệt nhớ ra là 2 chàng trai trong số 5 người ở trường(tức là Tứ và Ngũ), Kiệt định bước ra phụ giúp với 2 người họ thì lại bị Thủy kéo tay lại

__ “anh định ra đấu với bọn chúng khi anh ko có vũ khí à”

__ “đó là việc của tôi” Kiệt gạt tay Thủy ra

__ “cầm lấy” Thủy đưa Kiệt 1 con dao nhìn rất sắc, Kiệt nhìn Thủy, cô nàng liền lên tiến

__ “cẩn thận”. Kiệt nhận lấy con dao và thốt ra 1 câu “cảm ơn” rồi bắt đầu vào cuộc chiến, Tứ và Ngũ thấy Kiệt thì cũng ngạc nhiên, nhưng mọi chuyện để hỏi thăm sau, bây giờ quan trọng là phải giải quyết 5 tên kia, Thủy vẫn nấp ở gần đó chứ ko ra mặt, bây giờ từng tên dần dần bị hạ gục, nhưng ko biết ở đâu lại xuất hiện thêm khoảng 10 tên nữa, vẫn đồ đen vẫn là những thanh kiếm đó, chứng tỏ chúng nó là 1 bọn. Bây giờ phải làm sao đây chứ, số lượng của chúng nó đông mà lại có vũ Khí,

__ “đầu mà chui ra nhiều thế” Tứ vừa đánh vừa nói

__ “bọn chúng thấy chúng ta giỏi quá nên phải cần nhiều người ra như thế đấy,hihi” Ngũ cũng vừa đánh vừa nói

__ “haha, thế thì chúng ta có giá quá vậy” Tứ

Kiệt cũng cảm thấy lạ là tại sao trong giờ phút nguy hiểm này mà 2 người đó lại có thể còn nói đùa được, nhưng thôi kệ, bây giờ làm sao giải quyết bọn này đây.

__ “bọn này là ai vậy” Kiệt vẫn đánh và hỏi TỨ, Ngũ

__ “antifan của bọn em hay sao đấy.hihi” Ngũ trả lời, bây giờ Kiệt dành bó tay với 2 chàng này luôn

__ “chúng ta chạy thôi, chứ đầu sao lại bọn chúng” Tứ nói. Kiệt lại 1 lần nữa ngạc nhiên, tại sao có thể chạy trốn ở đây cơ chứ, đó ko phải là hèn nhát sao?

__ “ừ! Thôi. Ko chơi với bọn chúng nữa, chạy thôi” Tứ tiếp lời. Kiệt nghe 2 đứa nói mà cảm thấy hơi bị thất vọng trong lòng, ko ngờ 2 đứa này lại như vậy,

__ “anh đừng đứng yên như vậy chứ” Tứ vừa chạy lại đánh 1 tên định đâm Kiệt khi thấy Kiệt đứng ngây người

__ “ơ...ơ” Kiệt lấy lại tinh thần

__ “anh chạy hướng kia, bọn em đi hướng này, anh cẩn thận đó nha” Nói rồi Tứ, Ngũ liền chạy đi, đằng sau liền có 7 tên chạy theo, Kiệt thấy vậy,thôi cũng đành chạy đi hướng khác và theo sau Kiệt cũng đang có 3 người, Thủy thấy Kiệt chạy đi thì cô nàng cũng chạy theo, chạy được 1 lúc Kiệt dừng lại và tiếp tục đấu với bọn chúng, Thủy cũng rút ra 1 con dao khác và vào giúp Kiệt, và chỉ trong 10phut 3 tên đó đã ngã xuống

__ “anh ko sao chứ?” Thủy

__ “ko?” Kiệt nói rồi đi về hướng lúc nãy để tìm Tứ và Ngũ

__ “anh định đi đâu vậy?”

__ “tìm người”

__ “ở đây nguy hiểm lắm, chúng ta nên rời khỏi đây”

__ “cô cứ đi, tôi đâu cần”

_ “nhưng.....” chưa để Thuý nói hết Kiệt liền hỏi

_ “tại sao lúc nãy cô có vũ khí nhưng lại ko vào giúp chúng tôi”

_ “em.....”

_ “bởi vì cô ấy ghét tội em” đằng xa 2 chàng trai tiến lại

_ “2 đứa ko sao chứ?” Kiệt

_ “hì hi, khoẻ như voi ấy” Ngũ cười và đáp

_ “bọn chúng bị 2 đứa xử rồi à?” Kiệt

_ “ko? Tội em có vũ khí đâu mà xử, chỉ đánh lạc hướng bọn chúng thôi” Tứ

_ “vậy lúc nãy mấy đứa nói chạy là vậy đó hả?” Kiệt

_ “chứ sao anh, chạy để giữ mạng chứ, em còn yêu đời lắm,hihi” Ngũ

“vội lại bọn em biết sẽ có người phụ giúp anh thôi, chỉ là người ta ko muốn giúp bọn em thôi.” Ngũ nói rồi quay qua nhìn Thuý _ “đúng ko? Chị Thuý”

Thế là 4 mắt nhìn nhau, rồi Ngũ quay mặt chỗ khác cười đất ý, nhưng Kiệt chẳng hiểu vì sao Ngũ lại cười, nhưng tại sao Ngũ lại biết tên của Thuý, 2 người đã từng gặp hay sao?, nhưng đó cũng chỉ thắc mắc thôi chứ Kiệt cũng chẳng hỏi

_ “sao anh lại ở đây vậy?” Tứ

_ “ừ, đến tìm mấy đứa”

_ “hả?” cả 2 ngạc nhiên

“chị Xu có đến ko?”

_ “có. Cả NHát, nhị,tam cũng có, à mà khoan, để anh liên lạc với họ là tìm được 2 đứa rồi” nói rồi Kiệt lấy ra bộ đàm liên lạc với Xu

_ ”Tôi nghe” Xu

“tôi tìm được.” Kiệt quay qua” 2 đứa tên gì?” “Ngũ,Tứ”

“tôi tìm được Ngũ và tứ rồi nha”

“ừ. Chúng nó ko sao chứ”

“bọn em ko sao chị oi,hihi” Ngũ giật lun cái bộ đàm Kiệt đang nói

“ừ, tốt, cũng đã tìm được Long và đội trưởng bây giờ chỉ còn Minh”

“dạ. để tội em cùng đi tìm” Ngũ

“ở chỗ 2 đứa có mưa ko?” Xu. Nghe Xu hỏi Kiệt mới chợt nhận ra, tại sao ở đây lại ko có mưa nữa, đúng là khu rừng kỳ lạ mà

“dạ, ko có mưa chị”

“ừ, thế thì đi tìm đi, có gì liên lạc với chị, phải biết...” ko để Xu nói hết

“phải biết bảo vệ bản thân, ko để bị thương, nếu ko chị sẽ bỏ mặt ko lo nữa. ...trời ui, em thuộc bài ca của chị rồi, tội em sẽ lo cho bản thân mà,” Ngũ

“thằng nhóc này, hihi. Biết thì tốt, thôi nha liên lạc sau”

“dạ”

Ngũ tắt máy quay qua nói với Tứ, “chúng ta đi tìm Minh thôi” rồi quay qua nói với Kiệt

_ “anh còn nhớ đường ra chứ?”

_ “còn”

_ “vậy anh nên ra trước đi, để người đẹp lo lắng à” Ngũ nói và quay qua nhìn Thuỷ, Kiệt biết Ngũ đang nói gì

_ “cô nên về đi”

_ “anh ko về em cũng ko”

Kiệt nhìn Thuỷ, Ngũ và tứ cũng nhìn 2 người đó

_ “đẹp trai cũng khổ quá hé Ngũ” Tứ

_ “ừ. Khổ thân, anh em mình cũng vậy mà.” Ngũ nói rồi cả 2 cùng cười phá lên, làm cho Kiệt và Thuỷ quay lại nhìn chăm chăm vào 2 đứa nó

_ “bây giờ 2 người tính sao?” Tứ

_ “thôi mệt quá, cùng đi hết đi” Ngũ

Thế là Tứ và Ngũ dẫn đầu, Kiệt và Thuỷ đi theo sau

_ ”sao chị Thuỷ lại ở đây vậy?” Ngũ hỏi Thuỷ, đối với Tứ đứng kế bên thì câu hỏi này vô cùng dư thừa, nhưng Tứ cũng rất muốn nghe câu trả lời của Thuỷ

_ “à. Chị có việc thôi” Thuỷ

_ “ủa, mà sao chị ko thắc mắc tại sao tụi em lại biết tên chị vậy” Ngũ nói tiếp và cười nhẹ, 1 câu hỏi đơn giản nhưng cũng làm cho Thuỷ cảm thấy dường như mình bị bắt gập quả tan, Thuỷ ko nghĩ là Ngũ lại đặt ra những câu hỏi như vậy

_ “ừ. Sau 2 đứa biết cô ấy vậy” bây giờ Kiệt cũng muốn giải đáp thắc mắc của mình

_ “haha, chắc tại em thâm yêu chị ấy nên mới tìm hiểu chị ấy đó” Ngũ trả lời với giọng đầy châm chọc, biết là Ngũ cố tình ko muốn cho mình biết lý do nên ko hỏi nữa (thật ra mọi chuyện liên quan đến Thuỷ thì bọn người của Minh, Thành và 5 anh em đều biết cả)

_ “o! Sao ở đây lại mưa” Tứ

_ “khu rừng này lạ nhỉ?” Ngũ

_ “ướt hết rồi, ko đẹp trai nữa rồi” Ngũ làm mặt giận, mà trường hợp này giận ai, giận ông trời à

_ “thôi đi chú, giờ này còn lo đẹp ko đẹp nữa” Tứ

_ “2 người nên ra khỏi đây đi, mưa sẽ lớn lắm đấy” Tứ nói với Kiệt và Thuỷ

_ “2 đứa có biết đường ra ko mà cứ kêu anh về vậy chứ”

Tứ và Ngũ nhìn nhau, rồi cười rộ lên, Kiệt vẫn ko hiểu lý do tại sao? Thật ra Kiệt đâu biết trong 5 anh em họ, mỗi người đều có tài riêng, trong đó Ngũ có 1 bộ óc siêu đẳng, cậu có thể nhớ bất cứ cái gì mà cậu nhìn qua 1 lần, và khu rừng này thì làm sao có thể làm khó cậu được, chỉ cần để cậu đi hết khu rừng này thì Ngũ sẽ vẽ ra bản đồ cho cả khu rừng 1 cách dễ dàng, đó cũng là lý do tại sao 2 người họ lại đánh lạc hướng được mấy tên sát thủ lúc này 1 cách dễ dàng như vậy.

_ “anh ko cần phải lo, bọn em mà bị lạc thì ko ai được khu rừng này đâu” Ngũ

_ “thôi, cứ đi tiếp đi” Kiệt vẫn ko chịu đi

Thế là cả 4 cùng nhau lên đường...

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25

Quay lại bệnh viện T

An và Mỹ vẫn đang ngồi đợi được gặp Khoa và Thành, vì họ đã được chuyển ra phòng hồi sức. đang ngồi bỗng dưng mấy cô y tá, gấp gấp đẩy 1 bệnh nhân từ ngoài vào, bên cạnh có 1 chàng trai luôn nắm chặt lấy tay cô gái, nhìn kỹ lại thì AN nhận ra đó là Long, cô nàng liền chạy lại

_ “có chuyện gì vậy. ai vừa được đưa vô phòng cấp cứu vậy?”

Chiếc xe đẩy Nhi vào phòng, cánh cửa đóng lại, để lại 1 con người với nỗi niềm lo lắng vô hạn

_ “là Nhi. Cô ấy bị đâm mưa, nên ngất” Long ngồi xuống cái ghế, dựa lưng vào tường, trả lời An nhưng ánh mắt Long thì ko hề nhìn An, ánh mắt ấy lại ngược lên trần, có lẽ Long ko dám ngược mắt xuống, vì Long sợ, sợ mình sẽ khóc, sợ mình sẽ rơi nước mắt, sợ mất 1 thứ quan trọng.

_ “cô ấy sẽ ko có chuyện gì đâu. Ông đừng lo lắng” An

_

_ “quá khứ sẽ ko lặp lại đâu, tin tôi đi” An vỗ lấy vai Long, cô trấn An cậu ấy. nghe An nhắc lại chuyện quá khứ, Long liền nhìn vào mắt An, đôi mắt của Long bây giờ chuyển dần sang đỏ, hình như Long đã khóc thật rồi.

_ “con nhỏ này là bạn gái thằng Long hả?” 1 thằng con trai hỏi 1 đứa kẻ bên hần

_ “là nó đó”

_ “nó có xinh đẹp gì đâu mà thằng đó mê con này vậy?”

_ “ai biết, chắc nó thích của lạ chứ gì.haha”

_ “tao cũng muốn thử của lạ này quá.” Hần ta nói và nhìn cô gái với ánh mắt rất là bất chính

_ “2 người muốn gì”

_ “anh đây chỉ muốn thử cái thứ mà thằng Long đang muốn ăn thôi.haha”

_ “thật ra, 2 người muốn làm gì?” cô gái đi lùi về phía sau khi thấy 2 tên đó cứ tiến lại gần mình

_ “em hãy chịu anh như thằng Long vậy đó, anh sẽ thương em hơn thằng đó”

Hoa nghe hần ta nói mà lòng cảm thấy sợ hãi, quay người định chạy đi nhưng bị tên đó nắm lấy tay

_ “thả tôi ra” Hoa chống cự, điện thoại bị rơi ra

_ ” Á.....Long ơi.....cứu em” Hoa nói và.....

Tách.....tách.....tách.....những giọt mưa đã rơi, đã rơi, đã hoà quyện cùng với những giọt nước mắt của Hoa. Khi tỉnh dậy Hoa đã thấy mình ko còn là 1 cô gái “sạch sẽ” nữa, trên người,chiếc áo cũng ko còn lành lặn nữa, Hoa biết chuyện gì đã xảy ra với mình, cô ấy ngồi co ro vào 1 góc, khóc,bây giờ cô ấy chỉ biết khóc mà thôi, cảm giác sợ hãi vây quanh, cảm giác cô đơn, lo lắng, cảm giác có lỗi với Long và .....và chính những cảm giác ấy đã đánh bại ý thức trong con người của Hoa, cô ấy đã dại dột bỏ lại tất cả, bỏ lại Long, bỏ lại cuộc sống này mà đi sang 1 thế giới khác, 1 thế giới mà chính lúc ấy Hoa thấy nó là nơi tốt nhất, là nơi dành riêng cho Hoa. Cô ấy đã ra đi vĩnh viễn khi từ tay mình cất lấy cổ tay.....những giọt máu đua nhau chảy, những hạt mưa cũng muốn tiếp sức để đưa cô ấy đi nhanh hơn khi trời càng lúc càng mưa to. Và khi Long tìm thấy Hoa, cũng là lúc Hoa đã trút hơi thở cuối cùng trên đường đến bệnh viện, trước khi ra đi Hoa chỉ kịp để lại 1 câu “xin lỗi..em yêu anh”. Long đã đau khổ biết bao, và đau khổ hơn khi phát hiện ra lý do cái chết của Hoa có liên quan đến Long, 2 thằng đó là bạn cùng tuổi với Long, rất ghét Long, lúc nhỏ còn hay ăn hiếp Long, nhưng từ khi quen XU và An thì Long đã thay đổi từ diện mạo đến tính cách đều hơn hẳn hần ta, nên khi Long có cái gì thì hần sẽ tìm cách có cho bằng được và bây giờ cũng vậy. Thật sự Long đã muốn giết chết 2 tên cầm thú ấy rồi, nhưng bị An và Xu ngăn cản nên Long đã để cho pháp luật trừng trị bọn chúng. Nhưng sự thật mất đi Hoa để lại cho Long 1 cú sốc quá lớn, phải chi Hoa đừng dại dột như vậy, bởi tình yêu là đến với nhau bằng cả tấm lòng, Long yêu con người của Hoa chứ có phải yêu cái gọi là “sạch sẽ” kia đâu, vậy mà.....>>

Bây giờ,tự nhiên Long thấy Nhi nằm bất động, biết đó chỉ là do Nhi ngất nhưng ko biết tại sao Long lại sợ, sợ cái cảm giác 1 người thân rồi xa mình, sợ cái cảm giác ngày xưa quay trở lại, Long sợ, sợ nhiều lắm.

Beng...đèn phòng cấp cứu tắt xuống, bác sỹ bước ra

_ “cô ấy sao rồi bác sỹ” Long chạy vội lại hỏi

_ “cô gái bị thấm nước quá lâu, cộng với cô ấy làm việc lao lực nên mới như vậy. chỉ cần bồi bổ,chăm sóc cẩn thận sẽ ko sao đâu” vị bác sỹ cười hiền

_”cám ơn bác sỹ, cám ơn bác sỹ nhiều” gương mặt Long ánh lên vẻ vui tươi, nắm lấy tay ông bác sỹ,miệng thì ko ngừng cảm ơn

_ “ko có gì. Trong cậu cũng ko được khoẻ cho lắm đâu” ông bác sỹ nói khi nhìn thấy gương mặt nhợt nhạt vì lạnh của Long

_ “ko sao. Ko.....” nói chưa dứt câu, Long đã khụy xuống. bây giờ người được đưa vào cấp cứu lại là Long, bác sỹ khám mới biết Long bị gãy hết 1 xương sườn, chắc là do lúc trèo lên rồi lại té xuống,như thế mà lúc đó Long chẳng thấy đau gì cả.

1 tiếng đồng hồ nữa đã trôi qua và bây giờ đã 16h, không khí ở bệnh viện thật buồn tẻ, thật khó chịu, và cuối cùng, Thành và Khoa đã được chuyển ra khỏi phòng hồi sức, được chuyển vào phòng bệnh, để tiện cho việc chăm sóc mọi người, An đã xin viện trưởng sắp xếp cho 2 phòng kế nhau, Long và Nhi 1 phòng, Khoa và Thành 1 phòng.

_ “anh ko sao chứ” An ân cần hỏi thăm khi thấy Khoa vừa mở mắt

_ “Thành thấy khỏe ko?” kể bên là My cũng đang sốt ruột khi thấy Thành tay, chân đều bị băng bó.

_ ”anh ko sao” Khoa cố nấn ra 1 nụ cười thật tươi, nhưng thật sự thì Khoa còn đau lắm, nghĩ cũng đúng, chịu 1 nhát dao gần trúng đến tim thì ko đau sao được

_ “Thành ko sao mà, đừng có khóc nha” Thành cũng cố gượng trấn an MY khi thấy đôi mắt của cô nàng đã rung rung 2 hàng lệ. My là 1 cô gái bình thường, chẳng biết võ, chưa hề tiếp xúc với cảnh đánh nhau như ngày hôm nay vì thế cô nàng cảm thấy rất sợ hãi, rất là kinh hoàng.

An thì ngồi xuống cạnh giường Khoa, lấy tay chạm khẽ vào gương mặt Khoa, bây giờ An đã cảm nhận được vị trí quan trọng của Khoa trong lòng An, nó xuất hiện khi nào An cũng chẳng nhận ra, mãi cho đến lúc có cảm giác như Khoa sẽ rời xa An mãi mãi thì cô nàng mới nhận thức được tình cảm thật sự của mình. Khoa cảm thấy rất ấm áp, rất hạnh phúc khi có AN bên cạnh, nhát dao mà Khoa chịu thật xứng đáng, thật ý nghĩa, nó là 1 liều thuốc giúp An quên đi quá khứ, sống thật với hiện tại là liều thuốc gắn kết 2 trái tim lại với nhau.

My cũng ngồi cạnh Thành, lấy tay chạm nhẹ vào những chỗ băng bó, cô nàng khẽ nhăn mặt

_ “đau lắm phải ko?” My

_ “ko. Ko đau. My chạm tới nó là hết đau rồi.hihi” Thành cười nhẹ, nụ cười thật ấm áp

_ “bị như thế này rồi mà còn dẻo miệng thế” My cũng cười đáp

_ “2 người ở đây. Em với My ra ngoài 1 lát” An nói với Khoa rồi quay qua nhìn MY và Thành

_ “có chuyện gì vậy chị” Thành

_ “My sẽ đi mua 1 ít thức ăn cho mọi người. chị sẽ qua phòng bên cạnh xem Long và Nhi tỉnh chưa”

_ “anh Long, chị Nhi bị sao vậy?” Thành ngạc nhiên

_ “họ bị thương, nhưng chắc ko sao đâu, mọi chuyện đợi họ tỉnh lại rồi nói” An

_ “dạ!”

Vậy là mỗi người 1 công việc, theo lời AN, My đi mua 1 ít thức ăn, An thì qua phòng Long. Bước vào căn phòng, An thấy vẫn chưa có ai tỉnh dậy cả, Long cũng đang nằm đó, gương mặt nhợt nhạt, nhìn qua Nhi thì thấy vẻ mặt của cô nàng có vẻ đã tươi tỉnh hơn. An bước lại gần Nhi, quả thật nhìn kỹ Nhi rất xinh đẹp, nhìn dáng người hơi gầy gầy, nhìn cứ như 1 tiểu thư khuê các ấy, thế mà lại là đội trưởng đội điều tra, đúng là ko thể nhìn vẻ bề ngoài mà đánh giá con người được mà. Bác sỹ có nói do Nhi lao lực cộng thêm thấm mưa nên cơ thể mới yếu như thế này. Chắc có lẽ cô nàng đang cố gượng tìm chứng cứ để phá được vụ án này, vụ án mà biết bao người trước đó đã tiếp nhận mà ko khi nào bắt được kẻ cầm đầu, ngược lại họ đều đánh đổi bằng cả mạng sống. An lại nhìn qua Long

_ “cô gái này đã làm ông thay đổi rồi, chắc cô ấy sẽ là người mang lại hạnh phúc cho ông đây” An nói với Long, ko biết Long có nghe thấy chăng. Rồi đột nhiên, An cảm thấy mình dường như đang nhớ ra điều gì đó, AN bắt đầu nghĩ lại

‘hôm nay bọn chúng giao hàng, chính con Xu đã thông báo nhưng tại sao nó lại ko đến đó, tại sao nó lại có mặt tại bệnh viện này, tại sao Khoa và Kiệt lại biết hành động của đội mình mà đến giúp, tại sao MY lại có mặt tại đó, tại sao nó lại kêu 5 anh em kia đến bảo vệ mình, có thể nó đã dự tính được tất cả. nhưng dự tính được khi nó ko hề xuất hiện và tiếp xúc với mọi người sao? Hay đó chỉ là trùng hợp. À! Mà khoan đã! Những việc ở trường nó cũng biết, lúc nào mình gặp nguy hiểm nó cũng xuất hiện, như vậy, chắc chắn nó đang ở xung quanh mình, vậy.....ko lẽ.....’ nghĩ đến đó, AN liền bỏ ra khỏi phòng, đi thẳng qua phòng Long và Thành

_ “anh nói cho em biết tại sao anh và anh Kiệt lại có mặt tại căng” An hỏi với vẻ mặt vô cùng nghiêm túc

_ “à, ờ...có chuyện gì vậy” Khoa

_ “anh trả lời em đi” AN

_ “có chuyện gì vậy chị” Thành

AN ko trả lời Thành mà cứ nhìn vào Khoa

_ ”chuyện là như vậy....

_ ”sao lại hỏi anh như vậy”

_”anh trả lời đi. Đúng hay ko?”

_”đúng. Anh đã yêu An, yêu An thật rồi”

_”vậy nếu có người muốn hại cô ấy thì anh tính sao?”

_”anh sẽ giết hắn, bảo vệ AN, bảo vệ cô ấy bằng cả mạng sống của mình”

_”thế thì anh ko có tư cách yêu nó rồi”

_”tại sao?”

_”anh giết hắn ta, anh cũng phải vào tù, thế anh bỏ con An cho ai?”

_”anh. ....”

_”nếu muốn bảo vệ nó. Ngày mai anh hãy đến địa chỉ này” cô gái đưa cho chàng tai 1 mẫu giấy

_”có chuyện gì vậy?”

_”ngày mai. Anh cứ đến đó” nói rồi cô gái ấy bỏ đi.>>

_”cô gái đó là con Xu” An hỏi khi Long đã kể lại hết mọi chuyện

_”đúng vậy, là cô gái đeo mặt nạ đó. Cô ấy đưa cho anh mẫu giấy rồi đi mất, còn về việc thằng Kiệt cũng xuất hiện là do tình cờ anh nhắc đến việc này, rồi nhất quyết nó đòi theo”

_”như vậy con Xu nó đã đoán trước được mọi việc hay sao?” An nói rồi qua nhìn Thành, ánh mắt của An như muốn nhìn thấu tâm can của người khác vậy

_”sao....sao...chị lại nhìn em như vậy” Thành cảm thấy có cái gì đó ko ổn

_”em mau nói cho chị biết, con XU có phải là NGọc ko?”

Xẹt.....như sét đánh ngang tai, AN đã đoán đúng

_”em đừng nói với chị là em ko biết nha”

_”em...em” Thành nói ko nên lời khi mà những lời nói của An vô cùng chính xác và hơn nữa thái độ cương quyết của An cũng làm cho Thành hơi sợ

_”ko cần giấu nữa. thứ 1, mỗi lần chị có chuyện thì nó xuất hiện, đặc biệt là lúc ở trường, nó đâu phải thần thánh lúc nào cũng biết chị ở đâu mà đến. Thứ 2. Lúc Mỹ bị ngất ở trường, em đã đưa nó đến nhà Ngọc, em đã nói đó là theo lệnh của Xu chứ gì, nhưng bây giờ chị mới nhận ra 1 điều là trước sân nhà của Ngọc trồng rất nhiều hoa hướng dương, loại hoa mà con Xu rất thích, dù ở đâu nó cũng trồng, vì nó muốn bản thân nó giống cây hướng dương luôn vươn lên tìm thấy ánh nắng. và nhìn tính cách của Ngọc thì cũng ko khác gì XU cho lắm, cũng bởi chị quá vô tâm nên ko nhận ra, bây giờ chị mới hiểu được” An nói 1 tràn lăm cho Thành và Khoa nhìn ko chớp mắt vì ngạc nhiên

_”em có thể nói sự thật cho chị biết rồi chứ” An nhìn Thành với ánh mắt cương quyết

Thành thở dài 1 tiếng _”chị nói đúng. Chị Xu chính là chị Ngọc”

_”tại sao nó lại giả dạng như vậy?”

_”chị biết chị Xu có 1 người em chứ?”

_”chị biết, rồi sao?”

_”chị ấy muốn tìm em gái mình”

_”tìm thì tìm, đâu cần phải giả dạng như vậy?” An

_”chị ấy còn nhiều điều giấu chị lắm”

_”tại sao phải giấu”

_”bởi vì chị Xu ko muốn chị gặp nguy hiểm”

_”chuyện đó chị sẽ hỏi nó sau. Hiện tại bây giờ như thế nào rồi”

_ “ý chị là.....” Thành

_ “ý chị là nó có tìm ra tung tích của em gái chưa” An

_ “dạ rồi! đã gặp rồi, nhưng họ chưa nhận nhau”

_ “tại sao lại ko nhận...à! Mà khoan đã, chị có nghe nó kể là em gái nó bị một chứng bệnh lạ, giống giống như bệnh tim, lúc ở trường khi đang đấu với Trần thì My ngất, con Xu đã rất lo lắng, ko lẽ.....” “ An nhìn Thành

_ “đúng vậy. My chính là em ruột của chị ấy”

Xoảng.....ở ngoài cửa phòng vang lên tiếng động, dường như cái gì vừa rơi, An vội ra mở cửa thì thấy My đang đứng bất động, dưới nền toàn là những thứ đồ ăn mà MY vừa mua về

_ “em ko sao chứ?” An. My ko trả lời mà đi thẳng vào trong

_ “Thành vừa nói gì vậy”

_ “ùm.thành...” Thành lúng túng khi thấy thái độ của My

_ “Thành nói chị Ngọc là gì của My?”

_ “nó là chị gái của em” An chen vào khi thấy Thành ko trả lời. My ngồi bệt xuống đất

_ “sao có chuyện này được” My lắc đầu lia lịa

_ “đúng vậy. Thành đã hỏi chị Xu là của chắc My là em gái chị ấy ko, tại sao My lại ko nhớ gì cả, khi mà My chỉ kém chị ấy 1 tuổi, chị ấy đã khẳng định là đúng, có phải My có 1 cái sẹo bên vai trái”

_ “đúng vậy” My

_ “chị ấy đã nhận ra vết sẹo đó, và càng khẳng định hơn nữa khi chị ấy đã chữa được bệnh của MY bằng phương thức chị ấy nghiên cứu, phương thuốc đó chỉ có người thân với mới có tác dụng” Thành

_ ” đó là.....” My

_ “là máu” Thành nói mà An, My và cả Khoa cũng vô cùng kinh ngạc

_ ” m..máu...à” My nói ko nên lời

_ “phải. thuốc mà My uống, chính là máu của chị Xu đó”

_ “sao có thể như vậy được” My đã khóc. An bước lại đỡ My ngồi lên ghế

_ “thật sự Thành cũng ko biết tại sao My lại ko nhớ chuyện gì, nhưng thật là My chính là em gái của chị Xu”

_ “tại sao nó ko nhận con bé luôn” An quay qua hỏi Thành

_ “chị ấy nói chưa đến lúc, em cũng ko biết sao nữa”

_ “thôi. Em đừng khóc nữa, nếu có được 1 người chị như con Xu em cũng thấy vui chứ” An hỏi My, My nhìn AN rồi ôm cô nàng khóc

_ “có gì đợi nó về rồi mình nói chuyện cho rõ hé. Đừng khóc nữa” AN

Thật sự My đang bối rối lắm, Xu là chị của My, MY cảm thấy vui, nhưng như vậy ba mẹ của My chỉ là ba mẹ nuôi hay sao, quá khứ của My như thế nào, tại sao My chẳng cso chút ấn tượng nào vậy.

_ “thôi. Em ở đây, chị đi mua lại thức ăn chứ, đói quá rồi” An cười nhẹ

_ “dạ!” MY gạt đi những giọt nước mắt còn đọng lại.

Thế là An đi ra ngoài, đi ngay phòng Long, định mở cửa bước vào thăm 2 người họ thì An bị chặn lại bởi giọng nói phát ra từ căn phòng

_ “anh sao rồi” nhận ra đó là giọng của Nhi, An mỉm cười rồi đi tiếp.

Tại phòng bệnh của Long

_”anh sao rồi?” Nhi bước đến giường Long

_”anh ko sao. Em đang bệnh, bước xuống giường làm gì” Long cố ngồi dậy, nhưng thân xác của Long nó ko nghe lời Long nữa, nó cứ ê ẩm, ko thể nào ngồi dậy

_”anh làm gì vậy. đang đau, ngồi dậy làm gì?”

_ “anh khoẻ mà, chắc tại nằm lâu quá nên hơi mỏi,hìhì” Long cười

_ “thôi. Anh cứ nằm đi, anh uống nước ko?”

_ “ko cần đâu, em cũng ngồi xuống đi, đừng vận động quá sức mà”

_ “hìhì.ừ, 2 chúng ta giống 2 ông bà già quá, làm gì cũng ko được”

_ “ừ, em là 1 bà lão xinh gái, anh là ông lão xinh trai,hìhìhì” Long

2 người cùng cười vui vẻ, thì Long ngưng cười, gương mặt nghiêm túc là lùg

_”anh sao vậy?” Nhi

_ “Nhi.!” Long

_ “gì vậy anh”

_ “hình như anh đã có tình cảm với em rồi”

Nghe Long nói mà gương mặt Nhi ửng hồng vì ngượng

_ “anh nói thật đó”

_ “rồi sao?”

_ “thì,...thì...” Long gãi đầu

_ “thì cái gì?”

_ “chúng ta có thể quen nhau ko?”

_ “ko phải chúng ta đã quen hay sao?”

_ “ko phải, anh muốn nói quen với ý khác kìa”

_ “ý gì?”

_ “ý là chúng ta có thể ịu nhau ko? Nhi có tình cảm với anh ko?”

Long nhìn vào mắt câu Nhi, Nhi cũng ngại ngần đáp

_ “cũng có 1 xíu”

_ “chỉ 1 xíu thôi hả?”

_ “ko. Hơn 1 xíu”

_”thôi. Có là được rồi, vậy Nhi có đồng ý làm bạn gái anh ko?”

_ “chứ giờ Nhi ko phải bạn gái anh à?”

_ “ko phải bạn gái bình thường, mà là bạn gái đặc biệt kìa”

_ “em sẽ đồng ý. Nhưng ko phải lúc này. Anh Long chờ em chứ?”

_ “tại sao ko phải lúc này?”

_ “bởi vì em còn nhiều việc chưa làm được, nên....”

_ “thôi. Anh sẽ chờ, chờ đến lúc em đồng ý”

_ “cám ơn anh” Nhi hôn nhẹ lên trán Long

Hạnh phúc là gì? có phải hạnh phúc là lúc này đây?, dù trong hoàn cảnh nào họ vẫn quan tâm. Lo lắng, chăm sóc cho nhau, luôn hiểu nhau, tin tưởng và thông cảm cho nhau, hạnh phúc là khi đối phương vui mình cũng vui và khi đối phương đau mình cũng chịu cùng nỗi đau đó!!!! đúng ko mọi người?

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26

Tại khu rừng

Quay lại lúc 16h

_ ” sao lại hết mưa nữa rồi, đúng là khu rừng kỳ lạ thiệt chứ” Ngũ

_ “ai đó! Ra đây” đang đi đột nhiên Tứ lên tiếng, trong 1 bụi cây gần đó liền xuất hiện 1 người con trai, và ko ai khác chính là Huy

_ “sao anh lại ở đây?” Thuý lên tiếng đồng thời nháy mắt ra hiệu với Huy, muốn Huy ko nói ra sự thật là họ cùng 1 nhóm

_ “sao chị lại hỏi anh ta như vậy” Ngũ cũng cắt ngang, Thuý quay qua nhìn Ngũ

_ “chị phải hỏi là sao anh lại ko trốn đi mà lại còn ở đây chứ” Tứ cũng lên tiếng rồi nhìn Huy

“đúng ko anh HUY”

Huy vẫn ko nói gì, cậu ta đang nhìn vào Thuý chờ đợi 1 điều gì đó

_ “đúng vậy, cậu còn dám xuất hiện à. Cậu đã đâm Khoa nhập viện, bây giờ cậu phải trả giá” Kiệt nói rồi tấn công Huy, vậy là 2 người đó lại đấu với nhau, NGũ, Tứ ko có dấu hiệu gì là ngăn cản cả, còn Thuý thì

_ “dừng lại đi, đừng đánh nữa”, mặt kệ lời nói của Thuý, Kiệt vẫn ra tay, Huy thì có phần hơi khựng lại, đúng lúc đó Kiệt đánh ngã Huy và rút con dao ra định kết liễu đời Huy nhưng TỨ đã can thiệp, ngăn lại

_ “đu rồi anh Kiệt”

_ “sao lại cản anh. Anh phải trả thù cho Khoa”, Kiệt vẫn muốn tấn công nhưng bị NGũ và Tứ ngăn lại

_ “anh giết hấn thì anh sẽ có tội. vì hấn mà anh muốn vào tù à, có đáng ko?”

Kiệt im lặng TỨ nói tiếp “hấn cũng sẽ phải trả giá, nhưng người đáng phải trả giá hơn hết là người đứng đằng sau kia, hấn thực chất cũng chỉ là 1 con rối bị người ta lợi dụng thôi” Tứ quay qua Thuý

_ “đúng ko chị Thuý?”, Kiệt cũng nhìn theo ánh mắt của Tứ

_ “đúng vậy, đúng vậy, anh tha cho cậu ấy đi” Thuý nói mà sắc mặt ko hề đổi

_ “được rồi, chúng ta tiếp tục đi nào” NGũ

_ “còn hấn ta” Kiệt chỉ tay về phía Huy

_ “tùy cậu ta, muốn đi đâu cũng được” Tứ

Thật ra giờ Huy biết đi đâu, khi mà lúc chạy trốn, Huy chỉ biết chạy và bây giờ cậu ta cũng chẳng còn nhớ đường ra nữa. thế là Huy cũng theo đoàn người, nhưng đi với sự giám sát của Kiệt, đôi mắt căm giận của Kiệt cứ nhìn chằm chằm vào Huy.

_ “anh đưa em cái bộ đàm, em muốn liên lạc với chị Xu” Tứ nói với Kiệt

_ “đây nè” Kiệt

_ “alo. Chị hả. em Tứ nè”

_ “chị đây, có chuyện gì vậy?”

_ “bây giờ chị đang ở đâu, tụi em sẽ lại đó rồi mình cùng đi”

_ “chỗ của chị đang mưa, khoan đã, hình như chị vừa thấy 1 căn chòi, có dáng người trong đó, đợi chị 1 chút” XU vẫn ko tắt bộ đàm, cô nàng tiến lại gần căn chòi thì thấy thấp thoáng dáng người quen quen, nhìn kỹ lại thì đúng là Minh,

_ “Minh” Xu lên tiếng khi bước vào trong căn chòi

_ “chị!” Minh đứng dậy, vừa lúc đó TRân cũng hé mắt, XU nhìn qua Trân rồi lại quay qua nhìn Minh

_ “cô ấy bị thương” Minh chỉ nhìn ánh mắt của Xu cũng hiểu cô ấy cần 1 câu trả lời

_ “đây là thuốc, em tự thoa cho mình đi, đây là áo khô” Xu đưa cho Minh 1 cái túi, sau đó Xu bước lại ngồi gần Trân, nhìn vào vết thương của Trân, rồi tự động lấy tay chạm nhẹ vào, Trân khẽ nhăn mặt.

_ “cô có gấn 1 chút được ko?” Xu nói nhưng Trân vẫn ko trả lời

_ “em quay mặt ra ngoài 1 chút” Xu nói với Minh, Minh làm theo lời, quay mặt ra.

Bây giờ Xu lấy tay tháo luôn 2 nút áo của Trân để dễ dàng thoa thuốc hơn, loại thuốc mà Xu thoa khác với thuốc của Minh

_ “tôi biết rất đau, nhưng chỉ 1 chút thôi thì sẽ cảm thấy đỡ hơn rất nhiều” XU nói khi thấy khuôn mặt của Trân hiện lên 2 chữ đau đớn, 2 hàng nước mắt của Trân tự dưng rơi ra, Xu lấy tay gạt nhẹ rồi nói tiếp

_ “đây là áo khô, tôi thay cho cô được chứ?”, Trân vẫn ko trả lời, Xu tự động thay cho Trân luôn.

_ “xong rồi! à quên. Minh” Xu

_ “gì vậy chị?”

_ “cầm lấy, diễn tả nơi mình đang ở cho Tứ và NGũ biết” Xu đưa bộ đàm cho Minh

_ “ạ”

_ “alo ! Minh nè!”

_ “anh ko sao chứ?” Tứ

_ “ko sao. Bây giờ 2 đứa đến đây nha”

_ “được! anh hãy làm văn miêu tả đi, tả cho sống động vào nhá, hìh” NGũ chen vào

_ “chỗ của anh đang ở là trong 1 căn chòi nhỏ, khoan đã.....” Minh đang nói, bỗng quay lại hỏi Xu

_ “chị ơi, lúc này chị thấy căn chòi này có phải đang ở dưới 1 góc cây lớn, đúng ko?”

_ “ừ! Đúng, sao vậy?” XU

_ “chị ơi. Ra đây xem nè”, XU theo lời Minh bước ra ngoài thì cảm thấy vô cùng kinh ngạc

_ “chuyện gì vậy?” XU

_ “em cũng ko biết”

_ “trời cũng hết mưa rồi” XU

_ “bây giờ sao chị?”

_ “em cứ diễn tả những gì em thấy đi” XU

_ “ạ”

“Minh nè”

_ “bộ có chuyện gì hả anh”

_ “ừ, có chuyện lạ, mà giờ nghe nè”

_”được rồi, anh nói đi”

_ “anh đang ở 1 căn chòi, xung quanh toàn là hoa hướng dương”

_ “hoa hướng dương à??” Tứ

_ “phải, rất nhiều hoa hướng dương”

_ “trời ơi. Bây giờ anh hỏi chị XU xem còn nhớ đường ko?, bọn em ở đây đợi, chứ tụi em chưa đi qua chỗ nào có hoa hướng dương cả”

_ “ừ. Để anh hỏi, rồi trả lời cho”

_ “chị ơi. Chị còn nhớ đường ra ko,tụi nó sợ ko tìm ra nơi này”

_”vậy à, chị định làm 1 chút việc, nhưng thôi, hỏi tụi nó đang ở đâu, chị sẽ đưa 2 đứa đến đó rồi chị sẽ làm việc của chị”

_ “chị có việc gì vậy?” Minh

_ “ừ. 1 chút việc riêng thôi. Bây giờ hỏi xem tụi nó đang ở đâu?”

_”dạ”

_ “2 đứa đang ở đâu?” Minh

_ “tụi em đang ở.....” Tứ định lên tiếng thì, mọi người(NGũ, Kiệt, Thủy, Huy) đều mở to mắt

_ “chuyện gì vậy Tứ?”Minh hỏi lại khi ko nghe thấy Tứ nói chuyện

_ “anh ơi! Bọn em đang ở.....”

_ “ở đâu?”

_ “anh nhìn sang trái đi” Tứ

Minh nghe lời Tứ nhìn sang phải thì vô cùng ngạc nhiên khi thấy mọi người đều ở đây

_ “sao....sao....lại có chuyện như thế này?” Minh

_ “gì vậy?” Xu bước ra, thì cũng hết sức là kinh ngạc

_ “chị...chị ơi, sao họ.....” Minh

_ “ko có gì đâu” XU

_ “chị ơi! Em sợ quá à” Ngũ từ xa chạy lại ôm XU giả vờ nũng nịu

_ “chị cóc đầu bây giờ chứ ở đó mà giả vờ hả” Xu đe dọa

_ “chuyện gì đang xảy ra vậy?” Kiệt lên tiếng, ko ai biết câu trả lời cả, Xu cũng chẳng thắc mắc khi thấy Thủy và Huy lại đi cùng mọi người

_ “đã tìm đủ người rồi, chúng ta về thôi” Xu

_ “mà chị ko thấy lạ hả? sao lại có chuyện như vậy chứ, cứ như phim ấy” Tứ

_ “đúng rồi đó chị, lúc nãy tụi em còn đang ở cái chỗ, cái chỗ....nói chung là ko phải chỗ này, tự dưng lại đến đây được, kỳ lạ thiệt đó” Ngũ lấy tay vuốt cằm làm ra vẻ rất là thông thái.

_ “thật sự chị cũng ko biết. nhưng quan trọng là bây giờ chúng ta phải ra khỏi đây” Xu

_ “được rồi, chúng ta làm theo lời cô ấy đi” Kiệt,

_ “cô ko cần phải nhìn tôi chăm chú như thế đâu” Xu nói với Thủy mà ko hề xoay quay nhìn mặt Thủy.

_ “tôi..tôi nhìn cô hồi nào” Thủy giả vờ ‘cô ta có lẽ là bang chủ còn lại của star, ko biết cô ta là người như thế nào?’ suy nghĩ của Thủy

_ “tôi là người như thế nào, từ từ cô sẽ biết” bây giờ Xu đang nhìn vào mắt Thủy, cô nàng giật thót tim khi Xu vừa biết mình đang suy nghĩ cái gì.

_ “Minh, vào điu Trần ra đây rồi cùng về” Xu ra lệnh

_ “sao là em chứ?” Minh

Xu ko nói gì, chỉ nhìn Minh, như thế cũng đủ để cho Minh từ động làm theo lời Xu mà ko dám nói thêm lời nào

_ “Trần hả?” Tứ, NGũ đồng thanh

“là kẻ thù?” Tứ

“đúng vậy, là kẻ thù mà chị” Ngũ nói với giọng vô cùng nũng nịu

Xu vẫn ko nói gì, biết vậy nên 2 người họ ko nói thêm nữa. Minh điu Trần ra, Trần vừa nhìn thấy Thủy, định lên tiếng nhưng chợt bị khựng lại vì ánh mắt của Thủy

_ “muốn nhận người quen thì để sau, bây giờ ra khỏi đây” Minh

Thế là nhóm người họ bắt đầu hành trình ra khỏi nơi này

Bây giờ là 17h.

Lúc đầu, Minh còn điu Trần, nhưng thấy Trần mệt quá, nên anh chàng liền bế xốc lên, Trần có phản kháng nhưng rồi cũng đành chịu khi mà sức lực của Trần ko còn được bao nhiêu, Thủy thì cứ đi sát Kiệt, còn vòng tay qua khoát lấy tay Kiệt, làm cho Huy vô cùng tức tối, nhìn Kiệt mà Huy như muốn ăn tươi nuốt sống anh chàng, Tứ và Ngũ cứ quần lấy Xu, đặt biệt là chàng Ngũ nhà ta, cứ như 1 đứa trẻ vậy đó. đang đi thì đột nhiên lại có những tên mặc đồ đen xuất hiện,

_ “Ngũ, Tứ lo bảo vệ Minh và Trần” Xu nói, và chỉ nói bao nhiêu đó, vì những người còn lại ko thuộc quyền kiểm soát của Xu. Tứ và Ngũ nhận lệnh liền đến gần Minh, bọn người kia tấn công với vận tốc chớp nhoáng, ko giống như những tên trước đó, chúng cứ lấy hết sức mà đánh, Xu rút trong người ra 3 cây gậy sắc, được đặt chế có thể thu nhỏ và kéo ra, đưa cho Tứ và Ngũ, thế là cả bọn cùng nhau lao vào cuộc chiến, nhưng lần này ko giống như mọi lần, bọn người áo đen bị đánh ngã xuống thì lại đứng lên, ko những thế, khi Kiệt dùng dao đâm bọn chúng thì chúng ko hề chảy máu

_ “chị ơi! Họ ko giống người” Ngũ vừa đánh vừa nói

_ “cứ như thế này chúng ta sẽ bị kiệt sức mất” Kiệt cũng nói theo

_ “anh Kiệt, cẩn thận” Thủy vừa nói vừa chạy lại đỡ lấy 1 nhát kiếm cho Kiệt nhưng khi nhìn lại thì Thủy ko hề bị thương mà người vừa bị trúng nhát đó chính là Huy, cánh tay Huy bắt đầu chảy máu rất nhiều, nhát kiếm rất sâu,

_ “Huy, anh có sao ko vậy?” Thủy lo lắng chạy lại đỡ Huy, lúc đó có 1 tên định tấn công Thủy nhưng nhờ có Kiệt cản lại

_ “đây này” Xu ném lại chỗ Thủy 1 lọ thuốc, Thủy Nhìn Xu, nhưng XU vẫn đang đấu nên ko hề đáp trả, thế là Thủy lấy thuốc đó đưa thoa lên cho Huy, điu Huy vào gốc cây gần đó

_ “chị ơi! Lát nữa là em hết sức rồi đó” Ngũ

_ “mau tìm cách đi” Kiệt

_ “bọn chúng đánh hoài ko chết chị ơi” Tứ

_ “đưa tôi con dao của anh, cầm lấy cái này” XU đưa cho Kiệt gậy sắc của mình, đổi lấy con dao của Kiệt, ko biết Xu định làm gì đây

_ “Tứ, Ngũ, đánh ngã bọn chúng xuống” Xu lên tiếng, Tứ và Ngũ liền làm theo, dù Xu ko kêu mình nhưng Kiệt cũng phụ giúp Tứ và Ngũ, từng tên được đánh ngã xuống, Xu liền lấy dao rạch trên tay mình 1 nhát, và lấy máu đó thấm lên người bọn chúng, từng tên, từng tên khi dính máu của Xu liền nằm im lìm, và chỉ vài giây sao đó, bọn chúng trở thành những nhánh cây khô. Mọi người chứng kiến sự việc xảy ra mà ko tin vào mắt mình, chuyện gì đang xảy ra, đây là sự thật hay sao???

_ “chị ơi! Chuyện gì đang diễn ra thế này?” Ngũ

_ “tay cô bị thương rồi” Kiệt

_ “mọi việc là như thế nào vậy?” Thủy cũng lên tiếng

_ “ko có gì hết, đi lẹ ra khỏi đây mau” Xu lấy trong túi ra 1 khăn rồi quần lấy tay mình để cầm máu, rồi bước đi, mọi người liền đi theo sau, nhưng đi được 1 đoạn, tự dưng mặt đất rung chuyển, ai nấy đứng dường như ko vững, rồi 1 cơn gió to kéo đến, mang theo những lá cây tạo thành 1 cơn lốc vô cùng lớn, mọi người ai nấy đều hoảng sợ, nhưng cơn lốc ấy nó lại nhắm hướng của XU mà lao tới, XU biết được điều đó nên đã chạy xa, tránh chỗ của mọi người, nhưng cơn lốc quá nhanh, Xu bị nó cuốn vào đó, thấy vậy Kiệt chạy đến nắm lấy tay Xu kéo lại nhưng ko được, thế là Kiệt cũng bị kéo vào theo, nhưng lúc đó lại thêm 1 bàn tay khác nắm lấy tay Kiệt, ko ai khác chính là Thủy, và Thủy lại được Huy kéo lại, cuối cùng đều vô dụng, chỉ 2 phút trôi qua cả 4 người đều bị cơn lốc cuốn đi mất biệt, chỉ còn lại Tứ, Ngũ, Minh và Trần, họ vẫn chưa kịp hoàn hồn khi mọi chuyện kì lạ cứ liên tiếp diễn

ra như vậy

_ “chuyện gì vậy chứ ?” Ngũ

_ “mọi việc là như thế nào ?” Tứ

_ “bây giờ chúng ta tính sao đây?” Ngũ

_ “ra khỏi đây” Trần đột nhiên lên tiếng, cả 3 chàng trai điều hướng ánh mắt về phía Trần

_ “đây là tờ giấy mà cô ấy đưa cho tôi” Trần lấy trong người ra 1 mảnh giấy nhỏ có ghi vài dòng chữ “nếu có chuyện gì xảy ra đi chẳng nữa, mọi người phải rời khỏi đây trước. đến bệnh viện T họp mặt với những người còn lại”

_ ”chị Xu đã dự đoán được hay sao chứ” Tứ

_ “thôi! Làm theo lời chị ấy, chúng ta mau đi ra thôi” Minh vừa nói dứt câu, đột nhiên 1 cơn gió lạ thổi tới, mọi người cúi người xuống, nhắm mắt lại để tránh bụi bay vào mắt, khi cơn gió kết thúc, mọi người mở mắt ra thì đã thấy mình đã thoát khỏi khu rừng, nơi mà Kiệt và mọi người xuất phát, lại 1 lần nữa, sự kinh ngạc lại hiện lên khuôn mặt của họ.

Nhưng mặt kệ, bây giờ cả 4 người cùng nhau thẳng tiến đến bệnh viện T theo lời Xu nói.

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27

Trở lại cảnh của 4 người kia(Kiệt, Xu, Huy, Thủy)

Khi cơn gió cuốn họ đi thì điểm đến của nó là 1 cái làng nhỏ, cả 4 người đều bị ngã nhào khi cơn gió đột nhiên biến mất

_ “em ko sao chứ?” Huy hỏi Thủy

_ “anh có bị gì ko?” Thủy hỏi Kiệt

_ “cô có bị làm sao ko?” Kiệt hỏi Xu

Cứ như vậy mà 8 mắt nhìn nhau, Huy nhìn Kiệt với ánh mắt của lừa, ánh mắt của Thủy cũng chẳng thua kém gì Huy, chỉ khác mục tiêu là Xu chứ ko phải Kiệt, Xu cũng nhìn Kiệt khi nghe chàng ta hỏi thăm, chỉ vài phút sau bầu ko khí ấy bị phá vỡ khi XU quay mặt đi chỗ khác và

_ “chúng ta phải tìm cách ra khỏi đây” Xu

_ “chúng ta biết đi đường nào đây?” Kiệt

_ “nhìn như đây giống 1 cái làng thì phải?” Thủy

_ “hãy đi vào trong đó, tìm xem có ai ko?” Xu

Thế là cả 4 cùng nhau đi, bây giờ đã là 18h. ai nấy cũng có cảm giác mệt mỏi rất nhiều, đi sâu vào ngôi làng nhưng chẳng thấy 1 bóng người, trời thì tối, tiếng chó tru ở đâu đó lâu lâu lại vang lên làm cho người ta có 1 cảm giác thật rùng rợn, rồi cứ chốc lát lại có 1 cơn gió lạnh lạnh thổi qua, tiếng lá cây chạm vào nhau lao xao, cảm giác mệt, đói, lạnh và sợ dường như đang xâm chiếm.

_ “chẳng có 1 ai ở nơi đây” Huy

_ “chúng ta tìm đại 1 căn nhà nào đó vào ở tạm, sáng mai tính tiếp” Kiệt

_ “đúng vậy, cứ làm như lời anh Kiệt đi” Thủy

_ “ừ!” Xu

Thế là cả 4 tìm đại 1 căn nhà bước vào, nhưng nhà nào họ đi ngang đều đã đóng cửa, Kiệt tiến lại và bắt đầu gõ cửa

_ “có ai trong nhà ko?”

—

— “xin lỗi! có ai trong nhà ko?” Kiệt lặp lại

—

— “đẩy cửa bước vào đi” Huy nói và dùng cánh tay ko bị thương đẩy vào nhưng vô dụng, cánh cửa ko tài nào nhút nhích, thấy vậy Thủy cũng bước lại đẩy phụ rồi Kiệt cũng nhập cuộc, kết quả vẫn là con số 0, cánh cửa nhìn như mục nát nhưng ko ngờ nó lại chắc chắn như vậy

— “ko đẩy được” Kiệt

— “xin lỗi! chúng tôi ko có ý mạo phạm, chúng tôi chỉ là những người đi lạc, muốn xin vào ở 1 đêm rồi sáng mai chúng tôi sẽ đi ngay” Xu

— “cô nói với ai vậy, trong nhà có ai đâu, cô điên rồi à?” Thủy

Xu mặt kệ lời nói của Thủy

— “nếu ko đồng ý, chúng tôi xin phép đi trước, xin lỗi đã làm phiền”

Nói rồi XU quay mặt bước đi, mọi người cũng thế

Ét...kết..... nhưng cánh cửa đột nhiên mở ra, cả 4 quay lại thì chẳng thấy ai

— “cám ơn!” Xu nói, nhưng 3 người còn lại chẳng biết Xu nói với ai, cái cảm giác sợ hãi lại xuất hiện, Xu đi vào trước tiếp đến là Kiệt, Thủy và Huy. Bước vào căn nhà, đầu đầu tiên họ nhìn thấy là trước sân có rất nhiều hoa hướng dương, chúng được trồng rất đều nhau, xếp thành 2 hàng như 2 hàng người đứng chào đón bọn họ vậy, vào đến căn nhà, nhìn xung quanh chỉ thấy được cái bàn nhỏ và 4 cái ghế đều bằng tre rất xưa, rất cổ nhưng ko hề có 1 chút bụi nào cả.

— “mọi người ngồi đi” XU lên tiếng, giống như Xu là chủ nhà vậy đó, ko biết vì sao lúc này cả 3 người còn lại đều nghe XU, dường như họ nghĩ Xu đang biết chuyện gì đang xảy ra, và dù có bất cứ ân oán nào thì lúc này đã ko còn quan trọng nữa

— “chúng tôi bị 1 con gió lạ thổi đến đây, ko có ý xấu, nên mọi người đừng lẫn tránh chúng tôi nữa” Xu lại lên tiếng, im lặng 1 lúc lâu thì bỗng nhiên trong căn buồng nhỏ có 2 người bước ra, 1 bà cụ khoảng 70 tuổi, và 1 cô gái khoảng chừng 18 tuổi. cô gái ấy đi về phía bà cụ bước đến gần mọi người, lúc này Kiệt, Thủy và Huy đều đứng dậy, lùi ra sau. XU thì nhìn 2 người lạ mà cười nhẹ, 1 nụ cười toả nắng, rất tự nhiên.

— “chào bà!” Xu nói rồi cúi đầu chào, cả 3 người kia cũng làm theo

— “mọi người ngồi đi” bà cụ từ tốn nói, 1 âm thanh nghe trầm trầm, sau đó bà quay lại cô gái và nói:

— “cháu đi nấu 1 ít thức ăn cho họ đi”

— “ạ” cô gái nói rồi bước ra phía sau nhà

— “xin lỗi đã phiền bà!” Xu lại cất tiếng, tiếng nói nhỏ nhẹ và ảm áp

— “ko có gì! Mọi người cứ tự nhiên, lát nữa sẽ có thức ăn” bà lão nói rồi quay mặt đi vào buồng, đi nửa chừng bà quay lại, nhìn vào mắt Xu, đôi mắt rất buồn nhưng lại rất đẹp, rất đẹp. nói xong bà lại đi tiếp. để lại sự ngạc nhiên của cả nhóm.

— “ờ đây thật kỳ lạ” Thủy

— “đúng vậy, tất cả mọi chuyện đều rất là lạ” Huy

— “cô có quen họ ko?” Kiệt hỏi Xu

— “ko!” câu trả lời vừa ngắn vừa xúc tích được Xu phát ra, lời nói mang tính lạnh lùng chứ ko dịu dàng như lúc nãy nữa. nói rồi Xu cũng bước ra ngoài sân, cô nàng ngắm nghía những cây hoa hướng dương, rồi dần dần bước ra phía sau nhà thì thấy cô gái lúc nãy đang xào xào, nấu nấu cái gì đó

— “sao ko ở trong nhà, ra đây làm gì?” cô gái

— “chỉ đi dạo thôi” Xu

Người con gái quay lại nhìn Xu

— “cô ko giống như bọn họ”

— “tại sao lại ko giống?” XU

— “trong hoàn cảnh này mà có tâm trí dễ dãi, quả là khác người!” cô gái quay lại với việc nấu nướng của mình

_ “hihi. Bình thường mà chị!” XU

_ “chị sao! Sao cô nghĩ tôi lớn hơn cô bao nhiêu tuổi?” cô gái

_ “thật ra cô là ai?” cô gái

_ “chị ko thấy chúng ta có 1 điểm giống nhau à?” XU

_ “điểm gì?” cô gái

_ “đôi mắt chị rất buồn” XU. Lần này cô gái liền quay mặt lại nhìn XU, nhưng XU đang mang chiếc mặt nạ thì làm sao có thể nhìn rõ đôi mắt của XU, vậy mà lúc này bà lão biết đôi mắt XU rất buồn, rất đẹp dù chẳng nhìn kỹ Xu cho lắm

_ “thật ra cô là ai?”

_ “chị hãy trả lời em trước. có phải đây là ngôi làng của dân tộc Thần Nữ ko?” XU

_ “chuyện này cô cũng biết hay sao?” cô gái

_ “vậy là đúng rồi. nhưng sao ở đây lại u tối như vậy, theo em được biết dân tộc Thần Nữ có cuộc sống rất vui vẻ, lúc nào cũng tràn ngập tiếng cười, và đặt biệt ngôi làng này luôn có ánh nắng mặt trời,ko bao giờ có màn đêm mà?” XU

_ “cô gái biết khá nhiều đấy, nhưng bây giờ cô hãy phụ tôi đem mấy món này vào nhà cho đám bạn của cô dùng đi, tôi nghĩ họ đói lắm rồi”

_ “ạ! được” Xu nói rồi cũng phụ giúp đem vào nhà, đặt những món ăn lên bàn, cô gái lên tiếng

_ “mọi người dùng tự nhiên”

Nhìn mấy món ăn trên bàn mà 3 người mở to mắt hết cỡ, toàn là rau, món nào cũng là rau

_ “ko ăn được à?” cô gái

_ “ko! Ko! Ăn được chứ” nói rồi Kiệt ngồi vào bàn, cả 4 bây giờ đã yên vị

_ “ko tháo mặt nạ ra à” cô gái hỏi XU

_ “ko cần phải tháo” Xu

_ “ăn đi, ăn đại nhiều vô cho có sức” Kiệt vừa gấp cho XU vừa nói, làm cho máu “Hoạn Thư” của Thủy dâng lên đỉnh điểm

_ “cám ơn” XU

_ “em cũng ăn nhiều vào” Huy gấp cho Thủy, nhưng thương thay, Huy chỉ sử dụng 1 tay còn tay kia đang bị thương, mà vết thương ko hề nhẹ, Thủy đã quên mất cái vết thương mà Huy đã chịu giùm mình

_ “cám ơn! Cậu cũng ăn đi” Thủy

Xu ngồi vào bàn cho có lệ chứ cô nàng ko hề động đến 1 chút nào cả

_ “sao ko ăn?” cô gái

_ “ko đói” Xu

_ “vậy tôi có thể nói chuyện với cô ko?” cô gái

_ “được thôi” Xu bước ra khỏi bàn và đi theo cô gái

_ “cô đi đâu vậy, tôi đi nữa” Kiệt cũng định đi theo XU nhưng

_ “ko cần! 3 người cứ ăn rồi nghỉ đi” Xu.

Kiệt đành phải ở lại nhưng Kiệt lại thấy ko an tâm cho lắm

Xu theo cô gái ra ngoài phía sau nhà, ở đó có 1 cái hồ nhỏ nhưng nước rất trong và phẳng lặng. Xu và cô gái ngồi xuống cạnh bờ hồ

_ “thật ra cô là ai?” cô gái bắt đầu hỏi

Xu vẫn chưa kịp trả lời thì đã có 1 giọng nói khác vang lên

_ “ là cháu của chúng ta”

Xu và cô gái cùng quay lại thì thấy bà cụ lúc nãy đang tiến lại gần họ

_ “sao bà lại ra đây?” cô gái bước lại đỡ lấy bà cụ

_ “ừ! Ra gặp cháu của chúng ta” bà cụ nói và nhìn Xu.

_ “bà đang nói gì vậy?” cô gái

_ “phải !cô gái đó mang dòng máu của chúng ta đấy”

_ “chuyện là như thế nào?” cô gái

_ “cô bé có thể tháo mặt nạ của cô ra ko?” bà cụ hỏi Xu, Xu nhìn 2 người họ rồi lấy tay đưa lên tháo mặt nạ ra, và chiếc mặt nạ đã được Xu trút bỏ, bây giờ còn lại một khuôn mặt như thiên thần, và là một thiên thần với ánh mắt đượm buồn.

_ “ánh mắt này! Ánh mắt.....” cô gái rất ngạc nhiên khi nhìn thấy đôi mắt của Xu

_ “rất giống ánh mắt của một người,đúng ko?” bà cụ

_ “phải, rất giống với đôi mắt của chị cả..” cô gái

_ “phải! rất giống, giống lắm, cả ngoại hình cũng rất giống” bà cụ nhìn XU từ đầu đến chân. Xu thì vẫn chưa hiểu hai người họ nói gì cả

_ “cô gái tên gì?” bà cụ hỏi Xu

_ “bà cứ gọi cháu là Xu”

_ “Xu!” bà lão bước đến trước mặt Xu

“ngồi xuống đây” bà lão ra dấu cho XU ngồi xuống 1 tảng đá gần đó với bà. Xu cũng làm theo lời bà ấy

_ “tại sao cháu lại đến được đây?”

_ “thật ra cháu và mọi người bị 1 cơn gió lạ cuốn đến đây”

_ “tại sao lúc nãy cháu biết trong nhà này có người?”

_ “do cháu ngửi được có mùi hương của hoa hướng dương”

_ “cháu rất thích hướng dương à?”

_ “đúng vậy. cháu rất thích”

_ “cháu ko thấy 2 người bọn ta có gì lạ sao?”

_

_ “có phải cháu đã biết gì đó về bọn ta?”

_ “phải. cháu đã từng nghe nói có một ngôi làng của dân tộc Thần Nữ, và cháu đoán đây chính là nơi đó, nhưng cháu cũng quá bất ngờ khi mình lại đến được đây”

_ “tại sao cháu lại biết dân tộc Thần Nữ?”

_ “cháu đã tình cờ đọc được 1 quyển sách nói về dân tộc này”

_ “quyển sách đó do mẹ cháu viết?”

_ “sao...sao..bà biết” Xu nhìn bà cụ, bà ấy thì vẫn với ánh mắt dịu dàng ko có một chút thay đổi.

_ “cháu còn biết gì nữa?”

_ “cháu chỉ biết dân tộc Thần Nữ có cuộc sống rất vui vẻ, lúc nào cũng tràn ngập tiếng cười, luôn có ánh nắng mặt trời,ko bao giờ có màn đêm mà, mọi người ở đây sống rất hạnh phúc. Nhưng bây giờ.....” XU ko nói tiếp

_ “bây giờ đã bị thay đổi.” bà cụ

Xu gật đầu tỏ vẻ đồng ý

_ “cháu biết mẹ cháu là ai ko?”

_ “mẹ cháu là người của dân tộc Thần nữ ả”

_ “còn gì nữa ko?”

_ “dạ ko?cháu biết bao nhiêu đó thôi” Xu

_ “vậy cháu có thấy mình có khả năng khác người thường ko?”

_ “cháu.....”

_ “cháu cứ nói thật đi”

_ “cháu biết mình hơn các bạn cùng trang lứa, dù là học hay làm bất cứ việc gì cháu thấy mình nắm bắt rất nhanh.”

_ “còn gì nữa?”

_ “và máu của cháu.....”

_ “sao? Máu của cháu.....cháu đã biết”

Xu lại gật đầu

_ “tại sao cháu lại phát hiện ra?”

_ “1 lần đang điều chế thuốc cho em cháu, cháu bị đứt tay, máu của cháu tình cờ thấm vào 1 con chuột trong số đàn chuột thí nghiệm của cháu, từ ngày đó con chuột ấy rất khoẻ mạnh, dù bị thương cũng lành rất mau”

_ “như vậy cháu đã biết máu của cháu có thể dùng làm thuốc” bà cụ

_ “từ đó cháu đã nghiên cứu máu của mình,và phát hiện được nhiều điều khác lạ”

Bà cụ im lặng 1 lúc rồi lên tiếng

_ “thật ra. Mẹ cháu là người của dân tộc Thần nữ, ko những thế,mẹ cháu còn là 1 cô gái được mệnh danh là Thần nữ” nói đến đây bà cụ im lặng, XU thì nhìn bà ấy, như chờ đợi bà ấy nói ra bí mật của mẹ mình. Vì thật ra Xu đã biết mẹ của cô ấy ko đơn giản, vì cuốn nhật ký của mẹ cô ấy để lại đã nói lại tất cả, nó ko đơn thuần là 1 quyển sách như XU nói lúc này

_ “Thần nữ, ko phải tự xưng mẹ cháu lại được danh hiệu như vậy. mẹ cháu vừa đẹp người lại đẹp nét, ngoài ra mẹ cháu còn biết y dược, con bé đã cứu rất nhiều người,rất nhiều người” bà lão lại im lặng. Xu cảm giác như đang có cái gì đó nghẹn lại trong lòng bà cụ

_ “con bé được rất nhiều chàng trai trong tộc đề mắt đến, nhưng tất cả là do định mệnh, hay nói đúng là duyên số”

_ “là sao vậy bà” XU

_ “vào 1 ngày nọ, cũng như thường lệ, mẹ cháu lên núi hái lá thuốc và đã tình cờ cứu sống 1 chàng trai, chắc đó là do ông trời đã sắp đặt, người con trai ấy chính là ba cháu. Ba cháu hôn mê suốt 3 ngày, thời gian đó mẹ cháu luôn bên cạnh để chăm sóc cậu ta, và khi tỉnh dậy, ba cháu đã ko còn nhớ nhà mình ở đâu cả và cũng chẳng nhớ mình là ai.”

_ “rồi sao bà?”

_ “rồi cậu ta ở lại làng, ngày ngày ba cháu luôn phụ giúp mẹ cháu hái thuốc, mẹ cháu làm gì ba cháu cũng giúp. Rồi dần dần tình cảm chớm nở, 2 đứa nó đã yêu nhau.”

_ “yêu nhau cũng đâu có sao.thưa bà” Xu

_ “nhưng quy định của làng là chỉ được cưới người cùng làng thôi.”

_ “như vậy thì.....”

_ “mẹ con là người con gái mà bất cứ người đàn ông nào cũng muốn có được, vì thế khi dân làng biết mẹ và ba cháu yêu nhau thì những thanh niên trong làng đã tìm cách hại ba cháu”

_ “rồi làm sao ba mẹ cháu đến được với nhau?”

_ “vào 1 nọ, mẹ cháu đã tìm đến bà, mẹ cháu đã quỳ xuống, xin bà có thể cho mẹ và ba cháu có thể lấy nhau.”

_ “bà đã đồng ý” XU

_ “ko. Tất nhiên bà sẽ ko đồng ý”

_ “tại sao?”

_ “bởi vì nếu bà đồng ý đồng nghĩa với việc bà đã cắt bỏ nắm ruột của mình”

_ “tức là sao?”

_ “mẹ cháu là cháu ngoại của bà. Bà là trưởng làng. Nếu đồng ý cho 2 đứa đến với nhau tức là bà phải đuổi mẹ cháu ra khỏi làng và ko bao giờ được quay trở về đây nữa.”

_ “rồi bà làm thế nào?”

_ “nhưng rồi,..nhưng rồi...” bà cụ nghẹn ngào

“nhưng rồi bà cũng phải để cho nó ra đi, bà ko thể ngăn cản nó được. mẹ cháu nhất quyết quỳ mãi ko đứng lên, và rồi.....”

_ “và rồi 2 người họ đã đến với nhau và có cháu bây giờ. Vậy còn việc ngôi làng thành ra như thế này là sao?”

XU

_ “khi mẹ và ba cháu ra đi, vài tháng sau mọi chuyện đã trở lại như trước, mọi người cũng dần quên đi mẹ cháu, nhưng có 1 người ko hề quên, hần ta là con của phó làng, hần rất yêu mẹ cháu, yêu rất sâu đậm, yêu đến ích kỷ. từ ngày mẹ cháu ra đi, ngày nào hần cũng đến tìm bà để hỏi xem là đã đưa con bé đi đâu. Bà đã nói là ko biết, vì nếu bà nói ra chỗ của con bé thì hần sẽ đến đó phá tan hạnh phúc của 2 đứa nó và hơn thế nữa, hần có thể giết cả 2 người.

_ “sao đó như thế nào?”

_ “có 1 lần 4 ngày liên tiếp hần ta ko đến nữa, nhưng đến ngày thứ 5 hần đã xuất hiện, nhưng với bộ dạng chỉnh tề, trên tay còn mang cả sinh lễ đến, lúc đó mọi người trong nhà đều ko biết hần định giờ trở gì chỉ trừ 1 người”

_ “người đó định làm gì vậy?” XU

_ “hần ta muốn cầu hôn”

_ “cầu hôn ai vậy bà?” Xu

_ “cầu hôn người di thứ 2 của cháu. Ta có 3 đứa cháu gái, 1 là mẹ cháu, người thứ 2 là di 2 cháu, người mà hần ta muốn cầu hôn và 3 là.....»

_ “là ta” người con gái lên tiếng khi từ nãy giờ chỉ lắng nghe

_ “hả? sao là di...hả? XU ngạc nhiên

“sao đi lại trẻ như vậy?”

_ “chuyện đó ta ko biết, ta thật sự là di của cháu, tính theo tuổi đời di đã 35 tuổi và thua mẹ cháu 4 tuổi và kém di 2 của cháu 2 tuổi”

_ “vậy...vậy....” Xu định nói gì nữa

_ “hãy nghe ta kể hết” di út của Xu lên tiếng

_ “lúc đó, cả nhà tức là bà cô ngoại đây và di đều ko đồng ý, vì chúng ta thấy có gì đó ko ổn ở đây”

_

Bà cụ tiếp lời

_ “nhưng di 2 của cháu nhất quyết muốn lấy hần ta. Bà đã cố gắng ngăn cản, nhưng di 2 cháu đã nói một câu mà bà ko thể nào ngăn cản được nữa”

_ “di ấy đã nói những gì?”

_ “tại sao lại ko cho cháu lấy? lúc trước chị cả đã lấy người ngoại tộc mà bà ngoại còn cho, bây giờ người con yêu là danh chính ngôn thuận, tại sao con ko được lấy. ngoại quá thiên vị.” dì út Xu nhắc lại lời nói của dì 2

_ “đúng vậy. nó đã nói như thế thì làm sao bà cản nó đây” bà cụ

_ “như vậy là hôn lễ được cử hành?” Xu

_ “phải. hôn lễ được tổ chức với sự chúc mừng của cả làng, nhưng mà.....” dì út ngập ngừng

_ “có chuyện gì sao?” Xu

_ “chỉ 1 tuần sao đó, mọi người mới phát hiện ra ý đồ của hấn ta”

_ “ông ấy định làm gì?”

_ “hấn đã yêu cầu bà ngoại của dì phải nhường lại trường làng cho chị 2” dì út

_ “sao phải nhường” Xu

_ “theo quy định của tổ tiên thì ngôi trường làng sẽ truyền lại cho người con gái trưởng ngay sau khi kết hôn”

_ “vậy là ông ấy đã tính toán trước” XU

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28

_ “đúng vậy.hấn đã có âm mưu từ trước và bắt buộc, bà cố ngoại của cháu phải nhường lại chức trường làng cho chị 2”

_ “dì 2 ko nói gì hay sao?”

_ “chị ấy đã bị hấn ta mê hoặc, dù chị ấy biết là hấn chỉ yêu chị cả thôi nhưng chị ấy vẫn đồng ý làm vợ hấn ta”

_ “vậy sau đó có xảy ra chuyện gì ko?”

_ “sau đó, ko biết hấn ta đem ở đâu về rất nhiều những thứ gọi là ma túy, hấn phân phát cho những chàng trai trong làng.và bảo đây là thuốc bổ, uống vào thấy rất là thoải mái, thế là những người đàn ông trong làng đã bị chìm ngập vào cái thứ thuốc ấy, những lúc lên cơn ghiền họ đã chạy đến quầy lạy van xin hấn cho 1 ít thuốc, nhưng hấn chỉ nói “nếu muốn thuốc thì hãy đem mạng sống vợ của các người đến để đổi lấy”“

_ “nhưng tại sao ông ấy lại làm như vậy?”

_ “vì hấn ko có được người con gái hấn yêu thì ko một ai được hạnh phúc hơn hấn cả.”

_ “thật là tàn ác. Nhưng rồi những người trong làng như thế nào đi?”

_ “từ ngày hấn nói như thế, trong làng nơi đâu cũng vang vọng tiếng la hét, tiếng rên thảm thiết của những người phụ nữ bị đánh đập cả. và cũng từ đó, ánh sáng của ban ngày đã biến mất thay vào là màn đêm đã bao phủ lấy nơi này”

_ “tại sao ánh sáng lại biến mất”

_ “theo truyền thuyết từ xa xưa để lại, ngôi làng của chúng ta tồn tại dựa vào câu nói của 1 vị sư “đêm sẽ đến khi làng đầy toan tính,

Đầy máu tươi và đầy cả hồn ghen”

Đúng là câu nói ấy đã ứng nghiệm”

_ “như vậy là từ đó đến nay ngôi làng đã chìm ngập vào bóng tối?” XU

_ “đúng vậy”

_ “vậy người đó với dì 2 ra sao?”

_ “hắn đã dẫn chị 2 đi đến một nơi khác, nơi mà hiện tại cháu đang sống,có ngày và đêm, có tiếng cười và có cả nước mắt”

_ “mẹ cháu ko biết chuyện của làng?” XU

_ ” có lẽ là vậy, vì từ đó, chị cả đã mất liên lạc với người trong nhà” di út

_ “thật ra mẹ cháu đã biết chuyện xảy ra với làng” Xu nói, bà cụ và di út đều nhìn Xu

_ “mẹ cháu đã mất, bà và di biết ko?” Xu

_ “biết!” di út

_ “tại sao di lại biết?” Xu

_ “gia đình chúng ta có 1 khả năng đặc biệt với những người khác trong làng, và linh hồn của mỗi người trong gia đình chính là linh hồn của cây hoa hướng dương trước sân”

_ “như vậy là...”

_ “cây hoa hướng dương đại diện cho linh hồn của mẹ cháu đã chết, đồng nghĩa với việc mẹ cháu đã ra đi” di út

“nhưng bên cạnh cây của mẹ cháu có 2 cây nhỏ đã mọc lên, đó chính là cháu và em cháu”

“ko chỉ mẹ cháu mà cả di 2 của cháu cũng đã ra đi, và di ấy cũng để lại 1 người con gái, nhìn hình dáng của cây hoa thì di chắc là đứa trẻ đó cũng trạc tuổi cháu”

“lúc này cháu nói mẹ cháu biết dân làng đã có chuyện là sao? Làm sao mẹ cháu biết được”

_ “lúc cháu đủ lớn để biết chuyện, cháu đã quay về ngôi nhà trước kia mà gia đình cháu ở, cháu đã gặp được 1 người, người ấy đã đưa cháu 1 quyển sổ”

_ “người đó là ai?”

_ “cháu cũng ko biết, cháu chưa kịp hỏi thì người đó đã biến đâu mất.”

_ “vậy quyển sổ đó là?”

_ “đó là quyển nhật ký của mẹ cháu, nhưng cháu cảm thấy nó giống như 1 bức thư dài gọi cho cháu.”

_ “trong đó ghi những gì?”

_ “thật ra cháu đã biết mẹ cháu là Thần nữ, chỉ là cháu chưa biết về chuyện tình của ba và mẹ cháu thôi, nên lúc này.....”

_ “được rồi, cháu cứ nói hết những gì mẹ cháu đề lại đi” Di út

_ “lúc trước cháu đã đọc đi đọc lại nhiều lần nhưng chưa hiểu lắm,nhưng bây giờ khi cháu nghe 2 người kể lại thì cháu đã biết tất cả?”

_ “chuyện gì?” di út

_ “trong nhật ký, mẹ cháu đã nhắc đến người đàn ông đó

//////(quay ngược thời gian lại nha)

_ “tôi sẽ là anh chồng của em” người đàn ông thứ 1

_ “anh muốn gì đây chứ?”

_ “haha. Nếu như anh ko có được em thì anh cũng sẽ ko để người khác có được em”

_ “tại sao anh.....”

_ “2 người đang nói chuyện gì vậy?” 1 người đàn ông khác bước từ trong phòng ra

_ “sao anh lại quen người này” người phụ nữ chỉ tay vào người đàn ông lúc này

_ “anh ấy là anh trai của anh mà”

_ “ai bảo hắn ta là anh trai của anh” người phụ nữ

_ “em đang nói gì vậy, anh ấy là anh trai của anh, anh bị mất trí nhớ nhưng nhờ anh ấy đã đi tìm và nhận ra anh đó”

_ “anh đang bị gạt đó” người phụ nữ

_ “em im đi. Đủ rồi đó, dù gì anh ấy cũng là anh trai anh, em ăn nói kỳ vậy, em vào trong đi, để anh nói chuyện với anh ấy” người đàn ông thứ 2 lớn tiếng, người phụ nữ quay lại nhìn người đàn ông thứ nhất với ánh mắt sắt bén rồi bước vào trong

_ “anh tha lỗi cho cô ấy, thường ngày cô ấy ko có như vậy, chắc do có em bé nên cô ấy khó chịu vậy mà,hihi” người đàn ông thứ 2 giải thích

_ “cô ấy đã có con rồi à?” người đàn ông 1

_ “phải. được 3 tháng rồi anh à. Em cũng nghe nói chị dâu cũng đã có em bé thì phải?”

_ “ờ..ờ. đúng rồi. thôi hôm nay anh chỉ tiện đường đến đây thôi, bây giờ anh về trước”

_ “đà! Vậy khi nào anh rảnh thì đến nhà em chơi nha”

_ “ừ!” Người đàn ông đi ra khỏi nhà

/

Ngày hôm sau

_ “tại sao anh lại trở thành anh trai của anh ấy?”

_

_ “anh đang muốn làm gì nữa đây, anh đã làm cho ngôi làng của chúng ta tan nát, bây giờ anh lại muốn phá hoại gia đình tôi nữa hay sao?”

-

_ “anh lên tiếng đi”

_ “tất cả là do em và thằng đó, nếu em ko gặp và yêu hắn thì giờ người có được em là anh, đứa con trong bụng em phải là con của anh” người đàn ông hét lên

_ “anh lầm rồi, nếu chồng tôi ko xuất hiện thì tôi vẫn ko yêu anh, từ trước đến giờ tôi chỉ xem anh là 1 người anh trai mà thôi”

_ “anh trai thôi sao?” người đàn ông lặp lại

_ “phải, chỉ là anh trai. Và bây giờ anh cũng đã lấy em gái tôi, chúng ta cũng được xem là người một nhà rồi, anh có thể quên đi quá khứ, làm lại từ đầu được ko?”

Người đàn ông ko nói gì, đứng suy nghĩ 1 lúc lâu. Người phụ nữ nói tiếp

_ “anh hãy quên đi, lo cho egai tôi và đứa con trong bụng nó”

_ “anh sẽ khiến em phải hối hận vì đã ko chọn anh!”

_ “anh định làm gì?”

_ “em đừng lo, bây giờ anh sẽ chính thức đấu với chồng em, nhưng đấu với nhau trên thương trường, anh sẽ tạo lập 1 sự nghiệp to lớn, anh sẽ đứng đầu cả thế giới này, em hãy chờ mà xem” nói rồi người đàn ông bỏ đi, người phụ ở lại thì đang nở 1 nụ cười hiền, có lẽ là do kế sách của người phụ nữ đã thành công rồi.

Kể đến đây mọi người có dự đoán được người phụ trên là ai ko ? đó chính là mẹ của Xu, người đàn ông nói chuyện với bà ấy chính là người đàn ông yêu mẹ cô ấy.

Từ cuộc gặp gỡ này, người đàn ông ấy đã quay về nhà, lo cố gắng vào việc kinh doanh, nhưng dù cố gắng như thế nào đi chăng nữa, thì ông ấy vẫn thua 1 người, chính là ba Xu, ba XU là 1 người biết kinh doanh, bên cạnh có sự giúp đỡ của mẹ Xu mà công ty của gia đình XU đã đứng đầu Thế giới suốt mấy năm liền. nói về người đàn ông ấy, khi vợ của ông ta sinh ra đứa con gái đầu thì cũng là lúc bà ấy trút hơi thở cuối cùng, ông ấy ko đau buồn mà ngày ngày đều lao vào công việc, kể cả kinh doanh những thứ bất hợp pháp,cuối cùng công ty của ông ấy vẫn đứng sau công ty nhà XU, vì lòng ghen ghét mà ông ấy đã.....>>>>

//////////(hết tại đây thôi, trở về hiện tại nào)

Xu đã kể lại toàn bộ những gì mà mẹ cô ấy ghi lại trong nhật ký cho bà cụ và di út của cô ấy nghe

_ “cháu nghi ngờ cái chết của ba mẹ cháu là do hấn ta gây ra hay sao?” dì út

_ “cháu chỉ nghi ngờ thôi, vì cháu chưa biết ông ấy là người như thế nào nữa!”

_ “vậy còn em gái cháu”

_ “lúc đó cháu có linh cảm là em gái cháu vẫn còn sống nên cháu đã đi tìm, và thật sự cháu đã tìm được con bé, nhưng....”

_ “nhưng sao?” dì út

_ “nhưng cháu chưa nhận con bé, vì....”

_ “vì con sợ con bé sẽ gặp nguy hiểm?”

XU gật đầu nhẹ

_ “nhưng vấn đề bây giờ là tại sao cháu lại bị cơn gió cuốn đến đây?” bà cụ

_ “mà mọi người trong làng đâu hết rồi bà, tại cháu thấy ai cũng đóng cửa hết vậy?”

_ “ừ, họ đã dọn đi cả rồi, 1 số ít người lớn tuổi là còn ở đây thôi”

_ “tại sao bà và dì đi ko đi?”

_ “bởi vì dì và bà phải ở lại chăm sóc cho những linh hồn của bọn cháu” dì út

_ “những cây hoa hướng dương trước sân à?”

_ “đúng vậy!”

_ “dì và bà cho cháu hỏi có đường nào ra khỏi nơi này ko?”

_ “lúc trước thì có, bây giờ thì đã ko còn nữa rồi” dì út

_ “tại sao vậy?” Xu

_ “con đường để thoát ra khỏi làng đã biến mất cách đây 1 ngày rồi” dì út

_ “vậy làm sao bọn cháu ra được đây?”

_ “cháu vào nghỉ đi, để đó bà tính cho” bà cụ

_ “ạ!”

Vậy là cả 3 người bước vào nhà thì thấy Huy và Thuý đã nằm dưới sàn nhà ngủ từ lúc nào, chỉ còn Kiệt đang đợi Xu, khi thấy nàng anh chàng liền chạy lại

_ “cô đi đâu mà lâu quá vậy?”

_ “cậu có vẻ lo lắng cho con bé quá nhỉ” dì út lên tiếng

_ “ạ!...” Kiệt ngập ngừng

_ “tôi ko sao! Anh nghỉ ngơi đi” Xu nói với giọng băng giá, ko 1 cảm xúc

_ “thôi chúng ta vào phòng, mấy đứa nằm tạm ở dưới sàn đỡ nha!” bà cụ cười hiền rồi bước vào, đi bên là dì út.

Xong xui, mỗi người 1 góc chìm vào giấc ngủ, nhưng đang ngủ say thì bỗng nhiên mặt đất bắt đầu rung chuyển, ai nấy đều tỉnh dậy, và từ đâu lại xuất hiện thêm 1 con lốc lớn, kèm theo 1 màu tối đen

_ “mọi người cẩn thận!” bà cụ từ trong bước ra, vừa dứt lời thì

_ “a.....” âm thanh phát ra cũng là lúc tất cả đều bị cuốn vào trong cơn lốc đó, ko ai nhìn thấy mặt ai nữa cả.....

Trở lại bệnh viện

Khi Minh, Tứ và Ngũ đưa Trân đến bệnh viện, sau khi được bác sỹ khám và điều trị cho Trân thì họ cũng đã họp mặt với mọi người, những việc xảy ra đều được Ngũ tường thuật lại ko sót 1 chút gì

_ “mọi chuyện là như vậy đó!” Ngủ

_ “chuyện thật kỳ lạ đấy?” Thành

_ “vậy chị Xu sẽ ko sao chứ?” My rất lo lắng

_ “sẽ ko có chuyện gì đâu, chắc chắn như thế mà!” An trấn an

“bây giờ mọi người tìm chỗ nằm nghỉ đi, sáng mai My vẫn phải đi học như ngày thường.” An nói, rồi bỗng như nhớ ra chuyện gì đó

“có cần báo cho em của anh ko?” an hỏi Khoa. Bây giờ Khoa mới nhớ mình đang ở cùng đứa em và Khoa cũng vừa nhớ ra 1 chuyện

_ “đúng vậy, quên mất. em thằng Kiệt sẽ lo lắng lắm đây!” Khoa

_ “Kiệt có em à?” An

_ “là L.Anh đó!” Khoa

_ “trời! lại thêm 1 việc nữa! bây giờ cứ báo là Kiệt đang ở cùng với anh, để cô bé đỡ lo, có gì sáng mai chúng ta sẽ kể cho cô ấy biết” An

_ “ừ. Vậy cũng được!” Khoa nói rồi lấy điện thoại gọi cho L.Anh

Như vậy là đã hết 1 ngày vất vả, 1 ngày đã có quá nhiều việc xảy ra. Tối nay, nếu như ngày thường sau 1 ngày mệt mỏi thì mọi người sẽ có 1 giấc ngủ rất sâu, nhưng đêm nay thì lại khác, mỗi người 1 suy nghĩ, mỗi người đều có nỗi lo trong lòng và đêm nay dường như rất dài đối với họ, rất dài.(còn thiếu 3 người nữa, mọi người nhớ ai ko? NHát, NHị và Tam, lần sau chúng ta sẽ biết họ làm gì và mọi chuyện diễn ra như thế nào nha!!)

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29

Sáng hôm sau, thứ 2

Dường như đêm qua chẳng có ai ngủ được cả. theo lời An, My vẫn đi học. Khoa, Thành, Long, Nhi thì nằm lại bệnh viện. An cùng với Minh, Ngủ và Tứ đã trở lại khu rừng đã tìm kiếm

/

/

_ “chắc là ở đây chứ! Đi cả đêm rồi”

_ “chắc mà! Chị XU nói là đi đường này mà!”

_ “vậy vào nhà đại đi, xem có ai trong đó ko?”

_ “ừ!”

Đó là cuộc nói chuyện của 3 chàng trai, Nhất, NHị và Tam, sau khi tìm được Long, họ đã theo lời Xu đi tìm người mà họ chưa hề biết mặt

_ “có ai trong nhà ko?” Nhất vừa hỏi vừa bước vào

_ “các người muốn gì?” 1 cô gái từ trong nhà bước ra

_ “cô gái, xinh đẹp, chắc là đúng rồi đó Nhất” NHị lên tiếng

_ “chúng tôi muốn tìm 1 cô gái...” Nhất nhìn cô gái từ trên xuống dưới

“chắc là cô đấy, có phải cô tên Trúc ko?”

_ “phải! cô ta đã sai các người đến đây à?” Trúc

_ “đúng vậy, chúng tôi có thể vào nhà ko?, đi suốt cả đêm, mệt quá” Tam

_ “vào đi!” nói rồi Trúc bước vào trước, cả 3 cùng đi theo sau. Căn nhà nhìn nhỏ, gọn và rất thoáng mát

_ “ngồi đi, tôi lấy nước” Trúc vào lấy nước, đúng lúc đó trong căn phòng trên gác lại bước xuống 1 cô gái, cả 3 chàng trai đều quay mặt qua nhìn cô gái, và cô gái ấy chính là Lan

_ “ơ! Nhìn người này hơi bị quen à nha!” Tam

_ “rất quen luôn đó” Nhị

_ “uống nước đi!” Trúc bước đến

“mọi người muốn gặp tôi làm gì?”

_ “đó là?” Nhất chỉ tay vào Lan

_ “thật ra các người tìm tôi làm gì?” Trúc

_ “tìm cô để dẫn chị đến 1 nơi” Nhất

_ “á! Người này là kẻ thù của chúng ta! Tôi nhớ rồi” đột nhiên Tam nói lớn

Lan từ nãy giờ vẫn im lặng

_ “cô ấy là kẻ thù hay bạn của các người thì ko liên quan đến tôi. Nhưng người sai các người đến đây đã nhờ tôi cứu cô ấy đó” Trúc

__ “nhắc đến chị XU mới nhớ, tối qua đến giờ ấy ko hề liên lạc với chúng ta, chưa khi nào chị ấy lại ko quan tâm đến chúng ta như vậy, ko biết có chuyện gì ko nữa?” Nhị

_ “bây giờ chúng ta phải làm xong nhiệm vụ của chị ấy giao rồi liên lạc với mọi người” Nhất

“Bây giờ cô đi theo chúng tôi chứ?”

_ “các người muốn tôi đi đâu?” Trúc

_ “đi gặp 1 người, người này chúng tôi cũng ko quen, chỉ theo lời chị XU mà đi thôi. Chị Xu còn nói khi cô gặp người này thì xem như cô đã trả nợ hết và từ nay trở về sau cô muốn làm gì thì tùy cô” Nhất

_ “được thôi” Trúc

_ “tôi cũng đi cùng” bây giờ Lan mới lên tiếng

_ “được thôi, nếu chị Xu đã muốn cứu cô thì chắc cô ko phải người xấu xa lắm” NHỊ

Thế là cả 5 người cùng nhau đến nhà của người mà XU muốn Trúc gặp.

/

/

_ “ơ.....đau đầu quá.....” Thủy tỉnh lại với tư thế đang nằm đè trên người Huy, đầu thì ê ẩm

_ “cậu ko sao chứ?” Thủy vội bước xuống lay người Huy, Huy cũng từ từ mở mắt ra

_ “ko sao! Em có sao ko?” Huy

_ “ồ! Ko sao! Anh Kiệt đâu rồi” Thủy nói và nhìn xung quanh, cô nàng vô tư ko nghĩ đến cảm xúc của Huy lúc này .....

_ “anh Kiệt!” Thủy chạy lại chỗ Kiệt đang nằm,

_ “anh ta ko có gì đâu!” 1 cô gái lên tiếng

_ “cô!.....cô...là.....” Thủy

_ “cô chính là Xu” Huy cũng bước lại gần

_ “đây là gương mặt thật của cô hay sao?” Thủy

_ “phải! đây là gương mặt thật của tôi. Cô thấy thế nào? Nhan sắc của tôi có hơn được cô ko?.haha”

_ “cô.....cô.....” Thuỷ ngập ngừng khi nhìn thấy 1 vẻ đẹp như thiên thần đang đứng trước mặt mình

_ “cô cảm thấy quá thua tôi chứ gì? Đúng vậy cô đã và sẽ thua tôi mãi mãi, kể cả người con trai này cô cũng sẽ thua trong tay tôi” Xu nói với Thuỷ và chỉ tay về phía Kiệt.

_ “cô đang nói gì vậy chứ” Thuỷ vô cùng tức giận

_ “cô ko thấy là anh ta có tình cảm với tôi sao?” Xu nói nhỏ với Thuỷ rồi nhếch môi cười

_ “thôi chúng ta về!” Xu lên tiếng khi thấy Kiệt xoay mình

_ “anh có bị làm sao ko?” Thuỷ

_ “tôi ko sao?” Kiệt nói nhưng mắt cứ nhìn XU làm cho Thuỷ rất khó chịu

_ “ko phải anh rất muốn thấy gương mặt thật của tôi à! Bây giờ anh cảm giác như thế nào? Tôi đẹp chứ?” Xu

_ “cô rất đẹp, nhưng.....” Kiệt vẫn thấy có cái gì đó chưa đúng cho lắm

_ “nhưng sao? Thôi chúng ta mau ra khỏi nơi đây nào!” Xu bước lại nắm tay Thuỷ ra rồi đỡ Kiệt đứng dậy trước sự ngỡ ngàng của 3 người họ

_ “có chuyện gì à, đi lên” Xu

_ “nhưng tại sao chúng ta lại ra được đây?” Kiệt

_ “đó chỉ là giấc mơ thôi, đừng nghĩ ngợi nữa” Xu

_ “mơ à???” Thuỷ

_ “phải! bây giờ mọi chuyện đã qua và sẽ bắt đầu lại bằng sự việc khác” XU

_ “bắt đầu chuyện gì?” Kiệt

_ “bắt đầu chuyện tình cảm của chúng ta!” XU

_ “sao?” Kiệt đang đi liền ngừng lại

_ “cô đang nói gì vậy?” Thuỷ

_ “ko phải anh thích tôi à? Và tôi cũng đã thích anh, chúng ta sẽ bắt đầu chuyện tình cảm của mình” XU

Đáng lẽ ra khi nghe Xu nói, Kiệt phải vui lắm chứ, nhưng tại sao Kiệt lại có 1 cảm giác thật khó tả, Kiệt cũng chẳng biết nói gì nữa nên đành im lặng bước đi tiếp

Nhưng đang đi thì họ đã gặp người quen

_ “chị!” Minh lên tiếng khi nhìn thấy Xu

_ “sao mà lại.....” An cũng ngạc nhiên khi thấy Xu đã tháo chiếc mặt nạ ra

_ “ko có gì. Chỉ là tao muốn làm 1 số việc thôi” XU

_ “mọi người đều ổn cả chứ?” Từ

_ “chỉ bị thương thôi, ko ai mất mạng đâu mà lo” Xu trả lời, làm cho mọi người đều hết sức kinh ngạc

_ “mày có bị gì ko vậy?” An cũng nhận thấy điều khác lạ

_ “ko có gì. Đi mau” Xu

Nói rồi XU dắt Kiệt đi trước, Thuỷ và Huy tiếp bước đi sau, An và 3 chàng trai vẫn chưa đi

__ “mấy đứa có thấy con XU nó khác lắm ko?” An

_ “em cũng cảm thấy như vậy đó” Ngủ

_ “hay là chị ấy muốn làm việc gì đó giấu chúng ta” Từ

_ “thôi! Chúng ta cũng về đi, mọi người an toàn là tốt lắm rồi” Minh

_ “ừ!” cả 3 đồng thanh

/

/

Tại trường Moon

My nghe theo lời An vẫn đi học, nhưng trong lúc học cô nàng ko thể nào tập trung được, thấy vậy L.Anh đã hỏi và My cũng đã kể lại tất cả những gì mình biết, lúc đó, Ken cũng nghe thấy và quyết định sau khi tan học họ sẽ đến bệnh viện để gặp mọi người.

_ “chắc là nhà này rồi” Nhị

_ “sao ông biết” Tam

_ “thấy sân trồng hoa gì ko?” Nhị

_ “à. Hướng dương, biết rồi, như vậy thì vào thôi” Tam

_ “có ai ở nhà ko?” Nhất

Trong nhà liền bước ra 1 ông chú trạc khoảng 40 tuổi

_ “các cậu muốn tìm ai?”

_ “tụi cháu muốn tìm người tên Quang, tụi cháu là em của chị Xu, được chị ấy nhờ đến đây ạ” Nhất lễ phép

_ “chú là Quang, mấy đứa vào nhà đi”

_ “dạ!”

Thế là 5 người bước vào nhà, chú Quang đi lấy nước mời mọi người rồi cùng nhau ngồi xuống bàn nói chuyện

_ “bọn cháu tìm chú có việc gì?” chú Quang

_ “dạ! chị XU nói tụi cháu đưa người này đến gặp chú và nói với chú là những gì năm xưa hãy kể lại cho cô ấy nghe” Nhất nói và chỉ tay về phía Trúc, chú Quang nhìn Trúc 1 hồi lâu rồi mới lên tiếng

_ “cô là con gái của ông Nguyễn Đạt?” Chú Quang

_ “phải, sao chú biết ba cháu?” Trúc ngạc nhiên

_ “vậy cô là đứa con lớn hay con út của ông Đạt?”

_ “cháu là đứa con gái lớn ạ »

_ “cháu có lẽ ko biết về cái chết của ba mẹ cháu? Nếu ko cô Xu sẽ ko kêu cháu đến gặp chú rồi” chú Quang

_ “ko! Cháu biết ba mẹ cháu mất là do bị người khác hại, nhưng ông trời có mắt cũng đã để ông ta cùng với gia đình ông ấy đền tội” Trúc

_ “vậy cháu biết hung thủ là ai ko?” chú Quang

_ “là ông Nguyễn Châu” Trúc

_ “ai nói cho cháu biết?”

_ “là do ân nhân của cháu nói cho cháu biết”

_ “ân nhân cháu là ai?”

_ “là ông Trần đức Toàn”

_ _ “haha. Đúng là con cáo già » chú Quang

_ « chú đang nói gì vậy ? »

_ « chú nói hẳn là con cáo già, cháu biết chú là ai ko ? chú là tài xế của ba cháu đây. Đúng là 3 cháu bị người ta hại nhưng người hại ba cháu chính là người cháu đang xem là ân nhân kia, đúng là trớ trêu thật »

_ « chú đang nói gì vậy chứ »

_ « thật ra hôm ba cháu mất chú đã chứng kiến toàn bộ sự việc, nhưng chú lại ko làm được gì, chú cảm thấy có lỗi với ba cháu lắm » chú Quang cuối mắt

_ « lúc đó chú thấy tên Toàn đã dùng súng để kết liễu mạng sống của ba cháu »

_ « chú đang gạt tôi »

_ « chú ko gạt cháu, chú đã chụp lại được 1 tấm ảnh ngay lúc hẳn ta bắn ba cháu » chú Quang lấy ra tấm ảnh cho Trúc xem

_ « sự thật là vậy sao. » Trúc dường như ko tin vào mắt mình

_ « vậy sao chú ko báo cảnh sát, đây là bằng chứng mà ? » Nhất

_ « chú cũng rất muốn nhưng ko thể, thế lực bọn chúng quá lớn, nếu đưa ra thì bọn chúng cũng có thể thoát tội, và người mất mạng có thể là chú

Chú đã đợi thời cơ thích hợp để mọi việc có thể phơi bày nhưng vẫn chưa thể »

_ « vậy chú đã ở đây suốt từ đó đến nay à ? » Nhất

_ « thật ra bọn chúng đã đánh hơi biết chú giữ bức ảnh này rồi, bọn chúng cho người truy sát chú, chú đã trốn chui trốn nhủi để giữ mạng sống của mình, và mãi cho đến khi chú gặp được cô Xu, cô gái rất dễ thương ấy đã đưa chú về đây sống và chờ đợi 1 ngày sự thật sẽ được đưa ra ánh sáng »

_ « chú gặp chị Xu hả ? » Nhị

_ « con bé cũng được xem là ân nhân của chú đó. Chắc là do ông trời sắp đặt để chú gặp được con bé lúc chú sắp xa đất lìa trời »

_ « chú kể bọn cháu nghe được ko ? » Tam

_ « chuyện là lúc bị ám sát, chú đã bị bắn 2 phát vào ngực, bọn chúng tưởng chú đã chết nên bỏ đi, khi ấy tình cờ con bé XU lại đi ngang và mang chú về chữa trị. Khi hỏi nguyên nhân tại sao chú ra nông nỗi như thế, ko biết tại sao chú lại cảm thấy tin tưởng con bé mà kể đầu đuôi sự việc, vậy là con bé nói nó là con của ông Nguyễn Châu. Từ đó con bé sắp xếp cho chú ở đây đến giờ »,

_ « chú ở đây ko buồn sao ? » Tam

_ « ko ? bởi vì con bé đã giao cho chú công việc quản lý văn phòng của công ty con bé, chú quản lý qua mạng thôi, hàng tháng con bé vẫn trả lương cho chú đó, hìhì »

_ « chú là trưởng phòng kế hoạch, đúng chứ ? » Nhất

_ « đúng vậy. bọn cháu cũng làm trong công ty à ? »

_ « phải ! bọn cháu đều làm việc trong đó. Thôi bây giờ trở lại chuyện của cô ta » Nhất chỉ Trúc

_ « cháu tin chú chứ »

Bây giờ Trúc mới khẽ gật đầu

_ « bây giờ cháu định thế nào ? »

_ « trả thù »

_ »chưa đến lúc đâu » chú Quang

_ « tại sao ? » Trúc

_ « đúng thật là con bé XU rất có tài đoán trước mọi việc nha, nó biết khi cháu biết chuyện sẽ đi trả thù mà. »

_ « cô ta nói gì với chú »

_ « con bé nói là chưa đến lúc, bây giờ có thể ở đây làm việc với chú »

_ « làm gì ? »

_ « con bé đã sắp xếp hết rồi, bây giờ cháu cứ ở đây, đợi con bé đến là sẽ biết mọi chuyện »

_ “cháu sẽ ở đây và phụ chú việc trong công ty” chú Quang

_ “vậy chú có nghe cô ta nhắc đến em cháu ko?” Trúc

_ “chú ko nghe con bé nói, bây giờ cháu phải gặp con bé thì mọi chuyện sẽ rõ hơn thôi”

_ “vậy khi nào cháu gặp cô ta được?” Trúc

_ “khi đến thời cơ, tức khắc con bé sẽ tự tìm đến thôi” chú Quang

_ “vậy coi như xong, chúng ta hoàn thành nhiệm vụ, giờ tìm cách liên lạc với chị Xu đi” Nhất

_ “bị mất liên lạc với chị ấy rồi, bây giờ ra khỏi nơi này, liên lạc với mấy người còn lại đi” Nhị

_ “vậy còn cô ta” Tam chỉ tay về phía Lan

_ “ai biết, chúng ta đâu có nhiệm vụ gì với cô ta đâu” NHị

_ “thôi! Tụi cháu đi trước” Nhất nói với chú Quang rồi cùng 2 người kia bước ra ngoài, bây giờ còn chú Quang, Trúc và Lan ở lại. Lan cũng quyết định ở đây đợi Xu đến để chỉ thị hay có nhiệm vụ gì giao cho cô ấy ko.

Tại bệnh viện

_ “anh hai em về chưa vậy” L.Anh từ ngoài cửa đã hỏi vọng vào

_ “chưa! Nhưng mọi người đã tìm được nó rồi, nó đang trên đường đến đây” Khoa

_ “phù,,,may quá. Vết thương của mọi người đỡ chứ” Anh

_ “khoẻ rồi, có điều chưa đi quán nhau được thôi” Khoa cười

_ “thấy ông cười như vậy là biết chưa chút rồi” Ken chen vào

_ “thằng này, phải em tao ko vậy”

_ “em của anh mới hiểu anh đó” Ken

_ “2 anh em mấy người cho tôi can đi” Anh nói với Ken

_ “hề em nên anh ko chấp nó đó” Khoa

_ “chứ anh làm được gì em,haha” Ken

_ “ơ. Thằng này” Khoa

Đang nói chuyện thì bên ngoài AN cùng với Minh, Tứ và Ngũ bước vào

_ “anh 2 em đâu ?” Anh

_ “ở phòng bên cạnh cùng với mấy người nữa” An vừa dứt câu thì Anh đã chạy sang phòng Kiệt rồi

_ “chị Xu ko bị gì chứ chị” My

_ “phải nói làm sao đây ?”

_ “chị Xu xảy ra chuyện gì hả chị” Thành

_ “đường như là ko ? Mà cũng đường như là có” An

_ “là sao ?” Thành

_ “chút anh gặp chị Xu đi sẽ hiểu” Tứ

Bây giờ ai cũng đang thắc mắc ý của An là như thế nào, thì bước tiếp vào căn phòng lúc này chính là người họ đang muốn tìm

_ “chị XU” My chạy lại ôm Xu, XU vẫn đứng im, ko nói, cũng chẳng có hành động gì, thấy vậy My từ từ buông tay ra, nhìn vào mặt Xu

_ “chị ko đeo mặt nạ nữa à ?” My, chắc đây cũng chính là câu hỏi của mọi người đang muốn dành cho Xu đây mà

_ “ừ ! Đeo hoài, ko ai biết mặt mình nên ko đeo nữa” 1 câu trả lời khiến cho mọi người muốn té ngửa

_ “sao...sao.....” Thành đang muốn hỏi cái gì đó thì đã bị Xu cắt ngang

_ “từ nay mọi người phải giao tất cả những việc của công ty lại cho tôi, dù lớn hay nhỏ, báo cáo ko 1 chút sai sót, để chủ tịch này có thể tập trung đưa công ty của chúng ta lên đứng đầu Thế Giới” Xu

_ “đứng đầu thế Giới hả ?” Thành, Minh, Tứ và Ngũ đồng thanh

_ “phải. công ty phải đứng đầu thế giới, và từ ngày mai tôi sẽ đến khách sạn để ở, mọi người thì phải tự lo chỗ cho mình” Xu

_ “bà,...bà....có bị gì ko vậy?” Long từ ngoài được Nhi dìu bước vào

_ “ko bị gì hết! tôi chỉ nói nhiều đó thôi. Mọi người phải làm theo lời tôi” Xu nói rồi cũng bước ra ngoài, hôm nay XU đã đem hết ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác cho mọi người

_ “nó bị gì thiệt rồi” Long

_ “có vẻ như.....” Thành nói và nhìn Minh, Tứ., Ngũ. có vẻ như họ cũng hiểu được ý Thành nên im lặng

“mau liên lạc với Nhất, Nhị và Tam đi” Thành tiếp

_ “ạ!” Tứ nói rồi cùng Ngũ bước ra để tìm cách liên lạc với 3 người bọn họ. chẳng biết nhóm người này đang suy nghĩ và muốn làm gì đây nữa.

Tg sẽ kết thúc ngày hôm nay hơi sớm bằng các sự kiện sau nha.

Mọi người được xuất viện, Minh, Thành và My cùng nhau về nhà Xu, Trân cũng được họ đưa đến để ở cùng. Kiệt cùng với L.Anh cũng về nhà. Long và An cũng vậy, nhưng khi về Nhi hứa sẽ thường xuyên đến để chăm sóc Long. Nhất, Nhị, Tam cũng đã liên lạc được với Tứ, Ngũ và được họ thuật lại những gì đã xảy ra và cả sự thay đổi của Xu.

Huy được Thuý mời bác sỹ đến tận nhà để chăm sóc vết thương.

Xu thì chuyển đến khách sạn để ở theo lời cô ấy nói với mọi người trước đó.

/

/

_ “bà có sao ko?”

_ ”bà ko sao? Xem con bé coi có bị gì ko?”

_ “hình như nó bị thương ở đầu rồi, máu chảy nhiều lắm”

_ ”cầm máu cho con bé mau, phải cứu sống cho bằng được con bé”

_ “ạ!”

/

/

_ “có chuyện lạ đã xảy ra”

_ “đúng vậy”

_ “mau quay lại đó và tìm hiểu. ko được nói cho ai biết”

_ “ạ!”

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 30

Thứ 3

_ “con làm tốt lắm”

_ “con phải trả thù cho mẹ”

_ “đúng vậy. mẹ con đã bị gia đình nó hại, ngày xưa ba đã hạ được gia đình nó,ko ngờ nó lại sống sót”

_ “nhưng lần này thì nó ko thể nào thoát khỏi cái chết rồi ba à”

_ “đúng. con gái ba rất giỏi, bây giờ những gì thuộc về nó đều phải trở thành của con”

_ “ạ. haha. Tất cả sẽ thuộc về con. Thôi nha ba, có gì con sẽ liên lạc với ba sau nha”

_ “ừ. Tạm biệt con”

/

/

___ “việc đính hôn của con sao rồi ba?” Thủy

_ “họ đã đồng ý thứ 2 tuần sau 2 đứa sẽ đính hôn” ông Tuấn

_ “vậy anh Kiệt chắc chưa biết hả ba”

_ “ba ko biết là anh chị Trương đã nói với nó chưa nữa?”

_ “ạ! như vậy là tốt rồi, anh Kiệt phải là của con”

/

/

_ “lại đi đánh nhau nữa à!”

_ “thôi mà ông, con nó đang bị thương mà” bà Trương

_ “con hư tại mẹ. bà thấy tôi quyết định để tuần sau tụi nó đính hôn là chính xác chưa?” ông Trương

_ “ba nói ai đính hôn?” Kiệt

_ “thứ 2 tuần sau con sẽ đính hôn với cháu Thủy đó” bà Trương nhỏ nhẹ

_ “ko! Con ko lấy cô ta đâu” Kiệt phản ứng

_ “con ko có quyền quyết định! Ta đã quyết định và cho người chuẩn bị tất cả rồi” ông Trương kiên quyết

_ “con ko lấy, nhất định ko” Kiệt cũng kiên quyết

_ “con nhất định phải lấy, sau khi đính hôn con phải đến công ty phụ giúp,ko được có quan hệ với mấy cái bang xã hội đen gì đó nữa, cũng chẳng cần phải làm bang chủ trẻ con gì đó nữa” ông Trương

“con mà ko đồng ý, ba cho người dẹp hết bang COLD của con, đừng nghĩ ba làm ko được nha” ông Trương đe dọa

_ “con ko yêu cô ta, con lấy cô ta về cũng chẳng có hạnh phúc” Kiệt

_ “ba mẹ trước kia cũng là mai mối thôi, nhưng vẫn hạnh phúc đấy” ông Trương

_ “ba mẹ là ngày xưa, thời buổi ngày nay đã khác rồi. ....” ko để Kiệt nói hết

_ “ba đã nhất quyết, nếu con ko làm theo thì hãy chờ giải tán bang COLD của con đi” ông Trương nói rồi bước ra khỏi phòng Kiệt

_ “con đừng làm trái ý ba con, mẹ thấy con bé Thủy đẹp người lại đẹp nết, rất xứng với con mà” bà Trương từ tốn

_ “nhưng con ko yêu. Thôi! Mẹ về đi, con muốn suy nghĩ lại” Kiệt

Bà Trương nghe con trai nói thì lòng hơi buồn, rồi bà cũng ra về, để lại Kiệt ở trong phòng gác tay lên trán suy nghĩ

Cốc...cốc...cốc.... “em vô nha 2” L.Anh gõ cửa

_ “ừ!” Kiệt

_ “anh định thế nào?” Anh

_ “em nghe hết rồi à?” Kiệt

L.Anh gật đầu

_ “anh ko biết nữa, nếu ko nghe lời ba, thì mọi người trong bang sẽ mất việc làm hết, em biết bang của anh đầu làm chuyện phạm pháp, toàn là kinh doanh ko à” Kiệt nói mà mắt vẫn hướng lên trần nhà

_ “em biết! nhưng nếu đồng ý thì sẽ ko có ai hạnh phúc đâu” Anh

_ “2 biết, bây giờ 2 rất rối trí” Kiệt

_ “2 thích chị Ngọc mà! Sao 2ko nói cho ba biết?” Anh

_ “em biết là ba ủng hộ cuộc hôn nhân này mục đích chính cũng chỉ là muốn củng cố địa vị trên thương trường của mình thôi ko?” Kiệt

_ “ba thật quá đáng mà” L.Anh tức giận, nhưng rồi cô nàng cũng suy nghĩ lại

“nhưng ba làm tất cả chắc chỉ muốn lo cho tương lai 2 anh em chúng ta thôi”

_ “nhưng anh có cần đâu. Cuộc sống dài hay ngắn, ai biết trước được, tranh giành để làm gì khi mà mục đích đã đạt được còn hạnh phúc thì chẳng thấy đâu” Kiệt

_ “thôi. 2 đừng buồn nữa, lo dưỡng thương đi, còn mấy ngày nữa, biết đâu ba sẽ đổi ý thì sao” Anh an ủi

_ “mộng là như vậy” Kiệt

_ “vậy em ra ngoài nha 2”

_ “em đi đâu”

_ “đi chơi!hihi”

_ “đi với ai?”

_ “suyt!! bí mật. từ từ 2 sẽ biết. hihi. Bibì anh trai iu của em” L.Anh vẫy tay chào rồi bước ra ngoài, để lại kiệt trong phòng với nhiều suy nghĩ rối bời

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31

_ “đây là tất cả công việc của công ty sao?” Xu hỏi khi thấy An đặt tất cả tập tài liệu lên bàn

_ “đúng vậy! thật ra mày định làm gì vậy chứ?” An

_ “tao nói rồi! tao sẽ đưa công ty chúng ta lên đứng đầu Thế Giới” Xu

_ “nhưng trước đó, bà nói chỉ cần công ty hoạt động như thế này là ổn rồi sao?” Long đang ngồi trên chiếc sofa cũng lên tiếng

_ “đó là trước kia, bây giờ đã khác” Xu

_ “tại sao lại khác cơ chứ?” Long ko hiểu

_ “trước kia là chưa có cơ hội, bây giờ cơ hội đã đến trong tầm tay rồi” Xu nhếch môi cười, một nụ cười thật là đáng sợ

_ “cơ hội gì?” AN

_ “tôi sẽ lấy tên Kiệt, sau đó thì 2 công ty sẽ gộp thành 1, như vậy sẽ ko còn ai có thể vượt mặt chúng ta được. haha”

_ “mày đang đùa với tao đúng ko?” An

_ “tao rảnh mà đùa à!” Xu

“mà quên, từ nay 2 đứa bây cũng ko cần lo đến việc của công ty nữa, tao sẽ lo toàn bộ, bang Star thì khi nào có việc phải báo cho tao biết, rồi mày tìm vài người tài giỏi của bang đi điều tra tập đoàn Star do ai đứng đầu” Xu nói với An. Trong khi An và Long vẫn đang chờ người ra trước những lời nói của Xu

_ “thật sự bà có chuyện gì giấu tụi này phải ko?” Long

_ “mày đừng làm tụi tao sợ chứ » An

_ “chẳng có gì cả, mọi việc cứ thế mà làm. 2 người có thể về rồi đó” Xu

Long và An thật sự là ko hiểu chuyện gì đang xảy ra nữa, nhưng cũng đành ra về, vì biết ở lại cũng chẳng có lợi ích gì thêm

_ “thật ra là sao?” Long vừa đi vừa hỏi An

_ “biết chết liền à” An

_ “từ khi quen nó, tôi chưa thấy nó có thái độ này với chúng ta lần nào cả” Long

_ “tôi cũng đang muốn biết chuyện gì đã xảy ra với nó đây” An

_ “bây giờ chúng ta phải làm gì đây?” Long

_ “tạm thời cứ nghe theo lời nó, ko đụng đến việc của công ty nữa, từ từ chúng ta tính tiếp” An

___ “ừ! Giờ bà về luôn ko?”

_ “ko! Tui qua nhà anh Khoa”

_ “anh Khoa luôn đấy.hihi” Long trêu

_ “vậy chứ ko lẽ tôi về nhà làm kỳ đà ông với em Nhi của ông à?” An cũng ko chịu thua

_ “hihi. Cả 2 cùng có lợi mà” Long

_ “thôi. Tôi đi à!” An

Thế là cả 2 chia nhau ra về, An thì đến nhà Khoa chăm sóc cho anh chàng, Long thì về nhà AN (2 người này ở chung, lúc trước tg có nói rồi nha) để đợi “ấy” qua vì Nhi đã hứa là sẽ đến thăm Long mà...(0*)

/

/

_ “hôm đó chị Xu và mọi người mất tích ở chỗ này nè” Tứ

_ “và tìm được họ cũng ở chỗ này luôn” Ngũ

_ “mọi người cảm thấy chị XU sao khi mất tích trở về như thế nào?” Thành

_ “hoàn toàn thay đổi” Tứ

_ “giống như người đó ko phải là chị ấy vậy đó” Minh

_ “tôi cũng có cảm giác như vậy” Thành

_ “tụi em thì chưa gặp chị ấy nữa” Nhất

_ “1 điều lạ nữa là chị ấy muốn công ty của chị ấy và chị An đứng đầu Thế giới” Thành

_ “ko phải là star đang đứng đầu rồi hay sao?” Nhị

_ “đó là điểm nghỉ ngơi lớn nhất” Minh

_ “hay chị ấy đang có kế hoạch gì mà ko muốn chúng ta biết” Ngũ

_ “bây giờ phải làm sao? Trực tiếp hỏi chị ấy hay sao?” Tam

_ “tôi thấy có rất nhiều điểm kha nghi, từ trước giờ, khi làm việc chị ấy ko hề bỏ mặt nạ ra, rồi từng lời nói của chị ấy rất khác, và 1 điều nữa, mọi người hãy để ý xem...” Thành

_ “điều gì vậy?” Nhị

_ “ánh mắt của chị Xu. Lúc trước ánh mắt chị ấy nhìn rất buồn và dường như có thể nhìn thấu tâm trạng người khác, còn giờ đây, ánh mắt vẫn giống như vậy, nhưng nó lại có 1 chút gì đó là vui tươi, ánh mắt đầy tính hiếu chiến” Thành

_ “ề. Anh kia. Đừng nói giờ anh vẫn còn thích chị XU nha” Ngũ lên tiếng

_ “ề...ề...đừng có nói bậy bạ nha, đã là quá khứ rồi à, đừng nhắc lại chứ” Thành

_ “chứ sao lại để ý giữ vậy chời?” Ngũ

_ “tại ánh mắt đặc biệt quá, nên ko quên được thôi. Mà mệt quá. Tòì đang nói nghiêm túc à nha” Thành

_ “Thành nói ko sai đâu! Ánh mắt chị Xu đã thay đổi rồi” Minh

>

_ “vậy tóm lại, bây giờ chúng ta làm gì?” Nhất

_ “mà trước tiên phân công việc, tôi muốn hỏi hôm qua ba người đi đâu?” Minh nói với Nhất, Nhị, Tam. Ba chàng cũng tường thuật lại mọi chuyện

_ “mọi chuyện là vậy đó” Tam

_ “Lan hả? thật ra cô ấy là người như thế nào, khi gặp trong rừng, chính cô ấy đã lấy sợi dây chuyền bang chủ để cản trở ko cho tôi giết Trân đó” Minh

_ “vậy ko lẽ cô ấy là người của star hay sao?” Nhất

_ “bây giờ Nhất, Nhị hãy trở lại nhà chú Quang, hỏi thăm xem thật ra Lan là người như thế nào, đồng thời nói với chú ấy là cố gắng giúp việc quản lý trong công ty, có thể kể cho chú ấy nghe mọi chuyện cũng được” Minh

_ “dạ” Nhất, Nhị đồng thanh

_ “Tứ, Ngũ đã đi hết khu rừng này, thì chắc cùng biết về địa hình nơi đây, 2 người hãy đi tìm manh mối xem có chuyện gì lạ hay ko?” Minh

_ “dạ” Tứ, Ngũ

_ “còn Tam hãy đến nhà anh Kiệt hỏi xem khi bị gió cuốn đi, đã xảy ra những chuyện gì, và phải cẩn thận, ko được tiết lộ gì cho anh ấy biết, hỏi cho khéo nha” Minh

_ “yes..sir.hihi” Tam

_ “Thành thì cứ nghỉ ngơi, vì vết thương chưa lành hẳn, có chuyện gì thì chúng tôi sẽ liên lạc cho. Mọi người nghe rõ ko?” Minh

_ “rõ” cả 5 đồng thanh

“và phải biết.....” Thành chưa nói hết câu

_ “lo cho bản thân, ko để bị thương” 5 chàng trai lại đồng thanh

_ “tốt. vậy chia nhau ra làm việc đi, có gì thì liên lạc nhau” Minh

Thế là 5 chàng trai chia nhau ra theo lời của Minh

_ “cậu có chắc chúng ta dự đoán đúng ko?” Thành

_ “tôi ko biết, nhưng người đó chắc ko phải là chị Xu đâu” Minh

_ “nếu như vậy thì chị ấy đang ở đâu? Mong là chị ấy ko gặp chuyện” Thành

_ “chắc chắn là ko gặp chuyện gì mà. Chị ấy là người tốt, tất nhiên là ở hiền gặp lành rồi” Minh

“bây giờ cậu về đi, để My lại lo lắng, tôi sẽ liên lạc và xử lý những chuyện ở công ty” Minh

_ “ừ. Có gì thì phải nói tôi biết đó” Thành

_ “ok!” Minh

Nói rồi Minh và Thành cũng chia nhau ra đi.

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32

Bây giờ là 14h

_ “con muốn nhờ ba 1 việc.”

_ “việc gì?”

_ “con muốn đính hôn với tên Kiệt”

_ “tại sao chứ?”

_ “con muốn công ty nhà hần sẽ thuộc về con và vị trí nhất Thế Giới cũng sẽ là của con”

_ “nhưng chúng ta ko cần như thế, cứ đứng sau mà hưởng lợi là được rồi?”

_ “ko. Con muốn tự tay mình tạo nên sự nghiệp, ba giúp con chứ?”

_ “bây giờ con muốn ba giúp sao đây?”

_ “ba chỉ cần nói với cha con ông ấy ko được kết thông gia với nhà tên Kiệt là được rồi”

_ “như vậy có quá đáng ko? Khi mà ông ấy đã làm việc cho ba rất lâu rồi”

_ “ba xem trọng ông ấy hơn con gái ba hay sao?”

_ “ý ba ko phải vậy, ...thôi được, ba sẽ giúp con”

_ “cám ơn ba nhiều, những việc còn lại con sẽ tự sắp xếp”

_ “được, ba tin tưởng con”

/

/

Tại nhà Kiệt

_ “chuyện chỉ có vậy thôi hả anh?” Tam

_ “ừ. Mà có chuyện gì sao?” Kiệt

_ “ko có chuyện gì đâu anh, thôi! Cảm ơn anh, em về trước nha” Tam nói và chào Kiệt ra về

Tam vừa ra khỏi nhà Kiệt thì có 1 người khác đi vào

_ “sao cô lại đến đây?” Kiệt

_ “sao ko gọi em mà lại là cô?”

_ “Ờ...Ờ...Ờ...thì em, sao lại đến đây?” Kiệt

_ “đến để thăm anh, xem anh đã đỡ hơn chưa đó mà. Ko mời em ngồi à?”

_ “Ừ! Em ngồi đi, uống gì để anh lấy”

_ “ko cần đâu, anh cũng ngồi đi!”

“người hồi nãy đến tìm anh làm gì vậy?”

_ “em nói Tam hả? cậu anh đến hỏi anh những việc xảy ra khi chúng ta mất tích thôi à” Kiệt

_ “Tam à” XU lẩm bẩm “vậy anh nói gì với cậu ta”

_ “thì anh kể lại hết chứ có gì đâu” Kiệt

_ “cậu ấy có nói gì ko?” Xu

_ “ko! Cậu ấy chỉ hỏi rồi ra về thôi” Kiệt

_ “anh sống ở đây với em gái à?” Xu

_ “Ừ!”

_ “vậy con bé đâu rồi?”

_ “nó đi ra ngoài rồi”

_ “sao anh còn đang bị thương mà nó ko ở nhà chăm sóc anh?” Xu

_ “à. Anh khoẻ mà, đâu có sao”

_ “anh vô nằm nghỉ đi, mai em lại đến thăm anh” Xu

_ “Ừ! Vậy em về cẩn thận” Kiệt

_ “bi anh” Xu chào tạm biệt rồi cũng rời khỏi nhà Kiệt

Kiệt thì cảm thấy có cái gì đó là lạ lắm, dù trước đó XU lạnh lùng với Kiệt nhưng anh chẳng cảm thấy khi ở gần cô ấy có 1 cảm giác thật ấm áp nhưng giờ đây khi mà Xu đã hoà đồng, tiếp chuyện niềm nở còn ân cần hỏi thăm, vậy mà Kiệt cảm thấy ko ấm áp chút nào. Có phải thứ con người ta khi muốn có thì thấy rất quý giá, mà khi đạt được rồi thì lại thấy chán hay ko ? có phải Kiệt là loại người như thế ?

/

/

_ “cho người theo dõi đám người Minh, Thành và 5 anh em kia”

_ “dạ!”

_ “bây giờ hãy phái những tên sát thủ đến khu rừng hôm trước xem bọn họ có đến đó ko?”

_ “dạ!”

_ “nếu thấy động tĩnh thì hãy.....”

_ “dạ”

/

/

— “chú biết rồi! mọi chuyện công ty chú sẽ cố gắng. mấy đứa cứ lo tìm con bé đi, cầu trời cho đừng có chuyện gì xảy ra với nó” chú Quang
— ”ạ” Nhất

“bây giờ xưng hô sao đây?” Nhất hỏi Lan

— “tôi tên Lan, lớn hơn XU 1 tuổi, các cậu gọi tôi chị Lan được rồi” Lan

— “lớn hơn có 2 tuổi chứ nhiều.híc” Nhất

— “chị đã làm tay trong bao lâu rồi?” Nhị

— “cũng mấy năm rồi, chuyện đó đâu còn quan trọng, bây giờ là phải lo tìm con XU” Lan

— “tụi em biết. bây giờ chị hãy liên lạc bang star, và thông báo cho những người đáng tin cậy để họ có thể giúp đỡ” Nhị

— “được, bây giờ 2 đứa cứ về. có gì chị sẽ tự liên lạc”

“mà con bé Trân ko sao chứ?”

— “ko đâu chị, cô ta đã an toàn rồi” Nhị

“thôi tụi cháu về. có gì tụi cháu liên lạc sau.” Nhất nói với chú Quang

Thế là Nhất, Nhị cũng rời khỏi nơi đó, trở về nhà Xu để họp mặt mọi người

/

/

Bây giờ là 18h

Tại nhà Xu

Mọi người đã tập họp đầy đủ trên phòng làm việc của Xu

— “mọi chuyện là như vậy đó” Tam kể lại những gì Kiệt nói

— “như vậy là anh Kiệt cũng ko biết chuyện gì” Minh

— “đúng vậy. chúng ta ko biết bắt đầu từ đâu đây?” Nhất

— “từ khu rừng” Thành

— “đúng vậy, khu rừng kỳ lạ đó chắc chắn là có manh mối” Minh

— “vậy ngày mai chúng ta sẽ trở lại đó” Ngũ

— “ngày mai, Tam, Tứ và Ngũ hãy trở lại đó tìm nha, còn Nhất, Nhị phải phụ việc quản lý công ty vì cô ta đang có hành động lật đổ công ty chúng ta đó” Minh

— “được” cả nhóm đồng thanh

— “bây giờ mấy đứa về phòng mà ngủ đi, chịu khó, 5 đứa 1 phòng nha” Minh

— “ko sao, ngủ đông càng ấm” Tam ôm lấy tay Tứ

— “oẹ,...oẹ,...xích ra, gúm quá đi” Tứ

— “thôi, về phòng đi, nhớ đừng để 2 cô gái dưới nhà biết chuyện gì đó” Thành

— “ok!”

Nói rồi, năm chàng trai cùng nhau về phòng, Thành và Minh 1 phòng, còn lại Trân và My 1 phòng.

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 33

Thứ tư

Vẫn như thường lệ, My vẫn phải đi học, vết thương của Trần cũng đã đỡ lắm rồi, và mới sớm 5 anh em cùng với Minh cũng đã rời khỏi nhà.

/

/

7h30 tại khu rừng

_ “chúng ta đã đi sâu vào rừng lắm rồi đó” Ngũ

_ “nhưng sau vẫn chưa có phát hiện gì khác lạ hết vậy?” Tam

_ “2 người có cảm giác dường như chúng ta đang bị theo dõi ko?” Tứ

“đừng nhìn lại, cứ đi tiếp tục đi, tôi đoán chắc là khoảng 5 người đó...”

Ngũ, Tam nghe theo lời Tứ vẫn tiếp tục đi, và càng lúc đi càng nhanh hơn, bọn người kia cũng càng lúc đi nhanh

“tản ra” Tứ lên tiếng, Ngũ và Tam bắt đầu chạy về 2 hướng khác nhau, bọn người đó chính xác là có 6 tên, bọn chúng cũng chia nhau đuổi theo 3 người họ

3 người họ chạy rất nhanh, cuối cùng khoảng 30 phút sau họ gặp lại nhau chỗ đã chia nhau đi, tưởng đâu như thế là đã thoát được đám người đó, ai ngờ đâu, bọn chúng cũng đã trở lại, và 1 cuộc chiến đã diễn ra.

_ “sao bọn này lại ko bị thương vậy chứ?” Tam nói khi dùng dao đâm ngay cánh tay của 1 tên, nhưng tên đó ko hề bị gì, bọn chúng đánh ko mệt mỏi

_ “bọn này hôm trước chúng tôi đã gặp rồi” Ngũ

_ “hôm đó nhờ chị Xu lấy máu của mình để hạ gục bọn chúng” Tứ

_ “bây giờ chúng ta phải làm sao đây?” Tam

_ “chạy thôi” Ngũ, vừa dứt lời cả 3 cùng nhau chạy, bọn người đó đuổi theo, nhưng ông trời thật là muốn trêu người, họ đang chạy thì lại gặp 1 cái vực, nhìn thì rất sâu

_ “trời ơi! Người hiền gặp nạn nè trời!” Ngũ

Ba chàng trai đứng sát mép của vực thẳm, bọn người kia cũng ko đuổi theo nữa, bọn chúng từ từ bước đến

_ “giờ làm sao đây Tam?” Tứ

_ “Ngũ!” Tam

_ “chuyện gì, giờ này còn gọi tên thăm thiết giữ vậy?” Ngũ

_ “cậu phải cố gắng sống sót, chạy về báo với mọi người là chắc chắn người đó là chị Xu giả. Khi tìm được chị XU thì phải nói với chị ấy là chúng tôi rất biết ơn chị ấy, dù có hi sinh cả mạng sống cũng chưa trả hết ơn nghĩa của chị đối với chúng tôi.....và.....”

“và phải trả thù cho tôi và Tứ nha,hìhì” Tam

_ “câu nói gì vậy?” Ngũ dường như đã hiểu ý Tam nhưng anh chàng ko muốn mọi chuyện tồi tệ như vậy

_ “ko còn thời gian đâu.” Tam nói với Ngũ rồi quay qua nói với Tứ

“nếu được chết chung với tôi, cậu ko hối hận chứ?”

Tứ cười, 1 nụ cười rất hiền “ko bao giờ hối hận”

_ “vậy chúng ta ra tay nào” Tam nói rồi cùng với Tứ tấn công bọn chúng, dọn đường cho Ngũ chạy

_ “chạy lẹ” Tam nói khi đã ôm được 1 tên, cản lại

_ “nhanh đi” Tứ nói tiếp khi thấy Ngũ vẫn chưa chịu chạy

Ngũ vừa chạy được 1 đoạn đường ngắn thì

A...a...a.....tiếng la càng nhỏ dần, và tiếng la đó của chính Tam và Tứ, 2 người họ đã dùng 1 sợi dây vòng quanh bọn chúng và cùng bọn chúng rơi xuống cái vực đó..

_ “ko được.....ko được.....” Ngũ quay lại thì mọi chuyện đã rồi

“ko thể như thế.....Tam...Tứ.....” những giọt nước mắt lăn dài từ khoé mắt xuống má, tiếng nấc bắt đầu vang lên

“tại sao 2 cậu lại như vậy.....2 cậu...còn...chưa .....thực hiện.....được ước mơ của mình mà.....hức.....hức.....” những giọt nước mắt đua nhau rơi

“sao lại bỏ chúng tôi cơ chứ” Ngũ lại tay co lại thành nắm đấm và đấm mạnh xuống đất liên tiếp cho đến lúc máu của tay cũng chảy ra, miệng thì nói

“tất cả do tôi mà, sao lại cứu tôi cơ chứ.....A.....” tiếng hét của Ngũ vang vọng khắp khu rừng.....

“chúng tôi sẽ trả thù cho 2 cậu.....tôi hứa đó” Ngũ nói rồi dùng tay gạt đi những giọt nước mắt còn đang vương lại trên khoé mắt

/

/

_ “chết tiệt! nội bộ công ty có vấn đề” Minh

_ “sao vậy anh?” Nhất

_ “chắc cô ta đã cho người của star điều tra và cài người của cô ta vào đây” Minh

_ “bây giờ chúng ta.....” Nhị

_ “bây giờ tìm tất cả tài liệu, thông tin liên quan đến chị Xu thật kỹ, tìm những người đáng tin, đưa về công ty để phụ giúp chúng ta, liên lạc với chị Lan, nói chị ấy giúp đỡ, ko được cho người của Star điều tra công ty chúng ta nữa” Minh

_ “để em liên lạc với chú Quang, nói chú ấy đến tận công ty để làm việc” Nhất

_ “như vậy bọn người muốn giết chú ấy sẽ biết thì sao?” Nhị

_ “chúng ta sẽ làm 1 hồ sơ giả cho chú ấy» Nhất

_ “vậy cũng tốt đó, vậy mau liên lạc với chú ấy và chị Lan đi” Minh

_ “ạ” Nhất nói rồi đi ra ngoài thực hiện nhiệm vụ

_ “cậu thì hãy đi lấy tất cả tài liệu gì có liên quan đến chị Xu và kể cả những bản hợp đồng chị ấy đã ký đem cất cho kỹ đi” Minh

_ “ạ!” Nhị

Thế là nhị cũng đi thực hiện nhiệm vụ của mình.

_ “alo.....” Minh

_ “chuyện công ty sao rồi?” Thành

_ “có nội gián, bây giờ tôi đang tìm “ Minh

_ “ông gửi hồ sơ nhân viên qua cho tôi đi, tôi đã đọc tất cả hồ sơ nhân viên 1 lần rồi, nếu có người mới chắc tôi có thể biết đó” Thành

_ “ok! Mở mail đi, tôi gọi liền” Minh

_ “ừ!” Thành

Tút...tút.....tút.....

tại nhà Long

_ “alo.....”

_ .....

_ “chú nói sao? Sao lại có chuyện như vậy chứ?”

_.....

_ “được, để cháu liên hệ với star rồi cháu báo cáo cho chú”

_ .....

_ “ạ, chào chú”

Tút...tút.....

_ “chuyện gì vậy Nhi?” Long hỏi Nhi khi thấy sắc mặt của Nhi thay đổi khi nghe xong cuộc điện thoại

_ “sao bang star lại cung cấp sai tin tức chứ?” Nhi

_ “có chuyện gì à?” Long ko hiểu

_ “đội của em đã nghe tin là hôm nay bọn chúng lại chuyển hàng, nhưng bang chủ của star lại nói là thứ 5 bọn chúng với chuyển hàng chứ. Cấp trên của em lại tưởng như mấy lần trước, nguồn tin của Star lúc nào cũng chính xác, nào ngờ hôm nay chúng chuyển hàng thật rồi” Nhi nói với giọng bức tức

_ “anh và An đâu nhận được tin gì đâu?” Long vẫn chưa biết

_ “vậy là Xu sao?” Nhi

_ “chắc là nó. Mà đúng là từ trước đến giờ nếu ko chắc thì nó ko dám thông báo cho đội của em đâu » Long

_ “vậy là nhầm lẫn hay sao chứ? Nhưng đợt này bọn chúng vận chuyển số hàng rất lớn” Nhi

“thôi, em về để xử lý vụ này đây, anh có thể hỏi lại bang chủ Xu dùm em ko? Có gì liên lạc dùm em” Nhi

_ “được, để anh hỏi nó”

_ “cám ơn anh, em về trước, anh cũng gần giữ sức khỏe”

_ “em cũng vậy nha!”

Nói rồi Nhi ra về, để lại Long ở Phòng, AN thì đã qua nhà Long để chăm sóc anh chàng rồi

_ “alo. “ An

_ “bà có nghe nói về bang của chúng ta cung cấp tin tức cho đội của NHị ko?”

_ “ko. Có ai nói gì đâu” An

_ “vậy là con Xu thật rồi”

_ « có chuyện gì à ? »

_ “khi nào bà về, tôi nói cho nghe”

_ “ừ, tôi sắp về rồi, đợi tôi” An

_ “ừ”

Tút...tút...

/

/

tại nhà Thủy

_ “ba nói sao? Tại sao con lại ko được đính hôn với anh Kiệt?” Thủy

_ “ba xin lỗi, nhưng con ko được.....” ông tuần

_ “có phải ông ta muốn ba làm như vậy?, ba xem trọng ông ấy hơn hạnh phúc của con gái ba à?” Thủy tức giận

_ “ba thương con, nhưng sự nghiệp của ba đều nằm trong tay ông ấy nên.....” Ông Tuần

_ “con ko muốn, con phải đính hôn với anh Kiệt....” Thủy nói rồi bỏ chạy ra khỏi nhà

/

/

_ “haha....ba thật giỏi, chỉ nói vài câu là ông ta phải nghe lời ba rồi”

_ “ông ta dù sao cũng là cấp dưới của ba thôi, những gì ông ta đang có đều do ba ban cho thôi”

_ “dạ! số hàng chuyển quá trót lọt phải ko ba?”

_ “đúng vậy! con gái ba rất giỏi, nghĩ ra cách này”

_ “haha, con gái ba thì phải giống ba chứ”

_ “chuyện muốn đứng đầu của con sao rồi?”

_ “con đang từng bước tiến hành, và đang rất thuận lợi, con đã cài được người vào tập đoàn star rồi, bây giờ có động tĩnh gì thì con đều biết, và tiếp theo là những công ty có tầm cỡ trên thế giới, con sẽ lật đổ tất cả”

_ “haha, con gái, có chí lớn, giỏi....”

_ “con mà....haha”

/

/

Bây giờ là 13h

tại nhà XU

___ “xuống ăn nè Thành” My ở dưới lầu lên tiếng, sau khi đi học về cô nàng đã lao vào bếp lo cho buổi trưa

_ “cậu cũng ra ăn nè Trần”

Thành từ trên lầu đi xuống, trên tay vẫn xách theo chiếc laptop

_ “Thành làm gì mà đem laptop xuống nữa vậy?” My

_ “ừ, ko có gì, việc của Thành đó mà” Thành

“ừ! Đợi chút nữa, Minh về rồi ăn luôn được ko? Minh đang trên đường về”

_ “ừ, vậy đợi chút đi” My

Trần vẫn im lặng, từ hồi đến nhà Xu ở với My, Trần rất ít khi nói chuyện.

đợi khoảng 5 phút thì Minh đã về đến

___ “vào ăn trưa luôn nè” Thành nói với Minh

_ “ừ” Minh đem chiếc cặp đặt lên ghế rồi ngồi vào bàn ăn

_ “sao Minh nay buồn vậy, nhìn căng thẳng quá” My hỏi khi nhận ra trên gương mặt Minh có 1 sự căng thẳng ko hề nhỏ. Nghe My nói, Trần có ngược mắt lên nhìn lướt qua rồi lại cúi xuống ăn tiếp

_ “à, hi hi, tại đi chơi nhiều quá nên hơi mệt, đâu có gì, thôi ăn đi” Minh cố nờ 1 nụ cười

Đang ăn thì từ ngoài cổng tiến bước chân càng lúc 1 gấp gấp chạy vào nhà

_ “Ngũ...sao.....sao....” My thấy Ngũ mà nói ko nên lời, trên người thì bần, tay thì dính máu, đôi mắt dường như hơi sưng vì khóc

_ “chuyện gì vậy?” Thành đứng dậy, Minh cũng thế

Ngũ ko nói gì, nhìn qua My và Trần

_ “lên lầu đi” Thành đã hiểu ý của Ngũ, là ko thể nói chuyện ở dưới này

“2 người ăn trước đi, ko có chuyện gì đâu” Thành nờ nụ cười trấn an

Ngũ, Thành và Minh cùng nhau lên phòng

_ “đã xảy ra chuyện gì?” Minh

Chưa để Minh nói hết, Ngũ đã khụy xuống, quỳ xuống, 2 tay chống dưới nền, nước mắt bắt đầu rơi.

_ “thật ra là chuyện gì? Rồi Tam Tử đâu?” Thành

Nhắc đến Tam, Tử, Ngũ lại càng ko kiềm được bình tĩnh

_ “2....2....2...người...họ.....hức...hức...” tiếng nấc cắt ngang làm Ngũ chưa nói hết câu

_ “sao...họ đã gặp chuyện gì, đứng dậy mau” Minh ko thể nhẫn nại được nữa, lấy tay nắm lấy cổ áo Ngũ kéo Ngũ đứng dậy

_ “2 người họ mất rồi.....” Ngũ khó khăn lắm mới nói hết câu

Minh bỏ tay ra, Ngũ lại khụy xuống, Minh và Thành dường như ko đứng vững được nữa....

_ “chuyện...chuyện...là sao?” Thành cũng gần như ko nói nên lời

_ “cậu đang đùa phải ko” Minh cười gượng

_ “em rất mong đây chỉ là 1 giấc mơ...nhưng.....” Ngũ lại lấy tay đập xuống đất

_ “là thật, nhưng mọi chuyện như thế nào?” Thành cố gắng giữ bình tĩnh

Minh và Thành nghe Ngũ kể lại toàn bộ sự việc,

Khi nghe xong, dù có đau buồn thật nhưng Minh và Thành vô cùng bình tĩnh

_ “vào phòng thuốc lấy thuốc thoa vết thương đi” Minh nói với Ngũ rồi nói với Thành

_ “cậu liên lạc với Nhất, Nhị mau”

Nói xong, Minh và Thành bước xuống với gương mặt ko 1 chút sức sống

_ “có chuyện gì hả?” My lo lắng cho cả 2

_ “ko có gì đâu, tôi đi đây, cậu nhớ làm những gì tôi nói và việc lúc trưa nữa đó” Minh nói rồi đi ra ngoài

Với con mắt nhìn đời của Trần, thì Trần đã biết xảy ra 1 chuyện gì đó rất lớn với mọi người, nhưng Trần ko biết phải hỏi như thế nào, vì Trần là gì của họ, Trần ở đây mục đích chỉ muốn đợi Xu nói cho Minh biết 1 bí mật mà khi ở khu rừng Xu đã từng đề cập đến

Thành lấy laptop trở lên phòng và tiếp tục việc của mình, My thì vẫn ko biết chuyện gì đã xảy ra

15h

Tại nhà AN

_ “là như vậy sao?” An

« con XU mà cho tin giả à ? »

_ “phải. thật ra tôi ko biết là nó định làm gì nữa” Long

_ “tôi cũng cảm thấy nó lạ lắm!” An

Đang nói chuyện thì điện thoại AN reo lên

_ “ạ! con nghe”

_ ,.....

_ “sao lại như vậy? được, ngày mai con sẽ có mặt ở bên đó”

_ .....
_

_ “ạ! ba đừng quá lo lắng, sẽ ko sao đâu, con sẽ đáp chuyến bay sớm nhất”

_.....
_

_ “ạ. ....”

Tút...tút.....

_ “có việc gì vậy?” Long

_ “công ty ba tôi có rắc rối, tôi phải quay về đó”

_ “chuyện gì vậy” Long

_ “chuyện công ty thôi, tôi lên chuẩn bị, tối nay tôi phải đi liền”

_ “ừ, nếu cần tôi giúp bà phải nói nha”

_ “biết rồi”

An lên phòng, sắp xếp lại đồ đạc và cũng ko quên báo cho Khoa biết là mình sẽ về Mỹ, Khoa có hơi thất vọng nhưng rồi An cũng sẽ trở lại nên Khoa sẽ ủng hộ và sẽ là chỗ dựa cho An mọi lúc.

/

/

18h, tại phòng của Thành

_ “ko thể nào. Chắc chắn 2 người họ sẽ ko có gì” Nhất tự trấn an khi nghe Ngũ kể lại

_ “đúng vậy, phải cho người xuống vực đó để tìm kiếm” Nhị

_ “ko cần!” Minh từ ngoài bước vào với dáng đi mệt mỏi, quần áo xộc xệch, lấm lem

“tôi và nhiều người khác đã đi tìm rồi, chẳng thấy gì cả, cái vực quá sâu”

_ “như vậy, 2 người thật sự đã.....” Nhị nói mà lòng ghen ngào

_ “nhưng họ sẽ rất vui, rất vui...” Minh cười gượng

_ “anh bị gì vậy, sao lại vui cơ chứ?” Ngũ hơi bức tức khi thấy thái độ của Minh

_ “vì họ được chết bên nhau” Minh im lặng 1 lúc rồi nói tiếp

“2 người họ đã yêu nhau, họ ko dám đổi mặt với sự thật đó, và việc này chỉ có tôi và chị Xu biết, nếu chết đi mà họ có thể tự do chung sống và làm việc theo sự mách bảo của trái tim, thì có phải họ rất vui ko?” mọi người nghe Minh nói mà đều im lặng, thì ra 2 người họ lại có bí mật như vậy sao? Vì sợ xấu hổ và bị xa lánh mà họ ko dám sống thật với con người của mình. Và bây giờ họ có thật là đang hạnh phúc ko??? 1 ko khí im lặng bao trùm cả căn phòng

_ “Tam, Tứ dù là người như thế nào thì họ vẫn là anh em tốt của chúng ta, đừng ko mọi người?” Thành

_ “đúng vậy” NHât, Nhị và Ngũ đồng thanh

_ “bây giờ chúng ta phải cố gắng hết sức, ko thể phụ lòng Tam, Tứ, họ đã hi sinh cả mạng sống của mình”

_ “ạ!”

_ “chuyện liên lạc với chú Quang sao rồi?” Minh

_ “chú ấy cùng với chị Trúc sẽ bay qua Mỹ vào sáng mai để giúp chúng ta” Nhất

_ “Trúc nữa à?” Thành

_ “chú ấy nói Trúc giúp chú rất nhiều nên có thể để cô ấy phụ giúp” Nhất

_ “có thể tin tưởng cô ta ko?” Ngũ

_ “chúng ta phải tin chị Xu, khi chị ấy đã tin cô ta thì chúng ta cũng phải tin” Minh

_ “ạ” Ngũ

_ “mọi người về phòng nghỉ đi, ngày mai sẽ là 1 ngày chiến đấu nữa đó” Minh nói rồi thì mọi người cũng về phòng, mà thật ra làm sao họ có thể ngủ được cơ chứ, 2 người anh em đã ra đi, từ nhỏ đi đâu cũng có nhau, ko ngờ bây giờ lại như vậy, 1 người vừa được xem là người chị, là ân nhân, là thầy của họ bây giờ cũng đã mất tích, ko biết sống chết như thế nào....

/

/

/

_ “ko.....ko được.....Tam, Tứ.....ko” cô gái chợt giật mình tỉnh dậy sao khi trải qua 1 cơn ác mộng

_ “cháu tỉnh rồi à?” 1 bà cụ lên tiếng

_ “cháu....” Cô gái ôm đầu, lắc đầu vài cái cho tỉnh

_ “đây là đâu,sao tối quá vậy?” cô gái lên tiếng

_ “tối sao? “ bà cụ nói và lấy bàn tay quơ qua quơ lại trước mắt cô gái, đột nhiên bà cụ hoảng hốt

_ “cháu ko thấy bà sao?”

Cô gái đưa 2 tay lên trước mặt mình để nhìn cho rõ nhưng chẳng thấy gì cả

_ “sao thế này..sao lại ko thấy gì hết vậy chứ,,.....sao .....”

_ “con bé Xu tỉnh rồi hả bà” 1 cô gái bước vào

_ “tỉnh rồi nhưng.....” bà lão nói và nhìn về phía của cô gái kia

_ “con bé sao lại ngồi co ro lại vậy chứ?”

_ “nó ko còn thấy gì nữa cả” bà cụ

_ “sao....sao lại như vậy?” cô gái chạy lại phía cô gái mù

“cháu thấy dì ko? Dì đây, cháu cố gắng nhìn đi đi”

Cô gái mù chỉ lắc đầu, ánh mắt vô hồn nhìn về phía xa

_ “cháu đừng như vậy mà, có thể là do khi đầu cháu va chạm mạnh nên bị chấn động thôi, cháu chỉ tạm thời ko nhìn thấy thôi mà”

Cô gái mù vẫn ngồi đó, ko lên tiếng, 2 người còn lại thì nhìn cô ấy với ánh mắt thật xót xa

mà khoan, cô gái vừa nói” con bé Xu”, vậy cô gái đó là Xu, người đang ở với những người khác cũng là Xu, vậy ai là Xu thật, ai là XU giả, và Xu giả là người như thế nào???? các bạn tiếp tục theo dõi nha

Chương 34

Thứ 5...

Tại nhà My, hầu như mọi người trừ My và Trân chưa biết chuyện thì ai nấy suốt đêm qua ko thể nào ngủ được. sáng sớm, Thành cùng với Nhất, NHị và Ngũ trở lại khu rừng, một phần mong tìm được Tam, Tứ, một phần tìm manh mối về Xu, Minh thì đã cùng với chú Quang và Trúc trở về Mỹ lo chuyện của công ty.

/

/

Tại nhà Long

_ “an đâu rồi?” Nhi đến thăm Long

_ “nó về Mỹ rồi, nghe đâu công ty nhà nó có chuyện” Long

_ “chuyện hôm qua Nhi nhờ Long hỏi sao rồi” Nhi

_ “chuyện cung cấp thông tin đó hả?” Long

_ “ừ” Nhi

_ “do con Xu cung cấp đó, nhưng ko biết tại sao thông tin lại sai nữa, chắc là do nhầm lẫn à” Long

_ “ừ! Mong là vậy” Nhi

_ “ừ, chắc là nhầm lẫn thôi”

Đang nói chuyện thì điện thoại Long lại reo lên

_ “dạ! con nghe”

_ .....

_ “có chuyện đó nữa à?”

_ .....

_ “dạ được. con sẽ về đó liền”

_ .....

_ “dạ”

Long cúp máy

_ “chuyện gì vậy?” Nhi

_ “công ty nhà Long cũng có rắc rối rồi, Long phải về Mỹ giúp gia đình” Long

_ “vậy khi nào Long đi?” Nhi

_ “bây giờ Long phải chuẩn bị đi liền” Long

_ “ừ! Vậy Long chuẩn bị đi, có gì phải liên lạc Nhi đó, nếu cần giúp đỡ phải nói Nhi biết nha, phải giữ gìn sức khỏe nữa nha” Nhi nói 1 tràn

_ “ừ! Long biết mà, Nhi về trước đi, xong việc Long sẽ trở lại đây mà”

_ “ừ. Long nhớ liên lạc Nhi nha” Nhi căn dặn

_ “ừ! Long biết, yên tâm nha”

Như vậy là Long lại chuẩn bị trở lại Mỹ để giúp cho gia đình.

/

/

Tại nhà Kiệt

_ “ba và mẹ đang chuẩn bị lễ đính hôn cho con, vậy khi đính hôn xong con muốn về sống cùng ba mẹ ko?” Ông Trương

Kiệt vẫn im lặng, ko nói gì mà cũng chẳng có hành động gì gọi là phản kháng

_ “nếu im lặng, xem như con đồng ý mọi sắp xếp của ba rồi đó” ông Trương

_ “tùy ba mẹ, con lên phòng trước đây! “ Kiệt nói rồi đi thẳng lên phòng, dù biết hành động của mình là ko đúng nhưng Kiệt ko biết phải làm sao nữa, ko thể từ chối cũng chẳng thể đồng ý, thật là khổ tâm

/

/

_ “con gái ba đã tiến hành tới đâu rồi?”

_ “con đã cho người vào các công ty lớn , hầu như bộ phận hội đồng quản trị đều có người của chúng ta, và các cổ phần chúng ta nắm giữ cũng khá nhiều”

_ “con gái ba rất giỏi”

_ “con mà. Bây giờ chỉ cần tài sản của nhà họ trương lọt vào tay con thì con sẽ đứng đầu cả thế giới”

_ “tốt thôi, thứ 2 tuần sau chính là ngày đính hôn của 2 đứa”

_ “ạ! cảm ơn ba. Mà ba nè, con muốn hỏi những tên tai sai đánh ko chết của chúng ta còn khoản bao nhiêu người?”

_ “khoảng 50 tên thôi con à”

_ « ba có thể tạo thêm ko ? »

___ “rất lâu mới tạo được 1 tên nha con, ba đã nghiên cứu suốt 20 năm mới có thể tạo ra bọn chúng đó”

_ “con biết, những tên đó rất hữu ích, ba cố gắng tạo thêm nha”

_ “được rồi, để ba cố gắng”

_ “ạ! yêu ba nhiều...”

/

/

Tại khu rừng

_ “đúng là cái vực này quá sâu” Nhất

_ “đúng vậy, bây giờ ko tìm được 2 người họ, chị Xu cũng ko biết đang ở đâu, chúng ta phải làm sao đây?” Ngũ

_ “phải cố gắng tìm cho được chị ấy chứ sao” Thành

_ “nhưng...” Ngũ

_ “các cậu ko nhớ nhờ ai mà chúng ta lại có được ngày hôm nay à”

_ “nhớ... đúng vậy, phải tìm cho bằng được chị ấy” Ngũ

_ “tốt, chúng ta phải tìm hết từng ngóc ngách của khu rừng này, dù thế nào cũng phải tìm được chị ấy, rõ ko?” Thành

_ “rõ” cả 3 đồng thanh

Thế là 4 người lại tiếp tục cuộc hành trình tìm kiếm của mình

/

/

Tại một căn nhà hoang nhỏ

_ “con bé sao rồi bà?” cô gái hỏi

_ “nó cứ như thế từ khi tỉnh dậy đến giờ” bà cụ chỉ tay về phía, XU cứ ngồi co mình lại 2 tay ôm lấy 2 gối, mắt thì lại hướng về 1 khoảng xa xăm nào đó

_ “cháu tính như thế này đến bao giờ hả? cháu định để cho 1 bà lão phải lo lắng ngày đêm cho cháu à? Cháu ko xứng là con cháu của Thần nữ” người con gái bước lại gần XU tháo bỏ 2 tay Xu và lại mạnh người Xu

Xu vẫn im lặng

_ “vì cháu mà suốt mấy đêm liền bà ko ngủ, đi thì chạy ngược chạy xuôi hái thuốc để cứu lấy mạng cho cháu, cuối cùng thì cháu báo đáp cho chúng ta những gì? Cháu có tự hỏi lại mình là những hành động của cháu là đúng hay sai ko hả?”

Xu vẫn ko nói

_ “ko phải cháu biết y được sao, cháu có thể tìm cách để chữa khỏi đôi mắt cho mình mà”

_ “vì cháu biết về y được nên cháu mới biết mình ko thể nhìn thấy được nữa rồi” bây giờ XU mới lên tiếng, nghe Xu nói mà lòng của cô gái thất lại, ôm lấy Xu

_ “dù có chuyện gì cháu vẫn là cháu, cháu vẫn còn có bà, có dì, và bạn bè của cháu, còn có đứa em gái chưa nhận của cháu nữa, cháu phải sống, và sống tốt”, nghe cô gái nói, Xu mới chợt nhận ra rằng, mình ko phải sống vì bản thân mà còn vì mọi người nữa

>

_ “đúng vậy! cháu còn có người thân và bạn bè” XU như người tỉnh mộng

_ “đúng vậy, đúng vậy.” dì út vui mừng, bên cạnh là nụ cười của bà cụ cũng vì vui sướng

_ “chúng ta đang ở đâu vậy dì?” Xu

_ “chúng ta đang ở dưới chân ngọn núi”

_ “vậy chúng ta có thể rời khỏi nơi này ko? Chúng ta phải trở lại tìm bạn bè và em gái của cháu” Xu

_ “được, nhưng dì sợ.....” dì út chưa nói hết lời

_ “vết thương cháu sẽ ko sao. Cháu biết võ mà, nếu thị giác cháu ko còn thì cháu sẽ sử dụng thính giác thay thế mà” Xu

_ “vậy được, vậy chúng ta sẽ đi” dì út

_ “ạ” Xu cười, nụ cười của Xu trong lúc này là niềm an ủi, niềm vui rất lớn cho bà và dì út của XU, thế là ba người cùng nhau lên đường, thoát khỏi chỗ này, lúc đầu Xu chưa thích nghi được việc mình ko thể dùng mắt, nhưng dần dần thì Xu cũng bước đi rất đều, tai của Xu cũng dường như có thể thay thế được mắt của mình, dù những tiếng động rất nhỏ nhưng Xu cũng có thể dễ dàng nghe thấy

_ “hình như có suối hả dì?” Xu

_ “đúng rồi! “

_ “chúng ta dừng lại nghỉ chút nha dì”

_ “ừ! Cũng được, hay hôm nay chúng ta dừng tại đây đi, hôm nay chỉ khởi đầu thôi, ngày mai chúng ta đi tiếp” dì út

_ “ạ!” Xu

_ “cháu đói chưa?” bà cụ

_ “ạ! cháu ko đói đâu à” Xu mỉm cười

_ “thôi, bà và cháu ở đây, dì xuống suối lấy 1 ít nước”

Nói rồi dì út để lại XU và bà cụ để đi lấy nước, đang lấy thì xa xa, dì út nhìn như có 2 cái bao, à ko 2 cái con voi, à ko, chính xác là 2 cái xác thì đúng hơn, đang nằm ở mé bờ suối, dì út bước lại gần thì thấy quả đúng là 2 cái xác của 2 người con trai đang nắm tay nhau, dì út lấy ngón trỏ đặt ngang mũi thì thấy cả 2 còn giữ được hơi thở rất yếu ớt, dì út liền chạy về để báo lại cho bà và XU biết, sau khi nghe dì út nói, XU cùng với bà đã đến chỗ 2 chàng trai, XU lấy tay bắt mạch thì quả đúng là hơi thở rất yếu ớt!

_ “dì có con dao ở đó ko?” XU

_ “có, chi vậy cháu” dì út

_ “dì cho cháu mượn” XU

Dì út lấy con dao đưa cho Xu

_ “cháu định...” bà cụ

_ “đạ! khi cháu cắt tay, dì hãy kê tay của cháu vào môi của 2 người họ, chứ cháu ko thấy được” XU

_ “nhưng sức khỏe của cháu” dì út vừa nói dứt câu thì Xu đã dùng dao cắt lấy tay mình

_ “nhanh lên dì, cháu ko có nhiều máu đâu” Xu hối thúc

_ “ừ,,ừ”

Sau khoảng thời gian 10 phút cho uống máu, XU dường như ko có 1 chút sức lực nào cả

_ “cháu thấy sao rồi?” bà cụ

_ “cháu khỏe.....” vừa dứt câu XU đã ngất đi mất

_ “Xu...Xu.....cháu tỉnh lại đi chứ” bà cụ lay người XU, nhưng vô dụng, thế là dì út cùng với bà cụ phải đỡ Xu nằm xuống gần đó và cùng nhau kéo 2 chàng trai cùng nằm kế bên. ....

Bây giờ là 16h

Tại khách sạn mà Xu giả đang ở

Cốc....cốc....cốc....

_ “ai đó. Vào đi”

_ ” chào chị” My cuối đầu chào Xu

_ “ồ! Ngồi đi” XU giả đặt chiếc laptop trên tay xuống để tiếp chuyện My

_ “cô bé đến đây có chuyện gì?”

_ “ạ! em muốn hỏi chị về việc thân phận của em” My

_ “thân phận cô bé sao?” Xu giả

_ “Thành nói em là em gái của chị, vậy mọi chuyện là đúng hay sai vậy?” My

_ “em gái hả?”

_ “ạ!”

‘cô ta là em gái con nhỏ đó, lại một bí mật mà mình chưa biết đây sao, haha, như vậy là có thêm 1 con cò nữa à’ suy nghĩ của Xu giả

_ “à! ừ!ko. chị ko có em gái, chắc họ nhầm rồi đó”

_ “vậy hả chị” Gương mặt My tỏ vẻ buồn

_ “ừ! Thật đó, thôi cô bé về đi, có gì gặp sau, chị đang bận lắm”

_ “ạ! vậy em về. chào chị” thế là My bước ra về với vẻ mặt tràn đầy sự thất vọng xen lẫn là sự ngạc nhiên, sao thái độ của Xu lại thay đổi như vậy chứ

/

/

Tại nhà Xu

_ “1 ngày mệt mỏi nhưng chẳng có manh mối gì cả” Ngũ

_ “từ từ sẽ có mà” Nhất

_ “mệt thật đấy” Nhị

_ “mà bên anh Minh sao rồi, mọi chuyện được giải quyết chưa ta?” NHât

_ “tôi đã gửi danh sách những nhân viên mới của công ty cho cậu ấy rồi, những người đó chắc chắn là người của cô ta” Thành

_ “vậy là tốt, nhưng mục đích thật sự của cô ta là gì đây chứ?” ngũ

_ ”các người đang nói gì vậy?” Trần từ phòng bước ra, đã mấy hôm nay Trần ko muốn hỏi đến những việc đang xảy ra nhưng giờ thì Trần ko thể nhịn được nữa rồi

_ “ko liên quan đến cô” Ngũ

_ “sao lại ko? Khi ở khu rừng đó, cô ta dặn tôi phải chờ cô ta về để nói 1 việc mà đến nay cô ta ko hề xuất hiện” tRân

_ “cô nói chị XU à?” Nhất

_ « phải. thật ra đã có chuyện gì ? »

_ “ko có gì đâu, cô cứ đợi, rồi chị Xu cũng đến để nói những gì cô muốn biết mà” Thành

_ “các cậu có thể giấu My chứ ko thể giấu được tôi đâu”

_ “cô biết được những gì?” Nhị

_ “Tam, Tứ đang ở đâu? Tại sao Minh lại về Mỹ? có phải bao nhiêu đó cũng để người khác phải thắc mắc rồi chứ?”

_ “quả đúng là đã qua tôi luyện mà” Thành

“nhưng chúng tôi vẫn ko thể nói cho cô biết, bây giờ cô cứ đợi chị Xu đến”

Đang nói thì My bước vào

_ “sao lại buồn vậy?” Nhất hỏi

My vẫn im lặng

_ “có chuyện gì hả?” Thành

_ “chị Xu ko phải chị gái My” My nói như muốn khóc

_ “ai nói My biết” Thành

_ “chính chị ấy” My

_ “My đã đi gặp chị ấy sao?”

_ “phải” My

_ “nguy rồi, vậy là cô ta biết My là em gái của chị ấy rồi, cô ta có định làm gì ko” Thành lo lắng

_ “Thành đang nói gì vậy?” My

_ “à ko có gì, My lên nghỉ đi, Thành đi mua đồ ăn về, chút nữa chúng ta sẽ ăn”

_ “ừ” My bước vào phòng,theo sau là trần

_ “cô ta biết 1 bí mật của chị XU nữa, vậy My có đang gặp nguy hiểm ko?” Nhất

_ “ko biết nữa, nhưng chúng ta thì đầu thẻ nào ở bên cô ấy suốt 24h được” Thành

_ “có 1 người có thể” Nhị

_ “ai?” Ngủ

_ “Trần” Nhị

_ “cô ta có đáng tin ko?” Ngủ

_ « theo tôi là có » Nhị

_ “đúng vậy. tôi cũng thấy có thể tin được cô ấy” Thành

_ “vậy tối nay, em sẽ gặp riêng cô ấy,nói với cô ấy hãy giúp chúng ta bảo vệ MY, nhưng nguyên nhân thì chưa thể nói cho cô ấy biết” NHị

_ “được. quyết định như vậy đi!!” Thành

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35

Thứ 6

_ “alo! Ba à”

_ .....

_ “ba cho người đến khu rừng đó, nếu thấy bất kỳ ai ở đó thì phải thủ tiêu toàn bộ”

_ .....

_ “đúng vậy! nếu thấy người là hãy giết tất cả, phòng trừ hậu quả”

_ .....

_ “dạ! tạm biệt ba”

Tút....tút....tút.....

/

/

Tại nhà Huy

_ “em định uống đến khi nào đây chứ” Huy nói với Thuý khi thấy cô nàng từ hôm qua đến giờ trong tình trạng say mềm

_ “em.....ức.....ko...thể....đỉnh hôn...với....anh Kiệt nữa rồi” Thuý nói ko nên lời

_ “chính ừ vậy mà em ra nông nổi như vậy sao?” Huy tức giận

“hắn ta có yêu em đâu, lấy hắn em sẽ khổ”

_ “vậy lấy anh em sẽ ót à?” Thuý nhìn Huy, Huy cũng chẳng biết trả lời như thế nào nữa, có phải đúng như câu, theo tình, tình yêu mà chạy tình thì tình theo ko? Huy yêu Thuý nhưng Thuý lại yêu Kiệt. trái tim chích 1, và tình yêu cũng chỉ nên giành cho 1 người.

_ “anh biết em ko yêu anh, và dù em có chọn con đường nào anh vẫn sẽ ủng hộ em, anh sẽ luôn ở phía sau, sẽ bảo vệ em. Anh chỉ mong em được hạnh

phúc mà thôi”

Những lời nói tựa đáy lòng của Huy từ lâu nay cũng đã được nói ra, nhưng đau lòng thay Thuý đã t ựa vai Huy ngút ừ lúc nào chẳng biết nữa.

Huy lấy tay vuốt nhẹ tóc Thu ý

— “nếu có 1 điều ước, Huy mong thời gian sẽ ngừng lại ở phút giây này.” Huy nói mà lòng cảm thấy đau lắm, Huy bế Thu ý lên phòng mình để đặt cô ấy lên giường rồi đi xuống nhà.

— “em có đáng để anh yêu đến như vậy không?”

/

/

8h

— “Ơ....” 1 tiếng rên khẽ, người con trai ôm lấy đầu, rồi từ từ mở mắt dậy, nhìn xung quanh

— “Tứ....Tứ.....” người con trai lấy tay người con trai còn lại

— “cậu trai trệt tỉnh rồi à” giọng bà cụ vang lên, làm cho người con trai giật mình, quay lại nhìn bà ấy

— “bà....bà.....là.....???”

— “Ơ....” người con trai còn lại cũng tròn mắt

— “cậu tỉnh lại rồi à?”

— « Tam ! chúng ta đang ở đâu ? »

— “chúng ta chưa chết” Tam

— “vậy chúng ta đang ở đâu” Tứ

— “ko biết nữa” Tam nhìn qua bà cụ

“bà đã cứu tội cháu à?”

— “cũng ko hẳn là ta” Bà cụ

— “đó là...là.....” Tứ chạy vào phía bên cạnh

— “chị XU” Tam nói lớn, 2 người liền chạy lại gần nơi XU đang nằm

— “chị...chị ơi! Chị sao vậy? Tỉnh lại đi chị” Tứ

— “đừng động vào con bé” dì út từ ngoài bước vào, trên tay còn cầm theo vài cây thuốc, Tứ và Tam không nói nữa, nhìn ra hướng vừa phát ra tiếng nói

— “nó đang bị thương, đừng động vào con bé”

— “chị ấy bị thương à. Bị thương chỗ nào?” Tứ hỏi

— “vết thương các cậu không nhẹ đâu, có gì lát nữa con bé tỉnh lại rồi nói chuyện sau” dì út nói 1 cách lạnh lùng, có phải dì út đang giận 2 chàng trai, có phải dì út nghĩ vì 2 người họ mà vết thương của Xu càng nặng hơn không?

Tam, Tứ đành im lặng, trong lòng họ vừa mừng, vừa lo lắng, mừng vì đã gặp được Xu, lo lắng là vì vết thương của Xu

— “cháu ra ngoài nấu thuốc nhà bà” dì út nói rồi bước đi

— “bà ơi! Chị Xu đã bị bắt tỉnh từ lúc nào vậy bà” Tứ

— “bà ơi! Có tay chị ấy bị thương, không lẽ.....” Tam như đã đoán được 1 phần nào

— “2 đứa là gì của con bé vậy?” bà cụ

— “đạ! tội cháu là bạn, à ko là em, nói chung cũng tạm gọi nhưng người thân của chị ấy à» Tứ

_ “vậy sao 2 đứa lại rơi xuống đây?” bà cụ

Tam định kể lại cho bà lão nghe thì thấy Xu tròn mắt, 2 chàng trai liền chạy lại gần Xu

_ “chị ơi! Chết rồi hả? Đem đồ chôn ฝัง ới đây nha” Tứ

Tam, Tứ cùng nhau đỡ XU ng ồi dậy

_ “2 người là?” Xu

Tam, Tứ ngạc nhiên khi thấy XU hỏi như vậy, như thể ý là, Tam lấy tay quơ trước mặt Xu, cả 2 chàng trai vô cùng ngạc nhiên khi thấy XU như vậy

_ “đôi mắt của chị?” Tứ nhìn xuống hình

_ “giọng nói này?” Xu

_ “chị ơi. Tam và Tứ nè chị ơi”, Tam, Tứ ôm lấy XU

_ “là 2 đứa à, sao 2 đứa lại ở đây?” Xu cũng ngạc nhiên khi biết đó là Tam và Tứ

_ «mọi chuyện là thế này.....@@@****...///.....» Tứ kể mọi chuyện cho XU nghe, đứng bên có bà n ữ

_ “cô ta là ai? Sao lại giằng co vậy chứ?” Xu

_ «tụi em cũng chẳng biết nữa, mọi người đang điều tra và tìm kiếm chị đó» Tam

_ “vậy phải tìm cách ra khỏi đây càng sớm càng tốt” Xu

_ “đúng vậy, chúng ta phải tìm gặp mọi người và vạch trần bộ mặt thật của cô ta” Tứ

_ “ừ! Mà 2 đứa cũng đang bệnh ương phải giữ gìn sức khỏe đó”

_ “ạ! tụi em lại nọch ỉ 1 mạng nữa rồi” Tam

_ “2 đứa ngốc” XU cười nhẹ

_ “nhưng còn đôi mắt của chị?” Tứ

_ “ko có chuyện gì đâu, từ từ chờ ết ết lại mà” Xu trấn an

_ “ạ! vậy 2 người này là...” Tam chỉ tay về phía bà cụ

_ “là bà và dì của chị đó” Xu

_ “ạ!”

_ “dì đâu rồi bà? Chúng ta có thể lên đường được chưa” XU

_ “dì cháu đang nấu thuốc, đợi 1 lát, mấy đứa uống thuốc rồi sẽ đi tiếp” bà cụ

Tại Mỹ bây giờ đang là buổi tối

Nhà của An

_ “tại sao công ty chúng ta lại có người mua số cổ phần quá lớn như vậy mà chẳng ai biết?” AN

_ “ba cũng đang ko biết tại sao nữa, những cổ đông đột nhiên nói mình đã bán cổ phần cho 1 người nào đó” ba An

_ “vậy trong tay chúng ta còn được bao nhiêu % cổ phần?” An

_ “30% thôi” ba AN

_ “vậy họ đã có trong tay 70% rồi sao? Trời ơi. Ai mà lại có khả năng đến như vậy chứ” An

Đang nói chuyện với ba thì AN có điện thoại

_ “tôi nghe” AN

_ .....

_ “sao? Công ty nhà ông cũng giống công ty nhà tôi rồi” AN

_ .....

_ “đúng vậy! bây giờ bên tôi cũng đang rất rối đây” An

_ .....

_ “vậy sáng mai chúng ta sẽ gặp nhau để bàn bạc”

_ .....

_ “ừ! Bye” An

Tút...tút...tút...

_ “chuyện gì vậy con?” ba An

_ “công ty bên Long cũng bị trường hợp giống như chúng ta ba à” An

_ “sao lại trùng hợp như vậy chứ?” ba AN

_ “con cũng nghi ngờ do cùng 1 người làm ra”

_ “thật ra, họ muốn gì đây chứ?” ba AN

_ “ạ! có gì mai con gặp Long rồi bàn bạc. chắc có chuyện gì đây mà”

_ “ừ! Vậy con nghỉ sớm đi”

_ “ạ! ba cũng vậy, ba đừng lo lắng nha”

_ “ừ”

/

/

Tại nhà của Minh

_ “đây là danh sách mà Thành đã đưa” Minh đưa sấp tài liệu cho chú Quang và TRúc

_ “những người này là...” Trúc

_ “đây là những người mới của công ty và được xem là nghi phạm trong vụ này. Bây giờ chúng ta phải đề cao cảnh giác với họ, nhưng chúng ta phải dụ răn ra khỏi hang, để xem đằng sau là ai lại muốn gây chiến với chúng ta như vậy” Minh

_ “bây giờ cháu muốn chú làm gì?” chú Quang

_ “bây giờ chú chính thức được bổ nhiệm là giám đốc và phó giám đốc chính là Trúc. Trúc sẽ lấy lý do đào tạo những người mới mà tập hợp họ lại thành 1 đội, chúng ta có thể dễ dàng kiểm soát họ hơn” Minh

_ “còn chú”

_ “còn chú sẽ giúp quản lý công ty, chú sẽ trực tiếp ký những hợp đồng làm ăn của công ty thay cho cháu, cháu còn phải quay về Việt Nam giải quyết 1 số việc khác nữa” Minh

_ “cho tôi hỏi các anh làm chức vụ gì ở công ty mà có thể quyết định toàn bộ vậy?” Trúc

_ “đây là Star, công ty do chị Xu lập ra nhưng chị ấy lại giao cho anh em chúng tôi, nên rất ít người biết đây là công ty của chị ấy kể cả chị An, anh long cũng ko biết đâu, chỉ có những hợp đồng rất khó khăn và quan trọng chị ấy mới ra mặt, còn lại toàn bộ do mấy anh em tôi quản lý. Nhưng chúng tôi lại luân phiên nhau quản lý công ty nên rất ít người biết mặt chúng tôi, đặc biệt là nhân viên thường thì càng ko, vì vậy 2 người cứ yên tâm, tôi sẽ cho thêm vài người đáng tin đến giúp” Minh

_ “ừ! Vậy bây giờ tiến hành luôn hay sao?” chú Quang

— “bây giờ tối rồi mà chú. 2 người từ nay sẽ ở đây. Sáng mai cháu sẽ bay về VN, mọi chuyện có gì cứ gọi cho cháu, nhớ là đừng bứt dây động rừng”
Minh

— “ừ!”

— “vậy giờ chú và chị Trúc cứ lên ngủ đi, bắt đầu từ mai sẽ mệt mỏi đây” Minh

/

/

Trời ại VN

Bây giờ là 10h

— “chúng ta cứ tìm như vậy ko phải là cách đâu?” Nhất

— “chúng ta như mò kim đáy biển vậy đó” Nhị

— “chứ bây giờ chúng ta biết phải làm sao đây?” Ngũ

— “cố gắng tìm hết hôm nay, nếu ko có manh mối gì thì về nhà chúng ta tính tiếp” Thành

— “mọi người nhìn kia” Nhị chỉ tay về 1 phía

— “trời ơi! Lại gặp nữa rồi! chúng ta phải chạy mau” Ngũ

— “sao vậy?” Thành

— “bọn chúng ko phải người, đánh ko thể chết được đâu, chạy mau” Ngũ

Nghe theo lời Ngũ cả 4 người cùng nhau bỏ chạy, đám người đó gồm có 5 tên liền đuổi theo và liên tiếp ra những đòn chí mạng, 4 người đánh khoảng 30 phút thì đã thấm mệt nhưng ko tài nào giết được bọn chúng,

— “phải tìm cách thoát ra khỏi đây” Thành

— “nhưng.....” Ngũ

— “lấy đồ chơi ra mau” Thành

— “à quên” Ngũ lấy trong túi ra những viên tròn tròn nhỏ nhỏ, liền ném vào bọn chúng

Bùm...bùm...bùm....những tiếng nổ ko quá lớn phát ra, đồng thời là những ngọn khói bay lên, thừa lúc bọn chúng bất ngờ, cả 4 người liền bỏ chạy ra khỏi khu rừng

/

/

11h

Xu cùng với mọi người đang tìm cách thoát khỏi cái vực này, nhưng cứ đi, đi mãi vẫn ko tài nào tìm thấy lối thoát, họ dường như đang đi trên 1 vòng tròn vậy đó.

— “chúng ta lại quay về chỗ cũ nữa thì phải?” Tam

— “đúng vậy đó, chúng ta lại trở về rồi!” Tứ

— “thật là lạ! ngồi xuống nghĩ lát đi!” bà c ụ

— “bà ơi! Cái này giống như 1 ma thuật phải ko?” di út

— “đúng vậy! bà cũng cảm thấy nghi ngờ lắm, nhưng loại ma thuật này đã bị thất truyền lâu rồi, sao lại...”

— “nếu đúng, vậy có cách phá giải ko bà?” di út

— “cũng có, nhưng...” chưa nói hết câu

_ “Tam ơi! Xuất hiện nữa rồi” Tứ chỉ về 1 phía

_ “lại là bọn chúng à” Tam

_ « có người đến à ? sao chị ko nghe thấy hơi thở của người lạ? » Xu

_ “bọn chúng ko phải người đâu chị” Tứ

_ “cháu bảo đó ko phải người à?” bà cụ ngạc nhiên

_ “dạ! bọn chúng đâm ko chết, chặt ko đứt đó bà” Tứ

_ “vậy là đúng rồi” bà cụ

_ “chuyện gì vậy bà?” dì út

_ “đúng là ma thuật đó, nhưng tại sao có người lại biết sử dụng chứ??” bà cụ

_ “bây giờ chúng ta phải tính sao đây?” dì út

_ “máu của cháu có thể giết được bọn chúng đó bà” Xu

_ “nhưng cháu có bao nhiêu máu để đối phó với bọn này chứ?” bà cụ

“thôi để bà lo!” bà cụ nói rồi kêu dì út lại gần nói nhỏ cái gì đó, dì út quay lại nhìn Xu, rồi bà cùng v ới dì út tiến đến, ôm lấy Xu, hôn lên trán XU và căn dặn

_ “sau này cháu phải gắn sống cho tốt, nhớ là phải sống cho tốt nha, và từ ngày hôm nay, máu của cháu sẽ trở lại bình thường, ko còn tác dụng làm thuốc nữa đâu, nhớ kỹ lời ta nói”

_ “2 người đang định làm gì vậy?” XU

Nói xong bà cụ cùng với dì út tiến lại gần đám người kia, 2 tay giơ lên trời, cả 2 nhắm mắt lại, và cùng đọc “hồi nữ thần của các loài cây, hồi nữ thần của loài hướng dương cao thượng, hãy giúp cho con cháu đời 37 có được sức mạnh, giải được lời nguyền và trả lại sự cân bằng cho sinh linh” cùng lúc đó, giống tổ nổi lên, bà cụ cùng với dì út đang bị nhấc bổng lên, gió càng lúc càng mạnh, trong người Xu như có cái gì đó đang chạy khắp cơ thể, máu như nóng dần lên, tay Xu ôm lấy ngực vì đau đớn, đúng lúc này những tên ko phải là người gào la thảm thiết và chỉ 30 phút sau đó bọn chúng đã trở thành những cành cây khô và đồng thời bà và dì của Xu cũng đã biến mất. XU dần dần cảm thấy ko còn đau nữa

_ “bà...dì.....2 người đang ở đâu” Xu hoảng loạn

_ “họ đã biến mất rồi chị à” Tam

XU quỳ xuống, nước mắt tuôn ra

_ “sao lại bỏ cháu ở lại nữa chứ, sao lại bỏ cháu mà đi.....” XU khóc, khóc rất nhiều, nhưng ko biết từ đâu vọng lại

_ “ta và dì mãi luôn ở bên cháu, luôn theo dõi cháu, cháu hãy sống thật tốt, thật tốt.....”

_ “bà...bà ở đâu...bà đang ở đâu???” XU

_ “chị! Bà và dì rất thương chị, họ ko muốn nhìn thấy chị gặp nguy hiểm nên mới làm vậy, chị đừng làm họ thất vọng mà, đừng làm họ phải hy sinh oan uổng vì chị mà” Tam

_ “ừ! Đúng, chị phải sống thật tốt! chúng ta đi thôi, mau ra khỏi nơi này”

_ “dạ”

Như vậy là 3 người lại tiếp tục cùng nhau đi, để tìm ra lối thoát

/

/

_ “chết tiệt! ai lại phả vỡ kế hoạch của ta chứ, sao lại biết cách phá giải chứ?”

_ “chuyện gì vậy ba?”

_ “những tên tay sai của ba tạo ra đã ko còn sử dụng được nữa rồi”

_ “sao vậy ba?”

_ “đã có người phá giải phép thuật này, từ nay trở về sau chúng ta ko còn sử dụng chúng được nữa”

_ “ai mà lại làm được chuyện đó chứ?”

_ “ba cũng ko biết nữa’

_ “nhưng ko sao. Bây giờ chúng ta ko có bọn chúng thì vẫn thực hiện được kế hoạch của mình, ba yên tâm đi”

_ “ừ! Vậy là tốt, nhưng thật ra người nào lại có khả năng đó chứ”

_ “ko sao mà ba, thôi! Con phải đi đây, con phải thầu tóm toàn bộ những công ty lớn mới được”

_ “ừ! Chúc con thành công”

/

/

14h

Nhà xu

_ “bọn chúng thật là đáng sợ mà” Ngũ

_ “nếu ko có đồ chơi là chết chắc rồi” Nhị

_ “ủa! 4 người sao bị thương hết vậy” My từ phòng bước ra

_ “à! Vết thương nhỏ thôi. Ko có gì đâu, hi hi” Thành

_ “bị chảy máu quá trời rồi nè” nói rồi My chạy vào lấy thuốc ra để băng bó cho mọi người, đúng lúc Trần cũng bước ra nên cùng vào phụ My

_ “ủa mà sao lúc này ko thấy Tam và Tứ vậy?” My

Như nhắc lại nỗi đau của mọi người, ai nấy đều cảm thấy ghen ngạo, ko nói nên lời,

_ “sao mọi người im lặng vậy?” My

_ “à! Họ về về Mỹ rồi” Thành

_ “về rồi sao ko tạm biệt gì hết vậy?” My làm mặt giận

_ “à...ừ...” Thành ko biết nói sao đây nữa

_ “My đùa đó. Vài bữa họ lại qua mà” My

_ “ừ! Lại qua.....” Thành cười gượng, nụ cười chua xót , chua xót.....

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36

Thứ 7

_ “chị thấy sao rồi, để em cõng chị nha!” Tam nói khi mà thấy Xu dường như ko thể bước nổi bữa rồi

_ “chị khỏe! Chị có thể đi được. chị.....” nói chưa dứt lời, Xu liền ngã xuống, may mắn thay lúc đó Tam và Tứ đỡ cô nàng kịp thời.

_ “mau đi tìm ít nước đến đây” Tam nói với Tứ rồi bế Xu vào 1 gốc cây gần đó để tránh nắng. Tứ liền chạy đi tìm nước theo lời của Tam

Tại nhà Kiệt

11h

Tính tong..... tiếng chuông cửa reo lên, Kiệt từ trong nhà bước ra, vẫn ánh mắt ngạc nhiên nhìn người con gái đang đứng trước mặt mình. Kiệt mở cửa, mời cô nàng vào nhà và người đó ko ai khác chính Xu giả

_ “anh vẫn ngạc nhiên khi thấy em đến đây à?” Xu giả

_ “à! Ko! Anh đâu có! Để anh lấy nước cho em»

1 lúc sau Kiệt bước ra với ly nước trên tay

_ “em đến tìm anh có việc gì hay ko?” Kiệt

_ “anh hỏi cứ như 2 người xa lạ vậy? em đến thăm anh thôi. Anh ko vui à?”

_ “ko? Anh vui lắm, chỉ có điều...”

_ “lạ! anh cảm thấy lạ. đúng ko?”

_

_ “anh thấy em thay đổi à. Nhưng rồi sẽ có 1 ngày anh sẽ biết được lý do tại sao thôi. Hôm nay em đến để thăm anh, và báo cho anh biết sẽ có 1 bất ngờ sắp đến với cả anh và em. Anh cứ đợi đó”

Kiệt vẫn chưa hiểu ý của Xu giả định nói gì

_ “anh ko cần hiểu ngay lúc này đâu. Bây giờ em về” Xu giả tiến lại hôn lên má Kiệt 1 cái rồi chào tạm biệt ra về. Kiệt thì vẫn chưa hiểu việc gì đang xảy ra, ‘Xu hôn mình, cô ấy vừa hôn mình sao? Đây là sự thật sao? Chuyện bất ngờ, cô ấy đang muốn nói điều gì đây’ biết bao suy nghĩ đang hiện lên trong đầu Kiệt.

Thứ 7 ít quá phải ko mọi người? ko ít đâu? Từ từ nha.....

Chủ nhật

7h

Tại khu rừng

_ “mọi người đã vào vị trí cả chưa?”

_ “tất cả đã sẵn sàng thưa đội trưởng”

_ “tốt! chuyến này phải tóm gọn bọn chúng”

_ “rõ”

/

Tại 1 căn nhà hoang

_ “mọi chuyện ổn chứ?”

_ “vâng! Thưa cô chủ”

_ “tốt! kỳ này phải tiễn bọn chúng đi gặp diêm vương”

_ “dạ! kẻ của cô chủ rất hay! Đảm bảo bọn cóm sẽ bị tiêu diệt trong ngày hôm nay”

_ “được! đi theo dõi tiếp đi”

_ “dạ”

_ “chị tỉnh rồi à! Chị làm tụi em lo lắng luôn đó» Tứ nói khi Xu mở mắt và trở mình

_ “chị uống thêm chút nước nha” Tam

_ “chị đã ngủ bao lâu rồi?” Xu

_ “được 1 ngày rồi chị” Tam

_ “lâu vậy à? Chúng ta sắp ra khỏi khu rừng này chưa?” XU

_ “ạ! sắp rồi chị à. Chúng ta phải trèo lên được con dốc phía trước nữa thì sẽ tìm được lối ra” Tam

_ “vậy chúng ta mau đi thôi! Đã lãng phí hết 1 ngày rồi, bây giờ phải tranh thủ thời gian, chắc mọi người đang lo lắng lắm đấy” XU

_ “Nhưng chị vẫn chưa khoẻ, e rằng. ....” Tứ

_ “chị chịu được, đừng lo! 2 đứa đỡ chị đi, như vậy là được chứ gì.” XU cố thuyết phục

_ “nhưng...” tAm

_ “mọi người đang rất lo cho chúng ta, và ko biết người mạo danh chị đang có âm mưu gì đây, chúng ta phải mau chóng trở về, đừng nhưng nhì gì nữa” Xu

_ “ạ! như vậy chị phải để cho em và Tứ thay nhau cõng chị” Tam

_ “nhưng...” Xu

_ “nếu ko thì tụi em sẽ ko đi” Tứ

_ “ừ! Cũng được” Xu miễn cưỡng đồng ý, thật sự cô nàng chẳng muốn cho 2 người đó cõng chút nào, vì vết thương khi bị rớt xuống vực của cả 2 vẫn chưa lành hẳn mà. Nhưng Xu biết làm thế nào đây, mất Xu lại ko thấy gì, sức khoẻ lại đang yếu, đành phải cho Tam và Tứ chịu cực vậy

Thế là cả 3 tiếp tục lên đường, trên đường đi, Tứ luôn tìm những câu chuyện vui để kể, làm cho tâm trạng cả 3 bớt căng thẳng rất nhiều

_ “9h rồi thưa đội trưởng! có khi nào lại sai tin nữa ko?”

_ “ko thể nào? Cô ấy đã chắc chắn mà. Lần trước chỉ do sơ xuất, lần này thì. ....” cô gái chưa nói hết thì 1 đồng đội chạy nhanh vào

_ “có chuyện rồi đội trưởng”

_ “chuyện gì?”

_ “chúng ta đã bị bao vây rồi”

_ “sao?” đội trưởng bất ngờ

_ “lực lượng của bọn chúng rất đông”

_ “tại sao lại như vậy?”

« Chương sauChương tiếp »

Bạn đang đọc truyện trên website Webtruyen.com

Nếu bạn thấy thích hãy nhấn like: Bình luận

Đừng nhập

Lời bình giới hạn từ 15 đến 500 ký tự. Số kí tự: 0

Họ tên Email += khanh ly13:01 17/01/2014 tg oi up nhanh len di dang hap dan ma kiss0you20:01 09/01/2014 tg oi up tiep di? truyen nay za lau lam zoi nhưng chua phun quỳnh như21:12 30/12/2013 up nhanh đi add oi

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 37

Thứ 2

Hôm nay là 1 ngày quan trọng đây mà. Hôm nay cũng chính là ngày đính hôn của Kiệt, ngày mà Kiệt ko muốn có chút nào cả. sáng sớm Kiệt đã được người của ông Trương tức ba của Kiệt đưa về nhà, chuẩn bị lễ phục để đến nhà hàng làm lễ và tiếp đãi khách. ở đây xuất hiện toàn những nhân vật nổi tiếng trên thương trường cũng như những người có địa vị trong bộ máy nhà nước. Kiệt với vẻ mặt u sầu ngồi chờ đợi sự sắp xếp của ba mình mà chẳng làm được gì. L.Anh tuy biết anh mình ko thích cuộc hôn nhân này nhưng cô nàng cũng phải chạy tới chạy lui lo sắp xếp, và tiếp đãi những tiểu thư, công tử các nhà danh giá khác.

nhưng hôm trước, ba Thuý đã nói cuộc hôn nhân này đã bị huỷ, vậy tại sao hôm nay vẫn tiến hành?

Bây giờ đã là 8h

Khoa bước vào nhà hàng

_ “anh đến rồi à. Anh vào đi” Anh

_ “ừ! Để anh tự nhiên, em cứ đi tiếp mấy người khác đi” Khoa

_ “đá! Vậy anh tự nhiên nha” Anh nói rồi bỏ đi

Lát sau, My cùng với Thành cũng bước vào, My là bạn của Anh nên được cô nàng mời đến dự, Thành là do My rủ cậu ấy theo cùng thôi.

_ “chu choa ui! Công chúa và hoàng tử Tình cảm quá nhỉ” Anh lại trêu My khi thấy cô nàng đang khoác tay của Thành. Hôm nay My mặc 1 chiếc đầm trắng, tóc uốn xoắn phần đuôi, 1 đôi giày cao, nhìn My giống như 1 công chúa thật sự vậy, trong sáng và thánh thiện. bên cạnh là Thành với bộ ves sang trọng, nhìn thật lịch lãm. Họ đúng là 1 cặp mà

_ “cứ thích chọc người khác à” My

_ “thôi! Mời công chúa và hoàng tử vào trong, nô tỳ xin cáo lui trước.hehe” Anh nói với giọng đầy trêu chọc. Thành và My nhìn nhau rồi cũng bước vào.

/

_ “xong chưa! Sắp đến giờ làm lễ rồi” ông Trương hỏi thúc

_ “kêu chú rể ra mau lên, cô dâu cũng đã đến rồi” bà Trương

Kiệt bước ra, hôm nay Kiệt mặc nguyên 1 bộ ves trắng, nhìn thật là.....ko biết nói sao nữa.....là quá đẹp trai luôn..nhưng gương mặt lại ko hề nở 1 nụ cười.

9h30

Giờ làm lễ đã đến, chú rể cùng cô dâu bước lên với sự tò mò và ganh tỵ của mọi người, ganh tỵ là tại sao cô dâu có thể lấy được chú rể đẹp trai, giàu có và có tài như thế. Còn tò mò là tại sao hôm nay cô dâu lại che mặt. đầu phải đảm cưới thời xưa, giống như các bộ phim,cô dâu thường phải che mặt chỉ chờ đến giờ động phòng thì chú rể mới có thể vén khăn lên. Nhưng đây là lễ hỏi mà, đặc biệt lại là thời buổi ngày nay. Tất cả mọi người, kể cả Kiệt cũng rất khó hiểu về việc làm của cô dâu.

Nghi lễ đang dần được tiến hành và công bố, bên họ nhà trai có ông Trương, bà Trương làm đại diện, bên nhà gái là ông Trần. nhưng đến giây phút chuẩn bị công bố hôn ước của cả hai được thiết lập thì, từ phía dưới, 1 giọng nói vang lên

_ “ko được !” mọi người quay lại nhìn và vô cùng ngạc nhiên, ông bà Trương, Kiệt,Khoa, Anh... đều mất chữ o

_ “chuyện gì vậy anh Trần?” ông Trương lên tiếng, cắt ngang dòng suy nghĩ của mọi người

_ “sao cháu Thuý lại ở dưới, vậy người này là ai?” Bà Trương chỉ tay về phía cô dâu.

Nãy giờ cô dâu vẫn đứng yên, chưa có 1 biểu hiện gì cả.

_ “người đó là...” Thuý ở phía dưới dần bước lên, nhưng chưa nói hết câu

_ “là em” cô dâu lấy khăn che mặt ra

Lại thêm 1 bất ngờ nữa cho Kiệt, Thành và Khoa

_ “sao...sao ...lại....” Kiệt quá ngạc nhiên ko nói nên lời

_ “cô ta đang định làm gì?”

_ “như vậy là sao? Anh phải giải thích cho tôi biết chứ. Anh Trần » ông Trương tỏ vẻ khó chịu

_ “đây là con gái của anh trai tôi! A...ừm....do tôi biết 2 đứa bọn trẻ đã tâm đầu ý hợp nên đành tán thành cho 2 trẻ » ông Trần giải thích

_ “anh có anh trai à? Nhưng như vậy anh đã quá khinh thường gia đình chúng tôi thì phải? nếu như ko muốn kết thông gia thì chúng tôi cũng ko ép, có lý đầu anh lại đem 1 đứa con gái khác thế vào” ông Trương cảm thấy mình vừa bị xúc phạm

Quan khách được mời đến dự bây giờ lại xì xào bàn tán xôn xao. Nhìn thấy cảnh ấy ông Trương càng thấy chướng mắt.

_ “anh tính sao?” cô dâu hỏi Kiệt, Kiệt nhìn thẳng vào ánh mắt ấy, ánh mắt có phần quen thuộc nhưng lại có phần xa lạ lắm. Kiệt đang tính nói gì đây

_ “ko được cưới. cô ấy chẳng phải con của anh trai ba cháu gì cả. và ba cháu cũng chẳng có anh trai. Cô ta ko biết từ đâu xuất hiện nữa” Thuý

Bây giờ ông Trương thật sự tức giận, máu như đang sôi sục. Ông Trần thì lại cảm thấy sợ hãi, 1 nỗi sợ thật khó tả

Ko khí im lặng bao trùm

_ “con sẽ đính hôn với cô ấy” Kiệt lên tiếng, mọi ánh mắt bây giờ đổ xô về phía Kiệt

_ “con có biết mình đang nói gì ko?” ông Trương

_ “con biết..”

_ “biết thì hãy im lặng. ba sẽ ko chấp nhận đứa con dâu ko rõ lai lịch này đâu” ông Trương

_ “chị ấy là bạn cùng lớp với anh hai đó ba” Anh bên vực

_ “con cũng biết con bé này à?” bà Trương

_ “dạ!” Anh gật đầu

Thành thì vẫn đứng khoanh tay chờ đợi xem cô ta đang giữ trở gì. Nếu cần Thành sẽ ra mặt.

_ “ cô ấy ko yêu anh, cô ta chỉ vì gia tài của gia đình anh thôi” Thuý nhìn Xu già

Xu già chẳng giải thích cũng chẳng có hành động giải thích nào cả. chỉ nhếch môi cười, nụ cười ấy vô tình làm Kiệt có cảm giác sợ Xu hơn.

_ “sao cô ko nói gì đi?” Thuý cảm thấy bất ngờ với thái độ im lặng của Xu già, đúng ra cô ta phải giải thích, phải lo lắng và phải cố gắng níu kéo buổi đính hôn này chứ. Nhưng Thuý cũng còn quá ngây thơ chẳng, với 1 người như cô ta thì trong bất cứ tình huống nào cũng có thể bình tĩnh mà giải quyết được gì cả.

Mọi người thì đang đợi chờ 1 câu trả lời từ Xu già, nhưng miệng cô ấy lẩm bầm cái gì đó mà chẳng ai thấy cũng chẳng ai nghe được cả, và lúc miệng cô ta ngừng lại cũng là lúc 1 âm thanh phát ra

_ A..... và tiếng hét đó ko ai khác chính là của Thuý

Mọi người chạy tán loạn.

Máu, đúng. Chính là máu, tay của Thuý đang có rất nhiều máu. Mắt của Thuý có 2 hàng lệ đang lăn dài xuống má, khoé môi, nó mằn mặn và lại có vị thật đắng

_ “mau đưa đi bệnh viện nhanh lên” Khoa và Thành chạy lên bế xốc người bị thương đưa ra xe

Lúc đó, 1 nụ cười khinh bỉ lại hiện lên trên gương mặt xinh đẹp và nụ cười ấy lại bị Kiệt phát hiện.

Mọi người đều hoảng loạn, sau khi trấn an xong, gia đình Kiệt xin lỗi và tiễn khách ra về. cuộc đính hôn hôm nay coi như đã bị hủy bỏ. XU già cũng chẳng nói gì, lẳng lặng bước ra về. Kiệt thì nhìn theo bóng hình ấy, Kiệt ko muốn níu giữ cô ấy, Kiệt cũng chẳng hiểu mình đang nghĩ gì nữa.

/

/

Bệnh viện T

Người bị thương đang được cấp cứu

“sao mọi chuyện lại như thế này. Hức.. hức... anh đừng xảy ra chuyện gì nha.....hức...” một cô gái khụy xuống, khóc nức nở

Khoa và Thành chỉ biết đứng nhìn chứ cũng chẳng biết làm gì hơn, lúc này chắc khóc có lẽ là giải pháp tốt nhất cho cô ấy.

« Chương sauChương tiếp »

Bạn đang đọc truyện trên website Webtruyen.com

Nếu bạn thấy thích hãy nhấn like: Bình luận

Đừng nhập

Lời bình giới hạn từ 15 đến 500 ký tự. Số ký tự: 0

Họ tên Email += khanh ly13:01 17/01/2014 tg oi up nhanh len di dang hap dan ma kiss0you20:01 09/01/2014 tg oi up tiep di? truyen nay za lau lam zoi nhung chua phun quynh nhu21:12 30/12/2013 up nhanh di add oi

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38

Thứ 3

Thủy đã suốt đêm không ngủ để chăm sóc cho Huy, Khoa thì vẫn túc trực ở bên ngoài nếu cần gì thì anh chàng có thể giúp đỡ.

Bây giờ đã là 8 h sáng

“em ăn 1 chút gì đi” Khoa đưa cho Thủy vài cái bánh ngọt

“anh ăn đi, em ko đói” Thủy nói nhưng gương mặt vô hồn, đôi mắt đỏ hoe

“em ko ăn lấy sức đâu mà chăm sóc cho cậu ta” Khoa

“em ko đói thật mà” Thủy cố gượng 1 nụ cười thật tươi nhất có thể

“em...” Khoa chưa nói hết câu thì

”hoi....” 1 tiếng rên rất nhỏ phát ra,

“nước.....”1 tiếng nói nhỏ phát ra.

Và chính xác đó chính là của Huy, Thủy vội vàng đi lấy 1 ít nước, khi rót nước vào ly mà mắt cô cứ nhìn Huy ko rời, vừa vui mừng vừa thấy đau xót

“nước đây” Thủy dứt Huy uống, sau khi uống xong mắt Huy từ từ mở ra, Thủy thì ôm chầm lấy Huy, khóc nức nở

“tỉnh rồi, cuối cùng cũng tỉnh rồi...hức...hức....anh ko bỏ em...hức...em biết là anh ko bỏ em mà....hức....hức...” nước mắt Thủy đua nhau mà rơi

“Thủy...Thủy....từ từ,coi chừng cậu ấy đau” Khoa nhắc nhở

Thủy bây giờ mới nhớ lại vết thương của Huy, cô nàng buông Huy ra, nở 1 nụ cười thật hạnh phúc nhìn Huy. Huy từ này giờ chẳng nói gì, chỉ nhìn Thủy rồi lại nhắm mắt ngủ tiếp, Thủy thì nhìn Huy rồi nhìn qua Khoa với câu hỏi « tại sao cậu ấy như vậy ? »

Khoa cũng chỉ nhìn Huy rồi nhìn Thủy,những vai tỏ vẻ cũng chẳng biết. chắc có lẽ Huy đang mệt, ko muốn nói chuyện đây mà, cả 2 đành im lặng cho Huy nghỉ ngơi.

Tâm trạng của Thủy đã vui hơn rất nhiều, cô nàng muốn về nhà để nấu gì đó cho Huy nên nhờ Khoa ở lại bệnh viện lo cho cậu ấy, Khoa đồng ý và bắt đầu việc ai nấy làm

/

/

_ “vẫn ko có manh mối gì cả” Ngũ nói với Nhất, Nhị

Cả 3 người cùng với anh em trong bang đã cố gắng tìm tòi sớm nhưng tất cả đều là con số 0.

_ “bây giờ khoan hãy nói cho anh Thành đã, tránh anh ấy lo lắng” Nhất

_ “mà giờ này 9h rồi sao anh Minh chưa về tới đây nữa?” Nhị

_ “chắc sắp rồi, nhờ cô ta đi đón chắc ko có chuyện gì đâu” Ngũ

_ “ừ! Mà anh em trong hội sao ko nhờ lại nhờ cô ấy đi chi vậy?” NHị

_ “thì để cô ấy ở nhà cũng được, nhưng cô ấy sẽ thấy ngại nên tìm việc cho cô ta đó mà” Ngũ

_ “Thôi, nghỉ ngơi nhiều đó được rồi, bây giờ lo đi tìm tiếp nè” Nhất

Thế là cả nhóm lại bắt đầu vào sự nghiệp tìm người của mình nữa.

/

/

_ “sao cô lại đến đây, mấy người kia đâu, sao ko đến?”

_ “họ nhờ tui rước cậu”

_ “ừ”

_ “?????”

Đó là cuộc nói chuyện của Minh và Trần, vô cùng ngắn gọn và xúc tích.

Minh đã trở về, cùng với mọi người giải quyết những chuyện tại Việt Nam, còn việc của công ty xem như đã sắp xếp xong, bây giờ chỉ còn “chờ”.

/

/

11h trưa

Thủy trở lại bệnh viện, trên tay cầm theo cháo mà cô nàng đã về nhà tự làm đem đến cho Huy, bước vào phòng thì Thủy thấy Huy đã ngồi tựa lưng vào tường, mắt nhìn ra cửa sổ

Thủy bước lại gần vui vẻ hỏi

_ “anh cảm thấy sao rồi, anh ăn cháo nha”

Nghe tiếng của Thủy cất lên, Huy từ từ quay mặt lại nhìn Thủy, cả 2 nhìn nhau thật lâu

_ “cô là ai?” câu hỏi của Huy giống như tiếng sét vừa đánh ngang tai Thủy vậy đó, cô nàng cố nặn ra 1 nụ cười để tự trấn an mình

_ “anh vừa nói gì, em ko nghe rõ”

_ “cô là ai?” bây giờ tiếng của Huy đã rõ hơn rồi,

XOảng...bát cháo rơi xuống

_ “anh...sao anh lại...” Thủy lúng túng vì quá ngỡ

_ “sao lại vào phòng tôi, đi ra...đi ra mau...” Huy cũng kích động ko kém

_ “em là Thủy, anh ko nhớ sao?” Thủy nói như muốn khóc

_ “ko, ko biết, cô mau ra khỏi phòng tôi” Huy lớn tiếng, Khoa từ bên ngoài liền chạy vào

_ “chuyện gì vậy?”

_ “anh ấy ...anh ấy ko nhớ em. ....” Thủy

_ “sao?” Khoa bất ngờ

_ ”cậu có biết cô gái này ko? kHoa đứng trước mặt Huy hỏi và chỉ tay về phía Thủy

_ “ko biết. các người mau ra khỏi phòng tôi đi” Huy

_ “em là Thủy đây mà, sao anh lại quên em. ...hức hức... sao có thể chứ....” Thủy

_ “cậu đâu có bị thương đầu đầu mà mất trí, sao giống phim giữ vậy?” Khoa thắc mắc

Đang nói chuyện thì điện thoại Thủy reo lên

_ “alo...”

_.....

Thủy làm rơi điện thoại xuống, nhìn lại Huy rồi cô nàng bỏ chạy ra ngoài, Khoa chưa kịp phản ứng hỏi xem chuyện gì đã xảy ra cả.

_ “tôi phải theo cô ấy, chúng tôi sẽ quay lại sau” Khoa nói với Huy rồi cũng chạy theo Thủy, bây giờ chỉ còn Huy ở lại phòng 1 mình.

_ “xin lỗi em”

/

/

12h trưa

Tại căn nhà hoang

_ “tiểu thư!” 1 người đàn ông cuối chào

_ “mọi chuyện thế nào?”

_ “đã sắp xếp ổn thỏa. Bây giờ chỉ đợi thờ sập bẫy mà thôi”

_ “tốt. haha. Đợi xem kịch thôi”

RẦM.....cánh cửa vốn đã bị mục nát bây giờ lại bị 1 cú đá của anh hùng nào đó làm bay ra xa

_ “tới rồi à” người con gái đang ngồi vắt chéo chân, tay cầm 1 ly rượu đang lắc nhẹ

_ “quả nhiên là cô. My đâu, cô đã làm gì cô ấy, nếu cô ấy có mệnh hệ gì, tôi sẽ ko tha cho cô đâu” người con trai tức giận

_ “haha, bình tĩnh lại nào. Thành! Đúng ko? Cậu là Thành, cậu cũng chỉ là 1 tên si tình vô dụng thôi, haha” cô gái cười đắc chí

_ “thật ra cô là ai, đang có âm mưu gì?” Thành

_ “haha. Cậu hãy tự tìm hiểu lấy”

_ “My đâu, cô đã làm gì cô ấy” Thành

Cô gái cũng chẳng trả lời Thành mà nói tiếp

_ “cậu cũng ngoan ngoãn quá chứ. Haha. Cậu đến 1 mình thì tôi cũng giữ lời là sẽ cho cậu gặp cô bé còn nguyên vẹn”

Thành đã ra ngoài từ sớm để tìm My, nhưng cũng ko cho Nhất, Nhị và Ngũ biết. tìm trong vô vọng đến trưa thì Thành đã nhận được 1 cuộc gọi từ số điện thoại lạ

_ “alo” Thành

_ “chào. Cậu đang tìm cô gái nào à”

_ “cô là ai?” Thành

_ “hãy đến ngôi nhà hoang trong rừng, nhớ! Đến 1 mình, nếu ko đừng trách tôi làm gì cô bé đó”

Tút...tút...tút....

_ “alo....alo....”

Thế là Thành theo lời mà đến thẳng đây, anh chàng cũng chẳng thông báo cho ai biết cả.>>>

_ “tôi có thể gặp mặt cô ấy chứ?” Thành

_ “đợi 1 lát nữa đi?” cô gái

Cô gái vừa dứt lời thì bên ngoài 1 cô gái khác chạy vào

_ “đến rồi à! cũng nhanh đấy”

_ “là cô/ cậu” Thành và cô gái mới chạy vào nhìn nhau

_ “haha. Đem người ra” cô gái ra lệnh cho người của mình,

_ “cha/ my” Thành và cô gái mới chạy vào đồng thanh

_ “Thủy/ Thành”

_ “nhận người quen nhiều đó đủ rồi” cô gái

_ “cô muốn sao mới thả người” Thành

_ “Mau thả ba tôi ra” Thủy

_ “haha, tôi đang buồn, nếu làm cho tôi vui tôi sẽ thả họ ra” cô gái

_ “sao người bắt em lại là chị chứ?” MY lên tiếng, vì từ lúc bị bắt tại lễ đính hôn của Kiệt thì My toàn bị bịt mắt, ăn thì có người đút và uống cũng vậy

_ “cô bé! Sao tôi lại ko bắt cô được chứ?” cô gái cười chế giễu

_ “chị là chị của em mà” My nói như muốn khóc

_ “haha.....chị của cô, phải! tôi là chị của cô”

_ “đứng im đó, đừng manh động chứ chú em” cô gái ra hiệu cho đàn em kẻ dao sát vào cổ của My khi thấy Thành định xông đến. Thành liền đứng lại, ko dám làm càn

_ “đừng nôn nóng chứ! Bây giờ như thế này, chúng ta chơi 1 trò chơi nhá, 2 người là nhân vật chính, tôi sẽ là trọng tài và phần thưởng chính là 2 người này”

>

Thủy và Thành nhìn nhau khi nghe Xu giả nói

_ “con hãy chạy đi, đừng lo cho ba” ông Tuấn,ba của Thủy lên tiếng, dù ông có làm bao nhiêu chuyện xấu đi chăng nữa thì ông cũng rất yêu thương con gái của mình, hồ dữ ko ăn thịt con mà

_ “làm sao con có thể bỏ ba được chứ, chúng ta sẽ cùng thoát khỏi nơi này” Thủy

_ “thôi! Đủ rồi! tôi chỉ thích xem phim hành động thôi, phim tình cảm thì cha con 2 người lo diễn sau đi” XU giả

“bây giờ 2 người có đồng ý chơi trò chơi này chứ”

“chỉ cần giết được đối thủ thì người thắng cuộc sẽ dẫn người thân của mình đi, phần thưởng cũng lớn đó nhì, haha”

Thủy và Thành đều im lặng, chẳng biết cô ta có nói thật hay ko? Nhưng nếu ko đồng ý thì cô ta sẽ làm gì 2 người họ.

_ “sao! Suy nghĩ thế nào rồi. nếu ko đồng ý thì cả 4 người đều sẽ được chôn cất tại đây. Suy nghĩ thật kỹ đi” XU giả

_ “được! tôi đồng ý. Nếu tôi thắng có thật cô sẽ thả 2 cha con tôi đi” Thủy

_ “đúng vậy!” Xu

_ “xin lỗi, ai cũng có lòng ích kỷ” Thủy nói với Thành rồi lao vào cuộc chiến, lúc đầu Thành chỉ né và tránh đòn, dù sao Thủy cũng là con gái, trước đó Thành rất ghét Thủy nhưng bây giờ cả 2 đã có cùng cảnh ngộ nên Thành cũng ko muốn ra tay. Nhưng làm sao có thể tránh né như vậy suốt được vì Thủy cũng là 1 cao thủ mà.

_ “nếu cậu ko đánh trả thì cuộc chơi sẽ chấm dứt và ko ai cứu được 2 người kia” Xu giả

Nghe như vậy Thành đành phải ra tay, biết đánh thì vẫn đánh nhưng làm sao Thành có thể giết Thủy cơ chứ, dù đã đi theo Xu lâu rồi, hoạt động rất nhiều nhưng chưa khi nào bọn người của Thành giết người cả, làm sao xuống tay được đây chứ. Vừa đánh vừa suy nghĩ làm cho Thành mất cả tập trung, và

a....Thành bị Thủy đánh ngã xuống đất, chảy máu khoé miệng

_ “kết liễu cậu ta đi” XU giả ném cho Thủy 1 con dao

_ “xin lỗi!” Thủy nhặt con dao lên và định kết liễu Thành thật nhưng

_ “dừng lại!” 1 tiếng nói của 1 người con trai khác phát ra

_ “à! xuất hiện rồi à! Tường anh chỉ biết đứng nhìn thôi chứ » Xu giả

_ “cô biết tôi đã đến à?” người con trai bất ngờ

_ “haha. Anh đến sau cô ta thôi mà, tôi cũng muốn xem anh định làm gì đây” Thủy

“để xem nào! Anh là Khoa chứ gì! Đừng ko..Khoa bạn của Kiệt” Xu giả tỏ vẻ như suy nghĩ xem mình có nhờ nhầm ko

_”phải. tôi là Khoa. Vậy cô là ai?” Khoa hỏi với vẻ mặt lạnh tanh

_ “em là Xu. Sao anh hỏi như vậy” Xu giả, giả vờ ngây thơ

_ “trước ngày hôm nay tôi nghĩ cô chính là Xu, còn bây giờ thì.....”

_ “thì sao?” Xu giả

_ “cô ko phải Xu. Tôi đã từng nói chuyện với cô ấy, cô ấy rất lo cho bạn của mình, còn cô.....”

_ “haha. Anh nói đúng thì sao? Mà ko đúng thì sao? Bây giờ có thêm nhân vật mới. trò chơi phải thay đổi thôi. Cậu, cô phải giết được hẳn ta thì tôi sẽ thả 2 người họ”

_ “ko thể” Thủy

_ “nếu ko thì hãy đợi nhặt xác ba cô đi” Xu ra hiệu cho đàn em kẻ dao sát cô ba Thủy làm ông ta rướm máu

_ “khoan đã...” Thủy nhìn Khoa với ánh mắt xin lỗi

“tôi sẽ làm theo lời cô”

_ “haha. Tốt! vậy còn cậu thì sao? Có đồng ý ko?” Xu giả hỏi Thành

_ “được! tôi đồng ý”

_ “haha.tốt lắm. trò chơi bắt đầu” XU giả ngồi xuống ghế để xem 1 bộ phim hành động do cô ta làm đạo diễn

Thủy và Thành cùng nhau đấu với Khoa, Khoa cũng chỉ biết chống cự chứ chẳng biết phải làm gì hơn, anh chàng cũng ko tỏ vẻ giận dữ hay trách móc 2 người họ. tất cả họ chỉ muốn cứu người thân của mình thôi.

_ “các người giải quyết mau lên” Xu giả hối thúc khi mà đã qua nửa tiếng mà chưa phân biệt được thắng bại.

Nghe lời hối thúc của Xu giả mà Thành và Thủy đều lo sợ nếu cô ta ko vui sẽ làm hại đến Thủy và ông Tuấn

_ “xin lỗi!” Thủy nói với Khoa rồi rút con dao lúc nãy ra, Thành đẩy Khoa áp sát vách tường đối diện Xu, cùng lúc Thủy lấy con dao đâm thẳng vào Khoa và máu, đúng là máu đã chảy ra, Thủy rút con dao lại, Khoa ôm bụng và từ từ ngã xuống.....

Chương 39

_ “haha. Tốt lắm” XU giả

_ “cô có thể tha người chưa?” Thuý lên tiếng

Lúc này Khoa đã nằm bất động

_ “được, tôi sẽ tha người” XU ra hiệu cho người của mình tha My và ông Tuấn ra, 2 người đó liền chạy đến chỗ của Thành và Thuý

“khoan đi vội, tôi tha người chứ có tha cho các người đâu! Haha” Xu giả liền vỗ tay ba cái, hàng chục tên đàn em bậm trợn, cao to xuất hiện, trên tay còn cầm vũ khí.

_ “ý cô là...” Thuý

_ “là tôi sẽ tiễn các người đến nơi cực lạc...” Xu giả

“chăm sóc họ thật tốt, nếu ko thì các người biết hậu quả rồi chứ.” Xu giả nói với đàn em

_ “dạ”

Nói rồi Xu giả tiếp tục ngồi xem phim hành động mà mình đang điều khiển.

Cả đám cùng xông đến đánh nhóm người của Thành, trên tay Thuý chỉ có con dao lúc nãy, còn lại thì chẳng có ai có vũ khí cả, đặc biệt là My lại ko biết võ. Bọn chúng cứ đánh, đánh và đánh, Thuý và ông Tuấn thì ko còn chống đỡ được, riêng Thành phải bảo vệ MY nữa nên tiêu tốn rất nhanh sức lực.

_ “ai ra tay giết được 1 người sẽ có thưởng lớn” XU giả lên tiếng làm cho đám người kia càng hứng chí hơn,

Và cũng chẳng bao lâu, Thành đã bị thương, My cũng bị chúng chém trúng ngay tay, ông TUẤN do tuổi đã cao nên cũng chẳng chống nổi bao lâu. Tóm lại, bọn người của THành đều bị thương cả rồi

_ “dừng lại” XU giả ra lệnh cho đàn em

“các người muốn trần trời gì ko.haha”

_ “có giỏi cô giết tôi đi” Thuý

_ “ko cần phải thách thức, tôi đâu để các người sống sót rời khỏi đây” Xu giả

_ “trước khi chúng tôi chết. cô có thể cho tôi biết cô là ai ko?” Thành

_ “haha. Ko phải các cậu giỏi lắm sao? Ko điều tra được à?”

_ “tôi biết cô ko phải chị XU, vậy thật ra cô là ai, đang có âm mưu gì?” Thành

_ “tôi đoán là anh em các người đã nghi ngờ mà. Nói cho cậu biết cũng chả sao. Tôi thật sự ko phải là chị Xu của mấy người, cô ta đã chết rồi,haha, ko chỉ cô ta, 2 người anh em của cậu cũng được tôi tiễn lên thiên đàng rồi, haha”

_ “cô thật là độc ác, cô đang có âm mưu gì chứ” Thành tức giận

_ “haha, chẳng có gì. Tôi chỉ đòi lại món nợ mà gia đình cô ta nợ tôi thôi” XU giả nói với vẻ mặt căm phẫn

_ “cô nói gia đình chị XU nợ cô à. Haha. đúng là nực cười» Thành

_ “cậu im ngay cho tôi. Cậu chả biết cái quái gì” Xu giả tức giận

_ “đúng vậy tôi chả biết gì cả. vậy cô biết được gì?” Thành

_ “gia đình cô ta đã giết chết mẹ tôi” XU giả

_ “mẹ cô là ai?” Thành

_” mẹ tôi là.....”

_ “là ai. Có mối quan hệ gì với gia đình chị ấy, tại sao lại giết mẹ cô” Thành hỏi như đang chấp vấn

_ “gia đình tôi giàu có, bởi vì ganh ghét, họ ko hại được ba tôi nên đã hại mẹ tôi” Xu giả

_ “haha, sao giống như cô đang nói gia đình chị XU quá vậy.” Thành

_ “cậu im ngay đi! Tôi chẳng hơi đâu giải thích cho cậu, tôi sẽ lấy lại những gì vốn là của tôi” XU giả

_ “và bây giờ cô muốn giết chúng tôi” Thành

_ “ko chỉ là các người, những ai liên quan đến cô ta đều phải chết” Xu giả

“ra tay đi” XU giả ra lệnh cho đàn em

_ “ngừng lại đi!” Khoa đứng lên

_ “sao, sao anh chưa chết à?” XU giả ngạc nhiên

_ “sao tôi lại chết dễ dàng như vậy chứ, cảm ơn cuốn sổ của cậu” Khoa

>

_ “nhưng có thêm 1 mình anh thì chẳng có gì để lo ngại cả, haha” XU giả

_ “vậy thêm tôi nữa thì sao?” từ phía ngoài, có 2 chàng trai khác bước vào

_ “anh Kiệt...sao anh....” Xu giả

_ “tôi đã nghe tất cả rồi. » Kiệt

_ “sao anh lại có mặt nơi đây?” Thành

_ “là do tôi. Tôi đã gọi cho nó lúc còn đứng phía ngoài cửa” Khoa

_ “haha, càng lúc càng đông vui rồi nh” Xu giả

_ “cô nghĩ với đám người đó, đầu lại chúng tôi sao?” Ken

_ “haha! Bao nhiêu đây thì ko lại, nhưng...” XU giả vỗ tay thêm ba cái nữa thì từ bên ngoài khoảng 30 tên khác bao vây cả cái nhà.

“các người nghĩ tôi ngu ngốc đến nỗi cho các người liên lạc với nhau à. haha, lắm to, tôi sẽ bắt trọn ỏ 1 lần, đỡ tốn sức...haha” XU giả

“giết hết bọn người này đi” Xu giả ra lệnh

Bọn người kia xông vào, Kiệt cùng mọi người lại tiếp tục lao vào cuộc chiến, từng tên được hạ gục, và cũng từng tên lại xuất hiện, ko biết ở đâu mà bọn chúng cứ xuất hiện liên tục, hết người này ngã xuống thì có người khác xông vào, đánh mãi cũng ko hết. mà chạy thì lại ko có lối thoát, họ như là con mồi đã bị sập bẫy rồi.

_ “a,.....” tiếng la của My phát lên khi cô nàng lại bị chém trúng ngay tay thêm 1 nhát nữa

_ “cẩn thận đó, My,,,phải gắn lên nha...” Thành chạy lại đánh ngã tên đã làm tổn thương My. My rất đau, từ trước đến nay cô nàng có từng tham gia những cuộc đấu đá ác liệt như thế này đâu, vừa sợ hãi, vừa đau. Thật sự, dù có Kiệt và Ken giúp đỡ nhưng lực lượng cả 2 bên chênh lệch quá lớn, làm sao chống đỡ được đây

Xẹt.....Kiệt vừa bị nhận 1 nhát vào tay

Xoảng....._ “mày sao rồi” Khoa đánh tên vừa đâm Kiệt ngã xuống

_ “ko sao? Cẩn thận kia” Kiệt đã bay 1 tên vừa định đánh lên Khoa

_ “tiếp tục như thế này ko phải là cách đâu” Khoa

“các người tới số rồi,haha” XU giả

Ầm.....

_ “chưa biết ai là người tới số đâu” từ bên ngoài cửa 1 tên bay thẳng vào đập xuống đất nằm bất động, và giọng 1 người con trai khác vang lên, cùng lúc đó có 1 nhóm người khác xông vào đánh bọn đàn em của Xu giả te tua, toi bời

_ “Minh! Còn có Nhất, Nhị và Ngũ nữa à, các cậu đến thật đúng lúc” Thành mừng rỡ khi phát hiện những người đến cứu mình là anh em

_ “và còn đây nữa” Nhất, Nhị và Ngũ đứng né sang 2 bên để 2 người khác bước vào

_ “Tam, Tứ! 2 cậu. ....đúng là 2 cậu mà” Thành chạy lại ôm chầm lấy 2 người họ

Sắc. ....”em chưa chết nhưng sắp bị anh ôm đến nghẹt thở rồi đây này” Tam

_ “hihi! Xin lỗi. tôi mừng quá!” Thành vội buông 2 người đó ra

_ “và còn 1 người nữa đây!” Ngũ tươi cười

Và từ đằng sau, 1 người con gái đeo mặt nạ bước vào

_ “đây,....đây...là....” Thành nói ko nên lời

Người con gái ấy, từ từ tháo chiếc mặt nạ ra, đằng sau chiếc mặt nạ ấy là 1 mỹ nữ xuất hiện.

_ “chị Xu” lần này ko chỉ mình Thành mà cả My cũng ngạc nhiên khi lại thấy thêm 1 chị XU nữa

_ “là chị mà, sao chị lại biến mất vậy chứ.huhu” Thành ôm Xu mà khóc như 1 đứa trẻ, vừa vui mừng vừa trách móc

_ “chị đã về rồi đây mà” XU cười, vỗ vào lưng Thành như đang dỗ dành em bé

_ “chị! Chị mới là chị XU à” My cũng vẫn còn rất mơ hồ

_ “phải!” Xu nhẹ nhàng đẩy Thành ra rồi tiến lại ôm lấy My, nhìn vết thương trên người My mà XU thấy đau lắm

_ “có đau lắm ko?” XU

_ “ko? Em ko đau nữa” My nói trong nước mắt

_ “mạng cô cũng lớn lắm chứ” XU giả lên tiếng

Mọi người bây giờ đều quay về phía Xu giả, bọn đàn em của cô ta đều bị người của star hạ gục cả rồi.

_ “cô là ai?” Xu

_ “có tài thì hãy tự điều tra lấy” XU giả

_ “bây giờ mà còn ngoan cố à,cô ko thoát khỏi nơi này đâu” Nhất

_ “haha, các người sẽ làm gì tôi” XU giả

_ “tôi muốn biết cô là ai?” XU

_ “tôi là ai, quan trọng với cô lắm à?” XU giả cười nửa miệng

_ “chúng ta rất giống nhau đấy” XU

_ “nhưng tôi khác cô, khác tất cả” Xu giả

_ “có thể tôi đoán được 1 phần nào đó, phải chăng chúng ta là chị em họ” XU

_ “haha, tôi ko có chị em họ gì cả” vừa nói XU giả vừa tiến lại gần XU và My, lợi dụng sơ hở cô ta liền ôm lấy My và rút trong người ra 1 con dao kề lên cổ My để uy hiếp

_ “My. ....” mọi người đồng thanh nhưng muộn mất rồi

_ “đúng là chúng ta chỉ giống nhau gương mặt thôi, cô quá vô dụng” XU giả

_ “mau thả con bé/ cô ấy ra”

_ “haha. Tôi đâu có điên” nói rồi Xu giả lui về phía sau và lấy chân ấn 1 cái nút nào đó dưới đất, thì đột nhiên có 1 đường hầm mở ra

_ “nếu muốn cô ta sống thì ko được đi theo” XU giả nói rồi bước xuống và cửa hầm tự đóng, mọi người nhìn theo bất lực ko dám mạnh động, sợ sẽ làm hại đến My,

_ “Nhất, NHị, mở nắp hầm, tìm xem thông đến đâu. Ngũ đưa những người bị thương đến bệnh viện., những người của cô ta, theo quy tắc cũ mà xử” Xu
_ “ạ!”

_ “tôi muốn hỏi ông 1 điều” XU nói với ông Tuấn

_ “cô cứ hỏi?”

_ “mà thôi! Mọi người đến bệnh viện đi, tôi sẽ đến đó gặp ông sau” Xu nói rồi, ra hiệu cho Ngũ làm theo ý mình. Kiệt thì từ nãy giờ cứ nhìn XU mà cười mỉm, chắc anh chàng đang rất vui đây mà ‘ánh mắt này đúng là của cô ấy đây mà’

Vậy là việc ai nấy làm, nghe có vẻ như Xu bình tĩnh quá, ko lo cho My chút nào, nhưng thật ra trong lòng Xu đang rất lo lắng, nhưng phải kiềm chế thì mới làm được việc

Bây giờ cũng đã 17h

Tại bệnh viện T

Mọi người đã tập trung đầy đủ để báo cáo tình hình

_ “đường hầm thông tới 1 con đường cái, khi tụi em đến đó đã ko thấy dấu vết của cô ta nữa rồi” Nhất

_ “ừ” Xu

“bây giờ tôi muốn hỏi ông” XU nói với ông Tuấn

_ “được!”

_ “cô ta là ai? Ông biết chứ?” Xu

Ông Tuấn dường như ko muốn nói

_ « ông phải nói đi chứ ! » Thành đang rất nôn nóng để tìm được My, từ lúc My bị bắt đi tới giờ Thành vẫn ngồi đứng ko yên

_ “được! nếu ông ko nói thì tôi sẽ kể cho ông nghe 1 câu chuyện khác vậy. ngày xưa có 1 đôi vợ chồng cùng 2 đứa con gái sống với nhau rất hạnh phúc, nhưng đúng 1 phút, biến cố xảy ra, đôi vợ chồng đều mất và cả 2 đứa con gái cũng đã.....» XU ngừng lại chờ xem phản ứng của ông ta

Ông Tuấn nhìn Xu với ánh mắt ngạc nhiên, chuyện của quá khứ thì làm sao con bé nhỏ tuổi như XU lại biết cơ chứ

_ “ông muốn tôi kể tiếp ko?” Xu

_ “tôi...tôi.....” Ông Tuấn ấp úng

_ “cô ấy đang nói gì vậy ba? Thủy hỏi

_ “ba....ba....” Ông Tuấn

_ “vậy chính ông đã giết cả nhà tôi à” Xu cười nửa miệng, kẻ thù bao lâu nay Xu tìm kiếm chính là ông Tuấn hay sao? Bây giờ Xu phải làm sao? Giết chết Ông Tuấn để trả thù à?

_ “thì ra là ông đã hại gia đình chị ấy à?” Ngũ túm lấy cổ áo ông Tuấn

_ « cô...cô...chính là.... » Ông Tuấn

_ « phải tôi là đứa con gái của đôi vợ chồng đó, bắt ngờ à ? » XU

_ “thả ba tôi ra” Thủy chạy lại kéo tay Ngũ ra

_ “là ba làm thật sao? Ba đã hại gia đình cô ta à” Thủy nói nhưng nước mắt đã rung rung

_ “ko phải ba. Con tin ba đi mà.” Ông Tuấn giải thích

“là ba bị người khác sai khiến, ko phải ba đâu mà”

_ “ai đã sai khiến ông? Đến bây giờ ông hãy nói thật đi. Ngày xưa ông đã ko giết được tôi, xem như ông đã ko hoàn thành nhiệm vụ, người đứng đằng

sau ông có thể tha cho ông dễ dàng vậy sao?” XU nói như đe dọa, đánh trúng vào nỗi sợ của ông Tuấn

_ “tôi. ....tôi....” ông Tuấn

_ “ông có nói ko?” Ngũ lại xong tới, nhưng bị Thủy cản lại

_ “ông ko lo cho con gái mình sao?” Xu

_ “được! tôi nói! Người giả cô là con gái của ông Phước là ông chủ của tôi và cũng chính là anh trai của ba cô »

_ “ông cứ nói tiếp” Xu

_ “ngày xưa tôi là đàn em của ông ta, ông ấy vì ganh tị ba cô nên đã tìm cách sát hại cả nhà cô để vương lên đứng đầu thế Giới. Nhưng sau đó ông ấy lại giao lại công ty cho tôi và ông ấy bắt đầu mua bán vũ khí, tuy ko trực tiếp quản lý nhưng cổ phần của ông ta vẫn rất lớn, những lô vũ khí lớn cũng giúp ông ấy sống mấy đời”

Xu đã đoán đúng, nhưng đâu ai biết nguyên nhân thật sự chính là vì mẹ cô nữa chứ, nếu ko gặp bà và di thì đây có lẽ sẽ là bí mật vĩnh viễn

_ “ông chỉ là tấm bia đỡ đạn cho ông ta thôi” Xu

_ “phải! về mặt pháp lý, mọi việc đều do tôi đứng ra ký kết. nhưng tôi muốn cho con gái 1 cuộc sống no đủ và hơn người khác nên tôi. ....”

_ “chấp nhận làm 1 tên tay sai” Xu

_ “phải!” ông Tuấn khụy xuống

“thật sự tôi xin lỗi! bây giờ cô muốn làm gì tôi cũng được nhưng hãy hứa với tôi là bảo vệ con gái tôi, tôi chỉ có đứa con này thôi” Ông Tuấn van xin

_ “ông cũng có tình người à?, vậy mà lại tiếp tay phá hoại 1 gia đình hạnh phúc. Đúng là ít kỷ mà” Nhị

_ “tôi xin lỗi! xin mọi người” Ông Tuấn

_ “ba! Ba đứng dậy đi, con sẽ tự bảo vệ được cho mình mà, ko cần phải hạ mình như vậy đâu” Thủy

_ “ko! Ba là phải đáng tội chết mới trả được những gì mà mình đã nợ gia đình con bé. Con ko đầu lại cha con ông ta đâu.con phải được mọi người giúp đỡ” Ông Tuấn

“ta biết con ko thể tha thứ cho tội lỗi của ta gây ra nhưng ta xin con hãy bảo vệ con gái ta, ta có chết cũng cam lòng” ông Tuấn nói với Xu, từ nãy giờ XU vẫn quay ra hướng cửa sổ, ko nói 1 câu.

“ta sẽ trả giá ngay bây giờ. Mong con hãy giúp con gái ta” ông Tuấn nói rồi chạy thẳng, đâm đầu vào vách tường nhưng ko ngờ ông lại đâm thẳng vào bàn tay Xu, Xu đã kịp thời đỡ lấy

_ “con....” Ông Tuấn nhìn Xu

_ “ba!...ba...làm gì vậy? con chỉ còn có ba thôi...ba mà đi rồi con biết làm sao? Hức...hức” Thủy

_ ” con gái” Ông Tuấn ôm chầm lấy Thủy

_ “ông biết nhà của hấn ta ko?” Kiệt lên tiếng

_ “thật sự tôi ko biết, chỉ lúc cần thiết thì ông ấy mới ra mặt” ông Tuấn

_ “Nhất gọi thêm anh em trong bang đến đây bảo vệ mọi người” bây giờ XU mới lên tiếng.

_ “dạ!” Nhất nhận lệnh rồi ra ngoài, anh chàng biết Xu sẽ có dự định riêng của mình mà

_ “chị tha cho ông ta à?” Ngũ

XU vẫn ko trả lời, biết tính XU nên Ngũ cũng ko hỏi gì thêm

_ « những người bị thương tiếp tục ở đây để theo dõi. Kể cả Tam và Tứ » XU

_ « em đã khoẻ rồi, chị cho tụi em giúp với » Tứ

XU nhìn Tứ,ko nói 1 lời. Tứ chỉ biết nói lí nhí

_ « em biết rồi »

_ “Thành phải ở lại đây. Có gì chị sẽ liên lạc cho, bất cứ giả nào chị cũng sẽ cứu Mỹ về” Xu trấn an Thành khi thấy vẻ mặt lo lắng của anh chàng.

“Minh liên lạc với công ty, thông báo, sẽ họp gấp nhưng tại Việt Nam này.”

_ “công ty của các người, An đã đưa tất cả hồ sơ cho cô ta rồi, sao lại họp được” Khoa lên tiếng vì anh chàng vẫn tưởng XU chỉ có công ty được An và Xu lập thôi

Thấy Xu ko trả lời NHị liền lên tiếng

_ “từ từ mấy anh sẽ biết”

_ “mọi người ở đây nghỉ ngơi đi, chúng ta đi” Xu nói rồi cùng với NHị, và Minh bước ra ngoài. Ngủ ở lại sắp xếp phòng bệnh cho những người bị thương và cùng lúc đó anh em trong bang cũng đã được Nhất gọi đến để bảo vệ mọi người.

Bây giờ đã 20h

Thủy tranh thủ thời gian ba mình đã nghỉ ngơi liền sang phòng Huy để thăm, nhưng đến nơi thì đã thấy Huy ngủ rồi, Thủy bước nhẹ nhàng đến gần và ngồi cạnh Huy

_ “thật sự quên rồi sao? Ko còn yêu em nữa à? nhưng chẳng sao, lúc trước anh đã theo đuổi em thì bây giờ em cũng sẽ làm như vậy. em ko bỏ cuộc đâu” Thủy hôn nhẹ lên trán Huy rồi bước ra ngoài.

/

/

Tại 1 ngôi biệt thự

_ “con bé đó là ai vậy con” người đàn ông

_ “là em gái của cô ta”

_ “con nói em gái ai?”

_ “là chị em họ với con. Con gái của người đã hại chết mẹ con »

_ “sao? Nó lại còn sống ư?”

_ “phải. chị em cô ta đều còn sống cả. nhưng ba đừng lo, chúng nó cũng sẽ đi gặp ba mẹ chúng thôi”

_ “bây giờ con định làm gì tiếp theo đây?”

_ “ngày mai con sẽ hành động! Mọi chuyện sẽ kết thúc vào ngày mai. Haha. »

_ «tốt ! con phải trả thù cho mẹ con, ba sẽ ủng hộ và giúp đỡ con hết mình »

_ « con biết »

« mấy người nhốt cô ta vào trong, canh chừng cẩn thận, ko cho ăn, uống bất cứ thứ gì cả » người con gái ra lệnh cho đàn em

_ « dạ »

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40

À quên. Mọi người chắc đang thắc mắc tại sao mất Xu lại khỏe và có thể xuất hiện cùng với mọi người như vậy mà. Tg sẽ nhắc lại sau nha.

Hôm nay là thứ 4

Tại phòng làm việc của Xu giả

_ “các người đã mời những chủ tịch của các tập đoàn lớn đến đây chưa?” Xu giả nói với người của cô ấy.

_ “thưa tiểu thư! Đã gửi thư mời 2 ngày rồi, tính thời gian thì hôm nay họ sẽ có mặt tại đây”

_ “tốt! ông có thể ra ngoài”

Người đàn ông cuối chào rồi bước ra.

/

/

Tại bệnh viện T

Sáng sớm Anh đã đến bệnh viện khi nhận được tin anh trai đang ở đây.

À. để tg tả lại cách sắp xếp phòng bệnh nha.

Tam, Tứ và Thành cùng 1 phòng. Kiệt, Khoa và Ken cùng 1 phòng. Ông Tuấn được ở riêng 1 phòng và có người canh gác cẩn thận.

_ “2 có sao ko?” Anh

_ “2 bị thương nhẹ thôi ko có gì đâu. Ai báo cho em biết vậy?” Kiệt

_ “có người đến nhà, tự nhận là người của star nói em biết đó.” Anh

“còn cậu sao rồi? có đau lắm ko? Ăn gì chưa? Uống thuốc chưa?” Anh hỏi tới tấp, mọi người đều nhìn chăm chăm cô ấy, cô ấy đang nói với ai vậy?

_ “ờ...ờ ko sao mà!”

_ “ê! Cái này có cái gì đó ko được bình thường nha!” Kiệt lên tiếng

_ “có 1 sự lạ ko hề nhẹ” Khoa tiếp lời, tay thì cứ vuốt cằm, tỏ vẻ nghi ngờ

_ “chuyện gì đây? Anh trai em bị thương mà em còn ko hỏi thăm đủ điều như vậy....” Kiệt

_ “khai mau thằng kia” Khoa nhìn Ken

_ “2 anh làm gì ghê vậy. có gì đâu. Em quan tâm nên hỏi vậy mà” Anh

_ “sao ko hỏi anh” Khoa

_ “tại.....” Anh ko biết nói gì

_ “tại vì có cái gì đó khác thường...” Khoa cười châm chọc

_ “có gì đâu mà lạ. anh đừng chọc Anh nữa” Ken can ngăn

_ “ơ!....khai mau. .... Lan Anh” Kiệt

_ “2...em có gì đâu” Anh

_ “được. vậy là tốt. tưởng đâu em với Ken có cái gì đó là anh sẽ ko đồng ý đâu? » Kiệt

_ “sao lại ko?” Anh phản ứng

_ “ơ! Làm gì em phải phản ứng ghê vậy? vì anh đã tìm cho em 1 người khác rồi.” Kiệt muốn cười nhưng rất kiềm nén

_ “người đó là ai?” Anh, Ken đồng thanh

_ “haha. 2 đứa.....” Kiệt và Khoa bật cười. Anh và ken thì nhìn nhau, ngại ngùng

_ “2 đang chọc em hả?” Anh nói lí nhí

_ “2...haha...2 chỉ thử em thôi” Kiệt vẫn còn cười

_ “thôi. Được rồi! em với Ken đang quen đó, rồi sao nào? hic” Anh tức giận. Kiệt liền im lặng, ko dám cười nữa. Khoa và Ken thì nhìn Anh vì bất ngờ.

_ “Ờ...thì đâu có gì...2 đâu noi gì đâu” Kiệt làm ra vẻ có lỗi

_ “mà có chuyện gì vậy? sao mọi người lại bị thương như thế này?” Anh

_ “chuyện là như vậy nè.....//”l&&&&.....” Kiệt kể lại cho Anh nghe

Reng.....

Điện thoại Kiệt vang lên

Reng.....

Đồng thời điện thoại của Khoa cũng vậy

_ “dạ con biết rồi.” cả 2 cùng cúp máy

_ “chuyện gì vậy?” Ken và Anh đồng thanh

_ “bây giờ anh phải về trước. em ở lại đây chăm sóc cho cậu ấy nha” Kiệt

_ “có gì vậy 2?” Anh

_ “anh cũng về trước đây!” Khoa

_ “2 người có việc gì mà gấp vậy?” Ken

_ “có gì nói sao nha” Kiệt và Khoa nói xong thì liền ra khỏi bệnh viện

/

/

11h

Tại phòng họp của công ty ông Tuấn.

_ “mọi người đã có mặt đầy đủ rồi chứ” Xu già

_ “thưa tiểu thư! Đã đầy đủ”

_ “đại diện tập đoàn star thì sao?”

_ “cũng có đến rồi thưa tiểu thư. Nghe đâu là chủ tịch thì phải”

_ “tốt! chúng ta vào thôi”

Xu già nói rồi bước vào cùng với trợ lý của mình. Ai cũng quay lại nhìn, và vô cùng ngạc nhiên khi thấy người gọi thư thông báo với họ rằng có thể giúp họ giải quyết được khó khăn của công ty. Xu già từ từ tiến vào ghế, chỗ giành cho người chủ trì buổi họp. buổi họp hôm nay gồm những đại diện cho các tập đoàn lớn trên thế Giới và cả trong nước. Kiệt cùng với ba mình, Khoa cũng vậy. An và ba An cũng đại diện cho công ty mình, Long cũng vậy, ngoài ra còn có các đại diện khác như VY(người xuất hiện lúc đầu của truyện và là người xuất hiện trong rừng cứu Trần đó) cùng với Yến cũng đại diện cho công ty của gia đình đến đây để dự. và đại diện cho star hôm nay chính là chú Quang và Trúc.

_ “lại là cô” Kiệt

_ “sao là mày/bà” An/Long

_ « là con hả ? » ba An

_ “cám ơn mọi người đã đến đây.” Xu già lên tiếng

_ “sao lại là con bé vậy?” ba Kiệt ghé sát tai Kiệt

_ “ba cứ đợi xem có chuyện gì” Kiệt nói nhỏ đủ ba mình nghe.

AN và Long thì nhìn nhau rồi lại nhìn Xu giả

_ “thời gian qua tình hình công ty của mọi người gặp nhiều rắc rối, nhưng với sự giúp đỡ của tôi thì mọi người sẽ nhanh chóng vượt qua giai đoạn khó khăn này.”

_ “cô muốn giúp làm sao?” Khoa lên tiếng

_ “để tôi xem sao. Đến thời điểm này công ty nhà anh đã ko còn là quyền kiểm soát của gia đình anh rồi, đúng chứ, anh Khoa?” Khoa im lặng, Xu giả nói tiếp

“trong tay tôi có 35% cổ phần của công ty, và theo tôi biết gia đình anh chỉ còn có 30% cp. Đây chính là giấy chứng nhận quyền sở hữu cổ phần trong công ty của tôi” XU giả ném lại trước mặt Khoa và ba anh ta xem, đồng thời thư ký của Xu giả đều để tập hồ sơ trước mặt mọi người.

_ “và đây chính là giấy chứng nhận quyền sở hữu cổ phần của tôi trong công ty của các người. hãy xem cho rõ” Xu giả cười nửa miệng. ai cũng bất ngờ khi thấy người con gái trẻ tuổi này lại nắm giữ trong tay số cổ phần lớn như vậy

_ “tôi biết, sẽ còn người nắm số cổ phần còn lại, nhưng hiện tại người đó ko có mặt, đồng nghĩa với việc tôi sẽ có quyền quyết định ở đây.”

“và quyết định để cứu công ty của chúng ta chính là tôi sẽ cho công ty của chúng ta phá sản. haha. Và tôi sẽ lập ra 1 công ty mới. với sự chỉ huy của tôi thì nó sẽ đứng đầu cả thế giới mãi mãi” XU giả

_ “cô ko phải là XU. » An

_ « bà ko phải Xu » Long

2 người đó chưa được biết về chuyện của Xu, Xu muốn để cho tự nhiên, và muốn. ....Xu giả vẫn ko nói gì

_ “cô làm sao có quyền đó. Khi mà cô chỉ nắm trong tay có 40% cổ phần nhà tôi chứ” AN

_ “đúng vậy, tuy cô nắm trong tay 35% cổ phần nhưng theo quy định thì nếu cô muốn giải thể công ty thì cô phải nắm trong tay 75% quyền biểu quyết” Khoa

_ “đúng! Nhưng tôi sẽ ra thông báo trên truyền thông, nếu người giữ số phần trăm còn lại ko xuất hiện thì tôi có thể làm được” XU giả “và nếu họ xuất hiện thì tôi cũng có cách biến số phần trăm đó thành của tôi. Haha”

_ “cô dám sao?” ba Kiệt tức giận

_ “à! ba chồng hệt của con. Nếu hôm trước ba cho con đính hôn với anh Kiệt thì đã ko xảy ra chuyện này rồi, dù ko được công ty của ba giúp đỡ thì con cũng sẽ thực hiện được mục tiêu của mình thôi,haha. Tại ông tự chuốt lấy khổ thôi, đừng trách tôi” XU giả

_ “bây giờ mọi người còn gì để nói nữa ko. Ngoan ngoãn làm theo lời tôi. Hay các người có thể đi tìm người đang nắm số cổ phần còn lại để mua lại.haha, hãy thử xem” Xu giả cười đầy ý, mọi người ai nấy đều cảm thấy tức giận. tại sao họ lại sợ hãi đến nỗi để người khác có thể mua lại số cổ phần của công ty mà lại ko biết cơ chứ. Chú Quang và Trúc từ nãy giờ vẫn ngồi im lặng vì chỉ có tập đoàn của star là cô ta chưa thể mua lại được 1% nào cả. nhưng cô ta lại mời đại diện của công ty đến đây làm gì?

_ “ko cần phải tìm. Cánh cửa phòng họp từ từ mở ra, bước vào là 4 chàng trai quen thuộc. mọi người đều nhìn họ

_ “các cậu đến đây làm gì?” AN

Và chính xác đó là Minh, Nhất và Nhị và Ngũ

_ “đến rồi à” Chú Quang đứng lên, cùng với Trúc

_ “mọi người cứ ngồi yên tại chỗ và cứ tiếp tục buổi họp đi, chúng tôi cũng chỉ đến đây xem vui thôi” NGũ tươi cười

_ “thế các người cứ đứng đó xem đi nhá” XU giả

_ “à...à...mà khoan đã...hôm nay mở 1 cuộc họp quan trọng như thế này mà lại thiếu 1 người thì đâu có đầy đủ” NGũ

_ “thiếu ai?” Thư ký của Xu giả lên tiếng

_ “chủ tịch thật sự của tập đoàn star” NGũ

_ “ko phải họ sao?” thư Ký chỉ tay về phía chú Quang và Trúc

_ “chúng tôi chỉ là đại diện thôi” chú Quang

_ “tốt! tôi rất vinh dự khi được chủ tịch của tập đoàn lớn nhất đến dự buổi họp hôm nay. Xin cho tôi được diện kiến” XU giả nói như thách thức

_ “đừng gấp, chắc chắn là cô sẽ gấp” NGũ nói vừa dứt lời thì từ phía sau 1 người con gái bước vào, tóc cô gái buộc cao, mặc nguyên 1 bộ vest đen nhìn rất mạnh mẽ. trên mặt còn đeo 1 chiếc mặt nạ.

_ “đây là người đứng đầu của tập đoàn lớn nhất thế giới” NGũ giới thiệu

_ ‘sao! Gương mặt này’ An

_ ‘ánh mắt này’ Kiệt

_ ‘sao giống....’ Long

_ “là cô à?” Xu giả lên tiếng

« bất ngờ thật đấy » Xu giả cười nửa miệng

Mọi người nhìn Xu giả rồi lại quay qua nhìn Xu. XU cũng từ từ lấy tay tháo mặt nạ xuống

_ “là con sao? Xu. Vậy người này?” bà An bất ngờ khi thấy 2 Xu cùng 1 lúc

_ “là mày hả Xu?” AN

_ “sao bà lại là...” Long

Ai nấy đều bất ngờ, bất ngờ ở đây chính người đứng đầu của star lại chính là Xu, mà từ bấy lâu nay họ ko hề hay biết, Khoa và Kiệt bất ngờ nhưng An, ba An và Long càng bất ngờ hơn. Vy và Yến cũng vậy, từ trước Xu đã đến gặp 2 người họ hứa sẽ giúp đỡ cho công ty của gia đình với điều kiện là ko được gây khó dễ cho Mỹ ở trường và sẽ giúp đỡ khi Xu cần

Bộp...bộp...bộp.....

_ “bất ngờ vô cùng, cô mà lại có bản lĩnh như vậy sao? Vừa là bang chủ của star và là chủ tịch của star, cũng trùng hợp như vậy mà tôi lại ko điều tra ra, thật hay” Xu giả vừa nói vừa vỗ tay

_ “em họ! tôi gọi đúng chứ” Xu lên tiếng

XU giả ngừng vỗ tay, vẻ mặt hơi chùn xuống

_ “cô gọi ai?” Xu giả

_ “cô ! là em họ tôi. » XU

Mọi người lại nhìn Xu, Xu đang nói gì vậy chứ ?

_ “haha. Cô điên à. tôi chẳng có chị họ nào cả.” Xu giả

_ “em là con gái của dì 2, đúng ko?” XU

“dì 2 nào. À! mà cô ta nên gọi mình là chị họ chứ vì ba mình là anh trai của ba cô ta mà. Ko lẽ cô ta nói nhầm sao?” suy nghĩ của Xu giả

_ “cô đang nói nhầm gì vậy?” XU giả

“cô tìm nhầm người rồi, hôm nay ko có việc của cô ở đây, cứ ngồi đó mà chơi đi. Chúng tôi phải bàn vào vấn đề chính đây”

“mọi người nghĩ sao về những gì tôi nói,à... mà các người cũng ko có quyền quyết định khi mà cổ phần của tôi cao hơn mấy người.”

_ “cô sẽ ko đạt được mục đích đó đâu. Đây là sự nghiệp của cả đời tôi” Ba Kiệt

_ “vậy sao ông ko giữ, lại để rơi vào tay tôi. 2 cha con các người đều vô dụng. haha” XU giả

_ “cô...cô...” Ba Kiệt ôm ngực mà thở hắt hắt

_ “ba...ba...” Kiệt

_ “bác...” Khoa

2 người họ đỡ lấy ba Kiệt,

_ “mau đưa bác ấy đến bệnh viện” AN

_ “ko ai được ra khỏi nơi này khi chưa bàn việc xong” XU giả cho người đóng cửa lại

Xu thấy vậy liền bước đến ngồi xuống và bắt mạch cho ba Kiệt

_ “cho bác ấy uống đỡ cái này” XU đưa cho Kiệt 1 lọ thuốc rồi đứng dậy, Kiệt theo lời Xu cho ba mình uống, 1 lát sau nhịp tim như đã đập lại bình thường nhưng ba Kiệt vẫn còn hôn mê

_ “ko sao. Để bác ấy ngủ đi” Kiệt đỡ ba mình cho ngồi vào vách tường

_ “cô đúng là độc ác mà.” Khoa

_ “bây giờ mọi người có đồng ý giải tán công ty ko? Ký vào đây..nhanh và gọn, như vậy đỡ tốn công sức của mọi người” XU giả

_ “bây giờ có phải cô muốn giải tán công ty của họ.” Xu

_ “phải” XU giả

Xu im lặng

_ “cô muốn như vậy thì phải hỏi qua chị ấy” Nhị

_ “là sao?” AN ko hiểu cũng như mọi người ko hiểu

Xu ra hiệu cho Nhất, cậu ấy liền đem cho mỗi người 1 sấp tài liệu

_ “mọi người mở ra xem là sẽ rõ” Nhất

Sau 1 lúc nhìn tổng thể tài liệu, vẻ mặt của mọi người đều chuyển từ ngạc nhiên rồi sang vui mừng

_ “sao may...may lại...là.....” AN quá vui mừng

_ “con đúng là vị cứu tinh mà” ba An

_ “bà giỏi thật” Long chạy đến ôm lấy XU

_ “ê! Ê! Anh buông chị ấy ra, ko là em xử đẹp anh à. định lợi dụng là chời” Ngũ

_ “đang mừng mà, làm gì ghê vậy” Long thả Xu ra, Xu cười nhẹ

_ “em thật làm cho người hết bất ngờ này đến bất ngờ khác đấy.” Khoa

Kiệt thì nhìn XU mà ko nói nên lời, quá bất ngờ, quá khâm phục cô nàng

_ “bây giờ, à ko. Cô mãi mãi cũng sẽ ko thực hiện được mục đích của mình đâu nhá » Long

XU giả vẫn chưa biết chuyện gì đã diễn ra, sao sắc mặt họ lại vui như vậy.

_ “ko cần đoán già đoán non, ko phải cô cũng muốn biết người nắm số cổ phần còn lại sao. Cô sẽ được gặp ngay lúc này đây.” Long

_ “các người vì mất công ty mà điên rồi à. đang nói linh tinh gì vậy” Xu giả

_ “đây. Đây chính là người nắm toàn bộ số cổ phần còn lại đây” Nhị nắm tay Xu

_ “sao...sao...lại...có thể chứ....ko thể nào.....ko thể trùng hợp như vậy...ko thể....”

_ “tại sao lại ko?” Xu

_ “ko thể....gia đình cô đã hại mẹ tôi....làm sao ông trời lại ko có mắt như thế chứ,,,,,.....” XU giả

_ “cô luôn nói mẹ cô bị hại. cô có bằng chứng gì ko?” Minh từ nãy giờ chỉ đứng quan sát tình hình giờ mới lên tiếng

_ “em có hiểu lầm với chị đúng ko?” Xu

_ “tôi ko có chị em gì cả” XU giả

“tôi chỉ có mình ba, ko bà con thân thuộc gì cả. chính cha mẹ cô đã cướp đi cuộc sống ấm êm của gia đình tôi. Ba cô đã ganh tỵ với ba tôi, muốn cướp

đi vị trí đứng đầu mà ba cô đã cho người hạ sát mẹ tôi khi tôi vừa chào đời, gia đình cô là những kẻ độc ác. Nhưng rồi sao, gia đình cô cũng bị quả báo, haha, ba mẹ cô cũng bị người khác giết, haha, tiếc thay, sao cô và em gái cô vẫn sống chứ. Tôi đã im lặng, đã an phận cho đến lúc tôi phát hiện ra, cô là con gái của kẻ thù vẫn còn sống, tôi đã vạch ra kế hoạch lấy lại những gì vốn thuộc về tôi. Sao bây giờ ông trời lại ko có mắt như thế, sao để cho cô có thể thành công như vậy chứ. Được nếu như trời ko giúp thì tôi sẽ tự giúp mình, haha.” XU Giả

_ “có phải chính ba em đã nói điều đó” Xu

_ “cô ko cần biết ai nói cả. hôm nay tất cả sẽ ko ai thoát khỏi nơi này đâu.” XU giả

_ “cô muốn gì?” An

_ “ko cần đâu. Người của em đã bị người của star khống chế cả rồi. bây giờ em cũng khó thoát khỏi đây.” Xu

_ “haha. Nhưng cô nên nhớ, trong tay tôi đang nắm 1 con cờ quan trọng” XU giả vẫn giữ được nét mặt bình tĩnh

_ “được! bây giờ là việc của chúng ta, tất cả ân oán sẽ kết thúc trong ngày hôm nay, mọi người ở đây đều ko có liên quan. Chị muốn gặp ba em và hãy đem em gái chị theo cùng, tại khu rừng vào lúc 15h chiều nay. Được chứ. Chị hứa sẽ ko dẫn theo người của star, và em cũng phải hứa đừng làm tổn thương em gái chị” Xu

_ “được! tôi sẽ so tài với cô, xem tôi và cô ai sẽ hơn ai” Xu giả nói rồi bước ra ngoài.

_ “mọi việc là sao? Máy phải nói cho tao biết chứ” An

_ “ừ! Tao sẽ nói sao?” Xu

_ “nhất!” Xu

_ “ạ!” NHất đưa cho mọi người thêm 1 sấp tài liệu khác

“đây là giấy chuyển nhượng cổ phần, chị Xu sẽ chuyển lại tất cả cho mọi người.”

_ “thật sự chú ko biết nói gì đây nữa” ba Xu quá xúc động

_ “người trong nhà cả mà chú.” Xu

“tôi đã hứa và đã làm được, cũng cảm ơn 2 người đã làm giúp việc tôi nhờ, 2 người có thể về trước” Xu nói với Vy và Yến

_ “cảm ơn! Nếu cần gì, hãy gọi cho chúng tôi” Vy

_ “được” Xu

Vy và Yến cùng nhau ra về trước

_ “đưa bác trai đến bệnh viện đi” Xu nói với Kiệt

_ “ừ! Cảm ơn em về tất cả” Kiệt. Kiệt nói với Xu với tất cả tấm lòng khâm phục

_ “mọi người lo sắp xếp lại việc của công ty đi” Xu nói với An và Long

_ “biết rồi, nhưng mày phải kể cho tao nghe mọi chuyện đó” An

_ “ừ” Xu

_ “cảm ơn chú rất nhiều. chú cứ tiếp tục đảm nhiệm chức vụ hiện tại đi nhà” Xu nói với chú Quang

_ “nhưng...”

_ “ko sao đâu...chú đừng từ chối” biết là Xu nói ra thì sẽ ko thay đổi nên chú Quang đành phải chấp nhận

_ “Nhất! có làm theo lời chị chưa” XU

_ “ạ rồi! cô ấy đang ở bệnh viện T” Nhất

_ “tốt!” Xu quay qua Trúc

_ “em gái của cô vẫn còn sống, hiện tại đang ở bệnh viện T. Bây giờ cô hãy theo Nhất đến đó gặp con bé đi và sẽ có người nói cho cô biết tất cả mọi chuyện” Xu

_ “thật sao? Cô ko gạt tôi chứ.” Trúc mừng rỡ

_ “đúng vậy. mau đi đi” Xu

Vậy là Nhất cùng với Trúc thẳng tiến đến gặp đứa em gái đã bị thất lạc bao lâu nay

_ “Nhị và Ngũ, 2 đứa hãy đến bệnh viện xem thử cô ấy tỉnh lại chưa.” Xu

_ “ạ” Nhị và Ngũ bước đi

_ “chị ko được tìm cách đuổi em đi đó” Minh

“em biết chị phân công việc là chỉ để tụi em ko theo chị chứ gì”

_ “em cũng phải đi về. nếu chị xảy ra chuyện thì hãy chăm sóc My dùm chị, mấy đứa nhớ nha” Xu

_ “chị sẽ ko có chuyện gì đâu mà. Em se đi cùng chị, được ko? Hãy cho em đi cùng chị nha” Minh

_ “ko được!” Xu

Minh nghe Xu quyết định như thế dù ko muốn nhưng anh chàng cũng đành phải làm theo lời Xu,

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41

15h tại khu rừng

_ “đúng giờ thật đấy.” XU giả lên tiếng khi vừa đến nơi hẹn đã thấy XU ở đó.

_ “cô cũng vậy” XU

_ “cô đến 1 mình chứ” XU giả

_ “phải. em gái tôi đâu?” XU

XU giả vỗ tay 3 tiếng thì có 2 người đàn ông giải My vào, dường như My đã ko còn sức lực để đi nữa rồi, vết thương từ hôm qua đến nay lại ko được băng bó gì cả.

_ “cô đã làm gì con bé.” XU

_ “tôi chẳng làm gì cả, chỉ để tự nhiên cho cô ta thôi.” Xu giả

_ “được. như lời giao hẹn, tôi và cô sẽ đấu 1 trận công bằng, nhưng cô phải thả em gái tôi ra. Và 1 điều nữa là tôi muốn gặp ba cô” XU

_ “nếu cô thắng tôi thì sẽ cứu được em gái mình, đó là điều tất nhiên. Còn ba tôi thì cô sẽ ko thể gặp được đâu.” XU giả

_ “tôi muốn gặp ông ấy để xác định 1 chuyện.” XU

_ “đợi cô xuống địa ngục rồi hãy hỏi diêm vương á. Đờ lấy” Xu giả bay thẳng vào định đánh XU nhưng Xu đã kịp né tránh, và cuối cùng cuộc chiến kết thúc mọi ân oán cũng đã bắt đầu. XU giả dồn hết sức lực để phát ra những đòn chí mạng, Xu thì né và tránh, cô nâng ko muốn ra tay làm hại đến em họ của mình.

_ “nếu cô ko phân công thì em gái của cô sẽ chết đấy” XU giả nhắc nhở. Biết làm sao đây, 1 bên là em ruột của mình, 1 bên là em họ, cả hai đều là người thân của XU. Hoàn cảnh trở trêu nào đã đẩy họ vào tình huống như thế này chứ.

_ “có nhất thiết chúng ta phải đấu như thế này ko chứ?” XU

_ “có! Tôi và cô hôm nay sẽ kết thúc ân oán tại đây, nợ máu trả bằng máu, do ba mẹ cô đã gây nên tất cả” XU giả

_ “cô đã hiểu lầm rồi. thật ra.....a.....” XU mất tập trung liền bị Xu giả đánh thẳng vào bụng, máu từ đầu chảy ra khoé môi, XU đau nhưng cố gượng dậy lấy tay lau sạch vết máu

_ “nếu cô còn mất tập trung như vậy thì cuộc chiến sẽ kết thúc rất nhanh đấy” XU giả

_ “được! vậy thì tôi sẽ đấu thật công bằng” Xu lấy lại tinh thần, cũng dốc hết sức mình để chiến đấu. Đúng là XU giả rất giỏi võ, Xu đánh đòn nào XU giả cũng đỡ được, nhìn chung 2 người họ đều ngang tài, ngang sức. nhưng xét sâu hơn thì Xu giả có phần thua kém, vì ban đầu XU đã bị mù mắt, đã bị thương, chỉ mới đây thôi thì làm sao bình phục hẳn, vậy mà Xu cũng gấn gượng đánh ngang tay với Xu giả. Cuộc đấu kéo dài suốt nửa tiếng, cả 2 đều thấm mệt, nhưng do XU đã quen với việc đánh nhau nên sức bền của XU có phần vượt trội, và cuối cùng phần thắng cũng nghiêng về Xu khi cô nàng đã đánh XU giả ngã xuống đất, ko thể gượng dậy

_ “cô đã thắng. giết tôi đi” XU giả

_ “tôi ko giết cô, tôi chỉ muốn cô thả em gái tôi ra” Xu

_ “thả người” XU giả ra lệnh cho đàn em

My được thả ra, nhưng cô nàng vẫn đang bất tỉnh. Xu đỡ lấy em gái mình rồi cho cô ấy uống 1 loại thuốc mà XU đã mang theo.

_ “My....My... tỉnh lại đi” Xu

_ “ơ....chị...” My từ từ mở mắt

“cô hãy giết tôi đi, tôi đã thua...thua tất cả rồi, thật là nhục cười....haha” Xu giả cười như đang khóc

_ “ba mẹ tôi ko giết mẹ của cô, cô hãy hỏi lại ba của mình. Tôi ko giết người và đặt biệt tôi sẽ ko giết em họ của mình” XU

_ “cô luôn miệng gọi tôi là em họ, cô có nhầm ko? Ba tôi chính là anh của ba cô đấy” Xu giả

_ “thì ra cô vẫn chưa biết à.” Xu

_ “chuyện gì” Xu giả

_ “chuyện mẹ cô và mẹ tôi là....” XU chưa nói hết câu thì

Đoàn.....

Trở lại bệnh viện T

Nhất làm theo lời Xu đưa Trúc đến bệnh viện T để gặp lại cô em gái thất lạc từ nhỏ

Tại phòng bệnh của ông Tuấn(ba Thủy)

Cốc....cốc....cốc.....

_ “vào đi” Thủy

Nhất và Trúc bước vào, trong phòng bây giờ có ông Tuấn, Thủy và Trân, Trúc nhìn xung quanh thì chỉ có Trân là người lạ, ko lẽ Trân chính là.... TRÚC quay mặt nhìn Trân rồi lại nhìn Nhất.

_ “đây là tờ giấy chị XU gọi cho ông” Nhất đưa cho ba Thủy 1 tờ giấy. đọc xong ông Tuấn có vẻ ngạc nhiên rồi nhìn Trân và Trúc. Căn phòng bỗng im lặng lạ thường

_ “hôm nay tôi sẽ nói cho các con biết 1 sự thật” ba Thủy hít 1 hơi rồi nói tiếp

“Trúc và TRân chính là 2 chị em ruột.”

Trân và Trúc nhìn nhau, biết bao cảm xúc đang dâng trào trong lòng của mỗi người

“và ba mẹ các con chính là do ta đã gián tiếp hại chết họ. vì muốn giữ bí mật về những chuyện xấu của ta và ông Phước, ta đã bí mật làm phá sản công ty của gia đình các con, làm cho ba mẹ các con tự vẫn mà chết, và ta đã làm cho 2 chị em các con xa cách nhau, ta xin lỗi.» ông Tuấn cuối mặt

như sét đánh ngang tai, người mà cả 2 xem như là ân nhân bấy lâu nay lại chính là người đã hại ba mẹ mình, người đã làm cho gia đình của cả 2 tan rã. Cả Trúc và Trân đều nhìn ông Tuấn mà nói chẳng nên lời. on dường dục, dạy bảo, mối thù giết cha mẹ. phải làm sao bây giờ?

_ “ta xin lỗi các con, ta biết ta có chết 10 lần cũng ko đủ đền tội, ta ko mong các con sẽ tha thứ cho ta, và bây giờ ta cũng chẳng biết làm gì hơn,....ta xin lỗi...” ông Tuấn quỳ xuống, nước mắt tuôn ra

_ “ba...ba....sao ba lại làm như vậy....ba đứng lên đi...ba....” Thủy cũng khóc theo ba mình

_ “con hãy để mặt ba, ba có lỗi, ba thật sự có quá nhiều lỗi....suốt cuộc đời này ba sẽ ko bao giờ trả hết được....” Ông Tuấn khóc, những giọt nước mắt hối hận thật sự đã rơi xuống, nhưng nó có quá muộn màng ko?

_ “chính ông là hung thủ giết ba mẹ tôi, tôi phải trả thù....” Trúc rút trong người ra 1 con dao.

_ “ko được, cô ko thể làm như vậy...” Thủy ngăn cản

_ “con hãy tránh ra, ba phải đền tội...” ông Tuấn

_ “ba....” Thủy

_ “tránh ra, nếu như con còn xem ta là ba” ông Tuấn

Thủy đành gạt những giọt nước mắt và tránh ra 1 bên

_ “con hãy trả thù cho ba mẹ mình đi” ông Tuấn nói Trúc

_ “ông....được....vậy ông hãy chết đi...”

_ “ko...” Thủy

Con dao đã nhắm thẳng mục tiêu ngay cổ của ông Tuấn mà tới, nhưng đến giây phút cuối cùng, con dao ấy lại ngừng lại và xẹt ngang chỉ làm cho cổ ông Tuấn rỉ máu nhẹ. Và

Xoảng....con dao bị rơi xuống, Trúc ko nỡ lòng nào xuống tay được.....

_ “con.....” ông Tuấn

_ “tôi sẽ tha cho ông. Xem như tôi trả lại công nuôi dưỡng 2 chị em tôi bấy lâu nay” Trúc

_ “con....” Ba Thủy xúc động

_ “chị 2...” TRân lên tiếng, Trúc đến bên em gái và ôm Trân vào lòng, cảm giác vui sướng, cảm giác ko thể nào tả được của cả 2 chị em, những giọt nước mắt hạnh phúc lăn dài trên khoé mi, cuối cùng họ cũng đã gặp nhau sau bao năm dài xa cách.

_ “bây giờ xem tôi đã làm xong nhiệm vụ” NHát lên tiếng, Trúc và Trân bỏ tay nhau ra

_ “tôi muốn gặp chị của cậu. để cảm ơn cô ấy 1 lần nữa” TRúc

_ “à! chết....đúng rồi...tôi quên mất chị Xu...ko biết bây giờ chị ấy.... tôi phải đi trước đây” Nhất nói rồi chạy ra, điện thoại liên lạc với mọi người(nhị, tam, tứ, ngũ, Thành và Minh)

Trở lại khu rừng, lúc này có 1 tiếng súng phát ra, mọi người đều bất ngờ, kể cả Xu già cũng vậy. còn viên đạn đó thì đang nằm ở đâu, và chính xác nó đã cắm sâu vào cánh tay trái của Xu, máu đang chảy ra rất nhiều

_ “ba...sao ba lại...” Xu già

_ “ko có ai có quyền làm hại đến con gái của ta” ba Xu già chính là ông Phước, từ đằng xa đã nhắm thẳng Xu mà bắn, ko biết do tuổi đã cao hay do số trời đã định, ông ấy chỉ bắn trúng cánh tay của Xu

_ “chị....chị...máu ra nhiều quá...” My

_ “chị ko có gì đâu” Xu trấn an em gái

_ “ba...như vậy ko công bằng, con đã thua và con phải chịu trách nhiệm với lời hứa của mình” Xu già

_ “ko. Rất công bằng, 2 đứa nó chết là rất công bằng với con và ta và cả mẹ con nữa” ông Phước

_ “dối trá” Xu cười khẩy, nghe những lời ông ta nói mà Xu cảm thấy khinh bỉ vô cùng

_ “cô nói gì?” ông Phước

_ “tôi nói ông dối trá, nói dối ko chớp mắt, lừa cả con gái mình, biến con gái mình thành 1 người ko biết phân biệt phải trái trắng đen, ông ko xứng làm cha, ông là người ích kỷ” XU

_ “cô im đi. Ko được hạ nhục ba tôi.” XU già

_ “tôi hạ nhục ba cô à, hãy hỏi ông ấy xem, ai là người có lỗi với ai, ai mới là người đáng phải đền tội.” XU

_ “im đi. Đừng hòng dụ dỗ con gái tôi” ông Phước.

_ “haha. Nực cười thật, vừa ăn cắp vừa la làng, đúng là nực cười” XU cười, nụ cười chế nhạo

_ “cô im đi”

Đoàn.....

Thêm 1 phát súng nữa phát ra, nó lại cắm sâu vào tay trái thêm một phát nữa

_ “chị...chị..huhu...máu...chị ơi...máu....” My khóc khi thấy cánh tay Xu đã bị hai viên đạn cắm vào

_ “ông hãy bắn tôi đi,...huhu...hãy tha cho chị ấy” My van xin

_ “đừng nôn nóng, rồi cũng sẽ đến lượt cô, haha.” Ông Phước

_ “ông ko được hại em gái tôi. “ Xu

“cô đã hứa sẽ tha cho em gái tôi mà. Cô còn nhớ chứ.?” XU nhìn XU giả

_ “tôi đã hứa thì sẽ làm được” XU giả

“ba! Hãy tha cho 2 người họ đi, con là người thua cuộc nên con sẽ giữ lời hứa”

_ “được thôi. 2 người đi đi” Ông Phước.

MY nghe ông Phước nói liền dìu chị mình đứng dậy, 2 chị em cùng bước đi, chừng 15 bước

_ “ko được!”

Đoàn...

_ “ơ.....”

My và Xu liền quay lại thì đã thấy 1 người đang nằm dưới đất

_ “sao ba lại làm như vậy, ko được...” Xu giả giật lấy cây súng của ba mình khi ông ấy định bắn thêm một phát nữa, vì lúc này ông đã bắn trúng người khác mà ko phải XU

_ “anh Kiệt...” My ngạc nhiên khi thấy người ngã xuống chính là Kiệt

_ “sao anh lại....” Xu cũng ngạc nhiên ko kém

_ “con thả ta ra, ta phải kết thúc mọi chuyện..... » ông Phước

_ “sao anh lại ở đây? Sao anh lại...” XU dường như đang khóc

Kiệt ko nói được câu nào, chỉ nở 1 nụ cười với Xu rồi ngất đi

_ “anh Kiệt...anh Kiệt...” My lay tay Kiệt.

_ “ba.....”

Đoàn.....

_ “ơ.....”

_ “con....Hân...Hân...con gái....sao con lại đỡ cho ta.....”

_ “vì ba là ba của con” người con gái liền ngất đi

_ “mau bắt hết bọn họ lại” Minh

_ “đưa mọi người đến bệnh viện mau” XU

_ “còn họ” NHị chỉ tay về phía cha con ông Phước

_ “đưa đến bệnh viện luôn” Xu

_ “ạ”

Vậy là tất cả mọi người đều được đưa vào bệnh viện

_ “Thành! Khoẻ chứ” Xu

_ “ạ!”

_ “vậy em sẽ lo vết thương cho My, cẩn thận kẻo con bé bị nhiễm trùng” XU

_ “ạ!”

_ “vậy còn chị, tay chị...” Minh lên tiếng khi thấy tay XU chảy máu rất nhiều

_ “ko sao. Viện trưởng đã đến chưa.” XU

_ “bác đây.” Viện trưởng bước lại, Xu cúi chào

_ “ạ! vậy chào nhờ bác phẫu thuật giúp cho anh Kiệt. Minh sẽ giúp cho bác” Xu

_ “còn vết thương của cháu?” viện trưởng

_ “cháu sẽ băng bó tạm, cháu sẽ thực hiện ca phẫu thuật cho em họ của cháu” Xu

_ “ko được, cô là kẻ thù của con gái ta, cô sẽ giết nó chết” ông Phước phản đối

_ “ông đừng suy bụng ta ra bụng người nhà. Nếu chị ấy ko là người lấy viên đạn ra thì con gái của ông chết chắc đó » Minh tức giận

_ “ko thể nào, cô ta mà có tài gì chứ” ông Phước

_ “ò. Ông muốn thử ko. Viên đạn đang nằm trong người con gái ông, ko phải đạn bình thường đâu, nó có tẩm thuốc độc, nếu lỡ tay làm số thuốc đó thấm vào da thịt con gái ông sẽ chết chắc đó” Minh

_ “các người thật là độc ác mà” Ông Phước

_ “có ác bằng ông khi mà ông đã...” MINH

_ “thôi. Mau đưa vào phòng mổ lẹ đi” Xu

Mọi người làm theo lời Xu, ông Phước thì ở bên ngoài đang rất lo lắng cho con gái mình.

Bây giờ đã là 20h

Họ đã đưa vào phòng mổ được 3 tiếng rồi

_ “xin ông trời hãy cứu lấy con gái của con,...tội lỗi của con, con xin chịu...đừng trút lên con bé...” Ông Phước

_ “bây giờ ông mới hối hận sao?” Nhất

_ “ông sẽ bị trả báo” Nhị

_ “đèn sáng rồi kia!” Ngũ thấy đèn ở phòng cấp cứu bật sáng, từ trong phòng, Minh cùng với viện trưởng bước ra

_ “sao rồi, sao rồi” NGũ

_ “anh Kiệt đã qua con nguy hiểm, bây giờ chỉ đợi anh ấy tỉnh lại thôi. Hãy báo cho em gái anh ấy biết đi” Minh

_ “còn con gái tôi...sao bây giờ chưa có động tĩnh gì hết vậy?” Ông Phước lo lắng

_ “con bé Xu rất giỏi về y học, nên ông cứ yên tâm” Viện trưởng, ai nói thì có thể ko tin chứ viện trưởng đã nói như vậy thì ít nhiều ông Phước cũng có phần đỡ lo.

/

Trong phòng mổ của Hân, Xu đang bị thương nhưng phải cố gấn kiềm chế lại, cố gấn tí mĩ, nhẹ nhàng, tránh làm động đến chất độc bên trong viên đạn, chỉ 1 sở hồ nhỏ, cũng sẽ cướp đi mạng sống của Hân. Càng cử động thì cánh tay trái của XU cứ chảy máu nhiều hơn, sắc mặt của Xu có phần nhợt nhạt đi rất nhiều.

/

Bên ngoài

_ “con Xu sao rồi” An từ ngoài chạy vào khi nhận được thông báo của Nhất

_ “chị ấy vẫn đang làm phẫu thuật cho con gái ông ta” Nhất chỉ tay về phía ông Phước

_ “ông ấy là...” An

_ “là người đứng sao toàn bộ việc” Nhất

_ “là ông à... ông đã hại con Xu...hại gia đình nó,,,,...ông” An vừa nắm cổ áo ông Phước vừa đẩy người ông PHước te nhào, bây giờ ông Phước cũng chẳng còn tâm trạng đầu mà phản kháng lại, hiện tại ông chỉ lo cho con gái của mình.

_ “chị An, đừng làm vậy mà. Có gì đợi chị XU ra rồi tính” Nhất, Nhị can ngăn.

An bỏ ông Phước ra, nhưng vẫn nhìn ông ta với ánh mắt sét đánh.

/

/

Bây giờ đã là 21h

Cuối cùng cánh cửa phòng cấp cứu cũng đã mở ra... Xu bước ra

_ “con gái tôi sao rồi?” ông Phước chạy lại

_ “chị ổn chứ” mọi người lo lắng

_ “cô ấy ko có chuyện gì nữa rồi. chị cũng ko có chuyện gì đâu” Xu cười nhẹ, nhưng rồi sao đó Xu liền ngất đi, Minh đỡ lấy Xu, bế cô ấy trên tay,

_ “gọi viện trưởng nhanh lên” Minh

Mọi người tắt bật, chạy đi tìm viện trưởng để lo cho Xu. Chỉ vì cứu người khác mà Xu quên cả bản. mất máu quá nhiều, vết thương cũ và mới gộp lại.

Bây giờ người nằm trên sàn mổ lại chính là Xu, viện trưởng cùng với Thành và Minh đã có mặt, chuẩn bị cho cuộc phẫu thuật.

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42

Bây giờ trước cửa phòng cấp cứu đã có mặt của 5 anh em, Thành, Minh, An, My và Long. Người bị thương cũng như ko bị thương, tất cả đều chung 1 tâm trạng đó là lo lắng, 1 người chị, 1 ân nhân và là 1 người bạn, người luôn nghĩ cho người khác, đến cả mạng sống của mình mà vẫn ko tiếc.

_ “mà cho tôi hỏi 1 câu được ko?” Long lên tiếng

_ “anh hỏi gì?” Nhất

_ “biết lúc này ko phải lúc, nhưng tôi muốn hỏi về NHI, sao tôi liên lạc ko được với cô ấy... mấy cậu có biết tin tức gì ko?” Long

_ “anh ko có xem tin tức à?” Nhị

_ “chuyện gì?” Long

_ “chị ấy..xxxx?&*.....” Ngũ kể lại việc lúc Nhi thực hiện nhưng bị sa bẫy của Hân

_ “như vậy....như vậy...là..cô ấy.....đã.....” Long như sụp đổ 1 lần nữa

_ “ê....chưa xong đâu anh Long” Tam lên tiếng

_ “ông làm gì kể tới đó là ngưng rồi...” Tứ nạt Ngũ

_ “anh bình tĩnh đi, nhưng ông trời còn có mắt anh à, chị ấy đã được cứu hiện tại đang ở bệnh viện này, vì nhiều chuyện xảy ra quá nên tụi em chưa nói cho anh biết được. nhưng.....” Tam

_ “sao...cô ấy vẫn còn sống, vậy nhưng cái gì nữa, cậu nói đi...” Long

_ “nhưng chị ấy vẫn chưa tỉnh lại, chị XU cũng ko chắc là chị ấy có tỉnh lại được hay ko nữa, vì khi gặp chị ấy thì dường như chị ấy chỉ còn được nửa mạng sống mà thôi” Tam

_ “cô ấy đang nằm ở đâu” Long

_ “Tứ, đưa anh ấy đến gặp chị Nhi đi” Tam

Long theo Tứ đến phòng Nhi, những bước chân nặng nề được anh chàng nhấc lên 1 cách khó khăn, có lẽ nào quá khứ sẽ lặp lại, người Long yêu sẽ lại ra đi, bỏ lại Long.....

Chú nhật

Cả 3 người, Xu, Tam và Tứ đang cùng nhau đang tìm đường để trở về hợp mặt với mọi người, lúc đó, XU vẫn chưa thấy đường, Tam và Tứ thay phiên nhau công cô ấy

_ “chị khát chưa?” Tam

_ “được rồi. chị chưa khát, nhưng thả chị xuống, chúng ta ngồi nghỉ 1 lát đi” Xu

Tam thả Xu xuống, 3 người cùng ngồi bên cạnh 1 gốc cây lớn để nghỉ

_ “2 đứa chắc mệt lắm hả? chị nặng quá mà.hì” XU hỏi nhưng miệng vẫn cười, bây giờ có thể nói chỉ có nụ cười mới là liều thuốc cho tất cả

_ “tụi em khỏe như voi ấy, đâu có mệt gì đâu chị” Tứ

_ “ừ. Biết 2 đứa mà. ừ. Giải quyết chuyện này xong, 2 đứa hãy nói thật với mọi người về tình cảm của cả 2 đi, họ sẽ chấp nhận mà. Sau đó hãy thực hiện ước mơ của mình” Xu

Tam và Tứ ko nói gì, chỉ nhìn nhau rồi nhìn XU

_ “chị chỉ nói vậy thôi.còn quyết định là do cả 2 mà.” Xu

_ ”tụi em biết chị lo cho tụi em, nhưng...” Tam

_ “thôi ko nhắc nữa” XU gạt ngang.

Cả 3 im lặng 1 lúc rồi Tam lên tiếng

_ “theo tình hình này, thì chúng ta sắp thoát ra khỏi khu rừng này rồi, nếu em nhớ ko nhầm thì chỉ cần đi khoảng 2 tiếng nữa là chúng ta thoát khỏi đây” Tam

_ “ừ! Vậy nghỉ ngơi 1 chút đi rồi mình đi tiếp” Xu

Cả 3 cùng nhau nghỉ ngơi rồi lại tiếp tục đi. Và 1 điều là trời xui đất khiến như thế nào chẳng biết mà lại cho cả ba gặp được Nhi

_ “Tam ơi. Nhìn giống đội trưởng đang nằm đó quá vậy?” Tứ

Tam đang công XU cũng nhìn chăm chú vào người đang nằm dưới đất, trên người thì bê bết máu

_ “hình như là đúng đó.” Tam

_ “thả chị xuống, xem coi phải cô ấy ko?” XU

_ “đúng là đội trưởng chị à” Tam

_ “cô ấy bị sao vậy?” XU

_ “1 chiếc phi tiêu cắm vào vai, 1 cắm vào ngực trái và 1 ở chân, mất máu rất nhiều, hơi thở rất là yếu ót chị ơi” Tam

_ “đưa chị lại gần cô ấy, đưa tay của cô ấy cho chị” XU ngồi xuống cạnh NHI, bắt mạch cho cô ấy

_ “đúng là mạch đập rất yếu, lúc có, lúc ko. Sao lại bị thương đến thế chứ, ở đây lại ko có thuốc, phải chi máu của chị còn có tác dụng thì đỡ rồi” XU

_ “bây giờ, mình phải làm thế nào đây chị?” Tứ

_ “chị phải thử xem sao.” Xu

_ “chị định làm gì?” Tam

_ “đưa chị con dao” XU

_ “ko được. bà đã nói máu chị hết tác dụng rồi” Tứ

_ “chị chỉ thử thôi, chứ bây giờ còn cách nào nữa đâu. Đưa cho chị” Xu

_ “ko. Chị cũng đang bị thương đây” Tam

_ “ko lẽ để cô ấy chết sao?” Xu

_ “nhưng/....” Tam

_ “ko nhưng gì cả, Tứ, đưa dao đây” Xu

_ “nhưng...” Tứ nhìn Tam

_ “em mà cũng ko nghe lời chị à” Xu

_ “em...” Tứ lại nhìn Tam

_ “đưa cho chị ấy đi....” Tam

Tứ làm theo lời, đưa dao cho XU

_ “hãy để máu rơi vào miệng của cô ấy, chị chỉ muốn kéo dài sự sống cho cô ấy thôi” Xu

_ “dạ” Tam, Tứ

Xu lấy dao cắt tay của mình, máu bắt đầu chảy vào miệng của NHI

_ “được rồi chị” Tứ xót xa khi thấy từng giọt máu của Xu dần mất đi

_ “ừ!” đợi xem phản ứng của cô ấy” Xu

Tam lấy mảnh khăn trên người mình, băng bó lại cho XU

_ “chị thật là ngốc đây” Tam

_ “ơ, nay dám nói chị ngốc à” Xu cười lấy tay cốc đầu Tam nhưng bị hệt

_ “đây nè chị” Tam lấy tay XU để ngay đầu mình

_ “ừ. Dám nói chị ngốc nè.” XU

_ “chị ơi...chị ơi...mạch đập đều hơn rồi nè chị” Tứ này giờ ngồi bắt mạch sẵn cho NHI

_ “ko ngoài dự đoán của chị mà” XU cười

_ “chị đoán gì vậy?” Tam

_ “chị nghĩ bà chỉ lo cho chị, sợ chị lấy máu của mình để cứu người khác thì sẽ hạ đến bản thân nên bà nói dối là máu chị hết tác dụng làm thuốc rồi” XU

_ “vậy mà chị cũng đoán được, vài bữa chị đừng làm chủ tịch của star, cũng như đừng làm bang chủ star nữa nha, chị chuyển nghề đi.” Tam

_ “nghe gì vậy, cho Tứ làm với” Tứ

_ “nghe thầy bói....đó...hehe/...” Tam

_ “cái thằng nhóc này...thôi...ko đùa nữa....chuẩn bị bế cô ấy nha, vì bây giờ chị ko thấy gì nên ko thể rút mấy chiếc phi tiêu ra cho cô ấy được, chúng ta phải nhanh chóng thoát khỏi nơi đây rồi đưa cô ấy vào bệnh viện” Xu

_ “dạ” Tam, Tứ

Thế là Tam lại công XU, Tứ thì bế Nhi, sợ chạm đến vết thương của cô nàng nên họ phải đi rất chậm.

_ “cô gái!” 1 giọng nói phát ra từ sau 1 gốc cây, cả ba liền nhìn xung quanh để kiểm

_ “ta ở đây.” Người đó ko biết đi đường nào mà lại đang đứng trước mặt Tam làm cậu ta và Tứ giật cả mình

_ “bà...bà...là...” Tứ áp úng

_ “cô gái ko nhớ ta à?” bà lão

_ «chị ấy ko nhìn thấy bà đâu» Tam

_ «thả chị xuống» XU

«bà là ai vậy?» Xu

_ «haha. con bé ngày xưa, càng ngày càng xinh đẹp nhì» bà lão

_ “dạ. xin lỗi, cháu ko thể nhìn thấy mặt của bà, bà là...” Xu

_ “cháu còn nhớ người đã đưa quyển nhật ký của mẹ cháu cho cháu ko?” bà lão

_ “là bà sao. Lúc đó, bà đi lẹ quá, cháu ko kịp thấy mặt bà, và bây giờ cháu cũng ko thể thấy mặt bà nữa rồi” Xu

_ “con gái ngốc....” bà lão xoa đầu Xu

_ “ê. Nói nhỏ cậu nghe nè” Bà lão kéo Tam lại gần

_ “dạ” Tam

_ “cậu muốn mắt cô gái đó sáng lại ko” Bà lão nói vào tai Tam

_ “dạ muốn ạ” Tam

_ “suyt, đừng la lớn nha...hehe” bây giờ nhìn bà lão, dáng thì lão nhưng hành động và cử chỉ giống như 1 đứa trẻ vậy đó

_ “dạ” Tam

_ “cậu lấy mắt mình thay cho cô ấy là được à” Bà lão

_ “hả?” Tam hơi ngạc nhiên

_ “sao? Ko muốn à, ui. Biết mà. Cũng toàn tham sống sợ chết ko à, xí...» bà lão ngoảnh mặt chỗ khác nhưng lại len lén nhìn lại, xem thái độ của Tam

_ “bà nói thật chứ?” Tam

Nghe Tam hỏi, bà lão liền quay lại, tươi cười

_ “nói thật, ai nói xạo ăn gạo suốt đời” bà lão

_ “hả?” Tam

_ “à...ko...ko...ai nói xạo...thì...nhịn đói suốt đời.hihi” bà lão quay mặt chỗ khác thì thầm “ta có ăn gì đâu mà nhịn đói.hehe”

_ “vậy được” Tam nói rồi bước lại chỗ Tứ

_ “bây giờ 2 người nói gì vậy?” Tứ

_ “ko có gì. Cho tôi mượn con dao” Tam

_ “ ở trong túi nà, cậu định làm gì?” Tứ

_ “ko có gì.” Tam bước lại chỗ bà lão đưa con dao cho bà ấy

_ “dao đây, bà lấy mắt cháu đi” Tam

Tứ thì quan sát xem Tam đang định làm gì

_ “ơ! Cậu muốn tôi mang tội sát nhân à, tự làm lấy đi” bà đẩy con dao ra

_ “vậy được, cháu sẽ tự làm, bà hứa là làm mất chị ấy nhìn thấy nha. Ko là, cháu ko tha cho bà đâu” Tam đe dọa

_ “ồ...sợ quá...em biết rồi...nói nhiều, có làm ko” bà lão

_ “được” Tam đưa con dao lên mắt của mình

_ “ề..cậu làm gì vậy” tứ hét lên

_ “chuyện gì vậy?” Xu

_ “dừng lại ngay, cậu ta lấy dao đâm vào mắt mình kia chị ơi” Tứ liền bỏ Nhi xuống chạy đến cản Tam

_ “buông ra” Tứ giật lại con dao

_ “dừng lại” Xu lên tiếng, cả 2 ko giằng co nữa. Xu đi từ từ đến 2 người họ

_ “chị cẩn thận” Tứ chạy lại đỡ Xu vì cô ấy vừa vấp phải gốc cây

_ “cảm ơn” Xu

_ “Tam đâu?” Xu

_ “em đây chị” Tam nắm lấy tay Xu đặt lên vai mình

Chát..... 1 cái tát tay của Xu đã dành cho Tam

_ “em định làm gì?” Xu tức giận,

_ “em.....” Tam

_ “quên lời chị nói rồi à, ko còn xem chị là chị nữa à.” Xu

_ “dạ. em ko quên...tại...” Tam

_ “chị đã nói gì?” Xu

_ “phải biết lo cho bản thân. Dù ở hoàn cảnh nào cũng...” Tam cuối đầu

_ “vậy mà bây giờ em định làm gì vậy hả?” Xu

_ “em.....” Tam

“em ko đành lòng nhìn chị như vậy. chị kêu bọn em phải lo cho bản thân, vậy còn chị, chị đã lo cho bản thân mình chưa? Chị chỉ biết hi sinh vì người khác? Lo lắng cho người khác, khi nào chị mới sống vì bản thân mình hả?” Tam nói và nước mắt anh chàng cũng đã rơi, Tứ cũng vậy. Xu nghe, Xu hiểu, nhưng Xu ko muốn người thân của cô xảy ra bất cứ chuyện gì cả....

_ “xin lỗi! Xu ôm Tam...chị xin lỗi...có đau lắm ko” nước mắt Xu cũng đang rơi

“chị biết em muốn tốt cho chị, nhưng làm gì em phải lấy dao đâm vào mắt mình vậy chứ?”

_ “tại bà ấy nói là sẽ giúp chị sáng mắt” Tam

_ “bà lão à” XU bỏ Tam ra

_ « ơ...ơ...ta chỉ đùa thôi,...ai ngờ cậu ấy làm thật đâu » bà lão quay mặt chỗ khác

_ “sao bà lại...” Tam định bước đến gần bà lão nhưng bị XU cản lại

_ « thôi. Nếu ko có gì thì chúng ta đi tiếp. đừng làm chuyện như vậy nữa nha. »

« chào bà. Bọn cháu đi » Xu

_ “ê. Chưa gì mà vội đi rồi” bà lão cản lại

_ “có chuyện gì nữa ko bà?” Xu

_ “thôi. Đùa với các người thôi, ko vui gì hết...ko chơi nữa....cho người cái này” bà lão đưa cho XU 1 lọ thuốc

_ “đây là...” Xu

_ “thuốc độc...con gái xinh đẹp của ta mà mất đi đôi mắt thì tiếc lắm.tặng con đó” bà lão

_ “thuốc độc sao?” Tứ

_ “ừ. Ko chơi nữa,...chúng ta sẽ còn gặp nhau....tạm biệt con...” vừa nói dứt câu, nhìn qua nhìn lại...chẳng thấy bà lão đâu hết, Tam và Tứ lại 1 phen ngạc nhiên

_ “tìm cái gì. ta đây nè....híc” nghe giọng nói nhưng Tứ và Tam chẳng thấy người đâu, liền nhìn xuống đất, thì ôi thôi, bà ấy đang nằm dài ra kia kia...

Tam liền đỡ bà cụ dậy.

_ “cám ơn con trai...” Bà đứng dậy

« công nhận con trai đẹp trai lắm á..hé hé.. » lần này là bà lão biến đâu mất thật luôn nè,

Tam thì rùng mình 1 cái vì nhớ đến lời nói và nụ cười ớn lạnh của bà ấy

_ « lấy nước mà rửa mắt nha con gái... » âm thanh vang vọng từ xa

_ “có nên tin bà ấy ko?” Tứ

_ “tôi nghĩ có thể tin.” Tam

_ “chị cũng nghĩ như vậy” Xu

_ “vậy chị thử rửa mắt xem” Tứ

Xu lấy nước trong lọ thoa lên mắt của mình, Tam và Tứ, cố hít thật sâu chờ đợi

_ “sao..sao rồi chị...có cảm giác gì ko?” Tứ

_ “cậu từ từ coi, làm gì nôn nóng vậy” Tam

_ “tại tôi lo chứ bộ” Tứ

_ “chị thấy sao. Mở mắt thử xem” Tam

Xu từ từ mở mắt và mờ mờ,ảo ảo,,,Xu lắc đầu, cố chớp mắt vài cái và

_ “chị...chị thấy em ko?” Tam

_ “chị thấy em ko?” Tứ. cả 2 đang rất nôn nóng

_ “chị...chị... ko thấy gì cả” Xu

_ “hả” Tứ thất vọng. Tam cũng thế, nhưng biết làm sao bây giờ

_ “ko sao đâu chị, khi về mình sẽ tìm cách khác” Tam

_ “đúng rồi đó chị, ko sao cả.hihi” Tứ vui vẻ, vừa nói Tứ vừa nựng má Xu

Xu cốc đầu Tứ “dám nựng chị hả?”

_ “ủa...sao chị cốc trúng đầu em hay vậy, em cao hơn chị mà” Tứ

_ “ko lẽ chi...” Tam

XU tươi cười

_ “a...haha.....chị nhìn thấy rồi...thấy rồi...” Tứ nhảy lên nhảy xuống. Tam thì đứng nhìn Xu, cười thật hạnh phúc...

_ “được rồi...được rồi... chúng ta mau về thôi, còn vết thương của đội trưởng nữa” Xu

_ “mà khoan, trước khi đi, em muốn làm 1 việc...” Tứ

_ “????” Xu

_ “em ôm chị miếng nha” Tứ liền ôm Xu vào lòng, dù nhỏ tuổi hơn nhưng với thân hình cao to như thế thì Xu cũng giống như 1 đứa em thôi...Xu cũng ôm lại Tứ và kéo Tam vào, giống như lâu lắm rồi mấy chị em mới gặp nhau vậy đó.

Mọi chuyện cũng xong, họ tiếp tục lên đường, và cả 4 người đã có mặt tại bệnh viện T lúc 23h đêm ngày chủ nhật, liên lạc với viện trưởng, Xu cùng với viện trưởng đã cố gắng cứu Nhi, nhưng kết quả thì phải chờ đợi...lúc đó...Xu cũng ko cho Tam và Tứ liên lạc với mọi người...để 2 cậu ấy tịnh dưỡng.

Thứ 2. Hôm mà Kiệt cũng với Hân(xu giả) đính hôn, qua tìm hiểu Xu cũng đã biết toàn bộ sự việc, nhưng vì ko muốn bứt dây động rừng nên XU đành để mọi chuyện theo sự sắp xếp của Hân.

Và đến khi Xu biết My mất tích thì cô nàng mới có ý nghĩ sẽ ra mặt sớm hơn. Đêm đó. Xu đã liên lạc với Minh, nhưng chỉ với Minh, cô nàng vẫn chưa thể ra mặt.

Sáng thứ 3

Minh được Trân đón từ sân bay, về đến nhà thì họ đã gặp được Xu, Tam và Tứ. cứ như đang mơ, họ lại được đoàn tụ, sau bao ngày xa cách, tưởng chừng sẽ ko bao giờ gặp lại. Nhưng khi vào nhà thì họ đã ko thấy Thành đâu cả, lập tức liên lạc với 3 người còn lại, Nhất, NHỊ, Ngũ... 3 chàng trai khi biết tin Xu và 2 người họ còn sống thì tức tốc quay về nhà

_ “chị...” Ngũ chạy vào trước, ôm chầm lấy XU

_ “đúng là chị mà.... 2 người nữa” NHị cũng ôm lấy tam và Tứ

_ “đúng thật là...” NHát như ko nói nên lời, những giọt nước mắt vui mừng lại lăn dài xuống má.

_ “các cậu nè. Bây giờ có chuyện quan trọng đây.” Minh

_ “chuyện gì?” NHát

_ “Thành đã bị mất tích, ko biết cậu ấy có gặp chuyện gì ko?” Minh

_ “anh ấy đi rồi à...nhưng ko sao đâu.... NHị” NHát

“mấy tính cậu đâu?”

_ “đây.” Nhị

_ “cậu định làm gì?” Tam

_ “hôm qua, sợ anh ấy sẽ đi lung tung, hay nghĩ ko thông suốt....đề phòng bất trắc nên tôi lên cài chiếc định vị mà chúng ta chế vào đồng hồ của anh ấy rồi” NHát

_ “tốt. vậy cậu xem thử coi cậu ta ở đâu” Minh

_ “đây...tính hiệu cho thấy anh ấy đang ở khu rừng.....”

Thế là cả nhóm lần theo tính hiệu đến chỗ Thành, các sự việc kế tiếp thì như mọi người đã thấy rồi đấy.>>

Bạn đang đọc truyện *Cô Gái Của Sự Bí Mật* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.